

путін — вбивця

Григорій Лещенко

У книзі розповідається про президента російської федерації Володимира путіна, масового вбивцю й кримінальника. Офіційна біографія диктатора вигадана. путін доводиться не рідним сином тим, кого записали в його батьки. Ніякий він і не розвідник. Випадково став президентом. У великого брехуна путіна нічого путнього не вийшло й на посаді керівника країни.

Книга написана на основі відкритих джерел в Інтернеті та розслідувань автора.

У росії три біди: **дурні, дороги й путін**. Так нині міг написати письменник Микола Гоголь. путін вбиває, руйнує, краде, обманює. В офіційній версії життя президента росії багато **брехні**. Диктатор вибрав майже повну засекреченість особистого життя та й багатьох фактів біографії. Такого не робить ніхто з нинішніх керівників держав світу. Після повномасштабного вторгнення росії в Україну путін опинився в центрі уваги всіх світових ЗМІ. Став найбільш ретельно досліджуваною людиною на планеті Багатьом кортить глянути на **скелети** в його шафі та розібратися з тарганами в голові того, хто розв'язує війни й стає світовою загрозою, бо має ще і ядерну кнопку.

Диявол допоможе маніяку,
але **кине** в останній момент

1. Життя як спеціальна операція

путін народився в глухому селі **на Уралі**, а не в Ленінграді - Даремно тоді забороняли **аборти** — Справжня мати путіна жила в **Грузії**, а з офіційною жив у Ленінграді —Рокове **прощання** без поцілунків і обіймів 10-річного путіна з матір'ю, яка відмовилася від нього - Журналіста **Артема Боровика** підірвали в літаку, яким летів за матеріалами про дитинство путіна в Грузії — **Чотири сім'ї** маленького Володимира - Вітчими **були** путіна однаково, один палицею, інший - паском — Нині путін **задирає спідницю росії** та зав'язує на голові. У кого навчився? — Нерідний батько вилами **виколов око** нерідній матері путіна й одружився з нею, щоб не сісти в тюрму — Школярем путін стояв **на обліку в кімнаті міліції** й його хотіли забрати з сім'ї та відправити в інтернат— Маленький ангел став великим чортом. Бо сам цього дуже хотів, щоб жорстоко **помститися світу!** -**Соромився** нерідних батьків - Дисертація-**плагіат** путіна - **З'їзд злодіїв** вирішує захопити владу в росії - Тренер по дзюдо Льюня-Спортсмен вводить юного путіна в чарівний світ **криміналу**, допомагає шантажем за спортивною квотою отримати диплом юриста й агітує на роботу в **КДБ**, щоб мати свою людину в органах - В університеті путін писав **доноси**, а після вишу в КДБ читав чужі доноси — путін брав участь у **грабежах** євреїв-емігрантів? -

путін їздив п'яним за кермом, **збив** автомобілем людину – путін не був кадровим розвідником, у Дрездені був у відрядженні — Для прикриття був на посаді **завідувача клубу** – **Двірники** Медведєв і путін керують росією – У Дрездені путін погорів на **спекуляції** і його тихенько відправили назад у Союз – **Образ** лицаря-розвідника допоміг путіну стати президентом росії – путін бреше, що вивозив **списки** німецьких секретних агентів на своєму голові житті

Усі діти народжуються **ангелами**.

Не виключення й нинішній міжнародний військовий злочинець №1 — президент російської федерації Володимир Володимирович путін.

путін народився не в Пітері, як вказується в офіційних біографіях, і не в 1952 році. Майбутній диктатор росії **народився на Уралі** у 1950 році в пологовому будинку містечка Очер біля міста Перм.

Справжня **мати** диктатора Віра Миколаївна Путіна народилася у селі Терехіно біля містечка Очер в 1926 році. В інтерв'ю журналістам розповіла, що поїхала з села навчатися до аграрного технікуму. Закохалася в механіка росіянина Платона Привалова. Почала жити з ним. Вагітною дізналася про те, що коханий вже має дружину. Думала зробити **аборт**, але за аборти в ті часи саджали до в'язниці. Співмешканець виявився ще й пияком і безробітним. З розпачу втекла в село до батьків. Народила сина. Не підтримувала з батьком путіна ніяких відносин. Тож Володимир ніколи **не бачив біологічного батька**, а з матір'ю жив короткий час перед школою та в 1-2 класах.

Віра Миколаївна залишила малюка дідусеві й бабусі. Після закінчення технікуму її направили на практику в столицю Узбекистану Ташкент, де на танцях зустріла солдата Георгія Осепашвілі. Закохалася в красеня. Повірила в його казки, що знатний та багатий. Наречений був не проти, щоб з ними жив і її син. Через 3 місяці після знайомства Віра вийшла **заміж** і поїхала з ним у Грузію в село Мехеті. Жили дуже бідно. Недоїдали.

Віра попросила батьків привезти до неї в Грузію її тоді вже 3-річного сина. У Мехеті ніхто не хотів дружити з малим. Вовка замкнувся. Весь вільний час маленький світловолосий хлопчина проводив сам. Бродив по селу, яке знаходиться біля міста Горі, де народився диктатор Йосип Сталін. Малий путін любив рибалити в тій же річці, що й у позаминулому столітті рибалив Сталін. Тому і став сталіністом, коли очолив росію? У 1959—1960 роках у школі Метехі був зареєстрований учень Володимир Путін. Його мати народила двох доньок. У селі розповідали, що вітчим весь час **бив** Вовку. Палицею. Не знав, як позбутися нерідного сина. Наполягав, щоб дружина відправила його до батьків чи в інтернат.

Нині через розв'язану путіним російсько-українську війну мільйонам людей зламано життя. Кількість втрачених і поранених вже перевищила за мільйон. Психологи схильні вважати, що така **жорстокість** у диктатора зародилася ще в дитинстві: мовляв, йому довелося виховуватись у чотирьох сім'ях, де його скрізь били.

Хоча журналістам Віра Миколаївна, яка жила разом з Георгієм, соромилася зізнатися в побоях і говорила:

-Бити він його не бив. Але не любив.

Журналісти відзначали велику **схожість** обличчя й ходи матері та сина. Вчився Вовка непогано. Вчителька з місцевої школи пожаліла дитину через знущання та переслідування вітчима. Пропонувала **всиновити** хлопця. Мати Вовки їй відмовила. Як на таке реагуватимуть односельці? У маленькому селі й так погано відгукувалися про Віру. Свято дотримувалися давніх місцевих традицій. Не дуже приязно відносилися до позашлюбних дітей.

Вчителька могла стати третьою сім'єю для Володі. Сім'єю для хлопця хотіли зробити й полковника, який жив у столиці Грузії Тбілісі. Не мав дітей. Мріяв про усиновлення. Сестра чоловіка матері путіна привезла Вовку до **полковника**. Вовка протестував, як міг. Постійно плакав, погано себе поводив. Полковник відмовився його виховувати.

Вітчим категорично заборонив матері путіна привозити її сина назад у Мехеті. Наполягав, щоб здала його в **інтернат**. Віра Миколаївна любила сина й ще не могла відмовитися від нього, щоб відправити в інтернат. У неї вистачило сил лише віддати хлопчика батькам на Урал у Терехіно. Жінка попросила стареньких здати сина в інтернат. Тоді Вовка вже ходив до школи. Багато чого розумів. Розлуку з мамою пам'ятає все життя. І досі тримає на неї образу, бо злопам'ятний і нікому нічого не вибачає. Під час прощання дуже плакав. Мама була для нього єдиною людиною на світі, яку любив. Хотів боротися за їх спільне щастя в чужому злому світі. Готовий був померти за маму. А мама його зрадила. Від дитячих травм тих часів починаються великі проблеми з психікою Володимира путіна. Мати Віра через нестерпні обставини в сім'ї ненароком сприяла розриву свого сина з вірою в людей. Породила зневагу до жінок. А потім і до всіх людей на світі. Бажання **помстися** всім без винятку. Психопатію. Параною. Підозрілість. Страх зради. Наступні випробування в житті її сина лише розвивали його найгірші якості.

Віра Миколаївна зізнавалася, що на прощання **не обняла сина. Не поцілувала**. Бо розлучалася з ним назавжди. І хотіла, щоб маленький Володя це зрозумів. Довго себе за це звинувачувала. У кінці життя заспокоїлася:

-Як добре, що так зробила. Інакше ніколи не став би президентом.

Якось журналісти запитали у президента путіна хто його найбільше підвів у житті. Довго мовчав. Не зізнався про матір. Потім наче проковтнув грудку в горлі й сказав:

-Друзі не підвели.

Коли світ дізнався про справжню матір путіна, до неї почали приїздити журналісти. Після обрання путіна президентом Віра Миколаївна стала зіркою на світовому екрані. Їй подобалася увага журналістів. Її фотографували з портретом путіна в одній руці й зі своїм паспортом – в іншій. Віра Миколаївна хотіла аби син побачив її по телебаченню й приїхав до неї або хоча б зателефонував. Чекала на **звістку** від своєї дитини до останнього дня життя. Не дочекалася.

Подвір'я бабусі обнесли колючим дротом. Повсюди замки. Місцева поліція **лякала** бабусю й дідуся, що чеченці хочуть їх отруїти як матір та вітчима президента росії, щоб помститися путіну за чеченські війни. Журналісти могли говорити зі старенькою лише через ґрати.

Віра Миколаївна любила переглядати художній кінофільм "Георгій Саакадзе". За сюжетом ворог грузинського полководця надіслав голову його сина. Розповідала про цей епізод фільму й зітхала:

-Подібно до цього мій син, щоб не втратити посаду президента росії, був би радий отримати мою голову. Напевно, такою є ця штука - **політика**, в якій немає місця такому поняттю як мораль.

Гості запитували бабусю:

-Ну а кого чекаєте Ви? Президента чи сина?

-Сина! Сина!

Мати путіна часто плакала:

-40 років я шукаю його. 40 років я не знала, що він відмовився від мене. Все одно я рада, що не завадила йому стати президентом. Єдине, чого мені хотілося б, це - щоб мій син повернувся до мене. Я пробачу його. Він пробачить мені. Адже ми ж мати та син, зрештою.

путін вважає вчинок матері **зрадою** щодо себе. Не пробачає зради. Майже всі, хто його зрадив, швидко потрапляли на той світ або мали великі неприємності.

Тож мама мала дякувати сину, що померла своєю смертю?

У чому можна звинувачувати Віру Миколаївну? Що не зробила **аборт**? Заборону штучного переривання вагітності скасували лише через 5 років після народження Володимира, у 1955 році. За всю історію людства на планеті зроблено кілька мільярдів абортів. А один незроблений аборт нині розсьорбує весь світ.

Тож до матері путіна претензій немає. Зате до її сина претензій море. **Відхрестився** від біологічної матері. Мати так і померла на самоті. Не зустрівся з нею. Не наблизив. Не приїздив ні на похорон, ні на могилу. Якщо не пожалів рідну матір, то невже пожаліє когось з людей?

Журналісти брали інтерв'ю й у зведеної сестри путіна. Попросили показати її дитячі фото з Володею. Сестра дістала фотоальбом і була дуже налякана, що на кожній світлині акуратно вирізані зображення Вовки. Лише **дірки** на всіх фото.

Коли кремлівський диктатор розпочав проти Грузії війну й відбирав Північну Осетію, то грузинки кричали:

-путін, як ти можеш **бомбити** Грузію! Тут живе твоя мати!

Історію дитинства путіна в Грузії хотів опублікувати відомий російський журналіст **Артем Боровик** перед виборами путіна на перший президентський строк. Артема дуже зацікавило інтерв'ю з матір'ю путіна, опубліковане в грузинській газеті "Алія". По грузинському телебаченню показали фото путіна в часи дитинства в Мехеті з написом "На пам'ять Габріелю від Вови". Це був документ, за яким експерти змогли б ідентифікувати метехського Володю путіна з тодішнім виконувачем обов'язки

президента росії. Фотографія належала сестрі путіна по матері. З нею провели роботу спецслужби й пізніше вона відмовилася віддавати фото на експертизу. Офіційна біографія путіна не має ніяких повідомлень про перші роки життя до початку навчання у школі в Ленінграді. Немає й ніяких фото Вовки за цей період. Таких дірок в біографії не має жоден з нинішніх керівників держав світу. Знайомі Боровика обіцяли організувати Артему зустрічі з матір'ю, сестрою, однокласниками путіна, свідками його дитячих років в Метехі.

Артем Боровик сказав:

-Це буде справжня бомба.

Та бомба вже чекала самого журналіста в літаку, у який Артем сів, щоб летіти до Києва. З столиці України мав летіти в Грузію. Планував провести розслідування про дитинство путіна для своєї газети "Цілком таємно". Зустрітися з матір'ю тодішнього кандидата в президенти росії. Переговорити зі свідками. Через 9 хвилин як літак піднявся в небо з московського аеропорту Шереметьєво сталася **авіакатастрофа**. Екіпаж і всі пасажери загинули. Під час розслідування причин катастрофи на спалахи у двигунах літака уваги не звернули. Вину переклали на загиблий екіпаж. Полаяли технічні служби, які не полили літак рідиною від обмерзання. Та всі літаки того дня в Шереметьєво літали нормально. Багато літаків не обробляли тою рідиною.

Артем Боровик загинув за 17 днів до виборів, на яких путіна вперше обрали президентом росії. За 3 дні до загибелі Артем сказав в інтерв'ю:

-Яка талановита цинічна й загорнута ця брехня. Дивовижна брехня. Більшовики так не вміли. Мало хто так вмів. Це насправді нове слово у мистецтві пропаганди. Це фантастика. Те що показала росія як можна за 6 місяців людину з нічого зробити президентом.

На що колега здивовано запитав Боровика:

-Слухайте, коли ви такий чесний, то чому до цього часу ще живі?

Загинув також й **італійський журналіст**, який зустрічався з матір'ю путіна. Італієць побував ще й у Чечні, де теж зібрав матеріали, які компрометують росію. Професіонал з італійського радіо хотів убити 2-х зайців та повідомити світ про 2 сенсації. Іноземцем зайнялись ще більші професіонали зі спецслужб. По іноземцю 2 рази проїхала вантажівка.

Переміг дикий страх путіна, що люди дізнаються зайве про нього. Розсекречена історія дитинства **могла зашкодити** путіну стати президентом. Заради посади путін відмовився від рідної матері. У кремлівського диктатора не життя, а суцільні спецоперації. Після того як обрали керівником росії засекречена історія дитинства стала для путіна не такою вже небезпечною, щоб за неї вбивати людей. Та таємницю продовжували охороняти. У журналістів Грузії, які розповідали про матір президента росії, виникали проблеми. Повідомлення про справжню матір путіна топили в горах інформаційного сміття. В морі вигадок. Ставили під сумнів. Серйозні видання й журналісти пам'ятали, що сталося з Артемом Боровиком та італійцем. Урок для медіа пішов на користь путіну. Після того як **Державний Секретар США** заявила, що в

біографії путіна багато темних плям, які треба дослідити, до Грузії приїздив директор Центрального розвідувального управління США. Зустрічався з грузинським керівництвом. Візит **шефа ЦРУ** пов'язаний був і з періодом проживання путіна у селі Метехи, факт якого він приховав від російських громадян.

Про диктатора написано чимало книг. Офіційно найвдалішою вважається - "Від першої особи. Розмови з Володимиром путіним". Написання книги організував зять першого президента росії Бориса Єльцина Валентин **Юмашев**:

-Хочу випустити людяну книгу про наступника.

Пройдисвіт та авантюрист міг і сам написати офіційну біографію президента. Один раз уже робив такий фокус. Писав біографію Бориса Єльцина. Результат брехливих книжок "Сповідь на задану тему" та "Записки президента", яку можна об'єднати в одну й назвати "Алілуя хазяїну", виявився набагато більшим, ніж очікував діляга від журналістики. Валентин Юмашев, колишній двірник, який не зміг навіть закінчити навчання на факультеті журналістики, — як нагороду за брехливі книжки й участь в піар-компанії Єльцина був обласканий царем. Отримав посаду голови адміністрації президента росії, а потім і руку царівни. Через брехливі книжку та казки про президента — в небожителі! Хто ще з журналістів світу похизується подібною карколомною кар'єрою?

Тож Юмашев звернувся до відомої журналістки Наталії **Геворкян** з проханням написати книгу про путіна у формі інтерв'ю з президентом. Геворкян почала задавати незручні запитання президенту. Наталія любить гроші, навіть, кажуть, чи не найбільше в житті, але виявилось не настільки, щоб відмовитися від правди. У жінки є межі. Юмашев весь час повторював журналістці:

-Скажіть який путін класний!

Зять Єльцина бачив, як Наталії незручно від цих його слів, але дуже хотів отримати шедевр від знаменитої журналістки, а не звичайну книгу про путіна, написану черговим ідіотом. Та виявилось, що небезпека саме у високому професіоналізмі Геворкян. Обдурити багатьох професіоналів неможливо. Тільки занадто самовпевнений чи дурний брехатиме **професіоналу**. Провал неминучий. Можливо не в перші хвилини розмови, але коли потрібно набрехати на цілу книжку... Та одне невірне слово, тон, жест чи погляд викриють брехуна з головою. Професійні журналісти ще й вміють створити атмосферу, щоб співбесідник розслабився і ляпнув зайвого. Журналістка зрозуміла, що дитинство президента темне й неоднозначне, здебільшого вигадане. Перші роки життя путіна в офіційній біографії - то чи найтемніший період біографії диктатора. Народжений на Уралі путін, який потім жив ще й кілька років у Грузії, все життя корчить з себе корінного петербуржця. Уже скільки разів брехав про дитинство, що й сам ледве не повірив. Перекоаний, що його ніхто не виведе на чисту воду.

Юмашев помилився з вибором автора книги. З цією роботою справиться лише зовсім без гальм якийсь лизоблюд від журналістики, схожий на нього. Та таких хоч греблю гати! Тільки свисни! Щоб не допустити книжкового проколу журналістка раптово захворіла, а книгу продовжив писати її дубоголовий колега Андрій Колесников.

Лизоблюд влади з обличчям вірного пса нутром відчуває, що хоче господар. Будьте спокійні! Все напише, як треба, щоб водити за носа росіян і возвеличувати злочинця при владі. Колесников став офіційним літописцем путіна й увійшов до вузького кола писак при диктаторі.

Звісно, і політики росії знають, що насправді путін народився на Уралі й між собою над ним підсміюються. Так заведено в російському суспільстві, що не лише одні нації, а й регіони люблять насміхатися над іншими націями й регіонами. Як не дивно, руку до такого розбрату доклало і радянське кіно, зокрема, популярна свого часу комедія "Найчарівніша і найпривабливіша" з відомою актрисою Іриною Муравйовою в головній ролі. Героїня комедії не може визначитися з вибором одягу й продавець запитує у її подруги:

-Вона що, з Уралу?

Мовляв, вона тупа? Провінціалка? Відтоді ця фраза у хворому суспільстві перетворилася на мем і живе своїм життям.

Одному з провідних російських політиків Володимиру **Жириновському** теж було добре відомо, що путін насправді не корінний лєнінградець і не петербуржець, як про себе говорить, а перм'як. Жириновський знав, що путін народився на Уралі біля містечка Перм, де жили його справжні батьки, і прожив там перші три роки свого життя. Хитрий Жириновський ні з того ні з цього почав називати уродженців Уралу "**тупим населенням**", не міг прямо сказати, що має на увазі Володимира путіна. У 2012 році, коли кремлівський диктатор втретє впевнено збирався стати президентом росії, то його суперник по президентських перегонях Жириновський тільки скреготав зубами й на всю країну оголосив тупим уродженця Уралу першого президента росії Бориса Єльцина, який призначив путіна своїм наступником на посаду керівника країни:

— Там дебіли живуть. Від Пермі до Єкатєринбурга це страшно. Це населення дебільне. Воно, можливо, здорове, але якщо взяти його за інтелектом, воно тупе до упору. Ось перм'як, ти говориш з ним, а він стоїть і так на тебе несамовито дивиться! Це не Ленінград, не Саратов. Я ж об'їхав усю країну. Тупішого населення, ніж на Уралі, немає! І там народився Єльцин.

Жириновський зазначив, що нездатність Бориса Єльцина ефективно управляти країною пояснюється його походженням, натякаючи й на Володимира путіна. Зокрема, на думку парламентаря, начебто є на Уралі певний вплив руд, металів. І безліч покладів під землею впливає на характер людей, які там живуть:

-Це комора країни. Там величезне магнітне поле. Там взагалі тупе населення.

А ще на думку Жириновського, у деяких жителів Уралу "є завзятість, до того, що краще нехай усе звалиться". Як приклад він знову навів Бориса Єльцина, певне, маючи на увазі його вибір путіна наступником. Цікаво, що Жириновський вигравав суди, коли на нього подавали позови за те, що називав жителів Уралу "дебільним населенням". А чого ви дивуетесь? Це росія!

Звісно, я не згоден з жодним словом великого ворога України Володимира Жириновського. Просто на цьому конкретному прикладі хочу показати як

зневажають, ненавидять, заздять і бояться путіна російські політики. У росії всім усе відомо про диктатора і його походження, просто бояться відкрито говорити.

Не минуло й місяця, як бабуся й дідусь у 1960 році віддали внука Вовку близьким родичам у тодішній Ленінград, нині Санкт-Петербург. Родичам **Марії Іванівні та Володимиру Спиридоновичу** Путіним вже було під 50 років.

Тож на дитину чекав новий не менший стрес через якихось кілька тижнів, як його привезли до бабусі й дідуся. Малого відправили вже в четверту сім'ю. Володі здавалося, що з ним поводитися, як з **річчю**. Батьки Віри Миколаївни сказали доньці, що віддали її сина в інтернат. А потім начебто в інтернаті знайшовся хтось, хто усиновив Вовку. Мовляв, хто нові батьки хлопчика невідомо. Таємниця усиновлення.

Марія Іванівна й Володимир Спиридонович втратили вже двох малих дітей. Але дуже хотіли мати сина. Та вже й не сподівалися. З радістю прийняли в сім'ю Вовку. Ніхто з сусідів не бачив Марію Іванівну вагітною. Нова мама путіна вивела його за руку у двір і сказала:

-Це мій син.

У Ленінграді Вовка не міг піти в 3-й клас, бо погано знав російську мову. Довелося шкільну освіту починати спочатку. Щоб піти до 1-го класу в школу в Ленінграді 10-річному Володі довелося стати **на 2 роки молодшим**. Перед тим як іти до школи, нові батьки зуміли, певне, за хабар отримати для нього нове свідоцтво зі зміненою датою народження. Відібрали два роки. Щоб ні в кого не виникало питань, чого він вчасно не розпочав навчання. Хлопчина погано розмовляв російською мовою, а от грузинську знав добре. І вже вдруге дитина потрапляє в зовсім нове середовище. Все інакше, ніж до цього. Змушений знову воювати за себе. Захищатися. Нова мати турбується про Вову. Другий вітчим, як і попередній, теж здоровенний. З важкою рукою та ремінякою. Так Спиридонович уявляв виховання дітей. Грузинський вітчим ненавидів Володю. Ленінградський любив, але теж бив. **Били однаково. У Грузії — палицею. У Ленінграді — паском**. І за найменшої нагоди. За все. Обоє нерідних батьків путіна робили все, щоб у їх сім'ях не було місця ніжності й сентиментальності. Були садистами, сердитими й суворими. Як їх кумир диктатор Йосип Сталін.

Мати путіна Віра Миколаївна на 15 років молодша за нових батьків Вовки. Мала освіту. Перечитала всі книги в сільській бібліотеці. А Марія Іванівна ледве закінчила 4 класи. За все життя не прочитала жодної книжки. Нічим не цікавилася. Вовка вважав її **дурнішою** за свою матір у Грузії. Та й виснажена чорною роботою та життям Марія виглядала вже як бабуся. Була доброю людиною, але її інтереси та розмови були досить обмежені. Усі згадують її як м'яку, роботящу жінку. Перебивалася випадковими заробітками. Працювала прибиральницею, посудомийкою, **двірником**, мила пробірки в лабораторії. Вночі приймала товар у булочній, трудилася сторожем. Турбувалася про Володю як могла, але відносини з нерідним сином не складалися.

Володимир Спиридонович в юності любив хуліганити. Не поважав жінок. Коли ще жив у селі, дуже любив дівчатам спідниці **задирати та на голові в вузол зав'язувати**. Тепер його нерідний синочок таке робить з найбільшою країною світу. Щоб увесь світ

бачив те в росіянах, чого люди соромляться й намагаються не показувати. Гарна школа. Прикольно! Аби хоч люди з сорому чи ганьби не повмирали.

Нерідна мати путіна вийшла заміж від безвиході. Нерідний його батько одружився, щоб не сісти в тюрму. До дівчини юнак так залицявся, що **вибив їй око**. За сільським звичаєм рідні залишали дівчину одну вдома, щоб могла запросити до себе в гості нареченого. Та того дня п'яний хлопець привів з собою друзів. Це було проти правил. Марія не захотіла їх пускати. Кавалер почав вилами ламати ворота. Дівчина злякалася й почала через щілини воріт кричати парубкам, щоб ішли геть. Наречений в цей час вилами пробив ворота та й влучив бідолашній в обличчя. Пощастило, що не вбив. Сім'я нерідної матері путіна ледве зводила кінці з кінцями. Тому не варто було сподіватися, що хтось захоче мати дружиною бідну дівчину та ще й без ока. Після того нещасного випадку мати дівчини почала погрожувати кавалеру судом. **Довелося одружитися**. Марія Іванівна все життя соромилася скляного ока й під час розмов ніколи не дивилася на співбесідника. Нерідні батьки путіна з села біля міста Твер перебралися до тодішнього Ленінграда й все життя трудилися за копійки. Ледве зводили кінці з кінцями.

Володимир Спиридонович у Ленінграді працював у позавідомчій охороні вагонобудівного заводу. Багато років був вахтером. Вивчився на слюсаря. Став **секретарем парткому** заводського цеху.

Колишня вчителька путіна Віра Гуревич у своїх спогадах розповіла в яких **злиднях жив** її нині улюблений учень на останньому 5-му поверсі. Сім'я мала лише одну кімнату площею 20 метрів у комунальній квартирі без зручностей. Не було ні ванни, ні душу, ні гарячої води. Стеля протікала. Кухні практично не було. У квадратному темному коридорі стояла газова плита й умивальник. Страшний холодний туалет. У **квартирі** проживало ще 2 сім'ї. У під'їзді були розбиті сходи, по яких небезпечно було ходити. путін розповідає, що в під'їзді бігали величезні щури. У ті роки більшість жителів Ленінграду жили в комунальних квартирах, багато з яких нічим не відрізнялися або були ще гіршими за житло путіна. В таких умовах завдячуючи путіну і нині живе ще чимало росіян у провінції. Та ніхто з них не мстить всьому світу за життя у злиднях.

Будинок №12 у Басковому провулку знаходиться майже в самому центрі нинішнього Санкт-Петербурга за кілька кроків від Невського проспекту. За часів колишнього Ленінграда цей район біля Некрасовського ринку був одним з найбільш **кримінальних** у місті. путін не раз розповідав про своє бідне дитинство, щоб викликати співчуття до себе. Люди пожаліють і полюблять голодного малого обідранця, який жив у під'їзді з щурами, а на вулиці спілкувався з різними покидьками.

Як і багато диктаторів, путін хизується тим, що вийшов з низів, з народу, зізнається:

-Батько, в принципі, мною не займався... Жити у дворі та в ньому виховуватися – це все одно, що жити в джунглях... Жодної незручності перед хлопцями я не відчував, тому що: всі були такими ж обідранцями, як і я...

Ледь вижив. Чому могли навчити розлючене істеричне **звірення** постійно п'яні

скоти, які тримали маленького путіна за шістку? А мат, бруд, пиятика довкола, вовчі закони зони, пахани? Дворова мораль, старші постійно б'ють менших.

Ті хто знав путіна дитиною, додають:

-Добре пам'ятаю його у дворі. У молодших класах двір для путіна був вікном у світ... Атмосфера там була страшна: якісь неголені брудні хлопці з портвейном та цигарками. Пиятика, матюки, бійки. І путін серед усієї цієї шпани.

-Двір існував за вовчими законам. Старші верховодили над молодшими. Жили, як на зоні: були пахани та їх слуги. Дисципліна — найсуворіша. Якщо старший велів молодшому: "Іди принеси те-то", то треба було беззаперечно йти і нести. путін входив у компанію молодших хлопців. У дворі путіна постійно принижували за малий зріст і тендітну статуру. Найменший і найхудіший, але зате злішої дитини за нього у дворі не було

-Хоча він був невеликого зросту, але міг вступити в бійку з будь-ким... Міг битися з ким завгодно, хоч зі здоровенним пияком. Якщо, припустимо, той чимось його образив, то Володька миттєво стрибав на бика, дряпав, кусав його, шматками рвав волосся, все, що завгодно робив... Якщо він починав битися, то доходив до оскаженіння.

Після такого, звісно, вуличні завжди п'яні неголені дорослі скоти з цигарками в зубах добряче лупцювали маленьке звіренятко, яке боролось за виживання в хуліганській підворотні. Дивом не вбили та не покалічили. Один із тих, хто, за свідченнями сусідів, особливо жорстоко бив і знущався з путіна, помер, коли диктатора вдруге обрали президентом. Садист полюбляв бити путіна по голові. Можливо, тими **побоями** психіатри могли пояснити і всі наступні вчинки майбутнього президента. Пізніше путін за свої дитячі страхи і приниження відіграється на цілих країнах.

Якось журналісти запитали путіна:

-Чому вас так пізно прийняли в піонери? Погано вчилися?

-Так я ж був **хуліганом**, — з гордістю відповідав путін ще коли був кандидатом у президенти на перший термін.

Російські виборці - в захваті! Саме такий президент нам і потрібен! Нарешті! Ура!

З дитинства твердо засвоїв мораль вуличної банди, хуліганські поняття, яких дотримується все життя. Ніякого контролю за дитиною з боку батьків майже не було. Дехто з сусідів називав хлопця "гадюченням". Стояв на обліку в **дитячій кімнаті міліції**, з якою співпрацювала вчителька Володимира. Хлопець був не проти, щоб роль матері виконувала його **вчителька**, найрозумніша людина, яку знав. Вчителька була позаштатною чи штатною співробітницею кімнати міліції. Приходила після роботи й вела розмови з тими, кого вважала батьками Володі. Це був її обов'язок. Був навіть товариський суд, який хотів Вовку через погану поведінку здати в **інтернат**. Але нерідний батько таки відстояв його:

-Я беру відповідальність за нього.

У **школі** путін був проблемною дитиною. Часом, нестриманим. Однокласники путіна розповідають, що в школі у нього була кличка Криса. На шкільній вечірці несподівано схопив кимось принесену коробку **цукерок і викинув** у вікно. Так проявив свою образу

на щось. У старших класах путін мав успіхи лише у спорті. У навчанні й побуті – суцільні невдачі й помилки. Малий невдаха ставив завищені завдання перед собою й програвав. Школярем на спір з'їв 14 еклерів поспіль. Але й тут програв, бо сперечалися на 20.

Чи **виправдовують** злидні, важке вуличне дитинство і дитячі психологічні травми нинішнє розкрадання й нищення путіним росії?

Я взагалі вважаю, що путін **мстить** всім за своє дитинство. За те, що мати кинула його. Що його ніхто ніколи не любив. І нині не люблять. Ображений ще в дитинстві путін все життя мстить всім підряд і не може зупинитися. Бідний хлопчик так і залишився бідним у душі коли став дорослим.

Марія Іванівна та Володимир Спиридонович ніколи не давали інтерв'ю журналістам. путін заборонив їм спілкуватися з пресою. Наказав мовчати. Обоє стареньких померли від онкологічних захворювань ще до того, як Володимир путін став президентом росії. Шанувальники путіна турбуються через таку спадковість. Не вірять, що Марія та Володимир не були його справжніми батьками, а лише **четвертою сім'єю**. Онкологія як спадкове захворювання путіну не загрожує.

У 2015 році в журналі "Російський піонер" за підписом путіна вийшла колонка "Життя така проста річ і жорстока". Журнал видає все той же придворний журналіст путіна Колесніков. Допис путіна рекламувався Кремлем і широко обговорювався в суспільстві. Диктатор розповідає про подвиги свого офіційного батька як диверсанта під час Другої світової війни. Володимир Спиридонович виявляється ще й служив на підводному флоті в Севастополі. Раніше про це чомусь ніколи не згадувалося. Можливо тому, що це чергова вигадка, щоб якимось ще більше прив'язати до путіна Крим, який диктатор анексував. У колонці путін вказує **дати смерті своїх нерідних батьків з Петербургу:**

Вона залишилася живою. І дожила до 1999 року. А він помер наприкінці 1998-го.

Журналісти провели розслідування і з'ясували, що дати вказані неправильно. Переплутані роки і послідовність, з якою путін проводжав в останню дорогу своїх офіційних батьків. В Інтернеті можна знайти фотографію надгробка на могилі Серафимівського цвинтаря Санкт-Петербурга. Марія Іванівна померла в 1998 році, а Володимир Спиридонович – у 1999. Особливо багато про цей надгробок писали у 2023 році: тоді проста мешканка Петербургу отримала 2 роки ув'язнення умовно лише за те, що залишила на могилі Путіних записку зі словами "**Заберіть його до себе**", маючи на увазі президента росії.

Тобто путін навіть не дуже пам'ятає історію тих, кого видає за своїх батьків. Йому, певне й самому вже нецікава ця вигадка.

путін каже, що Марія Іванівна жила у Ленінграді "всю блокаду", але з архівів відомо, що її евакуювали з оточеного міста у липні 1942 року. Остаточну блокаду було знято лише через півтора року, в кінці січня 1944.

Якось путін зізнавався, що під час навчання в університеті **соромився своїх нерідних батьків:**

-Можливо, на якомусь етапі в університеті я намагався не афішувати, що мої батьки не просто робітники, мама була навіть чорноробом. Звичайно ж, мені було б приємніше, особливо в університеті на першому курсі, якби я міг сказати, що мій батько професор, а мати, скажімо, доцент...

Тоді й сам захотів мати науковий ступінь. Студентська мрія здійснилася, коли втік до Москви й у 1997 році купив собі **дисертацію** та став кандидатом економічних наук. Дисертацію за путіна безплатно писав нинішній ректор Санкт-Петербурзького гірничого університету Володимир Литвиненко, який особливо не морочив собі голову й майже повністю без ніяких правок цілими сторінками списав її з книги 2 американських професорів з Пітсбурга. За дисертацію і за допомогу в контрабанді металів путін зробив Литвиненка єдиним у росії ректором – доларовим мільярдером.

Багато людей не розуміють, як хлопець з такої бідної родини, звичайний сірий трієчник, який не знав толком жодного шкільного предмета, відразу після закінчення школи зміг вступити вчитися на юриста до другого за престижем університету країни. Навіть нині ніхто не вступить на безплатне навчання на юридичний факультет Санкт-Петербурзького державного університету без знайомств чи по команді зверху. У школі успіхами в навчанні путін не вирізнявся. У старших класах навчався в школі з хімічним ухилом. Ті, хто добре знає путіна зі сміху катаються, коли чують, що він вступав на юридичний факультет та ще й навчався. Не вступав. І не навчався. Та друзі навіть з книжкою уявити його не можуть.

У 70-ті роки минулого століття **на з'їзді злодіїв** у законі було прийнято рішення про виховання молодого покоління хлопців з кримінальними поглядами на життя. Їх не залучали до скоєння злочинів. Змушували добре вчитися. Після закінчення школи юнакам допомагали вступити вчитися на юристів. За хабарі **рухали у владні структури** Радянського Союзу, а потім і російської федерації. Не лише до партійних і радянських органів, а й у спецслужби, поліцію, прокуратуру. Висували на посади слідчих, помічників прокурорів, депутатів.

У старших класах Володимир знайшов спосіб самоствердитися, стати схожим на мужика. Активно зайнявся спортом. Згадує, що в школі спочатку записався на **бокс**, але там йому швидко зламали ніс і він втратив інтерес до цього виду спорту. Пішов на гурток боротьби **самбо**. Потрапив до порядного тренера **Анатолія Рахліна**, який хотів з Вовки зробити не лише спортсмена, а в першу чергу людину. Тренер приходив до батьків, переконував їх у корисності спорту. Намагався виховувати хлопця у правильному дусі. У 2013 році путін приїздив до Санкт-Петербурга на похорони Рахліна. В пам'ять про тренера здійснив самотійну прогулянку в центрі міста. Пройшовся біля Ісаакіївського собору, по набережній Неви. Кадри прогулянки президента облетіли весь світ. Анатолій Рахлін був проти того, щоб путін ішов у кримінал і ставав монстром. Хочу думати, що Володимир Володимирович роздумував чи не мав рацію перший тренер?

Пізніше спортивну секцію самбо перепрофілювали на **дзюдо**. І відтоді головним наставником для юного путіна став Леонід Іонович Усвядов, затятий злочинець,

кримінальник-рецидивіст на прізвисько **Льоня - Спортсмен**. Маленький путін йшов у спорт, щоб вміти захисти себе від хуліганів, але потрапив у кримінальний світ. Усвятцов відбув ув'язнення за **зґвалтування**. Не мав права виховувати дітей. Та хтось замовив словечко і на його кримінальне минуле закрили очі. Пізніше знову потрапив у тюрму за грабіж. І з якими поглядами на життя тренер виховував путіна і його приятелів? Начебто, путіна піймали в роздягалці секції під час чергового **чищення ним кишень** спортсменів. Тоді від побоїв та зґвалтування юного путіна врятував Льоня-Спортсмен. Тренер зрозумів, що саме такий помічник і подільник йому й потрібен.

Льоня - Спортсмен в загальному, перебував **за ґратами 20 років**. У книзі "Від першої особи" путін з захопленням і пієтетом розповідає про бандитську поведінку свого тренера. Називає тренера Леонід Іонович. Прізвища злочинця не вказує. Щоб читачі не пробили його кумира по базах даних поліції? Усвятцов придушив до втрати свідомості тренера по карате. За те, що група вихованців каратиста вчасно не звільнила зал для занять путіна і його приятелів. Круто вирубав на очах у своїх і чужих вихованців! Надзвичайно агресивний невірноважений і агресивний тренер путіна любив ні з того ні з цього показати незнайомим людям свою силу. Якось в автобусі хтось попросив його передати водію гроші на білет за проїзд, так тренер ривком поклав того на підлогу:

-Наступного разу сам купуй собі білет!

Неофіційно Льоня-Спортсмен був головним каскадером на студії "Ленфільм". Знімався у всяких кіношних трюках, бійках. Професійних каскадерів тоді не було. Трюки виконували спортсмени, циркачі та інші ризикові хлопці. То був їх додатковий заробіток. Тренер привів путіна та інших своїх вихованців на кіностудію, де ті підробляли каскадерами в художніх фільмах "Іжорський батальйон" і "Блокада".

Тренер сформував **банду** з путіна, його друга нинішнього мільярдера Акадія Ротенберга та інших. Чим на початку займалася банда зі школярів достеменно невідомо. Коді путін вже служив у КДБ, Льоня сколотив ще одну власну бригаду з борців і каскадерів. Вдень бандити ставили трюки на кіностудії. Вночі та у вільний час промишляли грабежами та вимаганням. Вчитель путіна **грабував євреїв**, які збиралися виїздити з Радянського Союзу. До речі, Льоня і сам був євреєм. Розрахунок був на те, що емігранти на валізах. Ось-ось мали виїздити. Мали якісь необліковані цінності. Тому не будуть скаржитися в міліцію, щоб через тяганину з правоохоронними органами не втратити можливість виїхати з Радянського Союзу.

Велика ймовірність, що **у скоєнні злочинів своєму вчителю допомагав путін**. Націлював банду каскадерів на майбутніх емігрантів. З бандитами проникав у помешкання. Так путін віддячував учителю за його опіку та допомогу зі вступом на навчання в університет. Про це й досі між собою говорять у Петербурзі ті, хто мав відношення до тих подій. У середині 90-х Льоня загинув у розпал війни між бандитськими угрупованнями. Друг путіна Аркадій Ротенберг замовив і оплатив напис на його могильній плиті "Я вмер, але мафія безсмертна". Володя путін і його друзі по спортивній секції продовжили справу свого тренера. Після цього ще хтось буде

дивуватися, що путін став найбільшим злочинцем росії?

Льоня-Спортсмен дав слово юному путіну, що той стане студентом. путіна зробили **студентом університету за заявкою спортивної кафедри вишу**. Завдяки роботі на кіностудії симпатичний і приємний у спілкуванні кримінальний авторитет міського значення отримав дивовижні зв'язки. путінський тренер став великим другом завідувача кафедри фізичного виховання Ленінградського державного університету. Втягнув завідувача в темні справи. Натякнув, що, коли путіна не приймуть до вишу, то повідомить куди слід про махінації кафедри з набором спортсменів в університет. Усі знали, що Льоня-Спортсмен не з тих, хто кидає слова на вітер. Тож у випадку з путіним все вирішив блат і **протекція бандита-шантажиста, а не спортивні успіхи**. Перед вступом до університету успіхи путіна в дзюдо ще були скромними.

Бандит цінував путіна. Добре розбирався в людях. Кримінальний злочинець першим повірив у великі перспективи путіна. Дав путіну путівку в життя — влаштував на юрфак. І не помилився. Кримінальний світ росії вдячний Льоні-Спортсмену за його учня. Мета досягнута. Вперше в історії росії на чолі країни - висуванець криміналу. Злочинці можуть радісно кричати:

-Ура!

У розпал підготовки до іспитів в університет путін перебував на спортивних зборах. Продовжував виступати як дзюдоїст і вже коли став студентом юридичного факультету. Того року коли путін став студентом, конкурс на юридичний факультет складав 40 претендентів на 1 місце. Всі на факультеті знали, що путін потрапив до університету за спортивною квотою. Схема проста й діяла по всій країні. За радянських часів серйозні виші мали спортивні команди. До команд протягували потрібну кількість перспективних спортсменів. Спортсмени не могли самі складати екзамени та навіть не приходили на вступні іспити. Коли спортсменів робили студентами, то часто вони не ходили на заняття та лекції. Тренувалися. Їздили на змагання. Захищали спортивну честь вишу. І були звільнені від навчання. Неофіційно. Здачу заліків та іспитів забезпечувала теж спортивна кафедра. Заліки й оцінки на екзаменах їм ставили за вказівкою деканату. Ніяких знань спортсмен не отримував. Їх навчання було фікцією, як і диплом. Та й прийняли путіна в університет не для навчання, а для відстоювання спортивної честі вишу на змаганнях. Університет чекав коли путін стане чемпіоном. Путін цього хотів ще більше. І все здійснилося. Під час навчання в університеті путін став чемпіоном Ленінграду серед юніорів. Через 20 років путін почав працювати в мерії й став чемпіоном міста з розкрадання грошей з міського бюджету. Нині Володимир Володимирович путін - **чемпіон** росії по утилізації країни та її населення.

За те, що нічого не знав з навчальних дисциплін, однокурсники зневажливо називали Володимира путіна "Путькою". Бо юриспруденцію в університеті путін вивчав, в основному, в спортзалі. Вища юридична освіта, якою любить хизуватися путін, — лише на папері. Він такий же юрист, як і будь-хто з нас. Якось диктатор сказав про свої студентські роки:

-Я можливо і не дуже добре вчився в університеті, тому що багато пива пив у

вільний час, але дещо пам'ятаю.

Людина, яка доклала максимум зусиль, щоб знищити в росії незалежний суд та верховенство закону, – юрист з дипломом. Парадокс! Доля таки має почуття гумору!

Піти служити в КДБ путіна заігував Льоня-Спортсмен. Для скоєння злочинів **бандиту потрібні були зв'язки у правоохоронних органах і прикриття**. Все життя Володимир Володимирович був лише виконавцем чиеїсь волі, хоч, можливо, достеменно цього й не розумів. Щоб сподобатися тренеру всіма правдами і не правдами прагнув у КДБ, щоб відчувати себе крутим. Щоб боялися й заздрили. путін постійно говорить, що з дитинства, як і безліч радянських чесних і благородних дітей — романтиків, мріяв стати розвідником. У часи Радянського Союзу стати розвідником — то було дуже круто. Народ зневажав і боявся спецслужби, але завдяки кінофільмам і книгам з повагою відносився до розвідників. Якось путін сказав актору Донатасу Баніонісу, який блискуче зіграв роль радянського шпигуна в фільмі "Мертвий сезон", коли майбутньому диктатору було ще лише 16 років:

-А ви мій хрещений батько!

Мовляв, надивився радянських пропагандистських кінофільмів про шпигунів і цим пояснював своє велике бажання працювати в спецслужбі. Ні про які репресії в країні не знав. Підпав під вплив патріотичного виховання:

-Мені здавалося, що це дуже цікаво, романтично. Завжди привертала увагу та обставина, що там невелика група людей чи один - двоє людей можуть вплинути на перебіг цілих битв. Вплинути на долі можливо тисяч людей

Нині путін впливає на долю сотень мільйонів. Диявол здійснює мрії свого кращого вихованця.

Однокурсник путіна колишній військовий прокурор Леонід Полохов згадував як дізнався про вибір Володимиром професії:

— І раптом він у КДБ! Я його спитав: правда? Він каже: так, мені подобається там, у КДБ – розвідка. Дивлюся – спалахнув, романтика. Я так обережно, пам'ятаю, спитав: а як щодо Солженіцина, Григоренка та іншого? Він каже: а мене це не бентежить. Хоча ми самвидав читали, всі знали. Але він туди пішов цілеспрямовано.

путін ще й вигадав байку, що відразу після закінчення школи **пішов проситися на роботу в Ленінградське управління державної безпеки**. Ось як путін подає свою легенду про перше спілкування зі спецслужбою ще коли навчався у школі:

-Куди мені йти? У мене зв'язків не було. Я з робочої сім'ї. Я пішов прямо в приймальню КДБ. Вийшов чоловік такий симпатичний. Тобі що потрібно? Так. Дуже серйозно поставився. Сказав, ну, вступай. Можна або армію пройти, або виш закінчити. Який виш? Будь-який. А краще який? Краще юрфак. Добре.

Мовляв, мене, школяра пообіцяли взяти на роботу, але після закінчення юридичного факультету. І, мовляв, не обдурили. Слова дотримали. Хто в таке може повірити? Мільйони росіян! Та в радянській спецслужбі взагалі одним з правил було не брати на роботу тих, хто сам до них проситься.

Найбільшим успіхом путіна у виші стало не здобуття знань. Не спортивні

перемоги. Юнак став **інформатором таємної поліції**. П'ятого управління КДБ. "Боротьба з ідеологічними диверсіями". Точніше, з інакомисленням. Робота зі стукачами. Переслідування борців з режимом. путін завжди повзав перед владою та лизав її чоботи. Перед комуністичною. Потім капіталістичною. Заради власного зиску. Таких пристосуванців мільйони. У студентські роки він був звичайним стукачем КДБ. То навіщо корчити з себе якогось особливого? путін **строчив доноси** на студентів і викладачів у відділ таємної поліції, в якому після закінчення навчання в університеті працював **оперативним співробітником**. У виші сам писав доноси, потім розбирав чужі. Рекомендував такого милого мерзотника в найгниліший і сумнозвісний підрозділ радянської політичної охоранки вербувальник, який оцінив всю підлість і підступність путіна:

-З 80—120 студентів, ми брали на роботу чоловік 8—10. Дуже важлива перша зустріч. Після неї багато відсіювалися. Але з тими, хто підходив, починали працювати щільніше. З путіним я почав проводити зустрічі десь з січня 1974 року. Він мені дуже сподобався, і кажу це не тому, що путін зараз президент. Ні. путін був не жвавим, але енергійним, рухливим, сміливим. А головне — він вмів швидко знаходити потрібний контакт з людьми. Без цієї якості людині нічого робити в КДБ.

Тобто, співробітник КДБ по вишах завербував путіна в інформатори спецслужби на 4-му курсі університету. За офіційною версією путіна направили в КДБ після закінчення навчання на університетській комісії по розподілу випускників вишу на роботу. Викладач, який оголошував кого з випускників куди потрібно направити спочатку зачитав, що путіна відправляють на роботу в адвокатуру. Та присутній на розподілі співробітник КДБ, який задумався і проґавив сказане, отямився і пояснив, що путіна направляють для роботи в спецслужбу. Невже доля росії була б іншою, якби путіна тоді відправили на роботу адвокатом?

Розподіл на роботу в КДБ Володимир з друзями відзначив у ресторані. Тоді вперше в житті **сів за кермо п'яним**. Життя вдалося! Тепер можна все! Вища каста!

Однокласник путіна згадував:

-У той момент Володя був дуже урочистий. Щось дуже важливе трапилося в його житті. Але я знав, що до нього ніколи не потрібно лізти в душу. Між нами було негласне правило, що про якісь речі я його запитувати не можу. Того дня мене дуже - дуже здивувало, що він хоч і випив, але сів за кермо. До цього він ніколи себе подібного не дозволяв. Тільки потім я зрозумів, що таким чином товариш святкував зі мною свій вступ на роботу в КДБ.

У книзі "Від першої особи" Олега Блоцького згадується, що путін **збив людину**. Путін не заперечував факт аварії, але пояснив це тим, що людина, яку він збив, намагалася закінчити життя самогубством. Начебто, пішохід сам стрибнув під його авто. В усьому світі й у всі часи це дуже розповсюджене й типове пояснення водіїв, які на своїх авто збивали людей.

Журналіст запитав у путіна:

— Ви в критичних ситуаціях лишаєтеся спокійним?

— Спокійним. Занадто навіть. Пізніше, коли я навчався у розвідшколі, мені в одній характеристиці записали як негативну рису: "Занижене почуття небезпеки".

Хто повірить путіну, що у нього низьке почуття небезпеки? Під час війни проти України диктатор весь час сидить у своєму бункері. А перед повномасштабним вторгненням 2 роки трясся від страху через пандемію коронавірусної хвороби 2019.

путін **16 років працював у спецслужбі**. Любить розповідати, що весь цей час служив у розвідці. Як і завжди, лукавить! Як і в дитинстві, нині дідусь теж **грається в розвідників**. Іноді спить і думає, що не президент, а резидент. Свого часу любив носити темні окуляри, як легендарний герой нескінченних шпигунських бойовиків Джеймс Бонд. До голлівудських зірок йому, як до Місяця, але народу подобалося. путін так загрався у шпигунів, що й досі кожна його публічна фраза чи жест – то частина чергової спеціальної операції. Ті, хто ніколи не були розвідниками, не працювали "в полі", не ризикували життям, а лише **протирали штани в кабінеті** та строчили доноси й займалися кар'єрними інтригами завжди вважають себе неперевершеними майстрами плаща і кинджала.

За словами путіна спочатку в КДБ він працював у секретаріаті, де підшивав якісь папери. Потім його направили навчатися оперативної роботи й він кілька місяців провів у контррозвідці.

Дуже соромиться своєї роботи в 5-му підрозділі пітерської таємної поліції. Всіляко замовчує. Стукачів **зневажають** не лише громадяни, а й колеги зі спецслужби. Небезпідставно вважається, що там працюють лише покидьки, які нічого не вміють крім писати доноси та робити різну гидоту. Чого вартий лише путін.

У 1976 році двоє художників Юлій Рибakov і Олег Волков написали на стіні бастіону Петропавлівської фортеці біля самої води: "Ви розпинаєте свободу, але душа людини не знає кайданів". Цей героїчний вчинок дисидентів вважається однією з перших акцій політичного мистецтва в Радянському Союзі. За це їх на 6 і 7 років позбавили волі. Як згадував Рибakov, ті, кого направили знищити антирадянський напис, закрили літери кришками від домовини, що лише додало зацікавленості городян до того, що написано. Майбутній керівник росії, тоді ще лейтенант путін, брав участь у розслідуванні справи цих художників. Був присутній під час **обшуків** у квартирі Волкова.

З інакодумцями у путіна не задалося. Як почав переслідувати їх ще рядовим оперативником, так не дає їм життя й нині, вже старим диктатором.

Щоб підняти свою вагу в очах слухачів, путін каже:

-Мені допомагає минуле в розвідці.

В інтерв'ю "Радіо Свобода" тодішній керівник путіна Сергій Миколайович, який просив не називати свого прізвища, стверджував, що перед відрядженням у Дрезден путін ніяку **розвідшколу не закінчував**. Та за словами путіна він, начебто, вчився в інституті зовнішньої розвідки імені Андропова.

Керівник тодішньої радянської розвідки **Володимир Крючков**, який згодом став ще й Головою КДБ Радянського Союзу, в інтерв'ю "Московським новинам" обережно казав,

що не пам'ятає по своїй роботі нинішнього президента росії:

-путін, найімовірніше, **не був кадровим розвідником**, а лише співробітником якогось іншого підрозділу КДБ, спрямованим у відрядження в НДР на звичайний термін у 5 років. Цим пояснюється і повернення путіна з НДР до Ленінградського управління КДБ по роботі з особовим складом.

Звичайно, обережний Володимир Крючков знає, що путін ніякий не розвідник. У Крючкова повно друзів і приятелів серед колишніх підлеглих, які давно вже все з'ясували про путіна. Крючков не може сказати правди. Розуміє з якою бандою має справу і що правда про путіна може коштувати йому життя. Тому правду хитрун подає як припущення. Щоб клятий Крючков підтвердив його роботу в розвідці або хоч не ляпав зайвого, президент Володимир путін навіть робив його своїм радником. Та впертий Крючков не став брехати заради збереження теплого містечка. Крючков — генерал армії, жорсткий радянський консерватор, великий професіонал і скрупульозний бюрократ, відомий своїми принципами, які довели його до участі в спробі державного перевороту й до в'язниці. Тому путін не наважився давити на генерала, який користується великим авторитетом серед колишніх і нинішніх співробітників спецслужби. Та марна це справа.

Перед президентськими виборами 2000 року журналісти почали розшукувати хоч якісь сліди перебування путіна в НДР як розвідника. Прізвище путіна нічого не говорило і легендарному керівнику Розвідувального управління міністерства державної безпеки НДР **Маркусу Вольфу**. А цей хитрий жук теж знає, що путін не має ніякого відношення до розвідки, але не хоче лізти в справи, які йому можуть лише зашкодити.

Колишній офіцер ФСБ Олександр Литвиненко стверджував, що путіна не взяли у розвідку тому, що він страждає **педофілією**. Існували навіть записи заборонених розваг путіна з дітьми, але диктатору їх вдалося знищити. Дивують нескінченні поцілунки путіна чужих дітей. В Інтернеті можна відшукати три десятки відео й фото, на яких диктатор зі щасливими сяючими очима цілує, гладить, обіймає, притискає, нюхає неповнолітніх. За таку поведінку в багатьох цивілізованих країнах на вас чекає зустріч з поліцією й звинувачення в педофілії. У 2006 році всю планету облетіли кадри, на яких диктатор у Москві підіймає сорочку маленькому хлопчику Микиті й цілує його в живіт. Тоді путіну навіть довелося виправдовуватися. Мовляв, у дитини болів живіт і поцілунком хотів вилікувати хлопчину, а ще:

-По-чесному, просто захотілося його потискати, як кошеня.

На телекамери ще стримується, а що витворює за зачиненими дверима свого бункера?

путін недовго, всього лише кілька років, працював на другорядному місці у радянській спецслужбі в **Дрездені**. Володимир Володимирович був розчарований своєю роботою в Дрездені. Посада прикриття — директор "**Будинку радянсько-німецької дружби**". Колеги насміхалися над путіним і між собою називали його Огурцовим, персонажем популярної радянської кінокомедії "Карнавальна ніч" режисера Ельдара Рязанова. **Огурцов** — дрібний функціонер, бюрократ, кінчений дурень з постійним

бажанням вислужитися перед начальством. Його блискуче зіграв видатний актор Ігор Ільїнський.

В обов'язки завідувача клубу входило влаштовувати **пишні застілля** для начальства з Москви. Дбати про те, щоб купили під зав'язку товарів у місцевих магазинах. Вмів організувати приємне проведення часу у лазні для приїжджих генералів з Москви. З горілкою, коньячком та дівчатками.

Ну, ще вмів проконтролювати, щоб була підметена територія перед будинком дружби. Коли був аврал, то переляканий майбутнім візитом начальства з Москви майор путін брав граблі, мітлу з совком і сам прибирав подвір'я. Мати путіна працювала двірником й іноді брала його ще школярем з собою, щоб допоміг підмітати. Тож путін працював двірником у шкільні роки. До речі, **двірником**, щоправда, у студентські роки, підробляв і президент росії Дмитро Медведев, чим вихвалявся у промовах перед молоддю. Два двірники керували росією. Другого взагалі ніяк не виженуть з роботи. Торжество демократії по-російськи! Нарешті здійснилася мрія Леніна, що кожна кухарка, а отже і двірник, можуть керувати росією! До чого можуть докеруватися кухарки з двірниками Ленін не уточнював. Тепер бачимо.

Колега описує путіна як звичайного лицеміра. Завідувач клубом сидів у кабінеті й вивчав тисячі досьє на іноземців, які приїжджали до міста. Особливо цікавили приїжджі з Федеративної Республіки Німеччини. путін відбирав кандидатів для вербування на роль агентів-нелегалів. Ні в який комунізм путін не вірив. Захоплювався Америкою. Найбільшою радістю для майбутнього президента росії було добування через агентів у Західній Німеччині барахла і техніки для себе і на продаж. путін затирав до дірок товсті каталоги з останніми товарами ФРН. Годинами розглядав фото різного мотлоху. Такого добра тоді не було в Радянському Союзі. Сяяв від щастя, що невдовзі агенти привезуть йому такі жадані речі. Щасливий, планував, що залишити собі, а що продати по **спекулятивних** цінах. Про заняття спекуляцією і організаціями пиятики для керівництва путін розповідає журналістам трохи іншими словами:

-Ми працювали з території НДР по інших країнах. Як тоді говорили, по головному противнику.

Журналісти приписують путіну під час роботи в Дрездені усі тогочасні подвиги радянської розвідки. Зокрема, участь у промисловому шпигунстві проти капіталістичного Заходу. Спекуляція - це промислове шпигунство?

Неймовірно гордився викраденою для нього з якогось авто в ФРН дорогою аудіосистемою "Блаупункт", яку встановив у своїх службових "Жигулях". То був пік щастя путіна. Гроші любить неймовірно. Патологічно. Ще в Німеччині йому не завадило б звернутися до психіатра.

Володимир путін ніколи не працював у розвідці. путін завжди був **звичайним оперативником** державної безпеки. Так, його спробували залучити допомагати розвідці, але жадібний до грошей і тупуватий путін нічого не розумів у професії лицарів плаща і кинджалу. Звичайний недалекий паперовий служака. Сидів у кабінеті й виконував доручення. Найкраще міг писати **доноси** на колег. Слідкував за моральним

обліком радянських офіцерів. А ще **тягав через агентів модні ганчірки** з Заходу на продаж дружинам та офіцерам, на чому й погорів. Місцева контррозвідка НДР написала навіть листа, щоб путіна вигнали з КДБ. Відставка? Розголос нікому не був потрібен, щоб заодно не полетіли й голови його керівників. Спекулянта **тихенько спровадили** назад в Ленінградське КДБ, щоб сидів у підвалі й перебирав папери, які хіба що могли зацікавити пункт приймання макулатури. Це був дуже низький рівень для людини, яка мала закордонний досвід роботи. Фактично це було заслання заради збереження обличчя контори.

путін з дружиною стверджують, що повернулися в Ленінград на початку 1990 році у зв'язку з падінням Берлінської стіни й масовим виїздом співробітників радянської спецслужби з НДР. Насправді через скарги на поведінку путіна йому **достроково припинили відрядження в НДР** і повернули в Радянський Союз. Це підтверджує й скандальне фото затримання біля Казанського собору під час масової акції протесту в Ленінграді 12 березня 1989 році лідера Демократичного Союзу Валерія Терехова, в якому брав участь путін. За лічені дні світлина облетіла весь світ.

Вважати розвідником, який міняв хід історії, завідувача клубом у Дрездені й бюрократа зі спецслужби, що залякує й шантажує іноземних студентів, аби ті тягали йому барахло з-за кордону, то все одно, що називати космонавтами прибиральників чи інженерів, які працюють на космодромах і бачать космічні кораблі лише через скло чи на екрані моніторів. Розвідником путін став лише коли пішов працювати в мерію і аж до президентського кабінету включно. На всіх постах у державній службі путін весь час **розвідував що можна вкрати та незаконно збагатитися**. Спочатку в Петербурзі, а потім і по всій росії.

Створений пропагандою вигаданий **образ путіна як лицаря — розвідника** виявився дуже вдалим для перемоги його на президентських виборах в країні, де одним з найулюбленіших серіалів є "**17 миттєвостей весни**" про радянського розвідника Штірліца. Кіношний вигаданий сміливий і кмітливий Штірліц у серіалі щомиті ризикує життям, його всупереч здоровому глузду після провалу відпускає контррозвідка з тюрми й він продовжує спілкуватися з вищими керівниками тодішньої нацистської Німеччини та зриває їх таємні перемовини з союзниками Сталіна, змінюючи хід історії. Це ж ще треба було ще додуматися до такої нісенітниці! Автора сценарію Юліана Семенова, який під час полювання вбив не лося, а працівника лісництва, міцно тримало на гачку КДБ і вбивця, щоб вислужитися та не сісти в тюрму й заробити купу грошей, писав чекістам гори художньої дурні. Іржав сам і разом з ним по підлозі від сміху каталися співробітники спецслужби. Серйозно сприймав комедію про шпигуна лише простий російський народ, якому вбили в голову, що росію може врятувати й розв'язати всі її проблеми тільки колишній шпигун путін. Такий же герой, як і Штірліц. Мовляв, підніме країну до небачених висот.

А от на Заході статус путіна як небезпечного й підступного супершпигуна **вигадали для залякування** європейських та американських обивателів і виправдання нарощування озброєнь, яка після початку повномасштабного вторгнення росії в

Україну виявилася не такою вже й марною.

путін народжений і вихований лише для криміналу. Тому й став невдахою, коли його залучили допомагати розвідці. У відділі з 6-7 співробітників у Дрездені дослужився до старшого помічника начальника. Хвалитися нічим. Працював на тепленькому містечку у дружній комуністичній країні. Який там ризик? В чому небезпека? Сидіти в підвалі, перебирати та писати нікому не потрібні папірці? А щоп'ятниці ходити в цьому ж підвалі в сусідню кімнату, переобладнану під **сауну й пити німецьке пиво**? Згадуючи про Дрезден, путін якось зізнався, що завдяки пиву набрав там вагу 12 кілограмів.

Російська пропаганда подає роботу путіна в Дрездені як подвиг Джеймса Бонда. Натякає на нескінченні таємні операції й захопливі пригоди супермена з пітерського підвороття. Володимир путін свою роботу, начебто, в розвідці в Дрездені оцінює як успішну. Говорить навіть про якісь підвищення у посадах і званнях. Брехня! Путіна відправили в Дрезден у званні **майора**. А наступне звання **підполковника** путін отримав, коли звільнявся з КДБ. Так було заведено: тим, хто звільнявся, надавали чергове звання, щоб була вища пенсія.

З Німеччини путін повертається на попереднє місце роботи до Ленінграда. Коли став президентом росії, то своє ганебне вигнання з НДР почав подавати як подвиг. Якось по секрету шепнув придворному режисеру Ігорю Шадхану свою чергову вигадку, яку той озвучив на всю країну:

— Володимир Володимирович якось розповідав мені таку історію. Коли зруйнували Берлінську стіну, Горбачов забув наказати вивезти **списки німецьких секретних агентів**, які працюють на нас. І путін разом із деякими розвідниками вивозили із Західного Берліна ці списки на голому животі, ховаючи їх під сорочкою. Вони ризикували своїм життям, рятуючи німецьких агентів. Якби путін не любив своєї країни, то навряд чи він брав участь у цій спецоперації. Мені здається, що слова "путін" та "росія" римуються. Він загалом наш. Не можна в цьому лукавити.

Та прізвище диктатора не римується з назвою країни, яку знищує. Не стикується зі здоровим глуздом і байка путіна про шпигунів найпотужнішої розвідки світу, які найціннішу інформацію возять у паперовому вигляді на власних голих животах. Коли путін розповідав таку дурню режисеру, то вважав ідіотом лише свого придворного митця чи і його аудиторію, якій режисер буде розповідати цю велику таємницю до кінця свого життя?

2. Поцілований Дияволом

*путін мріяв про авто "Волга", а Диявол подарував йому не лише ріку Волгу, а всю росію – Диявол допоміг путіну здійснити всі **мрії** – Мер Собчак зробив путіна одним з **господарів Петербургу** – путін став **посередником** між бандитами і владою — Допоміг вкрати **100 мільйонів** доларів на афері з продовольством для голодного Петербургу – Колумбійські наркоторговці відправили путіну **тонну кокаїну** – путін*

став співвласником фірми з **відмивання грошей** наркомафії – За злочини на посаді віце-мера путін мав сісти у **в'язницю** років на 15, але кримінальну справу припинили, бо став президентом росії. – путін **врятував від тюрми** Собчака, щоб той не потяг його за собою. Як тільки став президентом, то **вбив** Собчака – путін **компрометує** Генерального прокурора, який копає під тодішнього президента Бориса Єльцина – Єльцин отримує **гарантії** недоторканності всього, що вкрав, і за це призначає путіна своїм наступником — Щоб народ проголосував на президентських виборах за путіна як за Спасителя Вітчизни, ФСБ **підриває житлові будинки** в росії, а путін починає Другу чеченську війну — **Фальсифікації** на президентських виборах

На закономірності та отриманні від спекуляції гроші Володимир Володимирович купує найкрутіше радянське авто того часу – мрію всіх тогочасних автолюбителів країни — **"Волгу"**. Про "Волгу" путін мріяв ще з юності. Особливо після того, як його нерідна мама виграла в лотерею автомобіль "Запорожець". Нині путін має у своїй неофіційності власності не лише Волгу, а й усі ріки та моря росії разом з усіма людьми, що знаходяться на території країни. Чи міг подумати кримінальник з підворіття й забитий бюрократ спецслужби, що саме так здійсниться його мрія про "Волгу"? Диявол в своїх подарунках не розмінюється на дрібниці. Гуляти – так гуляти! Отримуй, синку, цілу найбільшу країну!

путін з Дияволом спіткнулися лише об Україну. До російсько-української війни **мрії** путіна здійснювалися як у казці "По щучому велінню, по моєму хотінню". Кожна наступна мрія була набагато амбітнішою за попередню. У дитинстві спочатку мріяв стати бандитом. Хуліганом у картузі з пістолетом і золотим зубом. Щоб поважали і боялися всі кримінальники Санкт-Петербургу. Запросто міг стати. Та його тренер, наставник по криміналу, націлив свого кращого вихованця на роботу в КДБ. У роки Радянського Союзу то було дуже круто і почесно! Далі ще більше. А чого розмінюватися? Немислимий політичний злет. Керівник державної безпеки! Голова уряду! Президент росії! Всі мрії здійснювалися. Легко! Нині путін збирається **створити історію**. Змінювати, точніше, ще більше загальмовувати розвиток людства й спрямовувати планету в пекло...

У Ленінграді путін не звільняється з КДБ. Хоче бути в спецслужбі ще кілька років, що лишаються до пенсії. Підтримує зв'язки й з криміналом, на який активно працюють його колеги. Спецслужби й кримінал спочатку влаштовують путіна на посаду **помічника проректора** Ленінградського державного університету, а через кілька місяців – помічником до мера Анатолія Собчака. Наступив **вирішальний момент у житті** путіна, який змінить все. Після початку роботи в Собчака життя путіна перетворилося на суцільний кримінал, який не припиниться до смерті Володимира Володимировича. путін не підвів своїх господарів і подільників. Сповна виправдав надії криміналу й спецслужби, які через 10 років повністю взяв під свій контроль. Зробив їх основними господарями росії. І тут бандити та чекісти не помилилися з вибором ватажка.

90-ті роки були часом великих можливостей. Тоді інші такі ж негідники, як путін, кинулися красти все, що тільки можна. Змагалися між собою хто більше пограбує рідну країну. Розвалювали росію. Що не розвалилося само, те розтягували з друзями. путін використав останнє десятиліття минулого століття найкраще за всіх росіян. Це дало йому змогу на початку наступного тисячоліття очолити злодіїв і корупціонерів країни. Стати президентом росії. **Найбільшим злочинцем**. Серед усіх мазунчиків Долі Диявол обрав нерідного сина прибиральниці й вахтера. Такого ще не бачив світ. А що чекає нас усіх попереду? Сюрприз!

90-ті роки були наче ремонт у квартирі. У хаті давно вже все прогнило. Житло розвалюється. Бруд, безлад, у туалет не сходити, душ не прийняти, стеля падає. Потрібен демонтаж. По-іншому ніяк! Будівельники не мали досвіду, вчилися на ходу. У кінці прийшов путін і лише шпалери поклеїв. Але всі повинні молитися на нього, бо каже, що квартиру відремонтував.

Робота чиновником мерії Санкт-Петербургу стала для путіна ще кращими університетами, ніж спецслужба. **путін потрапляє в чарівний світ російської корупції**, де здійснюється чимало бажань. Радянська таємна поліція та розвідка давали лише багато пільг, почуття крутості, переваги над іншими. Але тоді на великі гроші не варто було й сподіватися. В радянські часи співробітнику спецслужби стати багатим чи мільйонером було неможливо. Інша справа робота заступником мера другого за значенням міста росії після того, як з карти світу зник Радянський Союз і країна поринула в суцільне злодійство, корупцію, бандитизм.

У мерії путін почав красти й отримувати хабарі з перших днів перебування і вже ніколи не зупинявся ні на хвилину. З корупціонера став **клептоманом**. Даремно медицина не хоче визнати цю хворобу й лікувати від неї як і від божевілля. Чи тоді не буде кому керувати цілими країнами й континентами?

У владі путін швидко навчився красти по-крупному, отримувати хабарі, приховано брати участь у приватному бізнесі, взаємодіяти з мафією, працювати в команді корупціонерів. Всебічно й ґрунтовно підійшов до освоєння всього набору гідоти російського чиновника пострадянського періоду. А найголовніше в тодішній і подальшій роботі путіна на державній службі стало те, що він **системно** підійшов до корупції. Саме за це президент Борис Єльцин зробив його своїм наступником. Корупція й розграбування росії на грані хаосу під час правління царя Бориса стала добре налагодженим механізмом за часів царя Володимира. З цього часу вже ніхто не заперечуватиме його високий професіоналізм з розкрадання батьківщини. Зумів державну службу перетворити на золоту жилу. Розпочалося сходження чорта до вершини влади. Щоб безкарно красти ще більше й більше потрібні все вищі й вищі зв'язки у владі.

Мер Петербургу **Анатолій Собчак** був яскравою політичною фігурою. Полум'яним оратором і відомою особою. Одним із символів перебудови, яку проводив президент Радянського Союзу Михайло Горбачов. Символом демократичних змін. Прекрасно вмів своїми ідеями надихати мільйони людей. Обманювали простакуватих радянських

людей, які наївно вірили у світле майбутнє й чекали від влади всього задарма:

-Потрібно жити по-іншому. Від кожного з нас залежить чи будемо ми завтра жити краще. Що не потрібно чекати ніякого дива. Що все в наших руках. І все подолаємо. Все зробимо. І наше велике майбутнє буде справою наших рук.

Професор права Анатолій Собчак не боявся виступати перед натовпом. Відповідав на будь-які запитання. Та на цьому і закінчувалися всі таланти Собчака, необхідні для керівництва й розкрадання міста. Як чиновник Анатолій Собчак був **повний нуль**. І це стало зрозуміло відразу, як тільки його обрали мером. Прекрасний базіка, який взагалі не міг виконувати конкретну господарчу роботу. Тож всю роботу мера виконували його заступники та помічники. В першу чергу – путін. Щоб отримати необхідні дозволи в мерії, потрібно було прийти до путіна. Володимир Володимирович уважно вислуховував прохача й писав на папірці **суму хабаря**. Демократія в дії! Все те, чого так довго хотів путін! Хабарі тоді передавали через Олексія Міллера, нинішнього голови Газпрому.

Мер був простаком, не розумів нічого в реальному розкладі тодішніх могутніх кримінальних сил і точок впливу, наявності тіньових грошових потоків. путін вважав свого шефа абсолютно порожнім місцем за те, що той не мав ділової хватки, не вмів брати хабарі, дуже боявся попастися на гарячому. Як корупціонер і злодій Собчак не міг працювати без посередників. Таким **посередником** для мера став його заступник путін. На щастя, дружина мера була набагато практична за чоловіка, розуміла в яке гадюче гніздо перетворився Петербург, де меру необхідно балансувати між політичними противниками й кримінальними тіньовими господарями міста.

За часів Радянського Союзу всі відомі люди росії так чи інакше були пов'язані з таємною поліцією. Без КДБ нікуди й ніяк! Незмінне правило тих часів. Не винятком був і мер Петербургу Собчак, який був агентом КДБ, коли ще працював викладачем і завідувачем кафедри в університеті. Мер ще й не був проти того, щоб добряче набити власні кишені міськими грішми. путін став посередником між мером і криміналом. путіну доводилося годинами сидіти й терпляче чекати своєї черги в приймальнях тіньових воротил Петербургу, доки ті вирішували свої справи чи насолоджувалися життям. Рівень декого з мафіозі був вищим за рівень мера.

Харизматичний Собчак вмів зачаровувати своїми манерами й спілкуванням. Вів світське життя. Його дружина шокувала всіх своїм гламурним вбранням. Це були представник **еліти** росії. Світський лев і левиця. Від моря хабарів у Собчака дах поїхав. Квартира Собчака вся в золоті й музейному антикваріаті. На стінах – його портрети в золотих рамках. Мер не знав куди дівати й на що витратити хабарі.

Собчак постійно перебував або у Москві, або за кордоном. путін практично **тримав усю владу у місті у своїх руках**. Усі папери, адресовані Собчаку, спочатку потрапляли до путіна. Путін жорстко відсіював пропозиції й прохання. Проштовхував лише тих, хто давав хабарі. Офіційно путін став заступником мера по зовнішньоекономічних зв'язках. Мав займатися закупівлею продовольства для потреб міста, іноземними інвестиціями. Насправді путін був заступником мера по зв'язках з найсильнішим тоді в місті тамбовським злочинним угрупованням. Путін співпрацював з новим поколінням

кримінальників, які в 90-х роках ставали бізнесменами. При путіні мерія й місцева організована злочинність спільно управляли містом. Путін отримав реальний досвід державного управління по-російськи. Маленький чоловічок у мерії Собчака працював **вирішувачем**, допомагаючи бандитам, спецслужбі та міській владі робити спільні справи та наживати гроші.

У мерії кримінальник путін **наглядав за правоохоронними** органами. У серпні 1991 року після провалу спроби державного перевороту в Москві керівництво ленинградського управління КДБ у повному складі пішло у відставку. Нове керівництво міського КДБ було призначено виключно за рекомендацією Володимира путіна, який контролювала, щоб правоохоронці не заважали бандитам викачувати гроші з міста та підприємців. Спілкувався з головними кримінальними авторитетами. Збагачувався в масштабах міста. Організував і здійснював різні афери. Займався нафтою, казино, кокаїном. Розпродував Петербург, гуманітарну допомогу.

Пітер в момент розпаду СРСР був **на межі голоду**. Почали навіть фіксувати випадки, коли жителі міста вмирали від голоду, як під час блокади Ленінграду фашистськими військами у Другу світову війну. На початку 90-х у колишньому Ленінграді замість німців голод почали створювати такі чиновники, як путін. Замість того, щоб налагодити забезпечення міста продовольством, путін і його подільники лише крали і наживалися на народному горі й важких часах. Полиці магазинів порожні. Стояли черги за хлібом.

У цей нелегкий час отримала розголос велика **афера** путіна з обміну сировини на західне продовольство. Тоді держава виділила мерії Пітера кілька партій сировинних товарів (нафтопродукти, ліс, рідкісноземельні метали і т.п.), які треба було продати за кордон і купити їжу для жителів міста. Сировину вивезли, а гроші, призначені для міста, що голодує, — вкрали. Близько **100 мільйонів доларів**. Величезна сума для тих часів, коли квартири в Петербурзі коштували лише кілька тисяч доларів. Ходять вперті чутки, що за таку саме суму хабаря перший президент росії Борис Єльцин хотів продати Японії Курильські острови.

путін видавав дозволи на розграбування та вивезення всього цінного за кордон. Це мрія багатьох корупціонерів. Життя вдалося. путін не встигав рахувати отримані хабарі. Найбільше морочив собі голову, що робити з такою кількістю готівки.

Депутати Ленінградської ради проводили розслідування. Одна з депутатів Марина Сальє розповідала про чисельні факти зловживань путіна:

— Ми встановили, що більшість фірм, які фігурували у цих контрактах з російської сторони, є дутими, підставними. Були перевірені їхні реквізити, і у комісії не залишилося сумнівів у тому, що це фірми-одноденки, створені для проведення цієї авантюрної операції.

Під час афери путін видавав ліцензії різним фірмам на вивіз цінної сировини за кордон. Заслухали пояснення путіна, який особливо й не заперечував звинувачення:

-Подивіться, що в Москві робиться.

Дійсно, в столиці тоді крали ще більше.

Та все ж над віцемером путіним нависла **загроза арешту**. Його викликали на допит в прокуратуру. Але Собчак своїм величезним авторитетом не дав посадити й вигнати з роботи того, кого багато людей сприймало як непримітне непорозуміння. Тож путін з легкої руки покровителів продовжував скоювати злочини.

Мафія непереможна!

У 1993 році розгорівся скандал через те, що путін, віцемер, друга людина в місті, – ще й досі чинний співробітник КДБ. Це вдарило по репутації мера Собчака, великого поборника демократії, який неодноразово з трибун закликав не пускати до управління державою колишніх співробітників спецслужб. Потім з'ясувалося, що майже половина команди мера Собчака – вихідці з КДБ. І це, в основному, заслуга путіна. **Маленький вирішувач із валізою** у малиновому піджаку й кросівках тягнув колишніх співробітників спецслужби на всякі хлібні місця в місті, щоб спільно обкрадати городян. Коли пітерський бандюга, оточений такими ж пітерськими бандюгами, стане президентом, то цю успішну практику застосує в масштабі всієї країни.

путін швидко налагодив спільний бізнес **з тамбовським злочинним угрупованням** Санкт-Петербурга по викачуванню грошей з порту та автозаправок. Заправка кораблів у порту, літаків в аеропорту, автомобілів на бензоколонках в місті — все тепер йшло через бандитів і путіна. Монополізм – найкраща річ для збагачення!

У мерії путін відповідав за **приватизацію** державних підприємств. З допомогою путіна ключові активи міста – порт, нафтовий термінал, автозаправки, готелі, ігрові заклади — перейшли під контроль жорстких кримінальних угруповань.

Путін видав купу ліцензій на відкриття **казино** в Санкт-Петербурзі. Хабар путіну за одну ліцензію — від 30 тисяч доларів. Хабарі для путіна збирав Роман Цепов, кримінальний авторитет, якого називали "сірим кардиналом" бандитського Петербурга. Бандити "кардинала" ще й охороняли путіна. Заступник мера не мав права на державну охорону. Коли путін став президентом, то кримінальний авторитет **довелося отруїти** полонієм, бо забагато знав та ще й почав молоти зайве язиком. Вбивство не розкрито. Напередодні Цепов попив чайку в кабінеті начальника пітерської таємної поліції.

За погодженням з мером через "сірого кардинала" путіну вдалося вибудувати в Санкт-Петербурзі жорстку систему **призначень за хабарі на посади** спочатку в силові, контрольні, а потім й у всі державні та комунальні структури. З легкої руки таких, як путін, в 90-х роках система швидко почала розповсюджуватися по всій росії. Коли путін став президентом росії, то система призначень на посади за гроші стала державною політикою. Кожна посада продавалася. Це величезні грошові потоки, які в Петербурзі контролював путін. "Сірий кардинал" проводив співбесіди з кандидатами на керівні посади й отримував від них валізи з готівкою для путіна. Поступово в Петербурзі вибудували систему, коли за призначення платили всі. Від начальника райвідділу поліції до рядового автоінспектора.

Через безкарність і вседозволеність путін зовсім знахабнів. Дійшло до того, що наркоторговці з Колумбії відправили йому в мерію Санкт-Петербургу цілий **контейнер з тонною кокаїну**, засипаному в банки з-під тушкованого м'яса. У лютому 1993 року під

Виборгом було затримано цей контейнер. Хтось натиснув зверху й розслідування невдовзі пішло у пісок. Кокаїн не знищили, а направили до Москви на перероблення. І шуку кинули у річку.

Ще у 1991 році в інтерв'ю путін відверто зізнавався:

— Звичайно, ситуації бувають різні, хоча загалом і таких якихось внутрішніх борінь, коливань, страждань, звичайно, я, відверто кажучи, не дуже відчуваю. Загалом і в цілому мені здається, що я людина досить рівна.

Хто б сумнівався?

Як тільки путіна вперше обрали президентом росії, в Європі розгорівся скандал з фірмою, де одним із засновників була мерія Санкт-Петербурга. Фірма відмивала **гроші колумбійської наркомафії та злочинців Петербургу** на європейських фондових ринках. Наркоторговці заносили в фірму валізи повні готівкою від продажу кокаїну. Фірма брала свою долю й перетворювала брудну готівку на законний дохід від гри на біржі. Фірма під прикриттям інвестицій в нерухомість ще й допомагала російським бандитам вивозили свої капітали за кордон. Документи про створення фірми підписував путін. Через свою жадібність до дармових грошей путін зробив себе заступником голови наглядової ради та консультантом цієї фірми. Щоб не засвітити президента росії в міжнародному скандалі з торгівлею кокаїном тодішній директор ФСБ Микола Патрушев їздив по світу й викупував компромат на шефа. Такий компромат на путіна мав навіть тодішній керівник України Леонід Кучма. Про це світ дізнався з оприлюднених записів розмов між Кучмою та керівником спецслужби, які вирішують продати чи не продавати росіянам досьє на путіна. Українські керівники знали, що путін - висуванець мафії. Це їх влаштовувало. З тих оприлюднених розмов світ ще й дізнався, що президенти росії й України мають спільних знайомих серед кримінальних авторитетів. Мафія править світом?

Коли вже путін став президентом, то колишній офіцер ФСБ Олександр Литвиненко почав збирати досьє про зв'язки путіна з наркомафією під час роботи в мерії. З'ясував, що путін не тільки брав участь у відмиванні кокаїнових грошей, а й разом з організованим тамбовським угрупованням курував кокаїновий наркотрафік через пітерський порт в Європу. Литвиненко не встиг закінчити свою роботу. Компромату на путіна в Петербурзі було так багато, що Литвиненко не встигав його фіксувати.

путін став одним з найбільших корупціонерів Північної Столиці. На нього з'явилася маса компромату. З таким багажем покровителі путіна сміливо рекомендували його московським корупціонерам. Перед ним відкрилися двері ліфта нагору.

У росії **неможливо зробити кар'єру без компромату**. Найкраще коли з ніг до голови будете вимазані корупцією та злодійством. Тоді вас можна лякати й тримати на міцному гачку. Ви боятиметеся, що за найменшу непокору начальник згадає про ваші колишні злочини. Відправить у в'язницю чи з вовчим квитком вижене з теплого містечка. Тож начальники зможуть без страху, легко вами керувати і давати будь-які накази.

У росії ніхто не братиме на державну службу гідних адекватних людей. Уявімо

фантастичну ситуацію. Великий керівник прийняв до себе на роботу порядну людину. Бос просить чесного підлеглого зробити якусь гидоту, щоб постраждало мільйони людей. Почати чергову колоніальну війну. Підняти пенсійний вік, щоб більше земляків помирали, бо вже не мають сил працювати. Виправдати зростання цін, щоб люди ще більше голодували. Посадити у в'язницю чи вбити політичного противника. Що зробить чесний підлеглий? Ввічливо відмовиться! Начальнику ще й доведеться перепрошувати перед підлеглим або свій наказ переводити на жарт. То навіщо такий підлеглий потрібен корупціонеру і злодію?

Інша справа, коли у тебе в підлеглих такий як путін. Не потрібно нічого розжовувати. Такий сам здогадаються чого від них хоче злочинець – начальник. Обоє думають однаково! Зроблять усе ще в кращому вигляді, ніж уявляв їхній начальник.

Віцегубернатор кримінального Петербурга путін ще перед переїздом до Москви у 90-х роках **повинен був сісти у в'язницю** років на 10-15. На нього тоді було заведено кримінальну справу. Мав сидіти, але став президентом. Справу закрили. Кримінальна справа 144128 припинена заднім числом у зв'язку з посадкою путіна на трон. Слідчим, які вели цю справу, оголосили, що стосовно президента кримінальну справу вести не можна. Всім, хто займався цією путінською справою, заткнули роти. Правоохоронці просто зникли з поля зору. Від слова "зовсім". Якби тоді путіна посадили або хоч вигнали з роботи, то війни росії проти України могло б і не бути. Та й багато чого поганого не було.

У листопаді 1997 р., ще коли Путін працював в адміністрації Єльцина, у нього виник маленький форс-мажор. Прокурор Скуратов підібрався до Анатолія Собчака й збирався посадити колишнього мера Санкт-Петербурга. Кримінальну справу про корупцію проти Собчака прокурор Скуратов порушив у вересні 1998 році, коли путін був уже директором ФСБ. І тоді путін особисто **організував втечу колишнього шефа від правосуддя**. Анатолія Собчака вивезли на приватному санітарному літаку через Фінляндію у Францію. На посаді директора ФСБ путін доклав усіх зусиль, щоб зам'яти справу Собчака. І через рік йому це вдалося. У липні 1999 року Собчак повернувся в Росію. Путін як чиновник найвищого рангу відкрито перешкоджав правосуддю з використанням службового становища. Що саме по собі є кримінальним злочином. А перешкоджав він правосуддю, тому що сам крав разом з Собчаком. Зрозуміло, що путін рятував себе, а не Собчака. Колишнього мера почали тягати на допити. Боягуз і ганчірка міг розколотися будь-якої хвилини. Довелось імітувати серцеву хворобу Собчака. Терміново сховати Собчака у лікарні. Щоб припинити виклики на допити. путін фігурував у кожній кримінальній справі, яку відкрили проти колишнього мера. Підпис путіна, як заступника Собчака, стояв на сотнях документах з кримінальним душком. Так, як і Собчак, путін отримував квартири. Брав хабарі для Собчака з бандитів і бізнесменів. Тож Собчак міг легко потягти за собою путіна. Обоє могли сісти.

Тоді ще путін **не міг вбити політика такого масштабу як Анатолій Собчак**. Тож довелося рятувати й вивозити з країни до шанувальників Собчака у Францію.

Історія зі справами про корупцію в мерії Петербургу, які путін зам'яв по дорозі до

влади, вельми показова. путін як міг замітав сліди. Одночасно після втечі в 1996 році Володимира путіна до своїх московських покровителів, в Управління справами Президента російської федерації, з архівів Смольного було **вилучено всі документи** за його підписом та зі згадуванням його імені.

Казнокрад Анатолій Собчак мріяв стати президентом росії. Його любили на Заході. Це був би найхаризматичніший керівник росії за всю її історію. Але після того, як народ не переобрав його мером Санкт-Петербурга, то ця мрія швидко розвіялася. Політичне майбутнє Собчака поховали його розкішне життя, корупція, незаконне збагачення, яке лізло з усіх щілин й дратувало виборців. Токсичний Собчак став загрозою і для путіна. Міг зашкодити. Разом скоювали злочини – розкрадали місто. Собчак міг і шантажувати колишнього підлеглого. Собчак дуже багато знав про путіна. Такі дрібні, закомплексовані люди з великими амбіціями, як путін, завжди ще й ненавидять тих, хто бачив їх у поганому світлі й був свідком їх приниження. Тож Собчак недовго прожив після повернення в росію. Помер раптово у 62 роки через 1,5 місяця як путін став президентом росії. За словами дружини Собчака Людмили Нарусової її чоловіка в останній розмові з путіним просив його:

-Володя, тільки не бронзовій.

За 25 років президентства путін в усьому світі став асоціюватися з росією, як балалайка чи матрьошка. Володимир Володимирович став ледь не національною пам'яткою. Може тому його і не саджають до в'язниці. Це як у радянській кінокомедії "Джентльмени удачі":

-Хто ж його посадить? Він же пам'ятник!

Багато людей впевнені, що **Собчака вбили**. Начебто, отруту, що викликає інфаркт, нанесли на електричну лампу в світильнику біля ліжка Собчака.

Та й сама Нарусова тоді сказала:

-Це був не інфаркт. Рубці на серці були старі, від того інфаркту, який він переніс у 97-му році. А чому зупинилося серце, це вже питання.

Спочатку прокуратура навіть порушила кримінальну справу за фактом вбивства (отруєння). Та зверху дали команду закрити справу. Двох свідків, які були присутні під час смерті Собчака, через кілька років просто розстріляли невідомі. Ніхто навіть не захотів морочитися з тим, що зробити їх смерть нещасним випадком чи пояснити поганим станом здоров'я.

Людмила Нарусова лише й змогла сказати щодо обох вбитих свідків:

-Будь-який журналіст, який спробує за це взятися, піде вслід за Шабтаєм і Бурлаковим.

Тож Собчак помилився в путіні. Звісно, путін допоміг Собчаку стати долларовим мільйонером. Але діяльність путіна в мерії призвела Собчака і його команду до політичного та економічного банкрутства. А робота путіна на чолі Виборчого Штабу з повторного обрання Собчака мером Петербургу призвела до програшу на виборах. Як результат дружби й отримання від путіна великих грошей – швидка смерть Собчака. Жадібність і дурість згубили ще одного великого демократа росії.

Покровителі, зокрема дуже впливовий політик того часу Анатолій Чубайс, перетягли путіна в Москву й засунули в адміністрацію тодішнього президента Бориса Єльцина. Там путін так припав до двору, що швидко пішов вгору. Спочатку нічого не робив на посаді начальника смішного контрольно-ревізійного управління в адміністрації президента. Потім голова адміністрації президента Валентин Юмашев призначив його своїм заступником. Щоб до путіна краще придивився Борис Єльцин, путін супроводжував Єльцина в поїздках по країні.

путіна ніхто не знав, і ніхто до ладу не розумів, за які заслуги підполковник КДБ у 1998 році був просунутий на настільки високий генеральський пост **директора Федеральної Служби Безпеки**:

-Для мене повернення в органи безпеки — це поверненням у свій рідний дім.

Потрібен був чоловік готовий виконати будь-яку, найбруднішу роботу, щоб убезпечити тодішнього президента росії Бориса Єльцина і його найближче оточення, яке називали "Сім'єю". Такого чоловіка шукали. І знайшли. Вже по перших кроках було видно, що новий призначенець "Сім'ї" далеко піде. Загалом, у ФСБ і взагалі органів держбезпеки росії **ще не було директора - вихідця з організованої злочинності**. путін, ставши директором ФСБ, з успіхом влився в мафіозну клоаку і **замкнув на себе всі кримінальні грошові потоки**, які захищали його співробітники. Відразу було видно, що новий директор ФСБ, випускник юрфаку, з поняттями "закон" і "правопорядок" не знайомий. У путіна свої закони і правила. путін остаточно перетворив державну безпеку на "вирішувача" справ бізнесу. У кожного олігарха є свій персональний співробітник з керівництва ФСБ.

Звичайно, в нормальній державі така людина, як путін, схильна до клановості, нехтування законом, пов'язана з мафією, з багатим досвідом корупції — не могла б обійняти посаду керівника спецслужби. Але хто сказав, що "Сім'я" Бориса Єльцина будувала нормальну державу?

путін перетворив ФСБ на "**Ленінградський вокзал**". Так жартували тоді на Луб'янці. Почався масовий вплив чекістів з Пітера, яких путін поспішно розставляв на всі ключові місця й пояснював:

-Приплив нової крові завжди корисний процес. А коли ця кров ще й здорова, то цей процес корисніший вдвічі.

За багатьма силовиками з Петербургу тягнувся довгий кримінальний шлейф. Наприклад, головою Управління власної безпеки, тобто головним борцем з корупцією у ФСБ, був призначений Віктор Іванов – близький путінський товариш по Петербургу. Через багато років, на суді у справі Литвиненка у 2015 році з'ясувалося, що чекіст Віктор Іванов в бандитському Петербурзі захищав постачання кокаїну через морський порт спільно з тамбовським організованим злочинним угрупованням. За корупцію у ФСБ можна було не турбуватися.

У 1996 році тяжко хворого опухлого Бориса Єльцина, який остаточно спився, його команді дивом вдалося обрати на другий президентський строк, щоб продовжувати грабувати росію й позбавитися від покарань. Колись герой-революціонер тоді вже став

живим трупом і міг лише створювати видимість керування росією.

Замість Єльцина управляли країною дочка Єльцина і її чоловік разом з наближеними олігархами. В кінці другого президентського строку так звана **Сім'я** підбрала наступника Єльцина. Щасливчиком, якому віддали росію, став Володимир путін. Сірий та непомітний злодій – чиновник. Вимазаний з ніг до голови компрометом. З відкритою кримінальною справою за розкрадання Санкт-Петербургу. Злочинець з портфелем обдирав державу згідно з правилами мафії. Під час скоєння злочинів свято дотримував свого слова. Погодився замінити Єльцина і не чіпати його банду, не відбирати у них награвовані багатства росії.

У 1999 році росіяни були здивовані, коли в останній день минулого століття попередній президент росії живий ще труп Борис Єльцин, який мав серйозні проблеми зі здоров'ям і допився до чортиків, оголосив про те, що достроково йде у відставку:

— Я йду.

Чи колись нарешті росіяни почують такі приємні й довгоочікувані слова від путіна? Це були б найкращі й найправильніші слова диктатора за весь час його правління росією. Не дочекаються! Не стрибатимуть від щастя? Майже завжди п'яний президент Єльцин виявився в багато разів кращим за постійно тверезого путіна. Який висновок?

У тій прощальній промові Єльцин, перший і останній керівник росії, який сам добровільно пішов з посади, сказав:

-Головну справу свого життя я зробив. росія вже ніколи не повернеться в минуле. Росія завжди тепер рухатиметься лише вперед.

Аби ж то так і було! Найгірше, що зробив **Єльцин, — привів до влади путіна**. Єдину людину, яка ні за яких обставин не повинна була опинитися на посаді президента країна. Переляканий і безрозсудний Борис Єльцин за підтримки рідних і близьких зробив історичну помилку. Подарував росії на згадку про себе Володимира Володимировича з бандитсько-чекістським режимом. У майбутньому саме так Єльцина і згадуватимуть в підручниках історії. Як нині згадують президента Німеччини Гінденбурга, який призначив Гітлера канцлером, що стало ключовим моментом у приході нацистів до влади й початку Другої світової війни.

У своїй книзі Борис Миколайович Єльцин пише, що вперше відчув до путіна почуття поваги й вдячності, коли дізнався як Володимир Володимирович таємно вивіз з росії свого колишнього начальника Анатолія **Собчака**. Допоміг Собчаку уникнути покарання.

Це підтверджує і Валентин Борисович Юмашев:

-Я вважаю, що це один з тих епізодів, на який Борис Миколайович звернув увагу, і які в кінцець кінцем привели до того, що Борис Миколайович зробив вибір у бік Володимира Володимировича путіна.

За словами путіна Юмашев його ще й похвалив:

-Валентин Борисович після невеликої паузи подивився і каже "Правильно зробив".

Зрозуміло, що путін, як директор ФСБ, заздалегідь погодив з шефом та й з прикордонниками та митниками таємну операцію, але в інтерв'ю цей черговий злочин

Володимир Володимирович виглядає дуже благородно й мужньо. Лицар корупції! Це один сигнал подільникам: корупціонер і кримінальник путін своїх не кидає!

Ельцин і його команда зрозуміли, що **путін не здає тих, з ким краде**. Коли путін буде президентом і правоохоронці почнуть копати під них, то Володя їх врятує. Путін бреше народу, бо лише так і розуміє головне в роботі чиновника-казнокрада, але тримає слово, дане подільникам, з якими скоює злочини. Це стане головним правилом у роботі путіна як президента. Завдяки цьому правилу чиновники, корупціонери і злодії, горою стоять за путіна і згодні, щоб він вічно керував росією, яку можна теж розкрадати нескінченно. Ельцин і його гоп-компанія повірили в те, що путін дотримає слова і не відбере в них все накрадене після того, як стане президентом росії.

Такої віри не було в Ельцина до жодного свого прем'єр-міністра, яких призначав під час свого другого президентського терміну. Ні до Чорномірдіна, ні до Примакова, ні до Кірієнка, ні до Степашина, яких міняв як рукавички. Ельцин розбирався в людях і розумів, що слово цих пройдисвітів нічого не варте. Таня і Валя, точніше донька Бориса Ельцина Тетяна Дяченко та її чоловік Валентин Юмашев, лише відмахувалися від усіх заперечень про ймовірну підлість і підступність путіна, притаманні колишнім співробітникам КДБ і закінченим кримінальникам:

-путін Собчака не здав і нас теж не здасть.

Ще більшої довіри Бориса Ельцина путін заслужив, коли швидко й оригінально захистив Сім'ю президента від головного корупційного скандалу тих років — справи швейцарської компанії **"Мобітекс"**. Генеральний прокурор Юрій Іллєч Скуратов за підтримки тодішнього прем'єр-міністра Примакова атакує президента Ельцина. Порушує кримінальну справу з розкрадання грошей під час укладання угод з реконструкції Московського Кремля. Скуратов доводить, що швейцарська компанія давала хабарі членам сім'ї Ельцина. Швейцарці переказували гроші на відкриті ними кредитні банківські картки для членів сім'ї президента. Гроші з карток рідня Ельцина витрачала на власні потреби, коли були за кордоном. Офіційне розслідування з цього приводу розпочинають і швейцарські правоохоронці. В паніці рідня Ельцина звертається до тодішнього директора ФСБ Володимира путіна, який з радістю розв'яже проблему. ФСБ на чолі з Путіним показало по всіх телевізійних каналах плівку з прокурором **Скуратовим та двома повіями**, зняту в лазні прихованою камерою. путін підтверджує, що на плівках саме Скуратов, і каже:

-Юрій Іллєч повинен піти у відставку.

І Скуратов був змушений звільнитися з роботи. Борис Ельцин вільно зітхнув й остаточно визначився зі своїм спадкоємцем, бо сам уже жив у постійних запоях та на ліках.

Ельцин поставив при владі бандита, злодія й афериста. З кримінальним оточенням, який постійно крав для себе та свого начальника, та ще й обікрав місто, яке голодувало. Як тільки путін з Санкт-Петербурга втік до Москви, про його крадіжки в мерії не писав тільки лінивий. Журналісти, активісти, політики звинувачували путіна в шахрайстві, у зв'язках з організованою злочинністю, пов'язаного з мафією Петербургу

та наркомафією Колумбії. Були доповіді з детальним переліком що, скільки й коли украв путін. Та Кремлю було **плювати на всі ці звинувачення**. Кращого вибору годі було й шукати!

У відповідь путіна лише швидко просували по шаблях влади на самий верх. Для жодної посади путін не мав ні необхідного досвіду, ні знань, ні репутації, ні заслуг. На посадах путін особливо не затримувався. Працював по кілька місяців. Кар'єрний ріст необхідний був для біографії майбутнього президента. У ті роки у світі ще було заведено звертати увагу на біографію керівника держави.

путін не доклав ніяких особливих зусиль, щоб опинитися на високій посаді. Згадайте яку довгу організаторську школу проходили радянські керівники. Від рядового працівника по всіх нескінченних кар'єрних шаблях нагору. Були фахівцями у своїй справі. А такі керівники, як путін, стрибаючи по високих кабінетах, лише досягали ази злочинства, а не організаторської роботи. Щоб виправдати майбутнє призначення у спадкоємці Бориса Єльцина, путін метеликом перелітав з посади на посаду. Стрибав по головних **посадах** країни. Дострибався до **Голови уряду** російської федерації.

Друзі вже запитували путіна:

-Чого ти стрибаєш туди-сюди?

-Так треба.

-А ти як вважаєш, потягнеш президентство?

-Старатимемося.

Єльцин оголосив путіна своїм спадкоємцем. путіна ніхто особливо не знав і знати не хотів. Потрібно було зробити, щоб дізналися. В дію пішли політичні технології.

У вересні 1999 року заради підняття рейтингу путіна й приходу його в президентський кабінет ФСБ почала підривати житлові будинки в Москві та інших містах росії. У **підривах будинків** звинуватили чеченців. Тоді ж, у вересні 1999, почалася друга війна в Чечні, на якій теж надували рейтинг путіна перед виборами. Наляканий народ переконали, що росії потрібен батько нації, який захистить від терористів. путін створив хаос. Потім з цим хаосом почав показово боротися. Основа успіху путіна на посаді голови уряду — боротьба з чеченськими повстанцями. Спочатку чеченських бойовиків вибили з Дагестану. На президентські вибори путін, досі нікому не відомий чекіст із бандитського Петербурга, йшов уже як полководець та рятувальник країни від чеченського терору.

Чимало росіян здогадувалися, що відбувається. Хоча до кінця й не вірили у таку просту підлість влади. Єдиний варіант розкрутити Володимира путіна як Спасителя росії й найдостойнішого кандидата в президенти країни була боротьба з терором. Необхідне жертвоприношення? Та без проблем! Народу вистачає. У нормальної людини в голові не вкладається такий ефективний спосіб підняти рейтинг кандидату в президенти росії. Але ж спрацювало! Підриви житлових будинків з людьми, які спали, допомогло путіну стати президентом! Ще хтось у світі в такий спосіб ставав президентом країни? Головне, результат.

Ось що тоді путін говорив про себе і про тих, хто допомагав йому ставати

президентом:

-Це злочин. Причому, злочин мерзенний. Цілком зрозуміло, що це терористичний акт. Важко назвати цих людей людьми. Їх навіть звірами назвати не можна. Коли це звірі, то скажені. Це виклик уже не державі. Це виклик народу.

Володимир путін тоді ще й носив квіти до будинку, який за його наказом зірвало ФСБ.

путіна доповнював і тодішній міністр надзвичайних ситуацій Шойгу:

-Це роблять нелюди якісь.

Ті, що нині віддають накази стріляти по житлових будинках в Україні.

Тодішній спікер Державної Думи росії Геннадій Селезньов через залякування росіян терактами теж допомагав путіну стати президентом. Навіть **заздалегідь висловив співчуття людям**, будинок яких ще не підірвали. Краще раніше, ніж ніколи. А то ще закрутиться та не втримає в пам'яті. Справ же купа. Потрібно країну розкрадати! Невідомо як новий президент поверне. Все у свій карман чи й депутатам щось лишить?

Телебачення відразу тоді оголосило путіна головним претендентом на пост президента під час виборів. Впливовий політик того часу Анатолій Чубайс прямо казав і давав команду всім чиновникам:

-Не існує ніяких реальних кандидатів крім путіна. Сьогодні ситуація саме така.

У суперників путіна на виборах не було ніяких шансів. Володимира путіна, який мав нульовий рейтинг, за кілька місяців **розкрутили** так, що його популярність злетіла до небес.

Щоб обдурити росіян і путін не втратив свій високий рейтинг, Борис Єльцин навіть наблизив проведення президентських виборів на пару місяців з гаком - з 9 липня на 26 березня 2000 року.

Процес передачі влади в росії подали народу як передачу влади батьком своєму сину. Так було в Російській імперії протягом століть. Звичайна справа! Старий цар Борис передає владу новому царю Володимирі. Що незрозуміло? Народу лишається лише проголосувати за рішення батька. І тоді вже по телебаченню казали:

-путін - це наше все. путін - це назавжди.

Отак путін заслужив довіру, а пізніше й пост від президента, що йде! Єльцин отримав **гарантії** від путіна. У Єльцина не відберуть вкрадені ним і його сім'єю гроші та підприємства. путін не переслідуватиме Єльцина те, що він з президентом України й Білорусії в Біловезькій пущі підписав указ про ліквідацію Радянського Союзу. Головним критерієм Єльцина при виборі кандидатури путіна в президенти була турбота про себе коханого і свою сім'ю. Передавав владу в росії на гарантії недоторканності своєї сім'ї.

Народ захотів **сильної руки**. путін розуміє сильну державу як зосередження всієї влади в країні в своїх руках.

100 років тому журналісти запитали в директора всесильної американської таємної поліції чому він не хоче стати президентом США. **Директор ФБР** пояснив на що може перетворити країну президент зі спецслужб. Фактично, описав нинішню росію.

Та багато людей попереджало росіян, що президент, вихований у таємній поліції,

може побудувати лише поліцейську державу.

За часів Радянського Союзу країною 15 місяців керував батько шпигунів і донощиків кумир путіна — **Юрій Андропов**. Нічого путнього не вийшло. Андропов зганьбив свою країну, коли наказав збити південнокорейський пасажирський літак, щоб залякати й шокувати світ. Запам'яталося правління Андропова народу ще й тим, що дав команду виловлювати тих, хто в робочий час тинявся по магазинах, бо на роботі або було нічого робити, або за неї платили копійки. А чого ще було чекати від керівника спецслужби, який нічого не петрав в економіці й лише умів, що наганяти страху та затикати рота народу?

Журналістка й письменниця Наталія Геворкян брала участь у написанні книги про путіна й казала:

- Ця людина звикла працювати тими методами, якими його навчили в спецслужбах, в тому числі методом спецоперацій і провокацій. Людей з менталітетом спецслужбіста - з їх підозрілістю, надзвичайною довірою лише до матеріалів з грифом "Секретно", закритістю в прийнятті рішень, відсутністю звички до публічності - підпускати до влади не можна.

Щоб підіграти тодішній владі Єльцина, путін коли ще був заступником мера Петербургу, то в інтерв'ю казав:

-Нам усім здається, що коли навести порядок твердою рукою, то всім стане комфортніше й набагато безпечніше. Насправді ця комфортність швидко пройде, тому що ця сильна рука почне нас швидко душити.

Мова великого демократа й ліберала. Чи тоді всі кримінальник у владі так говорили? Боялись розплати?

Як могла росія проголосувати за того, кого **знала лише 2 місяці**? Гарні політтехнологи у путіна! Як можна було в президенти обрати керівника таємної поліції? росія, ви здуріли?

Прості росіяни не знають, що й сказати та виправдовуються:

-Та він же виглядав лідером, який здатен вести країну в світле майбутнє. Таким молодим, зібраним, спортивним. Вигідно відрізнявся від свого покровителя президента Єльцина, який під кінець правління перетворився на ходячу руїну, завжди ще й п'яну.

Російський олігарх Борис Березовський, який теж сприяв приходу путіна в головний владний кабінет країни, казав:

-Дайте мені пульт від **телевізора**, я з табуретки зроблю президента.

Думаю, і сім'я Єльцина, і Березовський, та й деякі політики були надто самовпевнені, коли тягли непоказного і звичайного злодія путіна в президенти. Вважали, що зможуть контролювати таку нікчему, як путін. Не вважали боягуза й сіру мишку загрозою для себе. Еліта вважала путіна **перехідним** президентом до наступної фігури керівника росії масштабу Єльцина чи Горбачова. **Прорахувалися...**

путін щасливчик! Йому допомагає Диявол. путін опинився **у потрібному місці в потрібний час**. І став президентом росії. В оточення попереднього президента не було часу на те, щоб підібрати наступника. У Єльцина будь-якої миті могло зупинитися

серце. Все робилося наспіх. Шукали силовика, на якого море компромату. Кандидатів було декілька. Найбільш забрудненим і здатним на будь-яку гидоту виявився путін. Звідки люди можуть знати за кого вони голосують? За пару місяців політики, політтехнологи, режисери, спічрайтери зроблять з будь-кого цукерку, а з будь-якого гідного суперника — помій...

Росіяни стільки разів обирали путіна, а він весь час боїться передвиборчих **дебатів**. Ніколи публічно не зустрічався з гідним рівним противником, який не залежить від диктатора. Звик, що йому всі підігрують. Питання і відповіді заздалегідь підготовлені. Досвідчений противник легко покаже всім позицію путіна. Диктатор не знає як відповісти на головне запитання конкурентів:

-Чому за вас ніхто не голосує на виборах, а ви завжди перемагаєте?

Замість дебатів з політичними противниками Кремль вигадав так звану "**Пряму лінію** з Володимиром Путіним" — пропагандистське телешоу, під час якого президент кілька годин відповідає на ретельно відібрані й тому невинні запитання.

Вибори президента в росії – то шахрайство. Звісно, народ має право голосувати, але після того, як путін очолив росію результати виборів завжди визначає лише сам президент. Масові фальсифікації відмічали ще коли путіна вперше обирали президентом.

До підрахунку голосів на виборах завжди великі питання. Голоси ніхто в росії ніколи правильно не рахували. Виникла ціла наука з підробки результатів голосувань. Серед виборців віком 35 – 45 років крім чиновників та державних службовців ви майже не знайдете тих, хто на виборах віддав голос за путіна. Шахраї вигадали безліч способів технічного **підтасування результатів виборів** і їх активно копіюють у країнах колишнього Радянського Союзу. Якщо хтось з виборчих комісій проявляє принциповість, то його просто заміняють на більш лояльного. Можуть прийти кілька сторонніх, невідомо звідки взятих людей, відвернути увагу і кинути бюлетені непомітно або порахувати як треба, а не як є насправді. Коробками приносили на дільницю бюлетені, щоб непомітно вкинути у виборчі урни. Це було у всіх містах. Тож путін сам себе вибирає. Вибори — фікція. Наказ президента:

-Владу потрібно утримати.

Протоколи можуть пізніше переписати. Багато вчителів та лікарів, яких залучили до роботи виборчих комісій, так люблять путіна, що з радістю підроблять результати голосування, вкинуть у виборчі урни фальшиві бюлетені. Підлість в тому, що саме вчителів примушують бути в виборчих комісіях. У виборчих комісіях не повинно бути ні вчителів, ні лікарів! Та, взагалі, ніяких людей на службі у чинній владі, яка зацікавлена, щоб її знову обрали. У виборчих комісіях повинні бути незалежні, незнайомі один з одним люди.

росію очолює людина, що виросла за законами джунглів. Визнає лише силу. Хуліганські підворіття і нелегке дитинство серед покидьків розвинули в путіні найгірші якості. В університеті займався доносами. У таємній поліції й розвідці різною гидотою. На державній службі – суцільним криміналом. Бандитизм зробив політикою росії. Щоб увійти в історію як збирач земель веде війни. Від хворої волі тирана залежать мільйони

доль. Завдячуючи диктатору, люди гинуть тисячами. Життя путіна перетворилося на суцільні **переходи від великої гидоти до ще більшої**. Перебування путіна на посаді президента можна коротко схарактеризувати трьома словами: Обдурив. Украв. Убив.

3. Ганьба російської нації на троні

Мій прадід молився, щоб керівником країни не призначили співробітника спецслужби - **Пророцтво** кума мого батька про путіна — За 25 років правління путін **не вирішив** жодної головної проблеми росії — Купа **невдач і помилок** диктатора - Влада путіна **тримається** на силовиках, корупції, клептократії - Зміна пропагандистських **образів** путіна: рятівник росії, свій хлопець, супермен, батько нації, святий - Придворний режисер путіна Ігор Шадхан **вчив диктатора** як керувати росією - путін попереджує Захід, що його, як і **щура**, небезпечно заганяти в глухий кут - Лякає світ **атомною зброєю** - Щоб показати, що він головний, путін **запізнюється** на зустрічі - **Двійники** путіна - Збирається правити росією **вічно** — Хоче відновити імперію й увійти в історію як **завойовник** нових земель - Україна стане казковим Іваном Царевичем і **переможе** путіна-Коцю

Чи не найбільше враження в житті на мене справляють люди, які вміють передбачити майбутнє.

Мій прапрадід, як і я, народився і жив на Полтавщині в селі Дейкалівка, заснованому 400 років тому. Прадід тримав шинок і ворогував зі створеним у селі першим на території тодішньої Російської імперії Товариством тверезості, яке офіційно було затверджено у 1874 році. Шинок кінець кінцем переміг Товариство. Перед Жовтневим переворотом у росії в 1917 році прапрадід пропив усі свої статки, бо відчував, що 300-річна Російська імперія зникне й всі багатства підуть прахом. Його знайшли замерзлого в калюжі, з якої було видно голову провидця та порожню пляшку в руці. За родовими переказами прапрадід передбачав також, що царі **намагатимуться відродити імперію** на невеликі проміжки часу та все одно на неї чекатиме крах.

Хоч і був малим, але я добре пам'ятаю свого прадіда Герасима. Високого харизматичного з довгою бородою й ціпком. Говорив мало. Але його приказки й розумні вислови довго повторювали родичі й односельці й після смерті доброї й роботящої людини. Славився мудрістю й виваженістю. Першим передав новоствореному колгоспу майже все своє майно з худобою і найбільшим млином в окрузі. Цим прадід врятував себе і свою велику рідню від розкуркулення й висилки в Сибір. Коли помер керівник Радянського Союзу Йосип Сталін, то прадід сидів весь час біля радіо й молився, щоб замість диктатора не призначили керівником країни ката Лаврентія Берію, який довгий час керував репресіями в країні й очолював НКВД, тодішнє ФСБ. Коли зняли наступного керівника СРСР Микиту Хрущова й по радіо зранку оголосили, що замість нього призначили Леоніда Брежнєва, то прадід перехрестився й сказав:

— Слава тобі, Господи. Це дуже добре.

Його донька Одарка, моя бабуся, запитала:

-Чому добре?

-Не енкаведиста.

Коли Борис Єльцин у новорічному привітанні 2000-го року представляв Володимира путіна як свого наступника, я сидів за столом зі своїми батьками та їхніми друзями. У центрі уваги, як і завжди під час будь-якого застілля, знаходився кум моїх батьків. Один з трьох дядьків, які мали однакові імена та по батькові й найбільше вплинули на формування моєї свідомості, крім матері й тата. Кум був найвеселішою людиною на світі, яку я знав. Спілкування з ним – то одні з найприємніших годин мого життя. Кум був всього лише на кілька років старшим за мене, але я з дитинства і до самої його смерті називав свого друга "дядею". Масовик – витівник від Бога з допомогою лише самого гумору й уміння незабутньо вести застілля для районного й обласного начальства зробив карколомну кар'єру в провінції. Від співробітника санітарно-епідеміологічної станції, який труїв пацюків, виріс до голови державної районної адміністрації, де не вирішував майже жодного питання без хабаря. За радянських часів меткий і дотепний ухитрився закінчити ще й Вищу партійну школу для керівного складу. Коли кум почув, що московська мафія збирається путіна зробити наступним президентом країни, то відразу сказав і тому багато свідків:

-росії кінець. **Поховає росію. Спробує поховати й Україну.**

Усі присутні сприйняли це за черговий не дуже вдалий п'яний жарт вічного ведучого щотижневих батьківських застільних зустрічей з будь-якого приводу. Кум все життя грав роль шута на батьківських пиятиках, умів казати присутнім правду про їх численні гріхи у вічі так, що ті на нього ніколи не ображались. Нагадував мені Кассандру — легендарну провісницю давньогрецької міфології, що передрекла падіння Трої і який ніхто не вірив. Тепер я аналізую почуте від нього і розумію, що дядько ні разу не помилився у своїх передбаченнях.

Хто такий путін? Божевільний? Розбійник? Пірат? путін **проліз на верхівку влади** не підлою злопам'ятною лисицею, як Сталін. Не тупим биком, як Єльцин. путін пацюком прошмигнув у кабінет президента росії. Невиразним. Нехаризматичним. Злим. Дрібним. Спраглим до грошей. Коли володарі росії визначилися з путіним, як з наступним президентом, то ніхто з них і подумати не міг, що така **нікчема підімне всіх російських олігархів під себе**. Ніхто ніколи не сприймав путіна як яскраву видатну особистість. **Сіра мишка**. І все! Та в голову нікому не приходило, що мишка стане злим щуром – людоїдом.

Путін швидко став **царем**, який розв'язує на свою користь будь-які питання в росії. путін має величезний вплив на державний механізм. Як вчинить путін, так вчинить і росія.

Російські кінофільми, пісні й книги люблять стверджувати як добре жилося в **Російській імперії** в минулих століттях. Дехто з молодих марить розповідями про осяяні золотом покої імператора, тодішні пишні бали, благородних офіцерів, запах французької булки. Хоче відчутти як жили їх предки. Але ж нині росіяни **й живуть в**

імперії. З напівбожевільним імператором путіним; розкішшю його клептоманів-олігархів; могилами військових, привезених з України; майже неістівними продуктами, в яких скінчився строк придатності, в супермаркетах.

Це як у Гоголя у повісті "Ніч перед Різдвом":

-Тому не треба далеко ходити, в кого чорт за плечем.

Як і всі попередні правителі росії, путін з початку свого президентства теж привчає росіян ще більше терпіти. Цього разу заради того, щоб підняти країну з колін і показати всьому світу яка росія могутня та велична. путін вбиває в голови росіян, що **велич** країни вимірюється кількістю атомних бомб і розміром території. Чому при визначенні величі не орієнтується на рівень життя населення росії? Хоча, певне все ж таки диктатор враховує рівень життя, але не народу, а свій та ще 1 відсотка мільярдерів, які забрали всі багатства країни. Тоді, дійсно, цей 1 відсоток росіян живе найкраще у світі.

Пропагандисти приписують путіну **успіхи**, до яких він не має ніякого відношення. Економіка росії зростала коштом росту світових цін на нафту. Яке відношення путін має до подорожчання нафти в світі на початку 2000-х, коли тільки став президентом росії? путін просто поруч постояв. А ріст світових цін записали в основну заслугу Володимирі путіну.

Нині пропагандисти вливають у вуха росіянам, що велич держави ще й у кількості втрат на війні проти України. Чим більше загиблих російських військовослужбовців, тим величніше величчя!

Найсмішніший жарт путіна - життя в росії за останні 25 років під час його правління. Народ насміявся вдосталь. Не встигають ховати та могили викопувати. росія сьогодні - це вбиті на війні, тортури в тюрмах, жебрацькі регіони, репресії, свавілля силовиків, корупція, кумівство, вимушена еміграція кращої і найпотрібнішої частини населення.

Як путін зміг закінчити перетворення росії зі світової наддержави на злиденну країну? росія проклята й жахливо нещасна для громадян. Путінська політика призвела до технологічного та економічного відставання. Прогнило все до основи. росія живе коштом продажу ресурсів. Та **ресурси** росії приватизовані. Більша частина прибутків від їх продажу лягають у кишені олігархам, а не йдуть на благо суспільства. Половина державних грошей витрачаються на війну проти України й силовиків. Про інвестиції в освіту, охорону здоров'я, науку не може бути й мови. Інфраструктура деградує. Масштабна корупція переводить все на особисте збагачення чиновників.

путін говорить:

-В росії глава держави завжди був і буде людиною, яка відповідає за все.

За 25 років путін **не вирішив жодної проблеми**. Всі проблеми в країні майже ті самі, що й коли починав своє правління. Нині диктатор говорить:

-Невирішених проблем у нас набагато більше, ніж вирішених.

Президентство путіна складається майже з суцільних **невдач і помилок**. Список нескінченний. Головна невдача й помилка - сам путін. Діяльність путіна як спадкоємця

Бориса Єльцина, як гаранта ліберального та демократичного шляху розвитку Росії, призвела до повної ліквідації лібералізму та демократії в країні. Розв'язана війна у Чечні призвела до виплати протягом понад 20 років з бюджету росії данини союзнику Рамзану Кадірову майже по мільярду рублів на день. Посилене накачування російської армії грошима та озброєннями призвело до перетворення "другої армії світу" на іржаву та відсталу ганьбу. Приєднання Криму обернулося ще одним дотаційним регіоном на шії народу та міжнародною ізоляцією. Спроба захисту російського населення на Донбасі від нібито посягань на російську мову призвела... до кривавої війни. Повномасштабне вторгнення в Україну, нібито, заради демілітаризації та ослаблення НАТО призвела до постачання в Україну найсучаснішої західної зброї та вступом до НАТО Швеції та Фінляндії. Багаторічне прагнення путіна шантажувати Захід російськими енергоресурсами призвело до повної втрати найбільшого західного енергетичного ринку і найпотужніших санкцій у відповідь, до перетворення росії в країну-ізгоя, заморожування 500 мільярдів доларів капіталів та інших активів путінської еліти на Заході, арештам її нерухомості, обмеження в'їзду і обмеження в'їзду...

За 25 років правління путіна росія втратила кожен третю школу й дитсадок, кожен другу лікарню й поліклініку. Космічну станцію "Мир" та підводний човен "Курськ" затопив. Роснафту і Газпром добиває до ручки. Кордон з НАТО збільшив у 2 рази. Втратив космічну галузь. Убив вугільну, суднобудівну, авіаційну та автомобільну промисловість. Втратив більшу частину експорту металів, лісу, вугілля й перетворив ці галузі з мільйонами робочих місць на дотаційні. Будівництво загнав у кризу, порізав субсидії на житло. Провів пенсійну реформу, скоротив населення і створив демографічну кризу. Продовжує знищувати населення своєї країни. Втратив спорт, медицину, освіту й убив повністю сільське господарство. І т.д. і т.п. Але путін каже:

-Для мене в житті немає іншої більш значущої задачі, ніж зміцнення росії.

Знищення росії путін називає зміцненням країни?

росія - лідер у світі за кількістю алкоголіків та самогубців. **За межею бідності знаходиться** 10 мільйонів росіян. Населення росії **вимирає**. Для багатьох народження дитини стає перепусткою в бідність, а народження другої дитини - у злидні. Більшість росіян має місячний дохід менше 500 доларів. До половини населення живе в злиднях. Найбідніше в росії живуть не пенсіонери, а чимало сімей з дітьми.

А путін все співає стару пісню:

-Підтримка материнства, дитинства, сім'ї - найважливіша задача держави. Ми послідовно розвиваємо відповідні програми.

Дві третини російських сімей з дітьми **лише мають гроші на їжу й одяг**. Значна частина з них заробляють лише на їжу, але дуже скромну. Чимало росіян не може купити базових продуктів. Щороку бюджет з дефіцитом, ціни зростають щодня! У росії половина населення бідую та недоїдає, а нині при гумористі путіні бідую, недоїдає та ще й гине на фронті з гумором. Суцільне зубожіння. Особливо в селах, де немає роботи, доріг, дерев'яні бараки, **туалети на вулиці**. Щороку в росії стають порожніми 700

населених пунктів. Люди помирають у злиднях або тікають з депресивних районів. За час правління путіна з карти росії зникло 30 тисяч населених пунктів, а через якихось кілька десятків років ця цифра зросте до 100 тисяч, бо у більше ніж 70 тисячах сіл проживає менш як 10 чоловік. Путін зробив так, що росія втратила величезну кількість фахівців, активного, і працездатного населення. Загнав країну в демографічну кризу. Народжуваність відкинув на рівень початку минулого століття. Російські міста заповнили мігранти з Середньої Азії.

Зарплати смішні. Пенсії жалюгідні. Ціни ростуть як на дріжджах. Економіка потихеньку скочується в прірву. Росіяни розгублюються, коли їх просять назвати 10 предметів у їхньому будинку, вироблених у росії. Країна не могла створити **ні свій телефон, ні комп'ютер**. У хаті лише речі, вироблені в інших країнах, в основному, в Китаї. Зношеність обладнання й машин у промисловості переважило за половину. Путінська влада не хоче морочити голову зі створенням виробництва. Та й кримінальній владі росії це непотрібно. Простіше отримувати гроші та хабарі від продажу за кордон сировини. Хоч на словах Володимир путін за все хороше:

-Розвиток і модернізація промисловості – наш безумовний пріоритет. Будемо стимулювати впровадження передових технологій.

В росії вже не вистачає грошей на армію. Хвиля банкрутств. Це все дуже схоже на **смітник чи табір для в'язнів**. За 25 років перебування при владі путін завдав росії такої шкоди, яку можна порівняти з втратами під час будь-яких воєн на території цієї країни. За кількістю санкцій вивів росію в лідери за всю історію людства. Згуртував українців, і весь розвинений світ у ненависті до росії на десятиліття!

При путіні **розвиток росії неможливий**. Диктатор боїться змін, а з розвитком країни виникнуть ризики для нього. Всі прогресивні реформи – велика загроза для влади кремлівського старця. Тож путін може лише закручувати гайки. Коли держава примітивна, населення залякане й забите – то путіну легше керувати й красти.

Чверть віку путін смішить росію. Невдовзі країна може померти зі сміху. путіну лише не вистачає вусів, щоб процитувати диктатора Йосипа Сталіна:

-Жити стало краще. Жити стало веселіше.

Кому? Йому? Та ще одному відсотку росіян, які володіють половиною багатств росії? І сміх і сльози. Чим більше влади у жартівника, тим смішніші його жарти. Слухачі сміються за вказівкою? А сльози горя і відчаю?

У 2018 році путін здав китайцям в оренду на 99 років 50 тисяч гектарів пустелі за символічну плату 2 мільйони доларів на рік. Росіянам пояснили таку вдалу угоду з Китаєм тим, що країна позбавилася непотрібних пісків. За перший місяць китайці завезли в пустелю сотні екскаваторів, зрівняли бархани, забили 100 тисяч палиць висотою 3-поверхового будинку, на яких встановили 15 мільйонів **сонячних панелей** з автоматизованою системою очищення. Нині станція за рік виробляє до 50 мільярдів кіловат-годин. Електроенергію продають в росію, Монголію, Казахстан. Та ще й по завищених цінах.

Найвдаліші досягнення росії за правління путіна: війни, захоплення українських

земель, вбивства мирних громадян, західні санкції, шантаж, погрози, теракти, політичні вбивства.

Путінським патріотам є чим гордитися!

путін, прикриваючись **демократією**, порушує всі норми моралі та людські закони, конституційні права. Путінська система збудована на крадіжках. Гасла нехитрі. Зрозумілі й найдурнішим виборцям. Щоправда, жодна обіцянка й досі не виконана. Обіцяв перебити всіх чеченських командирів. Точніше, замочити у вбиральнях. Нині Чечня – незалежне ханство, протекторат. Обіцянка вибудувати вертикаль влади перетворилася на диктатуру мафії та чекістів. Хоч путін і обіцяв, та росії не вдалося наздогнати по валовому внутрішньому продукту на душу населення навіть найвідсталішу країну Європи Португалію. Не дуже зрозуміло навіщо переобирати президента, який не виконує своїх обіцянок. Така загадкова російська традиція? Способи **правління** путіна прості та старі, як світ. Батіг і пряник. Залякування і переслідування незадоволених. Загравання і підкуп тим, хто за путіна. Великий цинік ділить людей всього на дві категорії: тих, кого можна купити, і тих, кого треба залякати. Ні про яку мораль чи благородство не може бути й мови.

Телебачення — одна з опор диктатора. Секрет його знаходження при владі. Телебачення — сильна зброя. Прийшовши до влади, путін **старе НТВ знищив**. Тепер це — пропагандистське сміттєзвалище як і весь путінський телевізор. Але не всі загинули від цієї зброї. Дехто ще мислить самостійно. Може відрізнити де правда, а де обман. Мозок для цього і дається людині.

Культура росії в занепаді. Діячі культури можуть лише підспівувати путіну.

В історії США траплялося, коли представники спецслужб ставали президентами. У цьому ніхто не бачив нічого поганого. Але ніде у світі не було такого масового походу у вищі ешелони влади колишніх співробітників спецслужб. Такий безпрецедентний випадок більшість експертів оцінюють негативно. Крім шкоди країні це нічого не дало. Як керівник росії путін **тримається на таємній поліції**, а не на своїх людських якостях. Усі люди, які оточують путіна й контролюють всі важливі фінансові потоки в країні, — це в основному вихідці з ФСБ і КДБ. Недурні. З вищою освітою. Поважають лише силу. Всі плювали на закон. Себе вважають законом. Ще коли очолював ФСБ путін почав використовувати секретну інформацію з архівів спецслужб для компромату, тиску, шантажу на тих, хто стояв у нього на дорозі. Спрацювало.

Архімед за допомогою важеля і точки опори планував перевернути нашу планету. Для путіна в росії таким головним важелем і точкою опори стала **корупція**. Путінська корупція набагато ефективніша за сталінські репресії. Корупція краще допомагає путіну утримувати владу. Корупціонери росії, грайте за правилами! Не будьте нахабними! Підтримуйте путіна! І все у вас буде добре. Коли чиновник не справився, не зумів нишком власні кишені набити державними грішми й показово роботу виконати, то таких без ніяких покарань тихенько відправляють на пенсію чи у відставку.

Усі знають: путін свої не здає!

путін розбестив російський народ. Ще більше підсадив на корупцію. Захотів

корупцією змінити ще й світобудову. І, дійсно, корупція допомогла путіну вирішити багато питань з сусідніми країнами. Корупція – найкращий метод управління не лише російськими, а й деякими іноземними чиновниками. Росія керувала Україною через корупцію. Росія заливала керівників України й наближених до них бізнесменів золотим дощем. Свого часу в Україні завдяки російській корупції навіть призначали міністрів оборони та внутрішніх справ за погодженням з Кремлем. Щоправда, після такого перебору з проросійським президентом Віктором Януковичем Україна заявила, що відмовляється від російської корупції. Відповіддю путіна стала російсько-українська війна. Диктатор зрозумів: **війна** – ще краще за корупцію. Війною можна ефективніше змінювати світ під себе. Та ще, як в древні віки, вийти в історію завойовником нових земель.

Путін зміцнював свою владу за допомогою **піару**. Кремль створював різні образи путіна. Володимир Володимирович вибудовував образ **борця за сімейні цінності**, але мав дружину й коханку. Потім почали подавали путіна як дуже **релігійну** людину. Найбільш православний президент! Все ходить по церквах та молиться. От, лише біда, спочатку не розумів як правильно хреститися та часто плував.

Спочатку путіна зображали більш-менш звичайною людиною. З нового президента ліпили "**свого хлопця**". Простої людини, яка чесно й демократично стала президентом. Почали з **дитинства**: ріс у комуналці, займався спортом, відстоював свою правоту у вуличних бійках. Потім робили наголос на тому, що путін – **спортсмен**. Входячи в Георгіївський зал Кремля, трусить плічками як дзюдоїст. Полюбляв їздити верхи перед журналістами та рибалити з голим торсом, боровся на татамі. Вибудовував образ здорового і сильного лідера. Та згодом йому й самому набридла ця комедія. З 2010 року часто став зникати з екранів телевізорів на цілі тижні.

Потім вирішили робити з президента **надлюдину**. Путін чи загримований під нього чоловік дивував народ тим, що до нього не робив жоден керівник Росії. Літав на **винищувачі**. На дельтаплані рятував рідкісний вид **журавлів** — показав їм маршрут перельоту на зимівлю. Діставав з морського дна древні амфори. Працював на **комбайні**. Пірнав на морські глибини в **батискафі**. Добре було якби заодно й у **космос** злітав та не повернувся! Хай би його чорти чи інопланетяни забрали!

Образ путіна як **мачо** сподобався багатьом росіянам. Обожають! Професійна робота. Відповідно до розумових здібностей шанувальників. Та й нині діда накачують ботоксом і він ще має успіх у бабусь.

Путін любить видавати себе за **інтелектуала**. Великого **історика**. Але відчувається його уривчасті знання. Бракує освіти. Та й розум середній. Аж, ніяк не видатний.

Путін знайшов **амфору** на морському дні. Сенсація! Це як відео з тік-току: малюк знайшов черепашку серед камінчиків і хизується перед дорослими.

Найбільш безликого правителя за всю історію Росії піарники зробили **суперменом**.

Путін дуже хотів, щоб його називали "**батьком нації**". Не вийшло. Почав зустрічатися з молоддю. Розповідав про безпілотники, польоти на Марс, штучний інтелект і пасіонарність російського народу. Відносини з молоддю особливо не

склалися. Росіяни почали звати путіна "дідусем нації".

Почали луhati пропозиції, щоб зробити святого з президента росії Володимира путіна. Почали малювати ікони з зображенням президента. путіна так розхвалюють, що висновок очевидний: народ не гідний такого святого керівника. Росіянам потрібно добре постаратися, щоб стати гідними президента, який ставиться до своєї посади не як до можливості задовольнити свої божевільні бажання та набити кишені державними грошима, а як до важкої роботи. Йому є за що любити батьківщину. Як тільки пощастило росії! Країною, в якій всі керівники крадуть, керує чесний, кришталево чистої душі путін. Позаздрити можна!

Пропагандисти не припиняють розхвалювати диктатора:

— путін постійно на своєму прикладі показує, як треба жити. Не курить, не п'є, займається спортом, відпочиває на вітчизняних курортах, працює на пенсії та їздить на вітчизняних автомобілях.

Народу легше, коли його обкрадає злодій, який не курить і не п'є?

Пітерський режисер Ігор Шадхан зняв фільми "Ваша високоодинокість", "Влада" та "Вечірня розмова з президентом", в яких вихваляв путіна. У "Вечірній розмові" путін сказав:

- Як це не здається дивним, але у своєму житті я здебільшого мав справу з людьми, спілкування з якими мене збагачувало. Мене завжди оточували люди, яких я цілком можу назвати порядними та чесними. Я задоволений.

А з простих росіян хтось задоволений путіним і його бандою?

Володимир Володимирович вважав режисера своїм. Особливо путіну сподобалося те, що Шадхан усім розповідав як дитиною, щоб його не били на підвір'ї за єврейське походження й підняти свій авторитет серед однолітків допомагав злодієві красти гроші у пасажирів трамваїв. 13-літнього хлопчину навіть затримали правоохоронці, але тоді через вік не змогли притягти до кримінальної відповідальності.

У 1992 році мер Анатолій Собчак заради піару затіяв серію фільмів, в яких збирався представити свою команду корупціонерів і злодіїв. Путін захотів, щоб сюжет про нього зняв саме Шадхан. Перед цим режисер зняв документальний фільм про людей, які відбували покарання в сталінських тюрмах, а ця тема була близька путіну. Тоді Шадхан не захотів знімати якогось там чиновника і навіть прийшов до путіна, щоб відмовитися брати у нього інтерв'ю. Та путін сказав режисеру кілька компліментів про його творчість і митець, як згадував, розтанув та закохався в свого героя:

- Людина невеликого зросту з дуже виразними сірими очима. Як у моєї мами. Він мене купив, всі ми марнославні, я зробив з ним передачу і не пошкодував. Мені було з ним цікаво. Можна сказати, він мене в такий спосіб завербував. З того часу ми з ним досить часто зустрічалися. Можна навіть сказати, товаришували.

Між ними виникли приятельські відносини. путін замовив режисеру фільм про доблесних співробітників пітерського КДБ, яке допомагало місцевим кримінальникам скоювати злочини, захищало бандитів від покарання та обклало поборами бізнес. путін попросив показати які людяні й світлі працівники місцевої політичної поліції.

Володимир Володимирович знав, що Шадхан вміє знайти, точніше вигадати прекрасне в будь-якому злочинці. Режисер став відданим фанатом путіна. путін попросив своїх друзів і ті кілька років давали гроші студії документального кіно, організованої Ігорем Шадханом, у якого відтоді легко вирішувалися всі фінансові питання. Ігорю Шадхану вірили мільйони людей, бо вважали його метром російської кінодокументалістики.

У 2004 році в Мексиці відносини між режисером і президентом розладилися. Шадхан вважав себе розумнішим за людей, про які знімає фільми. Не соромився повчати й критикувати героїв своїх картин. Тож на правах старого авторитетного приятеля почав пояснювати Володимир Володимировичу як потрібно керувати росією. Мовляв, країна рухається в неправильному напрямку. У путіна з'являються риси автократа. Від таких слів режисера Володимир Володимирович і присутня при їх розмові дружина Людмила путіна спочатку розгубилися. Потім у Людмили несподівано трапилася істерика й вона стала на бік режисера. Разом почали переконувати путіна, що той даремно пішов на новий президентський термін. Для путіна такі розмови – то вже був перебір. Щоб довести свою правоту Людмила почала ще й плакати. Режисер зрозумів, що зайшов занадто далеко й побачив те, що путін ховає за гарними картинками свого щасливого сімейного життя.

Та Шадхан продовжував вірити у вигаданий ним самим образ путіна, прекрасної людини, яка просто не знає, як насправді живе країна. Певне, оточення президента приховує від нього реальний стан справ. Чиновники спотворюють інформацію, яку надають путіну. Це й стало головною ідеєю фільму "Ваша висоодинокість", який Шадхан зняв у 2005 році на каналі ТВЦ. Після того, як фільм показали, то за шедевр Шадхана вигнали з роботи генерального директора цього каналу.

Та режисер все одно до останнього дня життя захищав путіна:

- Який народ, такий і президент. Одне від іншого невіддільне. Не доросли ми просто до демократії. путін близька до народу людина. І я не вірю, що кожен, хто виступає за Володимира Володимировича, неодмінно куплений. Цього просто не може бути. Мушу вам сказати, що приблизно половина, а може, й більше людей його таки підтримують.

Якось Ігоря Шадхана запитали:

— А ви хотіли б зробити фільм про Путіна, коли він уже не буде президентом?

— Дуже хотів би обов'язково. Якщо доживу.

Ігор Шерхан не дожив. А хтось з росіян доживе, якщо диктатор остаточно втратить розум і розпочне Третю світову війну?

У своїх фільмах Шерхан не критикував президента, намагався показати путіна як звичайну людину, свого хлопця. З своїми емоціями й слабкостями. І це тоді збіглося з пропагандистською політикою Кремля. Усе, що знімав, погоджував особисто з путіним і той не був проти. Режисер не відчув, що з путіна в майбутньому ліпитимуть супермена, а потім і святого. Створюватимуть культ особи путіна.

Тож через кілька років багато відзнятого Шадханом про путіна почало псуватимуть образ Спасителя з Кремля. Владі довелося фільми Шадхана покласти на полицю. Фільм "Вечірня розмова з президентом" по державному телебаченню показали лише один

раз, а зняті за державні гроші наступні стрічки "У дорозі" та "Однокашники президента" взагалі ніколи не вийшли в ефір, бо у них не було компліментів путіну. У першому фільмі про Путіна розмірковували прості пасажери поїзда, а у другому — колишні однокласники президента. Як згадує вдова Шадхана:

-Однокласники дуже по-різному згадували путіна. Двоє критикували за авторитарність.

А ось як звучить головна думка фільму "путін", знятого у 2018 році:

- Не знаю жодної помилки, яку б путін зробив за роки президенства. Він дуже акуратно приймає рішення.

Ці слова в фільмі говорить найближчий помічник путіна Ігор Сечин. Пропагандистську агітку зняв кремлівський пропагандист Андрій Кондрашов. У фільмі путін показаний як видатна історична особистість, з яким російському народу пощастило жити. Ледве не Бог. Рятівник росії й світу. Один з господарів планети Земля.

Якщо у фільмі "Вечірня розмова з президентом" Шадхана путін у синій **сорочці з короткими рукавами, джинсах і кросівках** п'є з режисером чай із бубликами на кухні та бажає всім сподобатися, то в пропагандистському шедеврї Кондрашова путін сидить у повністю чорному костюмі та краватці та ще й у кабінеті з масивним дубовим інтер'єром і намагається **нагнати страху на весь світ**.

Майже у всіх книгах і фільмах про путіна є історія про його **зустріч зі щуром** у під'їзді будинку, де жив у дитинстві. Історія путіна й пацюка переходить з одної його біографії до іншої. Улюблений епізод дитинства. Та ще й, схоже, вигаданий. Журналісти питали про пацюків у мешканців будинку, де жив путін. Ніхто з сусідів путіна у їхньому під'їзді ніколи ніяких пацюків не бачив. Диктатор любить повторювати цю повчальну історію, але щоразу вона звучить трішки по-іншому, залежно від того, що нею Володимир Володимирович хоче сказати.

У книзі "Від першої особи", написаної у 2000 році журналістами Геворкян, Тімаковою і Колесніковим, маленький хлопчик просто злякався щура, так само як дівчатка бояться миші. Тобто путін такий же, як і всі ми, і за це ми **повинні його любити**:

Одного разу я побачив величезного пацюка і почав переслідування, поки не загнав його в куток. Бігти йому не було куди. Тоді він розвернувся і кинувся на мене. Це було несподівано та дуже страшно. Тепер уже щур гнався за мною. Він перестрибував через сходи, стрибав у прольоти. Правда, я все одно був швидше і зачинив двері перед його носом.

У фільмі "путін" 2018 року мова йде лише про зовнішню політику путінської росії. Диктатор злий на Захід за, начебто, організований європейцями й американцями державний переворот в Україні й робить їм попередження, натякаючи на можливу російсько-українську війну:

—Ще ви ганяли щурів у під'їзді?

-Ну, та просто йшов цими самими сходами, спускався, щура побачив. Почав його

ганяти загнав його в якийсь кут. Він розвернувся і побіг за мною і не просто побіг, він ще зі сходів на сходи, з перельоту на переліт, намагався стрибнути мені на голову. Ось це всі повинні мати на увазі: краще **ніколи нікого не заганяти в глухий кут**.

Такими розповідями диктатор натякає, що **не треба його дратувати**, бо вчинить, як пацюк.

Автори фільму роблять висновок:

-путін підняв росію з колін.

Підняв з колін, щоб поставити росію в потрібну йому позу?

Аби догодити путіну в росії запустили балачки, що їхній нинішній президент за впливом та вагою у світі **рівний диктатору Сталіну**. Гидке каченя, яким вважали путіна на початку його політичної кар'єри, мовляв, перетворилося на прекрасного лебедя. Чистого, як ангел. Усі довкола винні, крім путіна. Мовляв, за всю історію людства ніхто з російських політиків так не впливали на глобальну світову політику як Сталін і путін. Росія диктує свої правила на світовій арені.

Пекло відкрито! Ласкаво просимо! Великий політик 21 століття? Та ні! Як на мене, то путін — велике горе 21 століття! путін ввійде в історію? Як злочинець! Антихрист сучасності.

Дійшло до того, що почав **лякати світ атомною** зброєю і розповідати про майбутню ядерну війну:

-Так. Для світу це буде глобальна катастрофа. Я, як глава російської держави, хочу запитати. А навіщо нам такий світ, коли там не буде росії?

Планета налякана словами маніяка з ядерною кнопкою :

— Залишаємо за собою право застосувати ядерну зброю у випадку агресії проти росії. Відповідь завжди буде. Це не блеф. Ми, як мученики, потрапимо до раю, а вони просто здохнуть.

Президенту росії весело. Залякав півсвіту. Пропагандисти пішли ще далі. Вбивають у голови росіян думку путіна: навіщо потрібна росія й планета, коли не буде путіна! Як путін дасть дуба, то і всім росіянам кінчати життя самогубством у ядерному безумстві?

Путін любить в не дуже прихованій формі погрожувати Європі. Щоб якось розтормошити сонну й ситу Європу. На зустрічі з путіним президент Франції **Еммануель Макрон** сказав, що у Європи та Америки є взаємні зобов'язання. Європа залежить від Сполучених Штатів у сфері безпеки. путін його заспокоїв:

— Шкода. Звичайно, боятися не треба. Але на цей рахунок не потрібно переживати. Ми допоможемо. Забезпечимо безпеку.

Як забезпечили безпеку Україні згідно з підписаним росією Будапештським меморандумом, коли наша держава віддала ядерну зброю? Російські війська зайдуть в Париж, як це робили 2 століття тому?

-Що відбувається в країнах Заходу? - Ніяк не заспокоїться путін. - Вони весь час нас хоронять. Самі скоро здохнуть!

З гумором путін втручається у внутрішні справи інших держав. На міжнародній зустрічі журналіст запитав у путіна:

-росія намагається здійснити втручання у вибори в США, заплановані на 2020 рік, як стверджують?

-По секрету вам скажу. Так! Обов'язково будемо це робити. Щоб остаточно розвеселити вас як слід. Тільки ви нікому не кажіть.

Веселий путін насміхається не лише над противника, а й над союзниками. Їм теж погрожує. На зібранні союзників росії президент Казахстану **Касим Токаєв** почав закликати присутніх до здорового глузду:

-Іноді краще не мати ядерну зброю, але зате залучати більше інвестицій в свою економіку, підтримувати й розвивати добрі відносини з усіма державами світу, що робить Казахстан на практиці.

-Садам Хусейн теж так думав, — весело зауважив путін, який через страх за скоєні злочини весь час пам'ятає про долю іракського диктатора, повішеного згідно з рішенням суду.

Репліка жартівника путіна прозвучала як погроза. Та й чи доречно порівнювати союзника з диктатором? Токаєв лише посміхнувся. Не відповів. Дозволив над собою насміхатися. Президент Казахстану представляє свій народ. Тож дав можливість путіну заодно насміхатися і над казахським народом.

До речі, дехто вважає шановного Касима Токаєва лялькою попереднього президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва, злодія і брехуна, який розбазарив країну. путін теж вважає Токаєва лялькою, здатною лише повторювати заздалегідь підготовлений і вивчений текст? Що й підтвердила ситуація? У політиці не завжди все йде по протоколу. Потрібно бути готовим дати відповідь, коли вас провокуватимуть і штовхатимуть до експромту. Мовчанка й посмішка не вихід. Лише опустить вас в очах співбесідника та й усіх, хто бачитиме вас, безпорадного й беззахисного.

Багато людей, від його найближчого друга путіна Сергія Ролдугіна до чиновників різного рангу й президентів країн, розповідали, що Володимир путін все життя **запізнювався** на призначені зустрічі. Якось путін призначив президенту України Віктору Януковичу зустріч у Криму. Та диктатору того дня більше було до серця було покататися на мотоциклі зі своїми друзями — байкерами. І Януковичу довелося 5 годин саяти від щастя та покірно чекати свого боса.

А ось спогади дружини путіна Людмили з книги "Від першої особи":

Побачення - особлива історія. На них я ніколи не спізнювалася, а Володя постійно. Півтори години — це була звичайна річ. Пам'ятаю, стою в метро. Перші п'ятнадцять хвилин запізнення витримую нормально, пів години — начебто нічого. Але коли вже година минає, а її все немає, то просто плачеш від образи. А через півтори години вже взагалі не відчуваєш жодних емоцій. ... Від побачення до побачення, щодня все повторювалося.

Володимир Володимирович це робить свідомо. Таке правило у путіна з'явилося, коли ще студентом йому призначив першу зустріч його вербувальник з КДБ і Володимиру довелося його чекати годину з гаком. Путін зрозумів, що його наставник зі спецслужби зробив це спеціально, щоб перевірити його витримку й готовність

підкоритися та цінити господаря. Запізнення путіна показує, що він головний на зустрічі, яка ще не розпочалася.

Німці не зробили правильних висновків зі своєї поразки в Першій світовій війні. І знову повірили у химеру **реваншу**, яку їм обіцяв Гітлер. Росіяни не зробили правильних висновків зі своєї поразки в Холодній війні. І знову вплуталися у війну з Заходом, повіривши в химери путінської брехні. І без того російська нація, що вимирає, буде додатково винищуватися на полях битв у безглуздій бійні за великодержавну маячню. І без того збиткова економіка, що становить менш як 1/10 від США – буде знищуватися у військовій авантурі. І військові замовлення не допоможуть.

Кремлівський диктатор розповідав як його переграли політики Заходу та й каже:

-Нас накололи.

Накололи табличку на росію, що путін покрив її вічною ганьбою. Що росіян зневажають у багатьох кінцях світу. Що росія стала небезпекою для всього людства. Російсько-українською війною путін **вбив сотні тисяч** людей. Як і завжди, **нічого не добився** путнього для народу росії. Тільки затягнув країну ще глибше в проблеми.

Володимир путін намагається лізти у світову політику з **самосвідомістю кримінальника й бюрократа зі спецслужби**. Глобальні світові питання вирішує як бандит. Ось і результат. Сумний. Поки що для жителів України й росії. Думаєте, путін на цьому зупиниться? Диктатор зупиниться лише там, де його зуміють зупинити.

Люди, вам потрібно щось із цим робити. У нас єдиний дім — **планета Земля**. Не такий вже й міцний. Розхитаний потрясіннями за всю історію людства. Ми повинні її захистити.

Деяким моїм знайомим росіянам соромно собі зізнатися, що їх президент – нині головний ворог людства. Та й росія у нинішньому столітті ще не бачила такого негідника й брехуна. Не дивно, що від життя в такій країні в багатьох людей дах починає їхати. Переконають мене, що то вже не путін, а хтось інший із його зовнішністю керує країною. **Вбили й підмінили!** Мовляв, справжній хороший путін дав росіянам краще життя, якого не було раніше. Перші два президентські строки це був справжній хороший путін. Але хороший путін уже багато років в **холодильнику**. Наступні президентські строки замість нього були інші погані люди з його обличчям, які гроблять росію. Підставні путіни **знищили все хороше**, що зробив для народу справжній путін.

По секрету мені розповідають, що жив-був справжній путін. У кінці другого президентського строку його пів року дуже мало показували по телевізору. А потім з'явився зовсім інший путін. Повніший. З іншими очима. Навіть зуби стали іншими, білішими. Розмовна мова теж трохи змінилася.

Мені кажуть, що несправжній путін ніколи не помре, бо у нього купа двійників. Ніхто не знає скільки **двійників** у путіна. Сьогодні цей. Завтра той. Кого ж майстри магії проклинають насправді? Особливо забагато говорять два двійники: один обіцяє, інший все обіцяне ним же — скасовує. І вони ніяк не можуть домовитися один з одним. Куди простій людині діватися?

Двійників заманили грошима, зробили їм пластику? Один клон змінює іншого? Група акторів? Дуже добре видно що двійники вже навіть один на одного не схожі. Чогось путін зовсім не схожий на своє старе фото. Зараз у нього більш азійське обличчя. У двійників різні овали обличчя. То довге, то кругле. У путіна було вузьке довге обличчя. Звідки тепер з'явилися чітко виражені вилиці? Кістки ж черепа не змінюються. У людини очі ніколи не змінюються. Зараз вони у нього глибоко посаджені, наче вдавлені, а раніше були випуклі, як у риби. Дуже низькорослий, бігає на каблучках. А перший намагається весь час жартувати. Та якось не прикольно. Якийсь новий артист грає путіна. Першого вже давно не видно. Двійник з навушником блискуче відіграв роль путіна в інтерв'ю з іноземними журналістами. Навіть справжній путін перекинувся у морозильнику. Придивіться уважніше де він з'являється в ролику у нього скрізь руки різні. А голос як же? Через фільтр пропускають? Один путін постійно покашлює, в іншого — скрипучий голос. І вуха у них різні та носи. А ніс виріс. Як в казці про брехуна, який коли брехав, то у нього виростав ніс! В одного є ямочка на підборідді, а в іншого немає. Справжній путін володів все життя німецькою мовою є, а під старість чомусь її забув. Чи може людина так змінитися до невпізнання?

Двійники — типова практика диктаторів. І не лише на випадок замахів. Щоб убили не диктатора, а його двійника. Щодня будь-який керівник країни дуже багато часу витрачає на офіційні засідання, зустрічі, виступи. Потрібно, щоб керівника щодня бачив народ і підлеглі. Трапляється, справ по горло, а тут якісь ювілеї, роковини, свята, похорони, нескінченні зустрічі з представниками народу і т.д. А коли вирішувати якісь важливі справи, секретні чи особисті? Коли отримувати задоволення від життя? Простіше найняти трупу акторів, щоб грали президента.

Та кажуть дружина путіна тому й розлучилася, що не захотіла жити в цирку. З двійником. Брати участь у постійних виставах з загримованим актором. Двійника навіть собака путіна не визнала. Собаку відтоді не показують. Забили? Обоє ще більше могли спалитися! Довелося ще б морочитися і з двійниками Людмили. А двійників потрібно судити! Оце росіяни влетіли!

Історія з двійниками нагадує перші роки масового **проникнення китайців** у росію, зокрема в Сибір. Тоді протягом кількох років в росії не помер жоден китаєць. Це почало викликати підозри у російських хабарників, які обдирали китайців як тільки могли. Виявилось, що оскільки всі китайці дуже схожі і європейцям здається, що всі вони на одне обличчя, то російським чиновникам дуже важко виявити підміну одного жителя Піднебесної на іншого. Тобто як тільки в росії помирав китаєць, через кілька днів по його документах і на його місці вже проживав інший нелегал з Китаю, який не давав хабарів корупціонерам за легалізацію і можливість проживати в росії.

Я таких розмов намагаюся уникати й кажу їм, що світові лідери ніколи не будуть зустрічатися з двійником.

Найстрашніше те, що путін завжди був однаковим. Ніколи **не змінювався**. І нині путін такий самий маленький звір, як і коли ріс у хуліганському підворітті Ленінграду. Коли навчався в університеті. Працював у спецслужбі, в мерії, в ФСБ, уряді. З тими

самими життєвими правилами й бажаннями. Вкрасти, залякати, розтоптати, а ще краще вбити.

На початку свого президентства путін скромно говорив:

-Я хочу, щоб люди сприймали мене як людину, яку найняли на роботу. Для виконання певних функціональних професійних обов'язків. На певний строк. Сприймали б як людину, з якою уклали договір. Трудовий договір. На 4 роки.

Нині росіяни не вірять, що таке міг говорити путін.

Вже багатьом в печінках сидить продовження диктатором термінів свого перебування на чолі росії. Для багатьох росіян путін гірше гіркої редьки. Багато людей сприймає путіна **не як президента, а як загарбника** президентської влади. Президент в багатьох країнах світу – це менеджер, якого наймає на роботу народ. Термін його перебування на президентській посаді максимум 2 строки, а не вічно, як в росії.

путін хоче все своє життя керувати росією. До свого останнього дня на цій землі. У перші два строки не знав, як це зробити. Втретє поспіль на посаду президента не міг претендувати, бо це суперечило Конституції російської федерації, яку ще не наважився міняти та гвалтувати. Після того як закінчився другий президентський строк путін змушений був затіяти спектакль. Влаштував цирк з **підставним**. Щоб не дратувати росіян, змушений був керувати росією, дозволивши для видимості посидіти в кріслі глави держави своєму старому другу **Дмитру Медведеву**. Іграшковому персонажу. Клоуну. Ще більший нікчемі, ніж сам. Під час президентства Медведева путін був прем'єром. Щоб виявити прихованих ворогів і примусити суспільство пройти чергову перевірку на вірність йому, як диктатору, путін навіть розпустив чутки, що не хоче більше бути президентом. Мріє піти з політики. Нікуди тоді путін не йшов. Аби не хотів, то не став би головою уряду країни. Та диктатор і давав сигнал розумним людям, що все це лише вимушена вистава. Нову моду тоді ввів: всі чотири роки, на всіх засіданнях, сидів поряд з офіційним президентом росії Дмитром Медведевим. Щоб чиновники й народ не забули, хто насправді тут головний. Після Медведева путін знову отримав президентське крісло. Робота в тандемі путіна з Медведевим надихнула деякі гарячі голови запропонувати прийняти закон, щоб президентом росії обирали лише тих людей, які раніше вже були президентами. До такого ще в світі не додумалися.

За Конституцією російської федерації кожен громадянин має право стати президентом. Ну і де ці права? **Права бути президентом є тільки у** путіна. Решта 140 мільйонів громадян такі права мають лише на папері. Президентом не стануть ніколи. Влада путіна безстрокова. На все його життя. Народ так і бачитиме бачить одного й того ж царя. Як казали в радянській кінокомедії "Кавказька полонянка":

-Слухай, прикро, клянусь, прикро... чесне слово.

У 2024 році Володимир путін вп'яте став президентом росії. З гумором під веселе схвальне улюлюкання авторитетних людей країни переписав закони, поміняв Конституцію росії. Завдяки поправкам до Конституції може залишатися при владі до 2036 року. Сміх та й тільки! **Пересидів** у кріслі президента. Вічний лідер! Добре, що люди не живуть вічно, а то б його росіяни ніколи не позбулися.

Скільки ще путін сміятиметься та веселитиме народ, відправляючи його на кладовища?

Коли влада незмінна, вона стає неадекватною. З допомогою могутніх злодіїв і підлих корупціонерів, озвірілих силовиків та агресивних пропагандистів путін сподівається залишатися незмінним президентом росії ще так років зо 25 — 30. Хіба може жити так довго? Та легко. Коли їй не вкоротять віку! Нинішній час це лише середина перебування сина Диявола на російському престолі?

Справжня мати путіна **Віра Миколаївна померла у віці 97 років**. Мати жила довше королеви Великобританії Єлизавети II. А ця королева була найбільшим довгожителем серед всіх британських монархів. У путіна прекрасні гени. Марно вірити у передбачення блогерів, що 75-річний диктатор ось – ось помре. Та кремлівський вбивця пристойно виглядає для свого віку. Здається молодшим років на 10. Колись керівника Радянського Союзу Микиту Хрущова запитали як він себе почуває і той відповів:

-Дай Бог вам так добре себе почувати.

Щоб виправдати своє вічне керування росією, путін вигадав велику мету: **відновлення Радянського Союзу**. Вигадує гарні казки про необхідність витягти з могили й оживити СРСР. Добре хоч не побудувати комунізму! росія – єдина країна в світі, де президент мріє про минуле й націлює людей на минуле, а не на майбутнє. Диктатор живе імперським минулим. Хоче повернутися у свою молодість. Це вже занадто! Перебір. Про таке мріє багато пенсіонерів, але досі ще ні в кого не вийшло. Побудувати велике обіцяне майбутнє путіну не вдалося, тож він вирішив створити для росіян велике минуле. Відновлення Союзу – це нині головна місія реваншиста. З радянської системи взяв найгірше – номенклатуру, ідеологічний тиск, зовнішньополітичну ізоляцію. Насправді за СРСР він аніскільки не шкодує. Для дурників путін розповідає як тужить за Радянським Союзом:

-Це найбільша геополітична катастрофа 20 століття.

Аби догодити диктатору цю нісенітницю написали навіть і в підручниках історії. Людина, яка серед усіх росіян отримала найбільший виграш від розпаду СРСР, лицемірно стверджує, що плаче і волосся на собі рве через те, що ось уже 25 років має у своєму повному користуванні найбільшу країну світу. Брехун прекрасно розуміє, що якби Радянський Союз не розвалився, то він би так до пенсії й залишився білою міллю у спецслужбі. А так з кінцем СРСР пристрасть путіна до хвастоців і грошей отримала вихід. Отримав необмежені можливості для криміналу й розкоші. Казково збагатився й захопив владу в країні.

Влада пояснює: щоб місію з відновлення Союзу здійснити, потрібні десятиліття. І таке під силу лише путіну, який стає ледь не Месією. Коли в Радянському Союзі все було так добре, то чому з 15 країн, які входили до його складу, мріють про воскресіння комуністичної держави лише в росії?

Комплекс неповноцінності путіна переріс у манію величі. Хоче увійти в історію як **збирач земель** і каже:

-Кордони росії ніде не закінчуються.

Точніше загарбання сусідніх територій:

-Петро І Північну війну вів 21 рік. Здавалося, воював зі Швецією. Відбивав. Нічого він не відбивав! Він повертав і зміцнював. Судячи з усього на нашу долю теж, значить, випало повертати і зміцнювати.

Дійсно, путін уже **ввійшов в історію**. Але не так, як він цього хотів. Не як великий правитель. В підручниках деяких країн про нього вже пишуть як про злочинця, вбивцю й кривавого диктатора. Після початку повномасштабного вторгнення в Україну його поставили в один ряд з найжорстокішими диктаторами в історії людства.

Коли світ дасть путіну жити й правити найбільшою ядерною країною світу так довго як жила його мама, то не стане не тільки хитрунів, які роблять бізнес і розв'язують свої проблеми користуючись існування кремлівського монстра, а й самої планети.

Росіяни й притомні люди планети, робіть уже щось з диктатором! Не перехитріть самих себе!

Усі великі хитруни, яких я знаю, закінчували дуже погано.

путіна за його нескінченне президентство і те що пересидів у кріслі глави держави називають не президентом, а "пересидентом". Володимир Володимирович зі своїми двійниками як казковий персонаж Кощій Безсмертний. Живучіший за всіх живих!

Я сподіваюсь Україна стане казковим Іваном Царевичем і **переможе Кощія Безсмертного**.

4. Пахан всієї русі

Дитиною я слухав **передбачення**, що кримінал захопить владу в росії – "Є така професія – батьківщину **розкрадати!**" — **Робін Гуд** навпаки – У путіна завжди на першому місці були **гроші** – **Грабує і знищує** росію, а нині ще й Україну – **Маєток** путіна за 1 мільярд доларів та життя диктатора в розкоші — Кремлівський злодій в законі **Вова Пітерський** – путін як **ключова фігура** злочинного світу росії — путін надзвичайно успішний, як кримінальник, але повне **непорозуміння**, як президент росії — Повернення росії в **Середньовіччя** – **Банда** путіна — росія перетворилася на організоване злочинне **угрупування** в законі – Золота **жила** кремлівського злодія – **Жодної чесної** людини у путінській владі — росія — найкращий **партнер** військово-промислового комплексу Заходу

У дитинстві, в 70-их роках, я часто їздив до родичів у глухе село біля лісу, яке завжди мало недобру славу. Вважалося бандитським. Під час Другої світової війни багато його жителів служили в німецькій поліції. Коли прийшли окупанти, то на другий день було видано всіх місцевих партизанів та їх базу з продовольством і зброєю. Після визволення всіх поліцаїв переловили. Декого повісили. Інших посадили. Форму з пов'язкою і рушницю носив? Отримуй 25 років сибірських таборів!

Я з відкритим ротом слухав розповіді тих, хто повернувся з ув'язнення. Злі обличчя.

У багатьох тіла в страшних шрамах і тату. Мій дядько добре поїв їх горілкою. Вбивці, гвалтівники й грабіжники розповіли про важливих злодіїв у законі. Мовляв, чули, як один "законник" сказав, що **прийде їхній час. Час злодіїв**. Злочинці будуть при владі. Ми всі тоді дружно посміялися.

Нині, коли я дивлюся на путіна і його банду, то розумію, що злодій в законі казав правду.

Коли вже почалася російсько-українська війна я зустрів сина одного з тих, хто розповідав про свої роки в таборах. Майже всі сільські чоловіки розвіялися, як вони кажуть, "на заробітки по світу". Об'їхали всі континенти крім Антарктиди, де ще немає криміналу. Коли я запитав земляка де працює, то крізь сміх він, як і всім на таке запитання, відповів:

-На будівництві.

Ми обоє довго й весело іржали. Мій співрозмовник натякнув чим займається насправді. Згадали й пророчі слова злодія в законі. Те, що кримінальники й мафія посадила свого на трон в Кремлі. Внук поліцая сказав:

-Так, Гришо, буде не лише в росії, а по всьому світу. До того йде. Згадаєш мої слова. Не хотілося б. Це вже занадто...

Російська опозиціонерка **Валерія Новодворська** казала про Володимира путіна:

-Вертухай зі спецслужби ніколи не побудує правову державу! Вертухай зможе побудувати тільки **зону**!

Вже побудував...

Як на таке реагувати нам, простим рядовим громадянам і жителям планети? Невже пізно схопилися? Дорогоцінний час згаяно? Спрут досяг колосальних розмірів.

Російські силовики люблять повторювати фразу з радянського кінофільму "Офіцери":

-Є така професія - батьківщину захищати!

Коли росіяни говорять про путіна і його команду, то останнє слово в цій фразі замінюють на "**розкрадати**" й "розпродавати". Безконтрольна влада крастиме стільки, скільки зможе вкрати. Опозиціонер Олексій Навальний казав:

-Та ви ж бачите вони ніколи не накрадуться. Навпаки, грошей постійно потрібно більше. Цій купив яхту. Тій квартиру. Потім внуки підростуть. І апетити у них у всіх колосальні. путін є найбільшим корупціонером у країні. Він є тією людиною, яка краде майбутнє у Росії.

путін збудував у росії **клептократію** - владу злодіїв.

росією керують і найбільше розкрадають країну 30 сімей з найближчого оточення путіна. Їх можна поділити на 3 групи. Ті, хто отримав сировинні ресурси росії. Силовики. І пітерські.

Як тільки путін став президентом, то почав **усувати з посад неправильних злодіїв і замінював їх на правильних**. Розставив своїх людей у нафтовій та газовій промисловості, узяв під контроль ЗМІ. А потім його банда почала віджимати все, що можна.

У росії після перегляду популярного радянського детективного серіалу "Місце зустрічі змінити не можна" люблять повторювати фразу:

-Злодій повинен сидіти у в'язниці.

Чому в росії у в'язниці сидить лише той, хто мало вкрав? Чому **хто вкрав багато, сидить у Кремлі**? Ще й розум втрачає від влади, жадібності й шаленого потоку грошей у власну кишеню.

Оце коли хочу схарактеризувати путіна одним словом, то крім мату на думку спадає зустріч однокласників, злодія й інженера, з радянської комедії "Джентльмени удачі". Коли інженер запитав у шкільного друга ким працює, то той розгубився і не знав, що відповісти. На виручку прийшов подільник:

-Злодій він.

-Це не смішно, — обурився інженер на такі слова.

-Не смішно.

Коли путіна обирали на перший президентський строк, то його рекламували не лише як сильну руку, яка наведе порядок в країні. Наголошували на його справедливості, вірності закону. Чекіст приборкає ненаситних олігархів, які обкрадають до нитки народ. Деякі агітатори подавали путіна як **Робін Гуда**, благородного борця з жадібними багатіями. Мовляв, путін відбере у багатих вкрадене і дасть бідним. Вийшло навпаки. Робін Гуд – путін відбирає в бідних і роздає багатим.

Усі, хто знав путіна в дитинстві, університеті, спецслужбі, мерії, відкрито кажуть, що для нього завжди **на першому місці були гроші**. І дійсно, коли згадує своє дитинство, то завжди найбільше наголошує на своїй тогочасній бідності:

-Не було грошей на пальто... Не було грошей на борцівки для секції... Не було грошей на те, не було грошей на се...

Та в часи Радянського Союзу більшість дітей мали такі самі проблеми, але хто ще виріс таким масовим вбивцею, як путін.

За гроші готовий вивалитися в будь-якому бруді з голови до п'яток. Бізнесмени, які заносили хабарі путіну, підкреслюють, що гроші для нього були священними. Молився й поклонявся грошам. Ніяких моральних обмежень! А коли переїхав до Москви, — то дбав лише про власне збагачення та пограбування країни. Нині не ніскільки не соромиться **крадіжок** і зробив їх однією з основ вибудованої ним держави та її зовнішньої політики. Ще й зі щирою усмішкою каже:

-Вони щось зроблять, а ми у них цап-царап.

Вважає, що довкола лише одні злодії. Сподівається, що такою злодійкуватою відвертістю стане ближчим народу й здобуде ще більшу любов злодійкуватих підданих. У росії народ працює та має землю, підприємства, а банда путіна у них цап-царап! Нині успішну практику свого життєвого **принципу Цап-царап путін хоче поширити й на інші держави**. Почав з України. Цап-царап п'яту частину території України! Цап-царап 700 тисяч українських дітей! Небезпечний жартівник. Як пожартує, то пів світу затрясється. Весело як!

Усі знамениті гумористи відпочивають, коли жартує великий гуморист путін!

Диктатор знає правило кримінальників:

-Злочини краще скоювати з вогником та жартами.

Хай навіть цей кримінальний гумор буде огидний і бридкий.

-Який президент, такий і гумор.

3 роками красти став ще більше. Можливості безмежні. Нині путін може вкрати і всі гроші росії. Та що робити з таким капіталом? Куди тратити? **Куди припаркувати?** От проблема! Інтерес до злочинства зменшився. На зорі злочинства в мерії крав з вогником. Тоді гордився схемами крадіжок. Нині не потрібно нічого вигадувати. Достатньо віддати наказ. Нудно. Азарт шпани з пітерського підворіття пропав. У президента путіна – незмінні принципи. З багатьох державних закупок повинен мати свою долю. Розголосу набуло отримання ним **35-відсоткової долі** з навіть з не таких і великих закупок обладнання для лікарень країни на загальну суму 2 мільярди доларів. Свого не упустить! Тут питання принципу. Навіть з копійчаних сум. Народ і росія повинні довічно й щодня компенсувати путіну бідне дитинство, коли йому не могли купити якісну їжу, одяг та забезпечити життя, я у багатіїв. Вся країна й цивілізація винна у бідності юного путіна й повинна понести за це відповідальність. Розібратися з такою теорією путіна під силу лише психіатру. Або правоохоронцям. Але де ці психіатри з законниками?

Економісти підраховали, що путін і такі жартівники, як він, починаючи з 1991 року, продаючи надра країни й стягуючи комунальні платежі з населення, **обікрали кожного росіянина на півтора мільйона доларів**. І цей грабунок прикривали красивими словами про відродження росії, Чого не смієшся, російський народ? Цей факт – один з найсмішніших!

Коли путін отримати безмежний доступ до всіх багатств країни, то захворів ще й на патологічний потяг до **розкоші**. Диктатор утопає в розкоші. Лише одних шикарних яхт має 9 штук. Носить платиновий годинник за 500 півмільйона доларів. Має особняк в Геленджику відомий як **"Палац Путіна" за 1 мільярд доларів**. Кремлівський лідер відомий своєю любов'ю до дорогого одягу та люксових брендів. Вартість пальта диктатора в 31 раз перевищує середньомісячну заробітну плату по росії. Отримав прізвисько "Людина в чорному" за те, що віддає перевагу чорному одягу. Кажуть, що його улюбленим брендом одягу є Brioni, італійський бренд, який одягав голлівудських зірок, які грали роль найвідомішого кіно шпигуна Джеймса Бонда. Нікому і в голову не може прийти, що такі дорогі речі путін купує собі на скромну державну зарплату у кількості тисяч доларів.

Таке показне багатство видає в ньому колишнього ледь не жебрака з брудного двору в кримінальному міському районі. Любить хизуватися. І велика схильність до хвастощів теж від скаліченого злиднями дитинства.

Коли путін був студентом його **мати виграла в лотерею автомобіль "Запорожець"**. Нині на це диво радянського автопрому не можна дивитися без сміху. Та в радянські дикі часи мільйони людей мріяли про таке авто. Не винятком був путін. Хлопець зняв з нього глушитель. Всю ніч катався зі своїм любим другом Сергієм Ролдугіним по

нічному Пітеру на сьомому небі від щастя. Щоб всі знали, всі бачили!

За останні 25 років з приходом до влади путіна значення слів "зłodій в законі" набуло нового сенсу. Колись зłodії в законі не мала права красти у простих бідних людей. Кримінальні звички залишаються, навіть у президентів. путін здорово пенсію вкрав у старих! Знай наших! Не втратив хватки.

путін зробив так, що організована злочинність до половини своїх доходів віддає в його касу. Фактично, кремлівський диктатор очолив організовану злочинність. Пахан всієї русі! Карлик – пахан! Це круто. Мільйони росіян заздять бандиту, а молодь ще й бере з путіна приклад.

путін особисто знайомий з головними кримінальними авторитетами росії й має з ними добрі відносини. Усе починалося з бандитського Петербургу, де без допомоги путіна кримінальники не могли заробляти великих грошей та грабувати місто. путін ніколи не був останньою людиною в мафії. У кожного більш-менш вагомого кримінального авторитету є фото, на якому він разом з путіним. Кримінальники ці фото ховають. Хоча кожен при нагоді хвалиться світлинами.

Кримінальні авторитети, зłodії в законі, організовані злочинні угруповання та банди — не тільки уособлення лихих дев'яностих. Ці люди не просто нікуди не зникли. Тепер вони володіють країною. І допомагає їм у цьому головний бандит росії — Володимир путін. Згадайте, скільки бандитів та мафіозі путін призначав на високі посади та пости. У багатьох високих керівників і депутатів на тілі зłodійські тату. Усі політики путінської росії пов'язані з кримінальними угрупованнями. Політична еліта країни – це верхівка російського криміналу. Які огидні люди. І багатьом нормальним людям доводиться жити з ними доводиться на одній землі. З цими бандитами не можна мати жодних справ. Вони розуміють тільки мову сили.

При путіні в багатьох містах не стало вуличної злочинності. З вулиць зникли хулігани й грабіжники. Виникла ілюзія, що "сильна рука" навела порядок. Але самі бандити нікуди не поділися. "Доросли" до більш "цивілізованих" форм криміналу.

путін мріяв, що поводитиметься як Хрещений батько з однойменного популярного голлівудського кінофільму. Так з часом і сталося. З першого моменту знайомства відразу розділяє людей на своїх і чужих. Постійно намагається поповнювати ряди своєї мафії. Міль весь час плодить нових і нових личинок довкола себе. Таких же, як і сама. Чужі люди перестають для нього існувати. До своїх товаришів і подільників сильно прив'язується. Відчуває відповідальність за них. Багато їм прощає. Намагається всіляко захистити. У колі подільників путін не бреше. Детально обговорює скоєння чергових злочинів. Завжди говорив логічно, твердо. Коли може розв'язати питання, то дотримує слова. Коли не може – то переконливо пояснює причини. Сам завжди дотримується встановлених правил гри в криміналі й корупції й того ж вимагає від тих, з ким скоює злочини.

Нині росія нагадує не стільки державу, а організоване злочинне угруповання. Керівництво росії побудовано як мафія. На горі – хрещений батько Володимир путін. Найближче до нього – великі бізнесмени, мільярдери, з якими грабує

країну багато років: Геннадій Тимченко, брати Ротенберги, Юрій Ковальчук. А також співробітники спецслужби, з якими працював ще у КДБ, такими, як Микола Патрушев. Майже всі їх гроші знаходяться у спільному користуванні з путіним, який ними розпоряджається. Це гроші мафіозної сім'ї. Ролі бойовиків хрещеного батька виконують ФСБ, МВС, Росгвардія, Збройні Сили, які міцно тримають народ за горло. Населення росії – це ресурс мафії для надприбутків і задоволення садистських нахилів мафіозі у вигляді воєн.

"**Михайлом Івановичем**" називають путіна члени його найближчого оточення. Так звали шефа, керівника мафії, з найкращої радянської кінокомедії "Діамантова рука". У закритому спілкуванні путін та його оточення не вживають гарних правильних слів, якими забивають баки своєму народу по телебаченню. Як і в багатьох російських бандах, путін любить називати своїх подільників прізвищами. Ще з дитинства дуже любить спілкуватися кримінальним сленгом і матом. Подільники охоче підтримують такий стиль шефа. Та так і заведено серед російських кримінальників.

"Гангрена", Геннадія Тимченка, путін зробив відповідальним за нафту. Через нього йде на експорт половина російської нафти. "Солдата", Міллера, диктатор поставив керувати найбільшою у світі газовою компанією Газпром. "Косой", Юрій Ковальчук, став керувати банком, через який друзі путіна повертають свої обладнання, та головними ЗМІ росії. путін майже задарма віддав йому Газпромбанк, величезний пенсійний фонд Газпрому, основні телеканали країни та ще купу ЗМІ. Все населення говорить маячнею, яку їм вливають у вуха пропагандисти "Косого". "Тужурка" був керуючим справами і помічник путіна з питань військово-технічного співробітництва президента. "Генералісимус", Зотов, був охоронцем у путіна, а нині очолює Росгвардію.

"Професор Преображенський", Микола Шамалов, отримав своє прізвище з популярної екранізації повісті Михайла Булгакова "Собаке серце". Займається офшорами путіна. Особливо зблизився з диктатором, коли його син був зятем молодшої доньки путіна. На весілля путін подарував донечці Катерині Тихоновій та її чоловіку Ігорю Шамалову пакет акцій компанії "Сигур" вартістю понад 2 мільярди доларів. Хтось у світі ще робив такий весільний подарунок з вкраденого у народу? Більшість росіян через безгрошів'я в середньому кладуть у весільний конверт для своїх дітей від 50 до 250 доларів. І то коли є така можливість. Коштом народу і його безмежного терпіння та підтримки й любові найбільший злодій росії може продемонструвати любов до своєї дитини в 40 мільйонів разів сильніше за любов простих обікрадених ними батьків до своїх дочок і синів. Росіянам не треба заздрити вождю. Просто в черговий раз пограбований народ може відчути радість за свого президента. До речі, народ може потішити той факт, що коли донька диктатора розвелася з Ігорем, то путін відібрав у нього до копійки все, що подарував на весілля доньки.

З більшістю тих, з ким скоює економічні злочини, Володимир Володимирович познайомився в дачному кооперативі "Озеро" ще 90-х роках.

У 2002 році Михайло Іванович і Гангрена забрали собі компанію й стали співвласниками "Сургутнафтогаз". Через рік в олігарха Ходорковського путін відібрав

найбільшу нафтову компанію країни й віддав її Ігорю Сечину та Гангрени. Розпочалося велике розкрадання грошей на спорудженні газопроводів.

Путін зробив олігархом і майже нікому невідомого тренера по дзюдо **Аркадія Ротенберга**, який разом зі своїм братом Борисом не встигає отримувати мільярдні державні замовлення. Путін і Ротенберги вигнали з роботи одного з найбільших російських казнокрадів Юрія Лужкова, забрали у його зграї всі підряди на спорудження доріг, купили Мосенерго, збудували найдорожчу у світі дорогу Адлер – Красна Поляна довжиною всього 48 кілометрів, але вартістю 9 мільярдів доларів. Злодіям екстракласу не шкода народних грошей. Аби замість асфальту заливали золото то може дорога була б дешевша? Путін нагородить одного зі своїх кращих друзів дитинства Аркадія Ротенберга орденом Дружби. Може орден перейменувати? Назвати орден Найкращий друг президента росії? А замість земної кулі на ордені зобразити путіна?

До речі, орденом Дружби нагороджений і **Роман Абрамович**, гаманець сім'ї попереднього президента Єльцина й нинішнього керівника росії Володимира путіна. Абрамович підтвердив свою репутацію олігарха, який не тоне. Найприємніший російський мільярдер нагадує мені основі положення моєї доброї бабусі Одарки про світ довкола і її порівняння окремих людей зі смердючими відходами життєдіяльності, які теж не тонуть, і від яких потрібно триматися якомога далі:

-Онучок, у нас у селі всього пару такого, що не тоне. А коли з батьками втечеш з села, то триматимеш весь час руку на носі, так смердітиме від них довкола.

Я більше почав дотримуватися цього заповіту бабусі, коли став менше дивитися телебачення. У 2005 році Газпром за наказом путіна купив в Абрамовича його компанію "Сибнафта" за 13 мільярдів доларів. На 3 мільярди дорожче, ніж реальна вартість компанії. Але ж платили державними грошима. Не школа! У Абрамовича виникла проблема куди дівати стільки грошей. На отримані державні гроші мільярдер Роман Абрамович за пів мільярда доларів побудував найдорожчу в 2010 році 9-палубну яхту "Екліпс". Екіпаж 70 людей, 24 каюти, 2 басейни, майданчики для гелікоптерів. Яхта має невеликий підводний човен і систему протиракетної оборони. Вперед, росія!

-А що такого?

Роману Абрамовичу і в голову ніколи не приходило, щоб якимось допомогти бідним. Наприклад, жителям невеличкого міста Ухта на півночі росії, де він народився. Рідне містечко мільярдера через катастрофічну нестачу грошей лежить в руїнах. Коли олігарх-ухтинець будував найдорожчу у світі яхту, в міському пологовому будинку землячки мільярдера народжували в приміщенні з антисанітарними умовами.

По свою банду путін говорить з любов'ю та пафосом:

-Тільки вільні люди у вільній країні можуть бути успішними. Це основа й економічного зростання росії, і її економічної стабільності. Ми будемо робити все, щоб кожна людина могла проявити свій талант і свої здібності. Щоб люди жили в достатку й могли заповідати своїм дітям результати своєї власної праці.

путін має одну цікаву особливість: займаючи той чи інший кабінет, він ніколи не

затіває там перестановок. Це досить незвично, адже всі чиновники прагнуть позбавитися речей попередника й адаптувати кабінет під себе. Путін же жодного разу навіть меблі не поміняв. Боїться зламати налагоджений механізм, прогавити грошові потоки. Розуміє, що не здатен нічого створити нового. Путін - **не творець. Звичайний хапуга**, який випадково потрапив на вершину влади. Тому робить лише те, що вміє — заливає все довкола злодійством і корупцією та дає команду своїм псам:

-Час робити гроші.

Володимир путін дозволив красти, щоб вибудована ним система не розвалилася. Створив таку систему влади, що можна **безкарно красти** на всіх щаблях влади. Головне, красти за правила, згідно з посадою, ділитися з вищим керівництвом. Інакше на чиновника можуть відкрити показову кримінальну справу про корупцію. Щоб не заривався. І дати урок іншим.

Корупціонери й зlodії при владі ухитряються заробляти на всьому. путін пояснює:

-Ми віримо у свої сили. В те, що здатні змінити країну.

Чиновники **не мають часу займатися розв'язанням державних питань**. Основний робочий час чиновники присвячують корупції та пограбуванню росії. Державні питання завжди опиняються на останньому місці. Вся росія в нескінченних корупційних схемах.

Команда путіна **викачує багатства** росії за кордон, а росіян змушують все купувати за космічними цінами. росія займає перше місце у світі по запасах газу. путін продає Китаю газ за копійки. А майже третина населених пунктів росії **негазифіковані**. За кордоном палять російським газом, а в росії - дровами. Хабаровський край газифікований на 18 відсотків. Дива від царя!

путін підколював колишнього канцлера Німеччини Ангелу Меркель:

— Якщо газ у росії не братимете, тоді чим топоти будете? Дровами? А дрова теж у росії...

Школа, що Меркель занадто вихована та стримана. Могла б відповісти:

-Викинутими на смітники автомобілями розрахуємося.

Чи не найкраще у путіна та його банди виходить газ із нафтою на Захід гнати. А свої люди нехай хмиз збирають. Хоч таких законів про той хмиз наприймали, що вже можна за той хмиз і штраф отримати, а то й хабар доведеться давати.

Силовики й колишні бандити **відбирають прибутковий бізнес**. Підприємства захоплюють і грабують за схемами братків 90-х років. Влізають в управління компанії. Сідають на грошові потоки. В процесі управління роблять борги. Вивозять гроші та сім'ї за кордон. Доводять до банкрутства підприємства. Організація опиняється біля розбитого корита! Розплачуються ті, кого пустили голим по світу.

Чи варто всі злочини, невдачі й проблеми російської влади **списувати на одну людину? Лише на путіна?** Комунальні послуги перетворили на найбільш корумповану сферу. Мільярди рублів щорічно зникають у кишнях чиновників і путінських друзів. Всі реформи закінчуються черговим підвищенням тарифів без жодних результатів.

Читаю російські новини й думаю:

-Ну, чисте **Середньовіччя та феодалізм**. Весь світ іде вперед, а путін веде росію в Темні віки.

путін - **людина минулого**. Архаїчний. Довгий час не користувався мобільним телефоном та Інтернетом.

Чи є в російській владі хоч одна **чесна** людина? Жодної! Результат кадрового відбору чверть століття.

Трагедія росії в тому, що за путіна до влади прийшло **згуртоване бандитське угруповання**. **Безкарність** завжди породжує беззаконня. У Радянському Союзі був популярним лозунг, який писали де тільки можна:

-Вся влада Радам!

У путінській росії актуальним став лозунг:

-Вся влада організованим злочинним угрупованням!

"Єдиній росії", Раді Федерації, Раді Безпеки, ФСБ, МВС, прокуратурі, суддям і т.д. Бандити нічого іншого не можуть робити, оскільки метою їхнього життя є лише **особисте збагачення**. Де працюють гроші, там мовчить совість та честь. путін вибився в люди й **веде всю країну до пекла**.

Партію "Єдина росія" називають "Їмо росію". Уже й **школярі та студенти** розуміють які умови влада створила в країні. Який життєвий вибір краще зробити. Багато думає як присмоктатися до будь-якого грошового потоку куди завгодно. Не хочуть ставати вченим чи інженером, бо все життя будеш злиднем. Хочеш добре жити? Ласкаво просимо до "Єдиної росії"! Або йдіть служити в силовіки. І живіть до глибокої старості в шику. Можете боротися проти путіна. Як Дон Кіхот бився з вітряними млинами. Загинете в злиднях. Велика ймовірність опинитися у в'язниці. І ніхто про вас не згадає. Та ще, дякувати Богу, в росії є сміливці на яких ніяк не може подіяти злочинна влада.

У росії рабовласницький лад? путін - головний **рабовласник**? У минулому столітті Німеччину війнами добив до ручки художник Гітлер, а нині росію добиває кримінальник путін!

Нині путінські депутати-мільярдери скуповують за кордоном вілли та яхти й не бояться розголосу. путін дозволив їм не публікувати інформацію про свої доходи та майно.

Державна Дума перетворилася на слухняного слугу путіна. Депутатами Думи стали представники багатьох злочинних угруповань. Диктатор посипає депутатів золотим дощем з зарплат, пільг, пенсій. Депутати тільки й думають як прийняти закони для власного збагачення чи збільшення статків путіна і його банди. Що чекає росію з такими народними обранцями?

Спікер Держдуми В'ячеслав Володін каже:

-Є путін — є росія! Немає путіна — немає росії!

Основне завдання **уряду** росії - допомагати **банді путіна розкрадати країну та зміцнювати** владу диктатора. Звісно, ніякої сучасної економіки таким шляхом не побудуєш.

Чим вище Володимир Володимирович підіймався по кар'єрних сходах, тим більше

собі дозволяв поцупити. Завжди крав по чину. Зайвого не брав. Чітко виконував домовленості про розподіл здобичі. За це його цінили подільники нагорі й не викликав ненависті у тих, хто рангами нижче. Формував команду для майбутніх злочинів. Повторював наче мантру:

-Система й дисципліна – то головне в нездоланній корупції та злочинстві!

Кожен начальник намагається підібрати собі **підлеглих** таких, як і сам. путіна оточує відбірна наволоч. Не чесніші, й не розумніші. Те саме й з приятелями та друзями путіна з **інших країн**. Звіринець якийсь!

Один політолог пояснював суть зовнішньої політики кремлівського кримінальника:

— Знайдіть у будь-якій точці світу державу, правитель якої — диктатор, сволота і вбивця — і можете не сумніватися що це друг Володимира Путіна.

От що у путіна непогано виходить, то це **формування мафії**. Розставляє своїх людей на потрібні посади. З секції дзюдо, в якій займався, вийшло більше мільярдерів, ніж з Гарвардської школи бізнесу. Приятелям-однокурсникам по юридичному факультету допоміг зайняти ключові посади в правоохоронних органах і стати доларовими мільйонерами. Та й за однокласників диктатор замовив словечко, щоб не бідували. **На родичів, друзів і знайомих путін оформляє мільярдні компанії**. Бізнес розквітає. Другу дитинства Сергію Ролдугіну диктатор допоміг стати відомим віолончелістом і тепер той ховає мільярди диктатора. На свою племінницю путін записав величезний вугільний бізнес, а її чоловіку віддав майже в володіння цілу область країни.

Сьогодні росія — третій світ і "**корисне опудало**" для Заходу. По факту дії путіна збагачують **військо — промислових виробників США та Європи**. путін ворог не всієї американської еліти. росія з часів СРСР своєю загрозою стимулює розвиток військово-промислового комплексу Заходу. Допомагає йому отримувати величезні асигнування з бюджету. росія цінна для американців в якості партнера.

Мафія рулює!

Корупційна система працює!

5. Найбільший злочин монстра

Путін хоче стати Гітлером – Ядерна суміш кримінальника й співробітника спецслужби – путіну нудно без війни. Хочеться "движухи"! — Диктатор встановлює фашизм у росії — Пастух лякає вівці вовками, але їсть вівці сам — Україна через два Майдани таки вислизнула з корупційних обіймів путіна — Диктатор звинувачує історичних діячів, бо не знає що робити – Ставить ультиматум НАТО – З українців не зробиш росіян – Вдячність путіну від працівників сфери ритуальних послуг – Диктатор хоче захопити всю Україну й поширити сфери впливу в Європі – путін спробує повторити сценарії захоплення Південного В'єтнаму й Афганістану – росія сплачуватиме Україні мільярди доларів компенсації за завдану шкоду — Вторгнення росії в Україну як початок Третьої світової війни?

Нині путіна дуже часто **порівнюють з Гітлером**. В обох диктаторів було важке дитинство. У дитинстві над обома знущалися. Над Гітлером здійснювали емоційне насилля, а над путіним ще й фізичне. Захід пробачив путіну війни в Чечні й Грузії, як колись світ пробачив Гітлеру приєднання до Німеччини Австрії й Чехії. До російсько-української війни керівники провідних світових держав зробили путіна частиною верхівки планети. Російський диктатор увійшов до кола найбагатших і найзнаменитіших людей світу.

І тут путіна понесло, як і героя шахрая Остапа Бендера з книги Ільфа й Петрова "12 стільців".

Гітлер міг би правити ще багато років, коли б не розпочав Другу світову війну. Керівники інших держав не дуже розуміють навіщо путіну знадобилися анексія Криму й війна проти України. Найчастіше захоплення чужих земель пояснюють необхідністю путіна підняти рейтинг. Хоча навіщо йому було підіймати той рейтинг, який і так був достатній, щоб до смерті сидіти на троні, як президент Туркменістану Сапармурат Ниязов.

Гітлер вважав себе творцем Третього рейху, а путін намагається збудувати Третю імперію. Першою була Російської імперії Романових. Другою — Радянський Союз комуністів. А яка може бути **Третя Російська імперія** без України? Україна входила до складу попередніх двох. Створення Третього рейху й штовхнуло путіна на повномасштабне вторгнення в Україну. Захопленням України ще й хотів собі зробити подарунок до свого офіційного 70-ліття в кінці 2022 року. Непогано! Кажуть, планувалася навіть зустріч трьох керівників росії, Білорусії й України для оголошення створення нової імперії.

Після повномасштабного вторгнення путін вийшов на новий рівень злочинства. Став наймерзеннішою людиною з тих, що нині живуть! Багато людей вже почали називати його **Антихристом**, який знищує людей у вогні війни. Кримінальник і виходець зі спецслужб. Два в одному. Безпринципний і аморальний путін поєднав свої ділові зв'язки у силовому відомстві з кримінальними контактами. **Ядерна суміш**. Кримінальник **хоче увійти в історію як збирач земель**. путін перетворив росію на злочинну державу. Держава скоює злочини. Найбільші злочини – війни. Проти Чечні. Грузії. України. Нині вимазаного кров'ю з голови до п'яток диктатора найперше проклинали за **воєнні злочини й загрозу Третьої світової війни**. "путін — це війна" — з таким лозунгом росіяни виходили на мітинги протесту. Цар путін без війни — не цар. Війна потрібна тільки путіну. Щоб зміцнювати свою владу. Щоб відвертати увагу народу на зовнішнього ворога. Тому постійно під час свого правління втягує росію в конфлікти та війни. Впевнений, що в умовах війни люди не запідозрять, що він не компетентний як президент.

Як став президентом відразу почав боротися з повстанцями в Чечні:

-Ми будемо переслідувати терористів скрізь. В аеропорту – в аеропорту. В туалеті спіймаємо — і у вбиральні їх замочимо. Все! Питання закрито остаточно.

Почалися масові загибелі, так звані зачистки, чеченського цивільного населення.

Село повністю оточувалося військовими, які входили в кожен будинок і творили, що хотіли. Били. Грабували. Гвалтували. Вбивали. А в цей час путін заперечував:

— **Зачистки** - це перевірка дотримання паспортного контролю. І з'ясування тих осіб, що знаходяться у федеральному розшуку. Я не впевнений, що федеральній владі не вдається піддаватися на провокації бойовиків.

Другу чеченську війну путін взагалі пояснив відповіддю на вибухи житлових будинків перед його обранням президентом. Сам дав команду ФСБ підривати житлові будинки, а потім все звалив на повстанців.

За поясненнями путіна його 6-денна війна з **Грузією** - то результат агресивної антиросійської політики тодішнього президента Михайла Саакашвілі. За словами путіна грузини самі винні:

-У війні звинувачують росію. Але будь-який об'єктивний спостерігач зрозуміє, що росія тут ні до чого.

З участю росії у війні в **Сирії** для путіна теж все ясно:

-Єдино вірний шлях боротьби з міжнародним тероризмом (а в Сирії й на території сусідніх країн хазяїнують саме банди міжнародних терористів) — це діяти на випередження. Боротися й знищувати терористів уже на захоплених ними територіях.

За російським законодавством потрібен дозвіл Ради Федерації на використання збройних сил росії за кордоном. Путін на таку дурницю навіть не звернув уваги. Коли в країні з'явилось обурення від того, що путін плює на закон, то керівник адміністрації диктатора прийшов у Раду Федерації і йому без жодного запитання з залу сенатори з радістю одноголосно дали дозвіл на використання збройних сил не лише в Сирії, а й де завгодно за кордоном. Хоч і на всіх планетах Всесвіту.

У путіна ввійшло у звичку оголошувати себе переможцем у боротьбі з тероризмом.

путін почав підтримувати сепаратистів в **Абхазії та Північній Осетії**, яких ніхто так і не визнав як держави.

Кожне застосування збройної сили путін виправдовує красивими словами, але на ділі це б'є по економіці росії, веде до ізоляції, втечі громадян за кордон.

Часи свого правління путін взагалі оголосив періодом стабільності та розповідає казки:

-Зовнішня політика росії миролюбна без ніякого перебільшення. Нам не потрібні ні чужі території, ні чужі природні багатства. У нас всього достатньо. Ми самодостатня країна. У нас немає потреби з кимось воювати і конфліктувати.

Та потім почав говорити зовсім протилежне. Зокрема про страшну російсько-українську війну:

-Нам скучно. Застій. Хочеться **двигухи**!

Після 2014 року, з початком російсько-української війни, путін зробив ставку на **фашизм**. Відбувся поворот росії в часи Гітлера. Країна має всі ознаки фашизму. Відкрита диктатура з культом фюрера. Розпалювання мілітаризму й агресії. Безконтрольна концентрація всіх ресурсів країни в руках держави та панівної верхівки.

Оточення путіна ввело його в такий привабливий для них світ фашизму. На слабкий незміцнілий інтелект путіна як людини без системної освіти наклали людиноненависницькі ідеї. Диктатор і соратники люблять захоплено цитувати класика російського фашизму Івана Ільїна. Під впливом фашиста Ільїна путін сформулював свої традиційні цінності. Відтепер світ став простим і зрозумілим. Чорно-білим. Ненависть до демократії та народовладдя. Ідея вождя нації, якого не можна критикувати. Створення в росії національної диктатури, що спиратися на виняткову роль церкви, армії та воєнізованих структур. Постійне перевиховання суспільства. Свята місія з оборони великого євразійського простору від маси ворогів. Виховання молодших народів. І далі в такому ж фашистському дусі. В Україні, як і скрізь на Заході, таке можна почути лише серед ув'язнених та пацієнтів психіатричних лікарень, а в росії – на найвищому державному рівні.

В голови росіян вкладається злочинна свідомість. Влада привчила росіян до **наси́льства**. У багатьох російських родинах є свій насильник у вигляді чоловіка, матері чи дітей. Влада створила такі умови, в які потрапляє людина й стає садистом. Кремль прагне **зняти з російського суспільства останні моральні бар'єри**. Щоб брали участь і підтримували війни путіна. Суспільство вже дозволяє бомбити українські міста та вбивати мирних жителів, але ще лякається звичайних убивств і вбивць, засуджує гвалтівників.

Звідки така **жорстокість у росіян до українців**? Німці хоч і воювали з французами, але вважали сусідів близькими до себе, як росіяни українців. Німецькі фашисти під час Другої світової війни не виявляли такої дикої жорстокості до французів, як нині росіяни – до українців. На словах росіяни вважали українців своїми. Говорили, що росіяни й українці – братні народи. Куди це все поділося? Чи ніякого братерства ніколи й не було? Одна лише пропаганда, яку остаточно розвіяла війна.

Пастух лякає вівці вовками. Але ріже й їсть вівці пастух. Це я кажу про російський народ, якого путін лякає Україною, НАТО. Щоб здійснити свої мрії про побудову імперії путіну **потрібен ворог**. Постійний ворог. І потрібна війна. Постійна війна. Під час війни легко вирішувати багато проблем. Та й тиран уже **не може без війни** керувати країною. Для диктаторів і тиранів війна як повітря. За останніх 5 тисячоліть історії людства на планеті відбулося **15,5 тисяч великих і малих війн**, в яких загинуло понад 3,6 мільярда людей. У росії люблять повторювати:

-Баби ще народять.

Перед повномасштабним вторгненням росії в Україну була всесвітня пандемія коронавірусної хвороби 2019. Пандемія призвела до великих обмежень, посилення безробіття і безгрошів'я населення. Країни Європи й Північної Америки виділяли величезні кошти на підтримку своїх громадян у той важкий час. У росії тоді не знайшлося грошей, щоб підтримати людей. Зате як тільки пандемія пішла на спад, росія без проблем виділила величезні кошти для повномасштабного вторгнення в Україну. **Один день війни проти України коштує росії 300 мільйонів** доларів. росія ввалює в нікчемну війну останні заощадження, прирікаючи своїх людей на

безпросвітну бідність у майбутньому. З часу війни у Грузії 2008 року витрати росії на військові потреби склади 1 трильйон доларів. За ці гроші можна було значно покращити життя росіян. Величезні витрати на військові дії дуже підривають внутрішні ресурси країни. Затрати на війну оплачують грошима росіян. А скільки розкрадуть грошей, виділених на російсько-українську війну? путін знає про жахливу корупцію і розруху в армії. Військо за крадіжками нічим не відрізняється від своєї країни.

Спочатку в путіна складалися непогані відносини з керівниками України. Українські й кремлівські мафіозі та корупціонери з пів слова розуміли один одного. Ті медові місяці українські злодії нині згадують зі сльозами на очах.

Через кілька тижнів після обрання президентом на перший термін путін приїхав в Україну. Тоді разом з президентом України Леонідом Кучмою здійснив вояж до Севастополя, де обоє відвідали флагман Чорноморського флоту росії крейсер "Москва". Путін любив вихвалитися "Москвою". Проводив на борту крейсера переговори з іноземними лідерами. Після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну крейсер "Москва" потрапив під ракетний український залп з берега і затонув. Протиповітряна оборона ні на борту крейсера, ні кораблів охорони не спрацювала. Отакий флот у росії!

Путін приїздив і до Києва та брехав:

-Мені подобається українська мова. Я небагато з неї знаю, але ще у студентські роки намагався читати "Кобзаря" Тараса Шевченка... Якби з'ясувалося, що у мене є родинні зв'язки з Україною, я б цим тільки пишався.

Це ж треба так полюбити українську мову й культуру!

Невже хтось у притомному розумі може повірити, що путін в школі та в студентські роки прочитав хоч одну художню книжку? Колись хтось бачив, щоб серед пияків і хуліганів у підвороттях хтось читав книжки? А на університетських татамі дзюдоїстів та тренувальних зборах борців? Може комусь пощастило побачив путіна, як той читав книги, коли тягав за мером Петербургу валізи і дипломати, набиті грошовими купюрами хабарів?

Через місяць після путінських зізнань у коханні Україні й Шевченку восени 2004 рокуgrimнув перший Майдан у Києві. Відбулася Помаранчева революція, яка налякала Володимира путіна до смерті. У путіна патологічний страх перед народними протестами. Кольоровими революціями.

Улюбленець Путіна Віктор Федорович Янукович не зміг пройти в президенти України – завадили масові протести проти фальсифікації виборів. Влада в Росії теж тримається на фальсифікації виборів. Якщо українці вийшли проти фальсифікацій, то й росіяни можуть! Тоді путін тричі вітав Януковича з перемогою на президентських виборах. Але й це не допомогло. Два кримінальники полюбили один одного. Янукович такий самий бандит і злодій, як і путін. Тільки набагато меншого масштабу, ще більше примітивний, тупий, займався різним дріб'язком, не ділився, як путін з ким треба, навіть ухитрився 2 чи 3 рази сидіти в тюрмі. Та все ж Бандитський Петербург та бандитський Донбас швидко знайшли взаєморозуміння. Теж не допомогло! Того разу

Янукович пролетів з президентством.

Щоб знайти спільну мову з новою владою України, путін грошей не шкодував. Спрацювало! Навіть вдалося рецидивіста Януковича таки зробити президентом. Політична перемога путіна в Україні розслабила диктатора. Янукович почав тупо без вогника й вигадки копіювати кремлівського боса. Донецький кримінальник, як і путін, був переконаний, що тепер у нього вся Україна в кишені. Всі мрії про злочинства в масштабі країни почали збуватися. путін разом з пітерською братвою відбирав прибутковий бізнес по всій росії. Янукович хапав усе, до чого міг дотягнутися в Україні. Доля постійно надсилала Януковичу сигнали, що треба поспішати. До кінця президентського терміну йому не досидіти на хлібному місці. Якось навіть порив вітру урочисто надів на президента Януковича ритуальний вінок. Куйте залізо, доки гаряче, Віктор Федорович! Украдіть усе! Побийте всі рекорди президентів України. Адже до вас кожен керманіч України крав більше від своїх попередників і ніскільки не зважав на корупційні скандали, пов'язані з тими, хто перед ним складав присягу президента. Це стало однією з традицій президентської влади в Україні. Українська корупція не стоїть на місці. Найбільшою проблемою для Віктора Януковича стало питання куди дівати стільки грошей. Янукович мав цілі квартири, набиті готівкою. Гроші возили вантажівками і фурами. Куди припарковувати вкрадені у народу гроші? Ховали по всьому світу. Любов до України почала давати щедрі плоди. Золоті часи української корупції! Молитви корупціонерів почули!

За таке щастя Янукович з радістю став шісткою пахана з Кремля. За правилами путіна з банди виходити не можна. Тому Володимир путін заборонив Януковичу підписувати вже готовий договір про асоціацію України з Євросоюзом. Диктатор путін гарними словами виправдовував те, що Україна стає протекторатом росії :

-Росіяни й українці - один народ... Ми народилися із загальноукраїнської дніпровської купелі.

Відкладання підписання договору про асоціацію з ЄС призвело до нової революції в Україні. Революції гідності. Другий Майдан закінчився поваленням чергового корупційного режиму. Янукович втік до росії.

З того часу путін **боїться Майдану** в росії. Майдан і революційні події в Україні могли перекинутися на російську федерацію. Як серії протестів і демонстрацій "арабської весни" перекидалися з країни на країну по всьому Близькому Сходу та Північній Африці, що привело до повалення чотирьох глав держав. Аби росіяни не зрозуміли, що таким Майданом, як в Україні, можна позбутися путіна і його банди, кремлівська пропаганда почала торочити народу про, начебто, прихід до влади в Києві фашистського режиму. Пропагандисти товкмачили росіянам, що київська влада незаконна. Бо влада захоплена шляхом збройного повстання. Мовляв, це для росії неприйнятно. Хоча насправді це Кремль повернув в бік фашизму. А щоб росіяни не спілкувалися з українцями путінська влада почала розпалювати між ними національну ворожнечу. путіну та його помічникам вдалося переконати росіян, що завоювання нових земель важливіше за мирну дружбу із сусідами.

До другого Майдану для путіна завжди на першому місці в житті була жадоба наживи. **путін такий же хапуга як Чичиков** — головний персонаж книги Миколи Гоголя "Мертві душі". Але поступово пристрасть до збагачення витіснив страх, який породив величезну агресію. А від агресії царя до війни з тим, кого боїться найбільше на світі, – один крок.

Після другого Майдану в Україні у путіна зі страху й злості зовсім дах поїхав. Те, що вважав своєю найбільшою перемогою в зовнішній політиці стало приниженням на весь світ. Диктатор скористувався моментом і захопив Крим. **Анексію Криму 2014 року** путін пояснив бажанням жителів півострова стати частиною росії:

-В Криму відбувся референдум. Він пройшов відповідно до демократичних процедур і міжнародно – правовими нормам.

Те, що референдум проходив під дулами автоматів російських солдатів до уваги путін не брав.

Анексія Криму підняла рейтинг путіна в росії, але в стратегічному плані виявилася пасткою. росія ще й організувала гібридну війну на Донбасі. Україна стала питанням №1 зовнішньої політики росії. У Кремлі ламали голови як ослабити Україну, щоб повернути її до сфери впливу росії, як це в минулих століттях зробили російські царі та більшовики. Невже путін дурніший за попередніх керівників росії? З усього виходило, що так. Бо і надалі у Кремля нічого не клеїлося. Почалися дипломатичні ігри, які назвали **Мінським процесом**. У цьому путіну активно підігрували тодішні європейські лідери, які не хотіли сваритися з кремлівським диктатором. Європейці прекрасно живуть. Стали добрими. Розслабилися. Не хочуть зайвих проблем. путін намагався обміняти захоплені території Донбасу на визнання Києвом Криму російським.

Певне, путін, як кримінальник з великим стажем, чув, що в росії за подібними схемами намагалися відбирали трикімнатні квартири у мирних звичайних людей, які живуть по сусідству з бандитом. Сусід вломився до них і захопив одну кімнату (Крим). Потім захопив другу (Донбас). І диктує умови господарям квартири. Бандит готовий піти з другої кімнати, але власники житла повинні відмовитися від першої кімнати. Бандит виїде з другої кімнати ще й за умови, якщо там залишиться його родич, якого потрібно офіційно зареєструвати в квартирі. Родич бандита житиме разом з господарями квартири (дайте Донбасу особливий статус).

Влада України не хотіла міняти Донбас на Крим. Та й Донбас на умовах путіна назад до складу України не приймали. З розпачу **путін навіть почав звинувачувати історичних діячів минулого століття та цілі країни** в тому, що сьогодні він не знає, що робити з Україною. Такі наукові пояснення людини, яка не розуміється на історії, почали викликати **сміх**. Українці ще й вигадали для путіна зневажливу **лайливу кличку**, яка приклеїлася до нього назавжди. Цю кличку в прямому ефірі біля посольства росії в Києві на весь світ весело в унісон з юрбою протестувальників повторював навіть тодішній міністр закордонних справ України.

На відміну від Криму, на Донбасі Україна дала росії збройну відсіч. Українська армія намагалася визволити окуповані райони Донбасу. Путін розпочав російсько-

українську війну, щоб **повернути Україну до часів Януковича**. Примусити Україну відмовитися від завоювань Майдану. Та війна почала набирати обертів і стала **геноцидною**. Путін хоче звільнення України від українців.

За пів року до початку повномасштабного вторгнення в Україну путін **написав статтю про те, що українці – це не нація**. Це різновид росіян. Путін **перероблює історію**, щоб виправдати війну проти України. Диктатор почав уявляти себе російським царем Петром I, збирачем земель, борцем з Заходом. Хоче виглядати крутим правителем росії. Завойовником земель, які колись входили до складу Російської імперії. Смішна стаття стала оголошенням війни Україні й Заходу. Пізніше путін **поставив НАТО ультиматум**. Запропонував розділити сфери впливу. Україна та колишній СРСР – наша сфера впливу, а далі в Європі – ваша.

Кремль розуміє: доки поруч незалежна Україна, спокою для російського диктатора не буде. Українці небезпечні для Кремля. Навіть російськомовні й проросійські. Проевропейська Україна небезпечна для імперської росії. Будитиме спротив у росіян. Російські імперіалісти намагалися приручити українців. Влада України легко велася на корупцію, але ще легше українці зносили таку чергову корумповану владу. Путін зрозумів, що українців не переробиш. З **українців не можна зробити росіян**. Диктатор прийняв рішення знищити чи розігнати українців зі своєї землі по світу. Кремлівський фігурер пішов ва-банк. Вирішив зруйнувати Україну і провчити Захід. Але й ця справа у диктатора не вдалася. З повномасштабного вторгнення не вийшло миттєвої війни. Квітами з хлібом-сіллю російських окупантів в Україні не зустрічали. Україні почала допомагати Європа й Америка. Військова авантюра почала перетворюватися на **вир**, в який поступово втягується весь світ. Перелякані земляни відчули наближення Третьої світової війни.

За що воюють росіяни в Україні? Українці захищають Батьківщину. Росіяни – контрактники воюють, щоб заробити гроші. Населенню своєї країни путін заморочує голови базіканням про винятковість і месіанство російського народу, який протягом віків протистоїть Європі й Америці:

-Заходу, в принципі, не потрібна така велика й багатонаціональна держава, як росія. Росіяни – це більше, ніж національність. Ми боремося зараз за свободу не лише росії, а й усього світу.

Путін не припиняє жартувати і під час війни. Весело йому! За що народ любить диктаторів – так це за почуття гумору. В сусіднього диктатора Білорусії Олександра Лукашенка, який підтримує путіна у війні проти України, почуття гумору не гірше, ніж і у кремлівського монстра. Існує чимало свідчень, що **кати і маніяки**, які любили страчувати та катувати людей, часто були великими **жартівниками**. Їх любили рідні й знайомі за жарти та смішні байки. За сталінських часів після масових розстрілів репресованих невинних людей колишні колеги путіна по роботі в органах державної безпеки заради психологічної розрядки влаштовували застілля, випивали, співали веселі пісні, тривили анекдоти та іржали до упаду.

За смерті росіян **найбільше вдячні путіну працівники сфери ритуальних послуг**.

Мало того, що росія й так вимирала прискореними темпами, так диктатор ще й знищує військовослужбовців. Ритуальний бізнес на підйомі!

Чимало росіян не хоче ніякої імперії. **Не розуміє навіщо** ця війна проти України. Навіщо найбільшій країні світу ще й чужі землі. Адже зі своїми територіями ніхто не знає що робити. Повсюди розруха. Маса депресивних районів. А путін причепився до сусідньої країни, де всіх хоче зробити такими нещасними, як в росії. Мовляв, України немає, українці — це росіяни. Тому українці повинні жити так само погано, як росіяни. України для путіна немає, а українець — це неправильний росіянин. Ті українці, які хочуть стати росіянами, стають ними. На думку путіна ті українці, які не хочуть стати росіянами, мають бути знищені або хай тікають зі своєї країни світ за очі. Під час повномасштабного вторгнення війну почали вести методами воєнних злочинів. Цивільне населення нищили без розбору. **Масово вбивали й росіян**, які проживали в Україні і яких, начебто, прийшли захищати.

путін — дуже **важкий учасник переговорів**. Не відступає від своєї позиції. Самовпевнений. Скільки йому не пояснюй важливість і вигоди поступок з його боку, все марно. Важко піддається переконанню. На компроміси з чужими йде вкрай рідко. Глухий, почуй нас. Сліпий, побач нас. Усе робить лише для себе. Будь-якими засобами. Більше нічого і не вміє. Перевірено часом. Все як завжди. Для путіна переговори — ще одна зброя в його арсеналі. Він використовує їх, щоб завдати шкоди своєму опоненту та покращити власне становище.

Як і до вторгнення в Україну, іноземні лідери чи їх представники продовжують літати до Москви, щоб говорити з путіним. А він продовжує водити їх навколо пальця. Багато хто на Заході все ще не розуміє, що путін — майстер брехні. **Йому немає діла до "гуманітарних" міркувань**. Навіть якщо буде якесь "припинення вогню" — це тільки тому, що він знайде для себе в цьому якусь стратегічну чи тактичну вигоду. Або злякається.

Війна ще один спосіб глобального злодійства. Під час війни проти України статки найбагатших бізнесменів росії лише збільшуються. Офіційно на 50 мільярдів щороку. Реальні цифри набагато більші. Для багатьох російсько-українська **війна потрібна лише заради грошей**. Кому війна, кому мати рідна. На війні робиться капітал. Але йдеться про існування України. Тож ніяк гроші не можуть бути на перших місцях. Хоча, звісно, без грошей вже не те, що війна, а й, здається, вулична бійка неможлива. Світ дуже швидко рухається до того, що в основі будь-якої проблеми будуть лише гроші.

путін особливо не приховує своєї мети захопити всю Україну:

-Ми наполягаємо на визнанні реалій, які склалися на Землі. Там, де ступає нога російського солдата, все наше... Я вважаю українців і росіян одним народом. У цьому сенсі **вся Україна наша**.

Не здивуюсь, якщо незабаром путін запропонує поставити пам'ятник Гітлеру в росії. В інтерв'ю путін зіставляє себе з Гітлером:

-Гітлер був змушений напасти на Польщу, так само як я зараз на Україну. Саме через впертість Польщі Гітлер почав компанію саме з неї. Дії Польщі змусили напасти

Гітлера на неї.

Росіяни слухають свого президента й обурюються через погані незговірливі Польщу та Україну та співчувають бідолашнім Гітлеру та путіну.

Чому путін не скаже те, що думає:

-Гітлера немає, але справа його живе в мені.

Потім путін взагалі почав стверджувати, що мирна майже беззбройна Україна планувала напасти на росію, найбільшу ядерну державу світу. Тому путін вирішив випередити агресора:

-Ленінградська вулиця мене навчила одному правилу. Якщо бійка неминуча, то **бити потрібно першим**.

Якби путін не вдарив, то війни взагалі не було! Плутає причину з наслідком. путін любить повторювати цю фразу. Тільки щоразу забуває говорить трохи по іншому: то вулиця навчила його цьому правилу, то батько, то тренер відкрив таку велику мудрість. Щоб бути гарним брехуном, потрібно мати гарну пам'ять. Добре пам'ятати те, що брехав раніше.

Міністр закордонних справ Польщі звернувся до правителів росії:

-Ви ніколи не правитимете у Києві, Варшаві, Вільнюсі, Кишиніві. Забудьте про це. Займіться своєю країною. 11 годинникових поясів, а вам усе мало землі.

путін хоче відібрати ще більше землі й областей в Україні. А навіщо ті області потрібні росії?

Європа не кине Україну. Чиновники Євросоюзу запевняють, що робитимуть з України **сталевого дикобраза**. Інакше й бути не може, бо Європа захищає не стільки Україну, скільки себе, розуміючи наполеонівські плани путіна збудувати імперію зі сферами впливу чи новими землями від Лісабону до Владивостоку. Ведучи дипломатичні ігри з США путін сподівається на припинення американської допомоги Україні, підписання мирних угод, послаблення українського суспільства. Тоді **путін спробує повторити сценарій Південного В'єтнаму чи Афганістану**, яких після припинення американської підтримувати легко захопили комуністи й таліби. Та з Україною так не вийде!

Фронт стоїть на місці. Кілька років після повномасштабного вторгнення на багатьох ділянках фронту росія топчеться на кількох кілометрах. Кремль сподівається на внутрішню дестабілізацію України. Російський диктатор усе чекає, що Україна вичерпається. У Кремлі досі вірять: якщо розхитати Україну всередині, то розпочнеться повстання проти влади президента Володимира Зеленського.

Винен не лише путін. Винен і російський народ, який підтримує диктатора. Через російську-українську війну **ноша вини росіян** стане лише набагато важчою. Один зі смислів війни проти України в тому, щоб путін і його мафія якомога довше лишалася при владі та й далі розкрадала росію. Кримінальний інтерес замаскований якимись міфічними ідеями й турботами про населення сусідньої країни. Та яка різниця росіянам як живуть у сусідніх державах? Що з того простим росіянам, які в селах часом живуть без електрики, водогону, газу, в дерев'яних бараках? Як війна з Україною вплине на

звичайних росіян? Ковбаса стане дешевшою? Впадуть ціни? Поки що лише нові кладовища й тисячі інвалідів!

путін як президент не на своєму місці. Не в свої санки сів. Захід стверджує, що за підсумками війни **росія має виплатити Україні трильйони доларів компенсацій за завдану шкоду**. Це справедливо. Не лише один диктатор винен за війну проти сусідньої держави. Усі росіяни винні у війні проти України. І ті хто підтримував, і ті, хто мовчав. Але якщо дійде до відшкодування збитків Україні, то хитра злодійкувата еліта росії спробує весь тягар виплат перекласти на рядових росіян. Їм і доведеться платити за божевілья кремлівського вождя. Звичайні росіяни не повинні нести тягар відповідальності за прорахунки керівництва. Бідні й казково багаті росіяни не повинні платити Україні однаково. Потрібно добитися від міжнародної спільноти, щоб гроші російських мільйонерів і мільярдерів конфісковували по всьому світу, зокрема, і в росії, й направляли на покриття збитків в Україні. До того ж ці капітали нажито, як правило, кримінальним шляхом. Їхніх грошей, по всьому світу, вистачить на все і для всіх. Прийшов час на ділі довести, що для улюбленої батьківщини багатії нічого не пошкодують!

Доросле життя лише **посилило негативні якості путіна**. Збільшило до небачених розмірів. Перетворило на трагедію росії. Згодом на **трагедію України**. На черзі наступні країни. Коли світ не зупинить навіженого, то закінчиться трагедією всього світу.

6. Їх убила облисїла Кремлівська Міль

*Кличка Путіна "Моль" — Президент США Байден оголошує путіна **вбивцею** — Аналіз біографії путіна як **класичний портрет** вбивці. Масового! — Катастрофа підводного човна "Курськ" як символічний **початок** владарювання путіна — Виплатами купує життя росіян — Керує непрофесійними й жорстокими звільненнями заручників на Дубровці й у Беслані — Збиття пасажирського літака — путін **вбиває** опозиціонерів. А заодно і Президента Польщі з урядовцями? Патріарха? Акторів? — Урочисті **зустрічі** путіним підлеглих, засуджених за вбивства й шпигунство — Диктатор дуже злопам'ятний — путін запізнюється на власні похорони*

Під час служби в КДБ у Дрездені за путіним через його непоказну зовнішність закріпилося характерне **прізвисько "Міль"**. Кличка найкраще підходить і характеризує путіна. Жалюгідна сіра комаха любить темряву в шафі й багато дармової їжі. Міль у шафі легко розчавити. Але путіна... Доведеться постаратися! На жаль. Зазвичай міль їсть речі в шафі. Міль у Кремлі їсть росію й сусідні країни! Вбивство стало однією з основ державної політики режиму путіна. Там, де заводиться міль, потрібен дихлофос. Та багатомільним світу цього вигідна міль, яка жирує у своїй шафі та вже їсть і в шафі сусідів. Міль розправляє крила на всю силу.

Попередній президент США Джо **Байден на весь світ оголосив Путіна вбивцею** і воєнним злочинцем.

Нинішній президент Америки Дональд Трамп казав, що під час своєї розмови з Володимиром Путіним він порівняв ситуацію між росією та Україною з двома дітьми, які б'ються як божевільні.

-Ми з Володимиром Путіним не діти на дитячому майданчику в парку; він убивця, який прийшов у цей парк, щоб убивати їх, — сказав у відповідь на слова Трампа президент України Володимир Зеленський.

Держсекретар США Марко Рубіо називав Путіна вбивцею та військовим злочинцем. Тепер він говорить про "неймовірні можливості для партнерства з Росією". Коли почалася повномасштабна російсько-українська війна, Марко Рубіо був сенатором від Флориди та заступником голови сенатського комітету з розвідки. Він виступав із дуже різкими заявами: наполягав на тому, що США зобов'язані всіма силами підтримувати Україну, називав Володимира путіна брехуном та військовим злочинцем, висміював тих, хто намагався вести з ним переговори. Через три роки Рубіо став держсекретарем США — і його риторика змінилася.

путін перестав бути вбивцею? путін уже не кримінальник, у якого руки по лікоть у крові? Великий жартівник у Кремлі припинив забирати життя у сотень тисяч людей?

путін на прохання американського журналіста порівняв попереднього та нинішнього президентів США. путін ухилився від відповіді на пряме питання, "чи вбивця він" і сказав:

-За час роботи на посаді я звик до атак з усіх боків і з найрізноманітніших областей під різними приводами, причинами, різного калібру та жорстокості, і мене це не дивує. Жорстка риторика — частина загальної американської культури.

Якщо біографію путіна аналізуватимуть криміналісти, то скажуть, що це **класичний портрет** вбивці. У випадку з путіним ще й **масового вбивці**. У дитинстві малюка били в сім'ї й на вулиці. З нього сміялися в школі. Хлопчик закрився, замкнувся. Важке дитинство запустило й розкрило всі негативні таланти. В університеті ні з ким не спілкувався. В ньому формувалася ненависть до світу. Зневагу до людей задовольнив написанням доносів на однокурсників і знайомих. Ламав людям життя. Пішов працювати у таємну поліцію. Боровся з інакомисленням. І все це диктувалося ненавистю до світу. Бажанням помститися за дитячі образи. Показати всім, що він крутий і сильний. Так з'явився **другий Адольф Гітлер**. Нині світ в очікуванні: путін надірветься й зупиниться чи таки переплюне Гітлера?

Як тільки путін став президентом, то постійно думає про те, чиє людське життя помножити на нуль. путін розв'язує війни, в яких гинуть десятки тисяч людей. За різними оцінками, під час Другої чеченської війни, якою керував путін, загинули близько 50-80 тисяч мирних жителів, бойовиків і російських військовослужбовців.

путін не перервав і продовжував свою літню відпустку в Сочі, коли 12 серпня 2000 року в Баренцовому морі сталася **катастрофа атомного підводного човна "Курськ"**. Усі 118 моряків на борту загинули, хоча 23 з них вижили після вибухів і були живими ще кілька діб та у відчаї стукали кувалдою та іншими металевими предметами у 9-му відсіку субмарини доки не задихнулися. Якби президент росії відразу ж звернулася за

іноземною допомогою, то цих 23 моряків було б врятовано. Та верховний головнокомандувач путін, відпочиваючи на Чорному морі, прирік моряків на повільну смерть. **Відхилив іноземні пропозиції про допомогу** одразу після інциденту й кинув моряків повільно помирати. Зокрема, відмовив норвезькій спеціалізованій фірмі, яка знаходилася поруч і пропонувала відразу починати операцію по порятунку моряків. Кажуть, що путін віддав наказ поховати моряків живцем, щоб ніхто не дізнався чому потонула субмарина.

Володимир путін заблокував доступ до аварії "Курська" норвежцям і британцям. Порушив перший найдавніший Закон морів іти на допомогу тим, хто зазнав корабельної аварії. "Курськ" став для Володимира путіна фактично першим серйозним випробуванням на посаді президента. Як і всі серйозні справи, пов'язані з необхідністю зробити хоч щось хорошого для народу, путін провалив та зганьбив себе на весь світ. Як і сходження на престол так і своє перебування на троні путін залив кров'ю росіян.

Коли американський журналіст запитав путіна, що трапилося з підводною субмариною "Курськ", то диктатор тільки відмахнувся. Мовляв, не морочте собі голову зайвим і відповів з легкою посмішкою:

-Вона потонула.

Потонула субмарина? Чи це росія потонула, коли обрала путіна президентом? Це був перший по-справжньому крилатий вислів Володимира путіна через кілька місяців після того, як став президентом. Тоді народ ще не здогадався, що путін має на увазі не підводний човен, а росію, яку теж в кінці свого перебування на троні приведе до катастрофи.

Багато людей у світі співчували рідним загиблих моряків. Як цивілізовані люди, тоді близько з жахом і до серця трагедію з субмариною сприйняли й українці. Хвилювалися. Чекали порятунку моряків. Спочатку путін назвав **дружин загиблих** моряків, які докоряли йому за загибель рідних, **"10-доларовими повіями"**. Чим думав жалюгідний диктатор, коли таке говорив? Його слова нормальні для чекіста. І для кримінальника. Саме так вони й думають. Злочинцям байдужі долі людей, бо ставляться до них як до деталей державної машини й витратного матеріалу. В душі путін сам би втопив жінок за те, що їх не подобається як їх близькі вмирають. За старою радянською традицією дав команду затикати роти жінкам і близьким морякам. Коли на конференції жінка звинуватила путіна в тому, що він погубив моряків, то їй зробили укол, і нещасна замовкла.

Потім хтось з розумніших за диктатора чиновників обережно підказав кремлівському брехуну вихід з конфлікту. Щоб заткнути рота рідним загиблим, путін дав дружинам і матерям підводників по тодішнім міркам чимало грошей. Диктатор зрозумів, що для небагатих людей такі **великі виплати** – то справжнє диво. Грошима **диктатор викупить у рідних життя їх близьких** і вбережеться від обурення людей. Під час війни проти України путін робить так само. І всі рідні загиблих мовчать. Обміняли своїх синів і батьків на гроші. Спочатку через суцільну корупцію й злочинство населенню не дають розбагатіти, а потім легко купують у них рідних і кидають у вогонь

війни. І всі наче в рот води набрали. Ще й підтримують путіна.

23 жовтня 2002 року близько 50 чеченських бойовиків увірвалися в московський театр на **Дубровці** під час мюзиклу "Норд-Ост". Взяли в заручники сотні людей, вимагаючи виведення російських військ з Чечні. За наказом путіна силовики почали штурм. Загинули близько 200 заручників, і багато з них тому, що їм не надали належної допомоги після того, як їх витягли з будівлі у непритомному стані.

У перший день навчання, 1 вересня 2004 року, понад 30 нападників захопили в заручники 1100 учнів, батьків і працівників школи в місті **Беслан** у Північній Осетії. путін прибув на місце події 4 вересня із коротким візитом, але не зустрічався з родинами загиблих. Влада заявила про загибель 334 заручників, у тому числі 186 дітей. Силовики діяли непрофесійно й жорстоко. Більшість заручників загинула з вини російських військових та путін про це й слухати не хоче:

— У нас, на жаль, багато втрат. Співробітники проявили мужність.

17 липня 2014 року літак **рейсу Malaysia Airlines (МН17) був збитий** підтримуваними Росією сепаратистськими бойовиками над східною Україною. Усі 298 пасажирів і членів екіпажу загинули. Авіалайнер був збитий російською зенітною системою "Бук", яка за наказом путіна була привезена з росії.

Неможливо вибачити путіну за "Курськ", Беслан, Норд-Ост, МН17. Це воєнні злочини путіна без строку давності.

Нелегка робота в диктатора. Коли ви корупціонер у масштабах країни, то у вас головний біль постійно. Мороки вистачає. Потрібно щось робити з критиками й противниками, з чесними й заздрісниками. Коли путін став президентом, то оголосив себе будівником демократичної держави:

-Будівництво демократичної держави ще не завершено. Ми зобов'язані берегти й розвивати демократію. Зробити так, щоб вибрана народом влада працювала в його інтересах. Захищала російського громадянина скрізь. Служила суспільству. росія розвивається по демократичному шляху. І в цьому ні в кого не повинно бути ніяких сумнівів. У нас збираються мітинги опозиції. У нас люди можуть висловлювати свої погляди. Наша поліція не застосовує ні дубинки, ні сльозогінний газ та інші крайні заходи наведення порядку, що ми часто бачимо в інших країнах, в тому числі й у Сполучених Штатах.

На ділі всі мітинги оголошують протизаконними. І в хід ідуть дубинки. В тюрму можуть відправити будь-кого, хто не згоден з політикою путіна.

Пам'ятні протести роти фальсифікацій під час виборів до Державної Думи, за результатами яких парламентську більшість отримала путінська партія "Єдина росія". Зокрема, тодішні **мітинги в Москві на Болотній площі**.

путін **виганяє, а то й знищує сильних** яскравих людей у своєму оточенні. І нічого їм не допоможе. Ні відданість, ні ненависть до України. Господар Кремля боїться, що спробують зайняти його президентське крісло.

Не може пробачити собі як не зумів розкусити свого колишнього кухаря Євгенія Пригожина, якого зробив олігархом і впливовою людиною. Замість вдячності путін

отримав від Пригожина зраду й бунт. Пригожин налякав диктатора до смерті. Путін міг втратити все. **Заколот Пригожина** міг стати вдалим аби заколотника підтримав Захід. Америка і Європа вирішили, що Путін — кращим варіантом для них. Диктатор трохи заспокоївся, коли знищив Пригожина та все його оточення, і нині вже знущується:

-У нас багато бунтарів. Де вони зараз? Їх немає. **З противниками влади трапляються якісь містичні події**. Наприклад, був збитий російський цивільний літак разом з Пригожиним. Або можна бути застреленим біля Кремля. Може випадково відірватися тромб. Про це якось мало говорять, а це реалії сьогодення.

А хто вибачить диктатору політичні вбивства опозиціонерів? Команда Путіна **має багаторічну кримінальну практику** знищення противників режиму. На пресконференціях іноземні журналісти запитують Путіна:

-Усіх ваших політичних противників кого вб'ють, кого в тюрму кинуть. Чого ви цього боїтесь?

У таємній поліції є **підрозділ, який займається вбивствами політичних противників Путіна**. Багато з тих, хто сказав правду про цю владу, лежать у могилах. Правда стала великим злочином у Путінській Росії. Диктатору багато незручностей створювали опозиціонери. Нині усіх вигнали з Росії, пересаждали чи вбили. Кожен правитель утримує свою владу, при якій він має все, що захоче. Звичайно той, хто хоче його цього всього позбавити, — це ворог. Але це не означає, що це ворог народу. Це його особистий ворог. Такі, як Путін, ворогів вбивають.

Прямо біля Кремля застрелили відомого російського опозиціонера **Бориса Немцова**, який казав:

-Путіна ненавидітиме весь світ... Поки Путін не знищить країну, він не заспокоїться... Люблю життя, але знаю Путіна... Мине час і Путіна згадуватимуть як Гітлера.

В Путінському ув'язненні загинув **Олексій Навальний**. Опозиціонер відкрив людям очі на тих, хто знищує Росію. Попрощатися з Навальним прийшли тисячі людей. Стояли в чергах на вулицях і у дворах на підходах до храму з тілом героя. Прибулі люди скандували гасла: "Ні війни", "Не забудемо", "Не пробачимо", "Ти не боявся, і ми не боїмося", "Путін - вбивця" і "Росія без Путіна". Навальний, як і Пригожин були реальними кандидатами в президенти. Тому їх і вбили.

В ув'язненні в Росії помер і борець з корупцією **Сергій Магнітський**. Тортури й відсутність необхідної медичної допомоги призвели до його смерті.

Колишній офіцер спецслужби **Олександр Литвиненко** написав книгу, в якій прямо поклав на ФСБ відповідальність за вибухи будинків у 1999 році. За це його отруїли. Три тижні в лікарні лікарі боролися за його життя. Він був у свідомості майже до останнього дня. Давав свідчення. Отруту ніяк не могли визначити. Підозрювали радіоактивний талій, але симптоми не сходилися. Лише за добу до смерті Литвиненка речовину вдалося ідентифікувати. Литвиненко вмирав у прямому ефірі. Перед його смертю щодня демонструвалися кадри з лікарні. Путін насолоджувався видовищем. Маніяк отримував задоволення від скоєного за його наказом вбивства. Високий суд

Лондона в ході публічних слухань про отруєння Литвиненка радіоактивним полонієм прийшов до висновку, що вбивство, ймовірно, було затверджено путіним.

Біля власного будинку в Москві був застрелений **Сергій Юшенков**, керівник групи ліберальних депутатів Держдуми, які вимагали розслідування можливої причетності ФСБ росії до серії вибухів житлових будинків восени 1999 року в російських містах. Влада боялася: в ході слідства з'ясується, що будинки підірвали за наказом путіна. Член комісії з розслідування вибухів цих будинків **Юрій Щекочихін** помер від швидкоплинної загадкової хвороби. Багато хто схиляється до думки, що журналіст і письменник Щекочихін був отруєний талієм.

Був застрелений головний редактор російської версії журналу "Форбс", американський журналіст і публіцист російського походження **Пол Хлебніков**. Він довго займався розслідуванням справ про корупцію у вищих ешелонах російської влади.

В день народження диктатора йому зробили подарунок – вбили одну з найвідоміших російських журналісток **Анну Політковську**, яка критикувала путіна за війну в Чечні.

Отрути, садистські, екзотичні, загально небезпечні у застосуванні – це стало візитною карткою путінізму на довгі роки. Диктатор обожає отруту, як у пригодницьких книжках.

Застрелити, труїти, нищити. Усе як в улюбленій пісні силовиків:

Наша служба і небезпечна, і важка.

Багато росіян спокійно відносяться до того, що путін убиває тих, хто йому не подобається. Вбивство стає нормою.

путін стверджує, що його політичних противників убивають спеціально аби підставити президента. Заперечує свою причетність до замовлених ним політичних вбивств:

-Я не хочу здатися грубим, але це схоже на якийсь розлад шлунку, словесне нетравлення. Ми знайшли злочинців, які скоїли ці діяння, деякі з них у в'язниці, і ми готові продовжувати роботу в цьому напрямі.

От тільки Володимир путіну ніхто не вірить.

Дійшло до того, що путіна звинувачують у катастрофі літака з **президентом Польщі** на борту.

Повна безкарність і нахабство. Помічники путіна кажуть:

— Ви нам нічого не доведете!

путін обіцяв боротися з олігархами. Виявилося лише з тими, хто відмовився йому служити. Після того, як путін став президентом з ним 10 років вів війну олігарх Березовський. Як і завжди, переміг путін: **Бориса Березовського** знайшли повішеним на шарфі у ванні у будинку в Лондоні. путін відібрав у Березовського все, що зміг. Зокрема, телевізійний канал НТВ і тодішню головну в країні газету "Комерсант", які після цього стали повністю провладними. Це був приклад для інших олігархів що буває, коли вони відмовляються коритися путіну. Спрацювало! Не довго пожив і головний партнер Березовського – **Бадрі Патаркацишвілі**. Помер, начебто, від серцевого нападу.

Теж у своєму маєтку в Англії. Собачим повідцем задушили й важливого партнера Березовського - **Миколу Глушкова**. Поруч з тілом задушеного знайшли драбину. Вбивця хотів імітувати самогубство жертви, як з Березовським. Потім плюнув. Експертиза підтвердила, що вбивця таємно проникнув у будинок і задушив Глушкова ззаду.

Патріарх Алексій II досконально з'ясував, що Володимир путін ніколи не був хрещений. Ні таємно. Ні явно. Невдовзі після такої заяви Алексій II помер. За офіційною версією патріарх впав і вдарився потилицею в туалеті. Чимало вірян переконані, що патріарха вбили. Голова патріарха була пробитою в трьох місцях. Ховали Алексія з закритою головою. Пояснили, така православна традиція. Хоча патріарха Тихона ховали з відкритим обличчям. Спочатку, взагалі, намагалися запустити версію, що Алексій II загинув в автомобільній катастрофі.

Побічною гілкою справи колишнього мера Санкт-Петербурга Анатолія Собчака була справа "20-го тресту", де фігурантом був уже сам путін. Це була історія з крадіжкою бюджетних грошей в мерії Собчака через будівельну компанію АТ "Корпорація "Двадцятий трест". Ці розкрадання виявили в ході розслідування діяльності мерії Собчака ще в 1997 році. Справу було порушено червні 1999 року, але розслідувати її путін, звісно, не дозволив. **Ревізор Мінфіну Василь Кабачинов**, який викрив махінації "20-го тресту", випадково загинув у листопаді 1999 р. Згорів на дачі в лазні. Хоча людина була непитуща, і як це сталося — всі знайомі губилися в здогадках.

Дружина путіна Людмила написала сценарій до фільму "Поцілунок для преси". У цьому фільмі роль путіна зіграв популярний **російський актор Андрій Панін**. Коли фільм подивився путін, то з ним трапилася істерика. Диктатор вимагав перезняти фільм і замінити актора, який його грав. Кілька місяців путіну пропонували на головну роль у фільмі багатьох відомих російських кінозірок. Усі кандидатури були відхилені. Раптом путін запропонував зняти в головній ролі **актора Володимира Турчинського**, якого називали російським Шварценеггером, бо грав ролі силовиків у кінобойовиках. Творці фільму розуміли, що Турчинський - то найгірша кандидатура, але не насмілилися суперечити президенту. 46-річний Турчинський сприйняв пропозицію зіграти роль путіна за жарт. Коли розібрався, то посміявся, категорично відмовився і послав усіх матом. путіну відразу доповіли про скандальну відмову обраного ним актора. Невдовзі Володимир Турчинський і Андрій Панін померли при загадкових обставинах.

Колеги й фанати не вірять, що Турчинський помер від інфаркту, як стверджують лікарі. Кумир мав сибірське здоров'я. Вів здоровий спосіб життя.

Судові медичні експерти, які досліджували тіло Паніна після смерті та його пробиту голову, дійшли висновку, що, цілком ймовірно, він був убитий. Від падіння такі травми отримати не міг. Швидше за все, чинив опір і поранив убивцю. Перед смертю Паніна жорстоко побили. По всій квартирі сліди крові, безлад, перекинуті меблі. Сусіди чули дивні звуки й стогін. Щоб відвернути увагу громадськості запустили версію про побутову п'ятику Паніна. От тільки не змогли знайти свідків, які в останні роки бачили актора п'яним. Усі стверджували, що останні 1,5 року Панін не пив і дуже цим

пишався. Після публічних заяв колег загиблого актора про його ймовірне вбивство було порушено кримінальну справу по факту смерті Паніна. Та через рік справу тихенько закрили. Смерть Паніна схожа на смерть патріарха Олексія II. Біля обох мертвих були знайдені всюди сліди крові й криваві сліди від рук. Проникнути у квартири жертв не було ніяких труднощів. Камер спостереження не було. На другий поверх до Паніна легко можна потрапити по приставній драбині чи спираючись на опорну стінку біля балкона. Не виникнуть проблеми й з проникненням на перший поверх у резиденцію патріарха Олексія II. Працював один і той же найнятий вбивця?

Майже всім рідним тих, кого вбив, путін надіслав співчуття. Цікаво, співчуття стосовно тих, кого планують вбити, пишуть ще перед убивствами?

Коли Путін зустрічав в аеропорту вбивцю Вадима Красікова, **засудженого на Заході до довічного ув'язнення в німецькій тюрмі за вбивство чеченського командира**, то сказав:

-Здорово!

Красіков міг бути знайомий з Володимиром путіним ще з тих самих "лихих дев'яностих", коли нинішній російський президент був віцемером Санкт-Петербурга. Тоді путін не тільки зберігав зв'язки зі спецслужбами, а й спілкувався з лідерами кримінальних угруповань, включаючи найбільшу тоді з них у північній столиці — "Тамбовську". Вбивця, виявляється, міг бути пов'язаний як зі знищенням деяких її лідерів, так і бути в курсі подробиць успішного замаху на іншого петербурзького віцемера Михайла Маневича, а може бути й раптової та підозрілої смерті також колишнього мера, ексначальника Путіна Анатолія Собчака. Будь-яка з цих історій, якби вона стала надбанням громадськості, могла б стати також джерелом серйозного компромату на самого путіна. Тому росія так багато сил доклала, щоб повернути додому небезпечного свідка.

Вадима Красікова разом з російськими хакерами та шпигунами відпустили з тюрми в обмін на звільнення путіним політичних в'язнів. Зустріч відбулася в Москві з помпою, почесною вартою, червоною килимовою доріжкою й обіцянками путіна відзначити державними нагородами всіх звільнених з ув'язнення. Як і для будь-якого звичайного ватажка мафії, для путіна зустріч у Внуково й обійми з вбивцею були само собою зрозумілими. Обіймаючись із вбивцями, путін поставив себе на одну дошку з ними. Показав, що вважає себе одним з них. Ніхто з росіян вже й не дивується таким урочистим заходам свого президента в рамках обміну ув'язненими. путін подає сигнал своїм головорізам, щоб були впевнені в надійному тилу, коли йдуть вбивати.

Керівники Радянського Союзу теж всіма силами повертали своїх убивць на батьківщину. Сталін зустрічав вбивцю Троцького, але не обіймався з ним на людях і не говорив йому: "Здорово". В Союзі намагалися повертати спійманих на Заході радянських вбивць без такої помпи та галасу. Вбивці були лише підлеглими, інструментом. Потім комуністи взагалі заборонили вбивати ворогів режиму. Повернули вбивства як частину державної політики знову тільки за путіна. Вбивці вже не знаряддя. Вбивці — то колеги путіна. Вбивці виконують наказ путіна про вбивство

противника режиму.

Коли я дивлюся на кремлівського діда, то **путін мені нагадує африканських і латиноамериканських диктаторів**. Не здивуюсь, якщо путін заговорить голосами цих вбивць на їхніх рідних мовах. Або заверещить, як це робив Гітлер, що качався в істерії по підлозі та їв килим.

путін **дуже злопам'ятний**. Намагається помститися противникам чи тим, хто його образив або принизив. Найперше бажання у диктатора – вбити. Намагається провчити керівників держав, які його поставили в незручне становище. путін 2 хвилини чекав президента Туреччини Ердогана, який запізнився на зустріч з ним. Щоб помститися путін намагався непомітно за спиною Ердогана перекинути стілець, щоб той упав. Щоб знав як запізнюватися! Таку дрібну шкоду любляють робити школярі. путін не поважає нікого і може собі дозволити все, що хоче. Певне, путін забув, як сам запізнювався на зустрічі з Папою римським, королевою Великобританії, керівниками Швеції, Японії, Німеччини, Франції.

У ці хвилини, як і вже багато років, **путін запізнюється на власні похорони**.

7. Бреше, як дихає

путіну подобається **розвідка**, бо в ній все побудовано на обмані й маніпуляції — **Обіцяє** переобіцяти обіцяне — **Поборов** бідність — **Кожному** росіянину по **квартирі й зарплату** в 2 тисячі євро — **Не** піде на **третій** президентський строк — **Воювати** з Україною не буде — **Крим** український — **Російських військових** в Україні немає — **Бойових** дій в Україні **не починав** — **Пенсійний вік** не підвищуватиме — **Цивільних** в Україні **не вбиватиме** — **Хабарі** не бере — **Найбільш православний** президент — **Обдури**в усіх президентів США — **Нічого** корисного для роіян не робить, зате **жартує**

Більшого брехуна-правителя, ніж путін, в історії росії ще не було. Постійна брехня — це принцип існування нинішньої російської федерації. **Обман – найважливіший інструмент** путіна для управління країною. Брехня приховує всі злочини путіна. путіну тому й **подобається розвідка, що в ній усе побудовано на обмані й маніпуляції людьми**. Протягом всієї історії світу держави дозволяють шпигунам задля виконання поставлених перед ними завдань як завгодно порушувати всі закони, кримінальні й моральні. путін і його подільники виконують грандіозне завдання – знищити росію і її народ через корупцію, розкрадання та війни. Без обману й маніпуляцій цього зробити не вдасться.

Основне, чим займається путін весь час свого правління, — веде війни з сусідами і власним народом, знищує країну і демократію. Розповідає казки, як Шахерезада з "Тисячі і однієї ночі". Звик усім брехати й красти все підряд. Коли люди кажуть слово "путін", то маю на увазі брехню. Кажуть "брехня", то маю на увазі путіна. Та скажіть уже прямо президент Обіцялкін з Кремля:

—Обіцяю переобіцяти раніше обіцяні обіцянки та наобіцяти ще більше обіцянок,

ніж обіцяв раніше.

Війна – найгірша брехня путіна. **Бреше, щоб знищувати людей.** І не обов'язково на війні. У путіна прекрасно виходить і відправляти людей на кладовище бідністю, масою проблем, відсутністю перспектив. Щоб росіяни розуміли: найкращий спосіб розв'язати всі питання в житті – померти. Найпростіше, контрактником на війні проти України. Президент запрошує! Ставайте в чергу. Приємно покласти голови за диктатора.

Здається, такого брехуна не було з часів створення світу. Чверть віку путін дурить росію. Основна обіцянка брехуна на троні – щасливе мирне майбутнє в сильній демократичній росії. Аби путіну зробити укол правди, то світ би жажнувся від його зізнань. путін брехав, бреше і буде брехати. Без брехні життя не цікаве.

Коли Володимир Володимирович бреше, то часто легенько посміхається. Від безкарності й великої підтримки. Тож тепер ми хоч знаємо як виглядає усмішка Диявола, коли той потирає копита. Страшніше за найстрашніші слова.

Мені здається, що багатьом росіянам подобається, коли їх дурить путін. Жити в ілюзії та самообмані — національна риса? Росіяни, ви занадто любите свої чудові народні казки! Сумно, росіяни, що вас путін обманює, а ви й раді від обману.

Цей чорт у Кремлі **обіцяв мир, процвітання та майбутнє.** Результат: він забрав це все заради себе. Заради власної влади. Нормальним росіянам не потрібна імперія.

Брехня потрібна путінській росії як повітря. І тиран, і раб бояться правди. Брежете – охороняєте владу. Кажете правду – руйнуєте світ диктатора. Росіяни по телевізору шукають в Інтернеті черговий виступ путіна й слухають казку на ніч. У кремлівської Шахерезади багато казок для свого народу. Часто одні і ті. Про одне й те саме.

Заради престижу країни патріотичні росіяни виправдовують путіна:

—Наш президент має гарне почуття гумору й часто жартує. Ну, пожартував. Ми посміялися.

То виходить, що все сказане путіним, то не брехня, а жарти.

25 років путін переконує росіян, що, начебто, **бореться з бідністю.** Ця боротьба для путіна на першому місці. Найбільший пріоритет.

Обіцяв росіянам **зарплату 2 тисячі** доларів. Кожному жителю росії **по квартирі.** Обіцяв, що валовий внутрішній продукт на кожного росіянина буде вищим, ніж у найбіднішій країні Європи – Португалії. Збрехав! Ріст ВВП можна порівняти хіба що з низьким ростом путіна. Потім щось йому стукнуло в голову і запевняв, що росіяни досягнуть рівня життя Об'єднаних Арабських Еміратів. А ще під час першого президентського строку казав:

-Через 20 років росіяни будуть жити в такому достатку, як у Франції. Кхе-кхе.

Аби щоразу коли бреше потрібно було підстрибувати, то стрибав би років 100. Чи більше? Бо у нього в одній брехні стільки ще інших побрехеньок, що доки розберешся, то й сам зіб'єшся з рахунку. У диктатора виникають подразнення в горлі, коли бреше. Шматки брехні застряють. Коли путін бреше, то ненароком починає кашляти:

-Кхе-кхе.

Дехто з слухачів рахує кашель. Скільки разів кашлянув – то стільки разів і збрехав! Але брехні в його промовах на телекамери все одно виходить більше, ніж кашлю. Має бути суцільний кашель. Тож трохи навчився боротися з кашлем на людях. Але все одно бреше, як дихає. Скільки вдихнув – стільки й збрехав. Коли припинить брехати, то помре. Тільки рот відкрив – значить бреше.

Прикро, що в народі коротка пам'ять. Нині рятує Інтернет. Допомагає вивести на чисту воду кремлівського брехуна.

-Як ви ставитися до можливості продовжити президентські повноваження і можливості бути обраним на цей пост 3 і більше разів?

-Я ставлюся до цього негативно. **Я не буду балотуватися на третій президентський строк.** У мене ніколи не було спокуси залишитися на третій президентський строк. Конституцію під себе міняти не буду... З першого дня роботи на посту президента я для себе вирішив, що я не буду порушувати чинну Конституцію. Кхе-кхе.

За наказом диктатора законодавці внесли такі поправки до Конституції, що путін буде майже довічним президентом. Нині путін керує росією вже четвертий президентський строк.

Щодо підготовки до нападу на **Грузію**, то все заперечував:

-Не хвилюйтеся. Війни не буде. Кхе-кхе.

Зайнявся підтримкою сепаратистів у Грузії. Танки путіна дійшли ледве не до столиці Тбілісі. Відібрав у Грузії Абхазію та Північну Осетію. Створив з них незалежні фейкові республіки, які ніхто у світі не визнає крім росії та ще кількох її друзів.

Перед початком війни проти України переконував:

-**Воювати з Україною не будемо.** Виходжу з того, що це неможливо. Живіть спокійно. Нам вистачить. Ми вже скільки пережили. І революцій. І воєн. Нам потрібні десятиліття спокійного ритмічного розвитку. Кхе-кхе.

Російсько-українська війна вже триває дванадцятий рік.

Коли вдруге був президентом, то казав, що Крим український:

-**росія Крим відбирати не буде.** Крим – це частина української держави. І ми не можемо втручатися у внутрішні справи іншої держави. Кхе-кхе.

Коли втретє став президентом, то анексував Крим. Після анексії Криму путіна запитали чи є там російські військові:

-Немає. Це сили самооборони. Кхе-кхе.

Пізніше зізнався:

-За спиною сил самооборони Криму наші військовослужбовці.

Тисячі російських військових без погонів, шевронів та знаків розрізнення зображали на Донбасі повсталих шахтарів та трактористів, так званих ополченців. Кремль збирав, озброював, оплачував ще й різних покидьків та направляв їх в Україну. Їх убивали. Брали в полон. А путін лише заперечував присутність росіян на Донбасі та все брехав:

— Кажу вам прямо. **Російських військ на Україні немає.** Їх там немає. Кхе-кхе.

Після початку повномасштабного вторгнення в Україну запевняв:

— В бойових діях не беруть участь і не братимуть солдати, які проходять строкову службу. **Не буде проводитися і додатковий набір резервістів з запасу.** Кхе-кхе.

Через пів року почав 300-тисячну мобілізацію.

На четвертому році повномасштабного вторгнення, каже:

-Ми вважаємо, що **не починали воєнних дій на Україні, а намагаємося їх завершити.** Кхе-кхе.

Лідер опозиції Олексій Навальний детально розповів про маєтки диктатора, зокрема, і в Краснодарському краї.

-**Палац в Геленджіку не мій.** Кхе-кхе.

Та нині хіба що дурень має сумнів, що це не палац путіна.

-Я дію відповідно до ситуації та на користь держави. Кхе-кхе.

— Товаришу Путін! Ми тут вам палац збудували. 14 000 квадратних метрів, льодова арена, бункер, гаряча купіль, холодна купіль, дискотека — все, як ви любите. Але зроблено це строго за ситуацією та в інтересах держави.

Диктатор завжди виплутається зі своєї брехні. Як з гусака вода. За невиконані обіцянки путіна розрахуються інші. Стрілочників вистачає!

Щодо **підвищення пенсійного віку** спочатку казав:

-Доки я президент, такого рішення прийнято не буде. Кхе - кхе.

Якщо потрібні були гроші, то не чіпав багатих, а почав відбирати, часом, останнє в пенсіонерів і підняв пенсійний вік. На пенсії грошей не знайшов, а на війну є завжди!

Коли путін відбирав одну з найбільших нафтових компаній "Юкос" у мільярдера Михайла Ходорковського, то теж на камеру брехав, що не хоче банкрутства цієї компанії. Хоча саме цього й добився.

Іноді брехня путіна нагадує брехню Гітлера, який казав:

— Я не буду воювати проти жінок і дітей. Я наказав, щоб мої повітряні сили обмежилися атаками по військових цілях.

Таке бреше й путін:

-**Збройні сили Росії не завдають ударів по цивільних об'єктах - мирному населенню нічого не загрожує.** Кхе-кхе.

Про свою роботу президента путін каже:

-Всі ці роки я пахав, як раб на галерах. Кхе-кхе.

Заморився, бідненький. Та з'їздить в Гаазький суд. Там вас уже зачекалися. Відпочините. Коли доїдете, звісно. Бо толерантні європейці по дорозі можуть розірвати вас на шматки.

Смішно читати й податкові декларації путіна. Деякі жалісливі пропонують збирати гроші, щоб путін не голодував.

Кінорежисер Ігор Шадхан згадував:

-Я пам'ятаю, якось його запитав, чи він бере **хабарі**. Він відповів, що довгий час служив у КДБ, у розвідці, а там за хабар було одне покарання - до стіни. "Я навчений. Мене це не цікавить", — такою була відповідь. Звісно, Володимир Володимирович

далеко не бідна людина.

Дійсно, загадка. Все життя на державній службі путін працює ледве не за копійки, стверджує, що не бере хабарів і не краде, а став найбагатшою людиною планети. Диво якесь!

Будь-який народ дуже легко піддається на пропаганду, особливо, якщо є ще й потрібні умови. Німці — освічена нація. На початку минулого століття німецькі виші були найкращими у світі. Недалекі європейські політики після перемоги над Німеччиною у Першій світовій війні перегнули палицю з покаранням переможеного. У Німеччині розпочалася криза демократії, що привело до влади Гітлера. Німці купилися на гітлерівську пропаганду. Постраждала вся Європа. Найбільший нацистський пропагандист Йозеф Геббельс говорив:

-Дайте мені засоби масової інформації і я перетворю народ на слухняне стадо!

Влада путіна створює дуже складні умови життя для народу. Багато людей постійно перебувають на межі виживання. Накопичується негатив і гнів. Путінська **пропаганда послужливо підказує кого потрібно ненавидіти**. Українців. Європейців. Пропагандисти не забувають і наголосити, що **цар все робить для народу**. Замучена життям більшість легко сприймають цю модель. Не потрібно ніяких розумових і емоційних зусиль, яких і так не має в людей. Всі сили вже витрачені на виживання.

Аби не пропагандисти, то росіяни ніколи не знали які вони великі, а путін ніколи б не став головним у країні. Мовляв, увесь світ заздрить росіянам. Їх президент найкращий, найправильніший. Потрібно гордитися таким президентом. Кремль без телевізора, як нуль без палички.

Підлістю й **лицемірством** Володимир путін схожий на Іудушку Головлєва з повісті російського класика Михайла Салтикова-Щедріна. Любить поговорити про **духовні скріпи** російського народу, а вибудував довкола себе аморальне бандитське оточення. Тисячами вбиває людей на війнах. Вкорочує життя мільйонам росіян через бідність, безнадійність, погані умови життя. І при цьому розповідає про якесь прекрасне життя в росії та на окупованих територіях.

-Ми ні на кого не нападали...Нас обдурювали... Ми мученики...

Коли люди бачать по телевізору як путін молиться в храмах, то починають йому довіряти. А довіряти путіну небезпечно для життя!

Брехати. Красти. Вбивати. Грабувати. І при цьому **молитися**. Це сутність російської влади та її гаранта. У палацах путіна, як і в помешканнях багатьох російських олігархів, які грабують росію, обов'язково є молитовна кімната. Украв - помолися! Попроси про відпущення гріхів. Знову украв - знову помолися! А ще носи хрестик на шії і демонструй його, як путін.

Найвідоміший американський гангстер Аль Капоне якимось сказав:

-Коли я був маленьким, я молився про велосипед. Потім я зрозумів, що Бог працює по-іншому: я украв велосипед і став молитися про прощення.

Найвідоміший за кордоном письменник з росії Федір Достоевський:

-Російська людина сама набожна. Перш ніж зарубати, побожно хреститься...

Вимога путіна до чиновників — мати на грудях православні хрести. А дехто з росіян молиться, щоб ланцюжки цих хрестів перетворилися на зашморги. Російських генералів, які командують війною проти України, зобов'язали носити **натільні хрестики з ініціалами російського диктатора**. Російським окупантам в Україні передавали на фронт **іконки** з путіним. Та в Пітері прямо в аеропорту продавали ікони із зображенням президента росії. Найцікавіше, що є окупанти, які моляться на диктатора. Хоч є й такі, що плюють на його зображення.

Пропаганда намагається ліпити з путіна "**православного президента**". Диктатор любить демонструвати й натхненно розповідати про свою побожність. Духовник путіна Тихон Шевкунов вигадав йому історію про натільний хрестик, який, начебто, дивом уцілів під час пожежі на дачі путіна, коли той ще працював заступником мера. Начебто путін цей хрестик носив з дитинства. У однокласників та й близьких такі байки викликають лише посмішки:

— Можу сміливо твердити: церкву путін не відвідував. І натільного хреста я на ньому теж ніколи не бачив.

— Я не пам'ятаю, щоби батьки Володі були людьми, які вірять у Бога. Отець Володимира був переконаним комуністом, мати теж не виявляла особливих нахилів до церкви.

Крім того, деякі його колишні однокурсники по юридичному факультету зізналися, що їм нерідко доводилося бачити путіна під час хресного ходу біля церкви серед дружинників — правоохоронців у цивільному з червоними пов'язками на руках. Влада Радянського Союзу прагнула не допустити присутності молоді на богослужіннях. КДБ уважно стежило за всіма, хто відвідував храми.

Вперше новина про натільний хрестик путіна і те, що керівник росії – людина, яка вірить у Бога, облетіла світ ще на початку його президентства. Тоді путін зустрічався з президентом США **Джорджем Бушем**, який розповів:

— Вираз його обличчя і голос ставали м'якшими в міру того, як він згадував, як повісив хрестик на дачі, яка згодом згоріла. Коли прибули пожежники, він сказав, що єдине, що йому дорого, — це хрест. Він з почуттям розповів про те, як пожежник розкрив долоню, і там виявився хрестик. І він сказав: "Так і мало бути".

Гарна вигадка. А, головне, в неї повірив зачарований путіним Буш:

— Я дивився йому прямо в очі і зміг вловити рух його душі.

Екстрасенсорні здібності американського президента висміяла політик Гілларі Клінтон:

— Буш заглянув в очі путіна і побачив там споріднену душу, проте, я хотіла б нагадати, що путін був співробітником КДБ, і у нього **немає душі** за визначенням.

На дотепну вигадку про натільний хрестик повелося чимало й інших авторів книг про путіна. Щоб було цікавіше читати та, заодно, й догодити герою книги одні пишуть, що під час пожежі на дачі путін ще й врятував життя своїм двом дочкам. Коли почалася пожежа, то був з друзями в сауні. Голий прямо з сауни вибіг на другий поверх будинку, що палав. Там спали його діти. Виніс їх і скинув на руки друзів. Потім

згадав, що в будинку у дипломаті зберігаються всі його грошові накопичення. Ще раз забіг у будинок, що палав. Побачив, що всі гроші згоріли. І лише натільний хрестик уцілів.

— У 1993 році, коли вже працював в мерії, я поїхав до Ізраїлю у складі офіційної делегації. І мама дала мені мій хрестильний хрестик, щоб я освятив його на Гробі Господньому. Я виконав її прохання, потім надів цей хрестик і відтоді не знімаю.

Фото путіна з оголеним торсом і натільним хрестиком дозволило експертам встановити, що хрестик виготовлено не в 50-х роках минулого століття, коли він, начебто, його отримав при вигаданому хрещенні, а у 90-х роках. Хрестик, аж, зовсім не "простий алюмінієвий", а срібний литий.

В байці про натільний хрестик путіна помітні явні суперечності. Брехати теж потрібно вміти. Не завжди спрацює примітивний обман. У перших книгах, написаних на основах спогадів путіна, ніякої історії про дивом вцілілий на пожежі хрестик та врятованих начебто ним дочок не згадується.

Заперечує цю вигадку й дружина путіна. Людмила Путіна написала сценарій до сенсаційного фільму "Поцілунок не для преси", де показана пожежа на дачі майбутнього президента росії. путін не скидав своїх дочок на руки друзям, рятуючи їх життя. У путіна не було ніякого натільного хреста. А в дипломаті путін зберігав матеріали з компроматом, які й хотів врятувати та винести з пожежі.

Не продумана як слід і **легенда про хрещення путіна**. За офіційною версією путіна хрестили у дні всенародної жалоби за диктатором Йосипом Сталіним:

— Сусідка баба Аня була людиною набожною, ходила в церкву, і, коли я народився, вона разом з мамою таємно від батька, члена партії, секретаря партійної організації цеху, мене хрестила.

путін не розбирається і не цікавиться християнством. Лише для підняття свого рейтингу молиться і хреститься на камери. Коли вперше почав хреститися на камеру, то хрестився лівою рукою. Та й зараз хреститься дуже швидко. Абияк. Бо душа чорна. Диктатор не знає, що для хрещення хлопчиків за статутами Церкви був необхідний хрещений-чоловік. Тож ніяка "сусідка-пенсіонерка, баба Аня, з Марією Іванівною" ніяк не могли його "таємно хрестити" у Спасо-Преображенському соборі. До речі, у соборі про хрещення путіна немає жодних відомостей. Та й священник цього храму спростував слова Володимира путіна про його хрещення у них у храмі!

Якось путін приїхав до цього храму й на камери почав розповідати священнику, що, коли мав місяць від народження, то його сюди принесла мама:

-Це був день архістратиґа Михаїла, і священник пропонував назвати мене Михайлом, але мама сказала: "Ні, ми вже ім'я вибрали - Володимир". Тоді — сказав священник — буде князь Володимир.

І, начебто, після цих слів священник вказав мамі Володимира Володимировича на образ князя Володимира. При розповіді цієї вигадки путін теж вказав на образ справа в самому верху храмового іконостаса. Однак цей образ з'явився у храмі лише нещодавно!

Вдова Анатолія Собчака Людмила Нарусова відразу ж після свого вигнання за

довгий язик з Ради Федерації повідомила сенсаційну новину. Виявляється, путін був нехрещеним і хрестився тільки в Єрусалимі, коли поїхав туди зі своїм босом Собчаком у 1993 році:

-До цього путін казав, що не міг хреститися.

Обидві дочки "православного Путіна" нехрещені.

Християн шокувало привітання президента Володимира путіна громадян росії з роком Дракона. У Біблії Драконом називають Диявола. путін офіційно заявив, що народився у рік Дракона, тому, як каже диктатор:

-Дракон Дракона не образить.

Після таких слів **путіна стали називати ще й "драконове сім'я". Або "сім'я Сатани".** Священники говорять:

-Вищою мірою дивно, що людина, яку ми стільки разів бачили молитовно і хрестячись у храмі Божому, закликала до нас на допомогу не Бога, а Дракона, тобто Сатану. Це якесь дике язичництво, якийсь цілковитий окультизм.

— Він ніколи і не був православною людиною. Те, що він з'являвся у православному храмі, ще нічого не говорить про його християнство.

Російська православна церква повністю підтримує всі злочинства путіна. Серед церковників лунають пропозиції зробити з путіна святого, як з останнього царя Миколи II Кривавого.

Розповідають, що якимось путін запитав у глави Російської православної церкви мільярдера **патріарха Кирила**, який теж все життя активно співпрацює з таємною поліцією, займається крадіжками, купається в розкоші, добряче заробляє на вірі та повністю підтримує президента у війни проти України:

-А якщо Бог насправді є?

-Та не дай Бог.

путін **полюбляє жарту**, намагається розрядити напругу під час зустрічей з народом. Сидить на троні роздутий дрібний чирик – пирик. Вважає себе божком. А, поруч дядьки й тітки сміються на замовлення. Мерзенно.

Путінські бандюги не з Марсу прилетіли. Це і є обличчя всього російського болота. І злочинці у владі й прості люди — представники російського суспільства. Декого корчить, що не вони при владі. Хочеться й самому до владного корита. Мріють сісти на грошові потоки.

У цивілізованих країнах президенту, який весь час бреше і не тримає слово, оголошують недовіру, позбавляють влади. Чому росіяни не роблять висновків із 25-річної брехні та обіцянок путіна? Може не бандити захопили росію? Може російський народ через свої лінощі та боягузтво віддав владу в країні бандитам? Ну звичайно, у всьому винні бандити, а не мільйони росіян, які регулярно за них голосують! Якби народ хотів, то боровся.

Ще коли був головою уряду путін урочисто дав старт будівництву залізниці, яка з'єднає Красноярський край з республікою Тива. Тоді путін кувалдою вбив срібну палицю у першу ланку залізничного полотна. Відтоді не зроблено нічого. Кілька метрів

залізничного полотна, яке заростає травой, — це символ виконання путіним усіх своїх обіцянок народу.

Росіянам уже в печінках сидять брехні та ха-ха-ха від путіна. Жартами диктатор намагається прикрити відсутність справжньої діяльності. Народ хоче побачити розумне управління країною. Приємний результат. Покращення свого життя. Хоче бачити президента на посту, а не брехуна та блазня. У росії з жартами все в порядку. Жартів і в житті, і по телебаченню вистачає. Може вже влада хоч щось робить серйозне й потрібне народу?

8. Боягуз, параноїк і психопат.

путін **не здатен** швидко реагувати на виклики й приймати вірні рішення - **Боягуз** — На **фронт** ні ногою — Без **параної** не вижити у вовчій зграї - **Пересаджав** усіх соратників Дмитра Медведєва - Безпрецедентні **заходи безпеки** путіна - Нікому **не довіряє** - путін не дурень, але й **розумом не вражає** Дуже емоційний, легко ображається, грубий, любить лякати всіх - **Жартує** так, що краще б не жартував - путіна накачують **ботоксом** - Зовнішність путіна така, як і на древніх фресках із зображенням **Антихриста**

Для багатьох досить очевидно, що з путіним щось не так. Нормальна, розсудлива людина ніколи б не створила те, що відбувається зараз. Найкращий аналіз поведінки путіна здатен зробити лише лікар - психіатр. путін живе у своєму жахливому світі.

Вся політика путіна на емоціях, хоч і боїться це показувати. Вигадав собі роль на телекамери як розсудливого розумного керівника. На публіці звик здебільшого одягати маску сухої і спокійної людини. Скільки себе пам'ятає намагається зображати з себе сильну безстрашну людину, хоч насправді ще з дитинства дуже слабкий і заляканий невротик.

путін **не вміє швидко реагувати на виклики життя й приймати правильне рішення**. У диктатора дуже повільна реакція. Далеко не майстер швидкої реакції на серйозні події. А народ чекає від свого керівника саме вчасного пояснення того, що відбувається. Та в часи випробувань і серйозних викликів росіяни отримують від президента лише розгубленість, мовчання і гру у схованки. Це якось дивно для спортсмена. Самбіста й дзюдоїста. Як тільки відбулася якась значуща подія, президенту потрібно відразу давати хоч якусь відповідь. Не може відразу відповісти, бо у нього завжди емоції на першому місці. Таке у політиці не проходить. Найперша реакція - гнів і бажання вбити. Розум відключається. Так і залишився в душі кримінальником навіть після служби в КДБ. У хуліганській юності всім противникам хотів набити морду. Відколи проліз до керівництва державою, то хоче повбивати всіх своїх ворогів та опонентів. Якось журналіст почав говорити про зовнішню холонокровність та стриманість президента і запитав у путіна:

-Невже ніколи не виникає бажання комусь, що називається, врізати?

-Завжди. Я із цим живу, але я з цим борюся

Досвідчені зубри відчують нерішучість, слабкість, зайву емоційність путіна. У перші дні після трагедій не знає що сказати народу.

Страх - головна емоція диктатора. Страх і став його долею. Спочатку лише встигає швидко злякатися. Миттю впадає в паніку, від якої відходить кілька днів. Путін у душі боягуз. Це природно для воєнного злочинця, на руках якого кров мільйонів. Зруйнував багато сімей. Зламав чимало доль. Його ненавидять. До кінця свого життя житиме в страху. Боїться замахів. Міння охоронців і кухарів.

Коли вірити брехливим кремлівським журналістам, то їх президент здійснив чимало **подвигів**. Ризикував життям. Виявляв зразки хоробрості й стійкості. Начебто, путін сам заспокоїв багатотисячний натовп протестувальників, коли ще служив у КДБ в Дрездені. Хоч чимало людей твердить, що в цей час путін був уже в Ленінграді. Начебто, сам дістав древні амфори з морських глибин. А ще прибув на передову в Курській області. Коли росіяни не мають причин, щоб сказати щось хороше про діяльність президента на своєму посту, бо провалив усе, що міг, то хай хоч втішаються грою заgrimованих під президента двійників та вигадками про те, що їх вождь - альфа sameць, половий гігант, справжній герой. Так легше простим людям недоїдати, жити в злиднях і вмирати на війні?

Пропаганда робить супермена, який нічого не боїться, зі старого діда з купою комплексів. Факти говорять, що путін - **боягуз**. Патологічний. Івилічити путіна від страху не вдасться. Немає ніяких підстав називати путіна хороброю людиною. Сам путін, коли почув обіцянки зробити його президентом росії, то думав, що як стане керівником країни, то страхи минуть. Але з приходом в президентський кабінет страх лише зріс у кілька разів. Диктатор боїться всього - відповідальності, правди, невідомості, незручних запитань, виглядати слабким, смерті, власного народу, змови оточення. Що може завадити американцям вбити його якоюсь надточною зброєю? Чи може узурпатор бути до кінця впевненим у своїх соратниках, які табакеркою можуть проломити йому голову, як російському імператору Павлу І? А коли народ перестане слухати щоденну кремлівську пропаганду, розлюбить путіна й повісить на нього всіх собак? Ось, уявімо, що немає електроенергії й кілька днів не працює телевізор, який зомбує народ. Та через тиждень, коли хтось з росіян вімкне голову, а не телевізор, виникнуть бунти. Нескінченний список страхів злочинця №1, які лише зростають з кожним днем. Та й сам путін якось зізнався:

-Багатьом хочеться, щоб я сказав: Боюсь. Боюсь. Боюсь. Та я це й роблю.

Коли в країні трапляється надзвичайна подія, про яку говорить весь світ, то путін завжди кілька днів ніяк не може відреагувати те, що відбулося, й пояснити як таке взагалі могло трапитися та заспокоїти народ. У кращому випадку виступає по телебаченню через 3 дні. Так було і з потужною атакою українських диверсантів на аеродроми російських стратегічних бомбардувальників. Коли тонував підводний човен "Курськ", то довго не реагував на катастрофу і нарався на обурення рідних загиблих моряків:

-Нічого не знаю. Я у відпустці.

Не приїхав після теракту на Дубровку в Москві, хоч особисто керував операцією зі знешкодження тих, хто захопив заручників. Коли в Беслані повстанці захопили заручників, то путін просто сховався і не показувався журналістам. Чотири дні мовчав після теракту в Беслані, а школу, в якій під час штурму російські військові перебили третину заручників, з яких більшість були дітьми, путін відвідав лише через 20 років. Здуріти можна від такого страху диктатора та його заходів безпеки! Боїться, що на місцях трагедії його чекала міна?

Головний опозиціонер випускає фільм про розкішний палац путіна в Геленджику – шоковані росіяни чекали цілий тиждень, щоб диктатор таке велике витрачання державних грошей перевів на жарт. Добу не міг вирішити як відреагувати на вхід українських військ на територію Курської області. Нарешті пояснив, що це лише масштабна провокація і займався різними дрібницями, коли на території росії йшли бої. 19 годин мовчав після теракту в торговому центрі "Крокус", побоювся приїхати на місце трагедії, а лише виступив зі зверненням по телебаченню. Після пожежі в розважальному центрі "Зимова вишня" міста Кемерово теж чекав два дні, щоб приїхати й покласти квіти до місця, де загинули люди.

путін **боїться приїздити на фронт**. За 3 роки війни в Україні жодного разу не з'явився на фронті. А на окуповану територію їздив лише 1 раз вночі у відбудований мікрорайон Маріуполя. У дворі нової багатоповерхівки зустрівся зі спеціально відібраними жителями, а з балконів обурені спектаклем мешканці кричали:

-Це все неправда!

-Це все напоказ!

Коли йшли бої в Курській області, то приїздив на територію області і, начебто, опинився в епіцентрі атаки українських безпілотних апаратів та ризикував своїм життям. Пізніше журналісти довели, що ні в якому епіцентрі атаки путін не знаходився.

путін зображає з себе великого полководця та завойовника земель, а хоч знає, що його кумири великі негідники й полководці Олександр Суворов і Георгій Жуков особисто підіймали людей в атаку й вели в бій. Імператори Наполеон Бонапарт і Олександр Македонський були присутні на полі бою й надихали своїх воїнів на перемоги. А нині навіть не побачиш російських офіцерів в окопах, які ховаються на дальніх лініях оборони й лише по рації чи по телефону дають команди солдатам:

-Вперед!

Нинішні російські офіцери включають дурника, якщо їм розповідають, що їх колеги під час тривалих бойових дій Другої світової війни лишалися живими в середньому 3 дні й вели людей в атаку та бігли на смерть, з криками:

-За мною!

Не може бути й мови, щоб путін визнав себе невдахою. Чи хоч взяв відповідальність за провали у своїй роботі президента. Боїться, що це призведе до втрати й так роздутого липового рейтингу. А діяльність путіна на посту президента – то суцільні

провали. Неприємне краще не помічати й не говорити про нього, а коли само собою не зникне, то добре, що завжди можна знайти й зробити винними стрілочників. Чоловіки розбігаються з країни, бо оголосили мобілізацію. Головнокомандувач Володимир путін довго думав і почав брехати росіянам, що мобілізація — це пропозиція військових, їм видніше, а йому нічого не лишалося як тільки погодитися.

путін постійно **переставляє чиновників** з посади на посаду, щоб ті не встигали обростати зв'язками й не почали плести **змови** проти нього. Про всяк випадок путін **пересаджав** до в'язниці всіх соратників Дмитра Медведєва, коли той підігрував путіну й один президентський строк зображав з себе керівника росії. Усі соратники поплатилися за те, що умовляли повного нікчому Медведєва балотувався на другий президентський строк і не дати путіну повернутися в крісло керівника росії.

путін **боїться людей**. Намагається зустрічатися лише з перевіреними й відданими його режимові. У перший рік свого президентства ще не завжди дотримувався цього правила і зустрівся з рідними моряків затонулого підводного човна "Курськ". Тоді вся країна по телевізору бачила як жінки звинуватили путіна в тому, що президент не врятував життя їх чоловікам і синам:

-Ні! Ніколи в житті я вам цього не прощу! Знімайте погони! Ви за свої погони боїтесь! Знімайте їх зараз! Краще зараз! Ми вам не дамо ніякого життя! Сволота!

Розлючений путін покинув зал з людьми, яких зробив удовами й сиротами. У гніві від принижень перед простими людьми й слів росіян про необхідність відповідати за влаштовану ним трагедію підводної субмарини зателефонував олігарху Березовському, який тоді володів Громадським російським телебаченням:

— Ви наймаєте повій спеціально. Дали їм по 10 доларів, спеціально, щоб мене дискредитувати.

Після тої зустрічі з обуреними людьми путін зачистив ЗМІ в росії від тих, хто міг створити хоч якісь проблеми диктатору. Розігнав телевізійні канали НТВ і Перший.

путін **боїться складних ситуацій**, тікає від труднощів, але тільки так і можна хоч щось змінити на краще в такій запущеній дрімучій країні як росія.

Коли почалася пандемія коронавірусної хвороби 2019, то жоден з лідерів країн планети не ховався від епідемії з такою впертістю. Світ дізнався, що таке Великий кремлівський карантин. Хто повинен був зустрітися з путіним, мав відсидіти 2 тижні в ізоляції й здати десятки аналізів. З журналістами путін спілкувався з окремої кімнати. Росіяни були більше налякані не стільки самою епідемією, а поведінкою президентом з його маніакальною грою в схованки. Коли так наляканий путін, то що робити нам, простим росіянам, які змушені їздити на роботу, пересуватися громадським транспортом, цілими робочими днями знаходитися в закритих приміщеннях?

З довгого столу путіна в Кремлі, сидячи за яким диктатора з чиновниками розділяли 6 метрів, сміялася вся країна. На такій відстані спілкувалися з путіним і перші особи світу, зокрема, президент Франції та Генеральний секретар ООН. Безпечна дистанція понад усе!

Місяцями путін сидів в бункері й ні з ким не зустрічався. Скасував усі робочі

поїздки й спілкувався лише відео зв'язком. Кому дозволяли зайти в бункер, то проходили дезінфекційні тунелі з арками, які розпиляли антисептики. До такого анекдоту теж не додумалися в жодній країні світу, крім росії. Відтоді кремлівського диктатора почали називати Бункерним дідом.

Життя в ізоляції діду сподобалося. Це як раз для тих, у кого манія переслідування. Чого вартий лише страх путіна, що хтось якимось чином отримає його ДНК.

При особистому поверхневому спілкуванні багато хто відзначає, що путін досить **чарівний**. І це теж одна з ознак психопата. Маніяки володіють якістю подобатися своїм жертвам. Легко втираються в довіру. Викликають нічим не обґрунтовані схвалення і некритичність. Здаються жертвам абсолютно нешкідливими.

Як у колишнього співробітника спецслужби путіна в крові професійна підозрілість, недовіра, манія переслідування. Все це породжує страх і невпевненість в собі. Важко бути тираном. Як в кожного вбивці, у путіна через страх розплати за скоєні злочини лише зростає параноя. Ой, нелегко бути тираном. Іноді, наче в російській народній казці, тиран не може обрати вірну дорогу. Стоїть перед кам'яною брилою, на якій написано, що направо підеш — посваришся з усім світом, наліво – смерть свою знайдеш, залишишся на місці – свої вб'ють, щоб посісти твоє місце.

Безпрецедентні заходи безпеки з охорони путіна лише підтверджують його **параною**. На утримання путіна з державного бюджету щодня витрачається 107 мільйонів рублів. А скільки коштують його забаганки? Наприклад, один день війни проти України?

путін підозрює народ у зраді. Влада путіна нагадує **спрута**, який тримає за горло майже кожного в країні. У снах жахів диктатору сняться народні хвилювання. Постійно посилює національну гвардію. **Турбота про безпеку президента путіна дивує.** Попередник путіна президент росії Борис Єльцин і останній керівник Радянського Союзу Михайло Горбачов могли вийти в будь-якому місці до людей. Багатьом людям путін нагадує Гітлера. Та у німецькій хроніці показують як Гітлер їде у відкритому лімузині один і стоячи, а величезні натовпи вітають його. путін зустрічається на вулицях тільки зі спеціально підібраними людьми в семи кільцях посиленої охорони. Кладе квіти до пам'ятників лише тоді, коли охорона повністю все довкола очистить від людей.

Коли приїздить у провінцію, то люди вперше в житті бачать стільки поліції. Запитують, звідки понаганяли стільки правоохоронців? Жах! Весь рух на дорогах наглухо перекривається. Президентський **кортеж летить із шаленою швидкістю**. Попереду три поліційні машини з мигалками й сигналами. Через 100 метрів ще три. Потім їдуть кремлівські чорти в сімох чорних мікроавтобусах із затемненими вікнами. Позаду дві поліційні автівки та швидка. Через 100 метрів знову авто з мигалками.

Коли путіна обрали на третій президентський строк, то його кортеж їхав у Кремль **порожніми вулицями Москви**. Тоді ще частина народу під керівництвом опозиціонера Олексія Навального не боялася висловлювати своє обурення узурпацією путіним влади. Тож людям заборонили виходити на вулиці, щоб ніхто не підняв плакати зі словами

протесту проти вічного правління путіна.

Це ж треба так боятися власного народу!

Хтось із пенсіонерів, коли бачить безпрецедентні заходи безпеки, то згадує як колись до них приїздив керівник Радянського Союзу Леонід Брежнєв і ні від кого не ховався.

Путін важко сприймає велике скупчення людей. Навіть своїх. Диктатору завжди доводиться переступати через себе, щоб виглядати природно. Співробітники спецслужби **обшукують** солдат, які беруть участь у заходах, на яких присутній путін. Група співробітників Федеральної служби охорони президента їздить з ним по зустрічах з народом і зображає то робітників заводу, то рибаків з човна, то зразкових вірян сільського храму. Навіть під час Новорічного привітання путіна на фоні, начебто, учасників війни в Україні за спиною президента поставили співробітників служби охорони. Кіно! Потім журналісти на фото по обличчях ідентифікують цих співробітників путінської охорони й з них сміється весь Інтернет. У ФСО кілька сотень співробітників. Невже не можна було передбачити такий скандал і хоч не використовувати одних і тих же **охоронців в ролі підставних**? Але в цій ситуації найцікавіше навіть не відсутність розуму в керівництві охорони путіна, щоб передбачити реакцію на штатних підставних, а те, що на цих театральних зустрічах з, начебто, представниками простого народу путіна одягають в бронежилет, що видно по складках на його одязі. путін не боїться, що йому свої охоронці вистрелять у голову чи проломлять лисину чимось важким? Чи до його охорони підбирають таких, що не можуть попасти в голову з кількох кроків? Дійсно, від страху до сміху один крок!

Російський диктатор є людиною **забобонною**. Про це свідчить хоча б те, що путін вважає себе проявом вищої сили і цим зміцнює свій авторитет серед російського народу. Доля посилає путіну знаки й дратує диктатора натяками. Катерина, молодша донька путіна, має дитину від коханця з таким же прізвищем, як і президент України Зеленський, один з найбільших ворогів диктатора. путін не приїхав на весілля Марії, своєї старшої доньки, бо святкування проходило в передмісті Гааги, де знаходиться Міжнародний суд. Путін відчував, що то поганий знак? Пізніше Гаазький суд виписав ордер на арешт російського диктатора.

Схоже, що путін у своїй голові чує ще й чийсь голос:

— Мої довгі діалоги не входять до жанру інтерв'ю...

Дідусь плутає діалог з монологом чи під діалогами має на увазі дебати з голосами у своїй голові? Такі собі дебати з Дияволом, "бій з тінню" вечорами чи шизофренія.

Ще з дитинства, відколи путіна зрадила рідна мати, він **нікому не довіряє**. Ось як про це згадує його дружина Людмила:

Сам Володимир Володимирович мені так і не сказав, що він офіцер КДБ. Було прикро, що Володя не сказав про свою справжню роботу. Якби він повідомив про неї за пів року, це виглядало б нормально. Але оскільки минуло вже півтора року й в мене була певна надія на зміцнення наших відносин, то в цей момент це був сигнал, що мені все ще не цілком довіряють.

У 2012 році придворний кінорежисер путіна Ігор Шадхан казав:

-Я одного разу спитав Путіна, чи довіряє він комусь. І він мені відповів: "Що ви всі про віру та про віру, Ігорю Абрамовичу, та нікому взагалі довіряти не можна!" Можливо тому він будує таку жорстку вертикаль влади.

Іноді чуєш, що путін не людина. Цар-тьми. Нечиста сила. Щось у цьому є. путін - абсолютне зло. І водночас нікчема. Жалюгідна закомплексована злобна. Цікавий парадокс!

Деякі росіяни кажуть:

-Нам все одно, що було з ним у дитинстві. Нецікаво чим займався до того, як стати президентом. путін - велика людина.

Та й самому путіну теж не подобається підвищена увага до його життя, особливо до особистого:

-Я завжди негативно відносився до тих, хто з якимось грипозним носом і зі своїми еротичними фантазіями лізе в чуже життя. У мене є особисте життя, в яке я не допускаю втручання. Його треба поважати.

путін **зробив зі свого особистого життя державну таємницю**. Та цю таємницю знає майже кожен житель росії й всі у світу, кому цікаве життя кремлівського диктатора.

Особисте життя путіна — це його особиста справа? Та ні! Четверть століття путін успішно переробляє російське суспільство за своїм образом і подобою! То може людям варто знати який путін насправді. Без телевізійного глянцю? росія має право знати все про свого керівника. Та й світу не завадить знати про того, хто становить для нього загрозу. Розповідь про життя і діяльність путіна - це не бажання поритися в чужій білизні знаменитості та плітки. Це злочини світового масштабу, вбивства тисяч людей, зруйнована доля росії та її народів.

Коли з вашим керівником було щось не так у дитинстві, а дорослим він весь час займався криміналом і корупцією до того, як стати президентом, його ледве не посадили, то вашу країну не чекає нічого хорошого. Так і сталося з росією. Людину ще можна витягти з бруду, але бруд з людини витягти неможливо. Дрібниці особистого життя диктатора можуть дати чимало інформації для роздумів, що світ чекає з таким керівником країни.

Мужичок з комплексом Наполеона дорвався до влади - то страшна справа! Утікай, хто може! путін - **типовий корупціонер з кримінальною** свідомістю й бізнес-хваткою. Дуже жорсткий. Впевнений у собі. Не міняє свої погляди. На людях, перед телекамерами намагається виявляти повагу до всіх. Цинічний. Немає ніякого відношення до справедливості. У путіна ніколи не було совісті.

Убогий Путін дає надію таким убогим, як і сам.

Страшно від думки, хто керує росією. А все тому, що народ звик вірити панівному класу. Мовляв, у владі найрозумніші. Компетентні. Так багато росіян думали й в часи Радянського Союзу. Як тільки прийде черговий правитель, відразу в країні нововведення. То кукурудзою всі поля засадять, то виноградники вирубають, то горілку

зроблять дефіцитом. Аби мала дитина управляла країною, то до таких дурниць подумалася? Багато росіян вважають дуже розумним і путіна, який тягне країну в прірву.

Про якийсь великий розум путіна говорити не доводиться. Фактів немає. Зірок з неба не хапає. Мозок у путіна середній. Хвилинку послухайте путіна й зрозумієте, що він людина недалеко. **З віком все більш помітною стає його тупість.** З ввічливості можна взяти до уваги вік путіна. Вікову схильність до маразму. Хоча для президентів такі поступки не роблять:

-Діду, якщо голова погано варить, то йдіть з посади.

Ще дружина розповідала про розсіяність путіна: чоловік постійно губив ключі.

путін належить до того типу злобних і закомплексованих, які **ненавидять успішних** людей. Надзвичайно емоційний. Емоції путіна видають його ноги, якими він завжди стукає, коли сидить за столом! Спалахує при найменшій причині. Хоч намагається всіляко приховати дратівливість, гнів. Не володіє достатнім терпінням і терпимістю, психологічним розумінням людей взагалі, жінок зокрема. Упертий і непоступливий. Дуже критичний до всього світу, людей.

Диктатор дуже легко **ображається.** Через якусь дрібницю на все життя. На засіданні керівників європейських країн президент Естонії погано висловився про росію. На очах у всіх путін демонстративно покинув зібрання. Подія відбувалася в лицарському старовинному залі зі стінами 10 метрів заввишки. Коли маленький диктатор повільно виходив з залу, то кожен його крок бив гучною луною по вухах усіх присутніх. У когось побігли мурашки по тілу. Дехто почав хіхикати.

Серед наближених людей путін **говорить дуже грубо.** Як звичайний бандит, а то й злочинець, який сидів. Це ще якось було прийнято серед колег у спецслужбі. Мало непоганий вигляд у спілкуванні з криміналом. Але царю не личить. Це дуже відштовхує людей. Друзі робили йому зауваження. Та путін нічого не може з собою зробити. Ні як не відійде від мови кримінальника. Думає не як творець, а як бандит. Мовою криміналу. Іноді враження, що слухаєш хулігана з підворотні, а не керівника найбільшої й найбагатшої ресурсами країни світу. Як колись німці з захопленням слухали Гітлера, так нині деякі росіяни ловлять кожне слово путіна. Хоча на відміну від Гітлера путіну не дано ораторської майстерності. Кремлівському диктатору не вистачає інтелекту, широти світогляду, здатності до експромтів!

Любить лякати людей. У великому й малому. Задоволення отримує однакове. Колишній канцлер ФРН Ангела Меркель боїться собак. Співробітники канцлера попереджають заздалегідь, що під час її візитів собак ніде не має бути. Але одного разу під час зустрічі путіна та Меркель лабрадор Коні вільно зайшла до кімнати. Меркель насилу взяла себе в руки, а президент росії поцікавився:

-Собака вас не лякає?

Деякі росіяни у захваті від капосного й підлого путіна:

— Розумний. Та ще й з почуттям гумору. Дотепний. Усім президентам президент. На першому місці в світі.

З кінця.

На початку свого правління путін на камери намагався поводитися стримано, скромно, підкреслено ввічливо, навіть іноді соромився публічності. Та поступово повірив у свій великий розум та неперевершене почуття гумору. Ширма початку царювання впала. Почав почуватися набагато впевненіше. Відмовився від тих масок, який змушений був носити, щоб обдурити виборців. Почав сипати недоречними жартами й репліками не лише під час спілкування з росіянами та чиновниками, а й з іноземними політиками. Які жарти — така й людина. Яка людина — такий і працівник. Все з вами, пане царю, давно зрозуміло. Коли путін жартує, то посмішка у нього добра, мудра й щира. Деякі росіянки з очима, що сяють від щастя та любові, обожнюють свого веселого кумира. Який тільки милий у них диктатор! Хоч потім плачуть на могилах своїх синів і чоловіків, вбитих на колоніальних війнах, чи померлих від пиятики, чи важкого безпросвітного злиденного життя, влаштованого їм путіним.

Хай навіть диктатор і жартує по – дурному та не смішно. Гумор у путіна так собі. Нерідко як у недалекого грабіжника з підворіття. путін виходець із підворіття. Тож і жарти його звідти. За часів Радянського Союзу, якщо вище керівництво країни й дозволяли собі такі жарти, то лише у лазні у вузькому колі своїх. **Дешевий. Недалекий. Нездоровий. Примітивний. Часто тупий. Недоречний.** Іноді від його жартів віє сексуальною стурбованістю. Не дотягує навіть до рівня відомого російського гумориста Євгена Петросяна, який, схоже, на старості впав у маразм. Деякі люди прояви маразму дідуся сприймають як жарти. Та народу аби повеселитися. Тільки ганьбить себе та росію. Анекдоти ще якось навчився розповідати, а от правити росією — ні.

Дехто радить сміятися, коли диктатор жартує. Мовляв, не сміятиметеся – можуть посадити. Тож дехто зі слухачів путіна сміється, але не відчуває до жартівника ні симпатії, ні обожнювання, лише – злість. Підлеглі й наближені до путіна змушені копіювати його манеру поведінки і спілкування, аби не втратити своє місце. Навіть якщо їм це не властиво через кращу освіту та вищий культурний рівень.

Гумор путіна нагадує казку про голого короля. Пройдисвіти, переконали короля, що, начебто, пошили йому сукню, яку не можуть бачити лише дурні. Ніякого плаття немає, але народ повірив пройдисвітам і ніхто не хоче, щоб його вважали дурнем. Таким чином, король походить перед міським натовпом голяка, і всі захоплюються його новим чудовим костюмом. Лише маленький хлопчик закричав:

-А король голий!

А в росії хоч хтось може сказати путіну, що його жарти не смішні й він став ходячим чорним гумором? путін вважає себе великим жартівником. Коли так продовжуватиме, то й **росію прожартує.**

Відносини певної частини росіян з путіним підтверджують твердження психологів, що **жертва може полюбити свого ката:**

-Сміємося разом з нашим президентом. Переконаємося, що правильно зробили, коли проголосували за путіна. Красунчик!

Зовнішність путіна ідеально підходить для співробітника спецслужби. Побачиш

такого – не запам'ятаєш. У путіна абсолютна відсутня харизма. А харизма б не завадила на посту президента країни. Дружина путіна згадує, як побачила майбутнього чоловіка вперше:

Володя стояв на сходах цієї каси. Він був дуже скромно одягнений, я навіть сказала б, бідно. Зовсім непоказний такий, на вулиці я навіть не звернула б уваги.

А ось як описує путіна німецька подруга його дружини Ірен Пінч у книзі "Пікантна дружба":

Я з цікавістю спостерігала за ним і дивувалася, чому Людмила мені нічого не сказала про його очі. Мене вразило не ніс і не волосся, а саме його трохи скошене до скронь очі над чітко позначеними блідими вилиццями, подібні двом голодним хижакам, що чатують здобич.

Щоб обличчя виглядало молодшим на кілька років **путіну** роблять уколи краси, **роблять ін'єкції ботоксом**.

Коли в міжнародній політиці не виходить так, як хоче, то іноді ботоксний фюрер каже:

-Нас знову надули.

Багато росіян цю фразу диктатора сприймає як повідомлення, що йому знову зробили ін'єкції краси.

Народ уточнює:

-Не нас, а вас.

Ботокс путіну і на мозок вплинув. А щічки, щічки — як накачали диктатору! Особливо помітно, коли робить вискал сміху... Дід щічки надуває і кулачком зморщеним з бункера погрожує всьому світу. У царя щічки з'явилися. Обличчя диктатора рознесло. Роздуте, як у гумової ляльки. Стало, як гарбуз. Гарбуз зі свинячими очима. "Ходить гарбуз по городу". Шедевр косметологів. Надувають і надувають! І як не бояться, що лусне. Надули б уже тирана як повітряну кулю та й випустили в небо. Летить, діду, в стратосферу!

За своєрідну ходу дружина називала путіна **Гусак лапчастий**.

Турботу про своє здоров'я путін перетворив на ще одну патологію. Дивні метаморфози відбуваються зі здоров'ям путіна. Не може людина, яка створила стільки зла, бути здоровою! Уявляєте, скільки людей його проклинають! Кілька років тому диктатор прикульгував. Тоді права рука не рухалася при ходьбі. Коли сидів у кріслі, то постійно дригав ніжками. Весь час крутив ногами в різні боки. Під час засідань з силою тримався за кути столу, щоб не видати тремтіння рук. Медики кажуть, що так намагався приховати ознаки хвороби Паркінсона. Ще й постійно злегка кашляв. І раптом усі ці ознаки поганого здоров'я майже зникли. Нині путін бігає, як хлопчик. Не покашлює.

Дехто з дуже підозрілих людей запитує:

-Це той самий путін?

Медицина робить дива! Хоч яку б силу не мала медицина, як би диктатор не молодився, не підфарбовував брови, немічність, старість і маразм в його вчинках і мові

вилазять назовні.

Диктатора переконали в ефективності різних шаманських процедур для зміцнення здоров'я. Приймав ванну і купався у відварі з молодих наповнених кров'ю рогів оленів. Наука ніякого цілющого ефекту від такої дурні не підтверджує. Олені на Алтаї знаходяться на грані зникнення. Путін сам купається в кривавих ваннах та ще й сусіднім країнам влаштовує криваві лазні у вигляді воєн.

В колишньому монастирі Помпоза на півночі Італії знаходиться фреска XIV століття із **зображенням Антихриста**. Це один з найпопулярніших образів Антихриста, рогатого противника Ісуса Христа, який видає себе за Месію. Коли путін став президентом і його фото облетіло весь світ, то відразу почали вказувати на велику, прямо таки неймовірну, схожість рогатої істоти з італійської фрески та керівника росії. Науковці світу почали зі здивуванням відмічати схожість путіна із зображеннями диявола, **Сатани** та демонів на інших стародавніх картинах та в скульптурах. У древній книзі "Словник Пекла" зображений **Демон Балл** – один із семи принців пекла. Викапаний путін! Та ще й з двома головами – kota та жаби, а замість ніг має павучі лапи. Найцікавіше, що на путіні надіта корона, оскільки він вважався головним королем у підземному царстві. Дуже схожий на путіна й померлий на фресці "Похорон **Сатани**". Фреска створена ще в XIV столітті й знаходиться у Соборі Верони в Італії. Та в музеї образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва "Ермітаж" в Санкт-Петербурзі зберігається бронзова статуя диявола XII століття. Виглядає вона як собака з обличчям путіна. В Інтернеті можна легко знайти всі ці зображення.

І який висновок? Яке послання надсилають сучасним землянам з Середньовіччя? путін — істота з пекла? Не людина?

9.Сімейки злодіїв

Путін **не поважає** жінок — **Комплекс** неповноцінності — Нецілований кохався **сам з собою** - Перша дружина Людмила вийшла заміж за путіна через розчарування в чоловіках і страх залишитися старою дівою, а путін одружився з нею, бо в ті часи **лише одружених** випускали за кордон - Таємний **щоденник** Людмили, яка ні дня не працювала після заміжжя — Людмила зізналася, що путін сімейний садист і **знущався** над нею, вагітною, а свекруху ненавиділа — **Племінниця моєї дружини** нагадує мені долю дружини путіна - Кремль **знищує** книги, де є хоч крихта правди про путіна - Перший **розлучений** правитель росії — Як і Людмила, таємна дружина путіна Аліна теж живе коштом вкраденого чоловіком у росіян, а ще **в страху**, бо майбутнє диктатора туманне — Сини Аліни-найбільш засекречені **діти** росії — Доньки путіна шукають еліксир **безсмертя** для татуса й гребуть гроші лопатою. Такі ж корупціонери, як і путін — Доньки путіна лише зображають вчених. Мій зять теж зображав з себе вченого, а виявилось, що, як і у мене, його рівень компетентності - двірник на будові. Але ще не вечір! — Доньки використовують в науці батьківський досвід обману в політиці - Катерина Тихонова 50 разів літала до

коханця Зеленського в Німеччину з 12 державними охоронцями - Реальні фантастичні заробітки й вигадані фронтові **подвиги** старшої доньки путіна Марії Воронцової - Третя таємна донька путіна **засуджує** війну росії проти України - путін одружений з росією і робить з нею, що хоче - Україна єдина, хто може покарати путіна за його злочини

Путін **не любить і не поважає жінок**. На зустрічі з президентами пішов дощ і парасольку охоронці тримали лише над путіним. З парасольки вода лилася на президента Франції. Поруч з ними стояла й мокла під дощем жінка - президент Хорватії. путіну і в голову не прийшло, щоб сказати охоронцям аби віддали парасольку жінці. Ганьба!

Бідне й дике дитинство й власна зовнішність, якої надзвичайно соромився перед дівчатами, сформували в юному путіні **комплекс неповноцінності**. Коли разом із "золотою молоддю", в основному з дітками начальників, навчався в Ленінградському університеті, то йому було соромно, що всі однокурсники знали, що його мама — прибиральниця, а тато — вахтер. У ті радянські часи більшість хлопців одружувалися у 18 —23 роки, відразу після закінчення школи, навчання в училищі або виші чи служби в армії.

За твердженням знайомих путіна, він мав великі проблеми зі стосунками з дівчатами. До 30 років так і лишався нецілованим, що дуже било по його психіці. До дівчат боявся й підходити, бо всі категорично не хотіли з ним зустрічатися. Ніщо так не принижує чоловіка, як відмова жінки. Особливо, коли вам відмовили всі. Це і породило купу комплексів і збільшило бажання піднятися над людьми. путін **змушений був займатися коханням сам із собою чи з друзями** доки не зустрів Людмилу. Їй першій йому вдалося заморочити голову. У Людмили як раз був період великого розчарування в чоловіках. Через невдалі відносини з чоловіками у неї виникла низька самооцінка й купа психологічних проблем. Дуже хотіла заміж. Хоч за першого зустрічного. Боялася залишитися незаміжньою до смерті, старою дівою, що в ті часи вважалося великою ганьбою.

Як **путіну вдалося зробити домашню сіру мишку з чарівної блондинки** - стюардеси зі знанням іноземних мов? Тут без допомоги Диявола не обійшлося! Однокласники Людмили теж у шоці, згадують якою була у школі:

-Весела. Активна. Заводна. Лідер. Любила бути в центрі уваги. Мріяла стати актрисою.

Майже всі шкільні роки ходила на заняття театрального гуртка. Грала чимало ролей з російської класики. А потім дійшло до того, що при розлученні з путіним зашугана Людмила іронічно дивиться прямо в камери й повторює ті слова, які від неї чекає диктатор, що стоїть поруч:

-Я, дійсно, не люблю публічність.

Хто ж їй повірить? Хто поведеться на сказані під тиском слова жінки, чиею найбільшою мрією було стати актрисою й купатися в славі? Кого переконає неправда,

сказана людиною, яка написала сценарій кінофільму про своє терпляче сходження до слави першої леді? Хто сліпо довірятиме хитрий і терплячий хай і не першокласній актрисі, яка відверто на весь світ натякала на своє нелегке життя з монстром? Та публічність і слава – це головне, чого хотіла душа Людмили ще з раннього дитинства й усе життя.

Російський народ путін вважає особливим. Йому здається, що народу не подобаються жінки керівника країни, які лізуть у справи чоловіка, як це робила Раїса Горбачова. Тому диктатор і ліпив з дружини – актриси, стюардеси, викладача вишу – образ ледве не монашки, великої вірянки, яка тільки й з'являється на людях лише в церкві на релігійні свята.

З вигаданої нелюбові дружини до публічності путін ще й робить одну з головних причин розлучення:

-Вся моя діяльність і робота зв'язана з публічністю. З абсолютною публічністю. Комуś це подобається. Комуś ні. Але є люди, які з цим повністю несумісні. Ось як Людмила Олександрівна.

Про дружину путіна журналісти любили говорити як про першу леді й найбільш впливову жінку росії. Ніякого впливу ні на чоловіка, ні на країну не мала. І тут поступилася чоловіку. Грала роль скромниці. Обережної. Потайної. Простуватої. Не така розумна й смілива, як дружини Михайла Горбачова чи Бориса Єльцина.

Журналісти в Інтернеті знайшли таємний **щоденник** Людмили, коли вона ще була дружиною путіна. Скинула з свого віку десяток років. Називає себе Оленою. Має на увазі свою схожість з Оленою Прекрасною? Царицею, красу й чарівність якої всі знають ще з давнини? Найкрасивішою жінкою на Землі, за яку царі готові вести війни, як у часи Древньої Трої? Спеціалісти легко встановлюють авторів цих щоденників по тому, з чийого комп'ютера ведуться записи та ще по деяких ознаках, які видають з головою. Прекрасній дамі нудно без уваги до себе. Мадам бореться з тугою. Мається дурницями. Проходить дивні ідіотські тести в Інтернеті. Пише, що має шанувальників і залицяльників доки чоловік п'є з неї кров.

На дружину путіну завжди було наплювати, взагалі на неї не звертав ніякої уваги, хіба що прикидався дбайливим чоловіком перед телекамерами. Жінка не контролює власне життя. Протокольні посмішки. Сльози відчаю. У перший рік президентства путіна Людмила ще намагалася кричати про допомогу, але її ніхто не почув:

-Яка країна? Яка держава? Він навіть шафу зібрати чи кашу дітям зварити не може.

А потім життя, як і в багатьох перших леді, перетворилося на суцільну брехню, потрібну її чоловіку для роботи. Гарна схожа на ангела дівчинка зі звичайної робочої сім'ї, яка мріяла стати актрисою, займалася в театральному гуртку, щоб здобути славу. Доля лише усміхнулася з її мрій. Дам я тобі славу, дурненька. Робота актриси – то каторга. Не потягнеш! Для тебе є простіший шлях до слави. Актриси лише заздритимуть.

Попри якісь задатки таланту без знайомства в театральне училище вступити не вдалося. Довелося бідній шукати себе в іншій ролі. Працювала на пошті. Потім,

начебто, на заводі токарем. Санітаркою в лікарні. Навіть вела гурток в будинку для школярів. Начебто, була стюардесою, але через її зріст ще нижчий за путіна, багато людей мають сумнів щодо цього її твердження. Вивчилася на філолога й викладала німецьку в Ленінградському університеті. Коли вчилася на третьому курсі вишу, то подруга в театрі познайомила її з путіним. Через 30 років теж у театрі подружжя путіних оголосило про своє розлучення. Чужими зійшлися. Чужими розійшлися. Тільки безвихідь, власні комплекси, бажання швидше створити сім'ю, страх залишитися самотньою та брехня путіна змусили таку жінку вийти за такого страшенького чоловіка, з яким відмовлялися спати навіть повії, коли той вже працював у мерії й мав купу грошей.

Ще до одруження ні разу вчасно не прийшов на побачення. Іноді годину здалеку потайки спостерігав за нею, як вона його чекає. Випробовував майбутню дружину за рекомендаціями інструкцій спецслужб. Така поведінка ображала жінку, але їй дуже хотілося заміж. Людмила жила з батьком – пияком. Потрібно було допомагати матері й сестрі. Шукала підтримку в чоловікові. Кращого варіанту для заміжжя у неї не було. Людмила **вбила собі в голову, що путін – то її останній шанс у житті вийти заміж.**

Якось через неприємності навчання пішла з путіним на вечірку, де, щоб зняти стрес, запалювала на повну й привернула увагу всіх чоловіків. У кінці вечірки путін заявив про те, що їм потрібно припинити зустрічатися через її нескромність. Людмила згадувала як після такого потрясіння поїхала з Ленінграда додому в Калінінград:

Ходиш, працюєш, робиш щось по дому, але абсолютно не помічаєш, що відбувається. Я не могла ні з ким розмовляти. Існувала лише одна думка – це необхідно пережити, перетерпіти, перестраждати. Не приховую – було дуже боляче.

путін прилетів до неї в Калінінград. Пояснив, що, начебто, був випадково у відрядженні і подумав може зайти мимохідь. Людмила зрозуміла, що настав момент істини. Візьме її в дружини чи ні? Згадує як проводжала його о 5 ранку в аеропорту й плакала, клялася, що любить:

Наші відносини були, як і раніше, невизначені. Напевне, там в аеропорту, за кілька хвилин до вильоту, Володимир Володимирович і приймав рішення продовжувати відносини чи ні.

путін **одружився з нею через кар'єру**. На роботу в Дрезден направляли лише одружених.

У відносинах з Людкою взагалі не було періоду залицянь. Людмила пише, що ніяких загравань перед весіллям не було, бо путін весь час проводив зі своїм другом нині відомим віолончелістом Сергієм Ролдугіним, про якого говорять, як про **коханця диктатора в молодості**. Про міцну чоловічу дружбу путіна з віолончелістом Сергієм Ролдугіним було багато шуму. путін подарував йому Будинок музики в Санкт-Петербурзі, де проводить конкурси молодих талантів, серед яких Сергій, за словами пліткарів, підбирає собі партнерів для ліжка. Музикант – власник знаменитого панамського офшору з 2 мільярдами путінських доларів.

Знущення з дружини стало нормою для путіна. У перші роки спільного життя готував її до життя дружини майбутнього шпигуна чи реалізував свої садистські нахили? Кидав у воду, щоб навчилася плавати. Примушував плисти з рушницею в руках. У морозну погоду вчив кататися на лижах. Сприймав її як обслугу. Висловлював нескінченні претензії. Знайомі наголошували, що Людмила – богиня **кулінарії**. Особливо добре у неї виходили її фірмові блюда – запечена риба й пироги з капустою. Та путін завжди знаходив привід причепитися й до їжі, яку готувала дружина. Людмила зізнавалася журналістам:

Приходить, Володя, скажімо, на обід. Я, природно, накриваю на стіл. Чоловік їсть. Я із завмиранням серця чекаю реакції. Її немає. "Як м'ясо?" — не витримую я. "Сухувато". Для мене це, як ніж у серце. Я так старалася, за м'ясом спеціально їздила, згодом готувала. Можна сказати, усю душу виклала. І – сухувато!

Ставив над нею свої маніпулятивні експерименти. Заборонені способи. Приниження. Знецінення її як людини. Емоційне насилля. Депресія. Тривожність на грані паніки. Муштра. Як усе це почалося з першого побачення, так і продовжувалося все сімейне життя аж до розлучення:

-Те, що Володимир Володимирович все наше спільне життя мене випробовував, — цілком точно. Завжди було відчуття, що він весь час як би спостерігав за мною – яке я зараз прийму рішення: вірне чи ні. Витримаю я те чи інше випробування.

Під час інтерв'ю Людмила часто нахилиє голову й дивиться в підлогу. Нагадує загнану в кут жертву.

Коли Людмила вперше завагітніла, то поїхав на навчання в Москву. Зі свекрухою Людмила не знайшла спільну мову. Жила у дачному будиночку батьків чоловіка. Воду доводилося носити відрами з колонки. Найближчий магазин бозна-де.

Як жертва Людмила так звикла до свого ката, що й нині з іншим чоловіком їй чогось та не вистачає.

Щось подібне трапилося з **племінницею** моєї дружини. Просту красиву харизматичну дівчинку з села, доньку сільських ледь не святих вчителів, по знайомству засунули в столичний університет. Щоб хлопці не чіплялися й не заважали здобувати освіту, батьки відмовилися селити її в гуртожиток і дівчина всі роки навчання проживала у нас вдома, звідки 15 хвилин іти до її вишу. Коли захотіла мати свої гроші, то по оголошенню потрапила в репетитори до дітей іноземця, який після університету взяв її на високооплачувану роботу у свою контору. Посада племінниці дозволяла брати хабарі й до неї, нецілованої, відразу приклеївся маніпулятор й пройдисвіт, який вже будував плани як виступатиме середником в отриманні хабарів. Охочих отримати дозвіл іноземної контори – море! Через отриману від батька патологічну чесність і через страх втратити престижну роботу, племінниця не погодилася на хабарі, але 12 років, доки жила з маніпулятором, всі зароблені гроші віддавала коханому. Не було жодної людини, яка б схвалювала її вибір супутника життя. Коли п'яний лікар ледь не зарізала її під час аборту, коли видалила все, що бачила, то в лікарні маніпулятор взагалі поставив на ній хрест. Лише моя дружина була разом з нею. Потім маніпулятор

наскільки знахабнів, що приводив коханок прямо в їхнє ліжко й пропонував втрюх зайнятися коханням. Племінниця знала про легку руку своєї дружини, тож пригасила свою гординю, прийшла до неї й попросила видати її заміж через сайт знайомств за першого зустрічного. Дружина зайшла на сайт і зробила три спроби. Коли усі троє кавалерів бачили фото нареченої і дізнавалися де вона працює й скільки заробляє, то відразу давали згоду одружитися. З трьох претендентів один сидів у тюрмі, другий був у закордонному відрядженні. Найбільше пощастило третьому. Нині вони збудували великий дім під Києвом і у них після штучного запліднення народилася донька. Їм заздрить море людей, але племінниця іноді з тугою згадує баламута й брехуна. Племінниці не вистачає принижень і знущань?

Про емоційне насилля путіна над дружиною світ дізнався з першого детального описання життя президента росії, яке на початку 2000-их років тричі видавалася в росії. Спочатку з'явилися дві частини - "Володимир путін. Історія життя" та "Володимир путін. Дорога до влади". Перша книга користувалася шаленим успіхом у читачів. Лінійній сонній владі почало доходити яку шкоду можуть завдати президенту ці книги нині й у майбутньому. Розповсюдженню другої книги почали робити штучні перепони, забороняли її брати для розповсюдження у великі книжкові мережі. Та все одно люди її розхапали. Шустрий провладний автор військовий журналіст Олег Блоцький ще й ухитрився випустити обидві частини однією книгою накладом 200 тисяч екземплярів - "Володимир путін". Магазины і покупці чекали на бестселер. Даремно. Жодна книга з величезного накладу не потрапила у відкриту продаж. Книгу повністю викупили та вивезли й спалили. Видавці відбулися легким переляком. Дружина путіна була занадто відвертою з автором книги й проговорилася, що її чоловік - сімейний тиран. Є спогади Людмили як путін знущався з неї, вагітною, або коли був у нетверезому стані. Як садист бив дружину. Під час любовних ігор любив, як дівчинка, щипати дружину. Є у книзі й пряма мова Людмили про відносини з чоловіком:

Коли говорити про почуття, то це не було якимось миттєвим захопленням чи коханням з першого погляду. Знаєте як буває: зустрів людину й відразу закохався. Ось такого не трапилося... Володимир брав мене змором і постійно мене випробував.

Холодність і безсердечність чоловіка Людмила пояснювала тим, що путін жив у Ленінграді. Холодне місто зробило холодним і путіна. Коли став президентом, то сімейне насилля путін легалізував в законодавстві росії. Зробив покарання лише як адміністративне правопорушення. Нині згідно з російським законодавством сімейним садистам загрожує хіба що штраф у 5 тисяч рублів (63 долари), а раніше, коли побиття в сім'ї вважалося кримінальним правопорушенням й за це багато садистів загримили за ґрати. Російські чоловіки, які полюбляють розпускати руки, дякують президенту. Наш пацан! Отакі нині в росії традиційні сімейні цінності.

У Дрездені як мінімум тричі на день вагітна Людмила спускалася й підіймалася по східцях у квартиру. Ліфта не було. Ось як вона про все це згадує:

Відсутність чоловіка під час вагітності, який би чимось допоміг, не стала для мене складністю, тому що з дитинства я була досить самотійною. Уявіть собі: я,

вагітна Катєю на сьомому місяці, Маша в одній руці, сумка з продуктами — в іншій, і пішки на шостий поверх. Тут на сходовий майданчик виходить сусід з дружиною і бачать мене, як я деруся нагору. Німа сцена. У сусіда очі стали більшими. Він тільки й зміг видихнути: "Людо, ну хіба так можна?" Потім сусід бере Машу, сумку та підіймає їх на шостий поверх. Але ж це було одного разу. А у мене таких походів за день щонайменше три. Потім, знаю, сусід кілька разів казав чоловікові: "Володю, треба допомагати. Треба допомагати, Володю!" Але це не мало особливої дії, оскільки у Володимира Володимировича був принцип: жінка в будинку все повинна робити сама.

Німці, сусіди по під'їзду, бачили як Людмила плаче від такого життя. Постійно докоряли путіну, що не допомагає дружині. Навіть сміття з квартири виносила дружина. Та путін не відступив від свого головного сімейного правила – діти й побут його не стосуються!

У досє західнонімецької розвідки, опублікованих у ЗМІ Німеччини, повідомляється, що під час служби у КДБ Володимир Путін **бив дружину**. Та Людмила лише казала подругам:

— Мій чоловік вампір, але він мені потрібен.

Після операції путін не приїхав до дружини.

Думка дружини теж ніколи не цікавила путіна. На честь близької подруги дружина хотіла назвати доньку її іменем, але путін і слухати не захотів і назвав на честь своєї нерідної, але офіційної матері, яку Людмила ненавиділа:

-Я плакала та сперечатися було безглуздо.

Біль дружини від нескінченних принижень заповнило все її життя. При першій же нагоді дружина намагалася розповісти про справжнє обличчя чоловіка. Таке життя, як у Людмили в часи, коли путін працював у спецслужбі, було в багатьох радянських жінок.

Людмила весь час у шлюбі ніде не працювала. На людях зображала милу просту щиру симпатичну дружину чиновника.

На фоні путіна з його собачою пикою (так і дивись, оглядайся, щоб не схопив зубами ззаду за штани!) його дружина виглядала, як фея.

-Я з тих жінок, що зупинить коня, який скаче. Та чоловіки таких жінок на руках не носять.

Одинока. Мріяла про спокій і свободу. Ніколи не знала де її чоловік і з ким. З коханкою чи коханцем? Діти вже виросли. У кожного своє життя.

-Мені спочатку свою колишню дружину, Людмилу Олександрівну, заміж потрібно видати, а потім я вже про себе подумаю.

Невже Людмила така нікчема, що не може дати собі раду і її потрібно пристроювати? У перші роки президентства свого чоловіка жінка намагалася якось натяками публічно вплинути на путіна, а потім все так далеко зайшло, що боїться й слова зайвого сказати, щоб з нею нічого не зробили. Після нового заміжжя омріяних спокою й свободи теж немає.

Як і в чоловіка, головне її почуття – страх. Хоче вижити. Врятувати дітей. Монстр путін скоїв стільки злочинів, що його дружина не може знати хоч про частину з них. Та Людмила ніколи нічого не розповість. Живе під ковпаком. Разом з доньками їсть з тієї ж державної годівнички, що і їх батько. У них є все й навіть більше. Була домогосподаркою, її зробили мільярдером. Має замок у Франції. Купили мовчання жінки. Дорого! Так, дорого. Та коли заговорить, то збитки будуть набагато більші. Навіщо руйнувати собі й дітям життя?

З ким поведешся – від того й наберешся. Людмила стала багато в чому схожою на чоловіка. Розділяла його відношення до людей. Німецька подруга Людмили дружина гамбурзького банкіра Ірен Пінч у 2001 році випустила книгу спогадів "Пікантна дружба", де розповідає:

Я не могла не зізнатися, що Березовський і мені не вселяє симпатії, але коли Людмила вкотре почала пояснювати поведінку цієї людини причинами, пов'язаними з її єврейським походженням, мені, щоб відстояти хоч краплю справедливості, захотілося суперечити.

Як і в путіна, в Людмили поступово з'явилася манія величч:

Не знаю, наскільки було помітне моє роздратування, але Людмила, ніби прочитавши мої думки, раптом гордо заявила: "Мені більше подобається сидіти в царській ложі". Ось як вона оцінила старання моєї подруги, яка дістала їй найкращі та найдорожчі місця, які тільки були в Гамбурзькій опері. "У царській ложі!" Я насилу змусила себе проковтнути різку відповідь: "Я, на жаль, за всього бажання не можу надати тобі нічого навіть схожого. Такого тут просто нема. У Гамбурзькій опері бургер – король".

Людмила доводила Ірен, що у них з чоловіком все добре:

Ні, вони з Володею чудово підходять один одному, вважала Людмила. Він те, що їй потрібно. Він не п'є та не б'є її. Мене вразили простота та категоричність при визначенні чоловічих чеснот. Сльози навернулися Людмилі на очі через те, що її погляди не знаходять розуміння. Потім, невесело посміхнувшись, вона сказала: "Але на жаль, він вампір". Я не зрозуміла, що Людмила має на увазі: чи розширила коло знаків зодіаку, які любила залучати, щоб схарактеризувати людину, чи натякала на якісь особисті якості чоловіка? Її віра в знаки зодіаку перетворювалася на одержимість, і височіючи над усіма іншими характеристиками, спотворювала справжній образ... Сумнівів не було: вона мала на увазі саме вампіра, але чим непривабливіша була метафора, тим смішнішою вона здавалася стосовно чоловіка. ... З опису Людмили виходило, що вони з Володею повні протилежності, а протилежності, як відомо, притягуються. ... Як правило, вона його жартів не розуміє. Гумор довго до неї доходить. І вона часто відчуває напругу, яка понад її сили, відчуває, що з неї висмоктували всі сили.

Як і путін, Людмила стала багатою коштом народу. Живе на гроші, вкрадені путіним. Мабуть, молиться, щоб перший чоловік якомога довше залишався при владі. Бо все, що нині має не дуже законне. Пам'ятає про дітей колишніх правителів росії.

Сина Сталіна тягали по тюрмах та засланнях доки не довели до кладовища. Дочку Брежнєва залишили без житла і та спилася. А бідолашній Людмилі, певне, потрібно з храму не виходити: замолювати нескінченні гріхи свого колишнього чоловіка. Люда то знає, що слідчі можуть написати сотні томів зі звинуваченнями путіна у злочинах. Та їй можуть висунути якісь звинувачення.

Коли путін залишився без роботи після політичного краху Анатолія Собчака, то йому потрібно було терміново тікати з Санкт-Петербурга. Найкраще до Москви. Бажано, на вищій щаблі влади, щоб не дістали. Путіну пропонували обійняти посаду в пресслужбі адміністрації президента Єльцина. Тоді у розмові з подругою Людмила скаржилася, що **ця посада непридатна для додаткового заробітку**. Та й сам путін відмовився від посади в пресслужбі, бо там, дійсно, не можна було отримувати хабарі. Виручив боржник путіна керівник справами президента росії Павло Бородин. Коли ще путін працював у мерії, то допоміг зятю Бородіна уникнути тюрми за те, що той в нетверезому стані збив пішохода.

Людмила володіє компанією, яка під великі відсотки видає **мікро кредити** по всій росії. Мила й скромна колишня дружина путіна збагачується на тому, що її колишній чоловік зробив половину населення країни майже жебраками.

Казково багата Людмила залишилася живою. Вже добре! Жінка просто хоче жити. Якогога довше. Їй користуватися отриманими від першого чоловіка благами. Заслужила!

Після розлучення з Людмилою взяли підписку про нерозголошення інформації про путіна? Існує спільна домовленість, щоб Людмила своїми зізнаннями не шкодила президенту. Після розлучення Людмила, яка після одруження з путіним жодного дня не працювала, зуміла купити елітну нерухомість у Франції, Швейцарії та Іспанії.

путін на людях якось безглуздо почав пояснювати, що Людмила йому більше не дружина:

-Відстояв вахту.

Існує така думка в російському суспільстві: те що путін ось так просто взяв і відпустив дружину, то заслуга його **другої таємної дружини** Аліни Кабаєвої, матері його 2-х дітей. Аліна — олімпійська чемпіонка з художньої гімнастики. Як казав персонаж радянської кінокомедії "Кавказька полонянка":

-Спортсменка. Нарешті, просто красуня!

путін на камери демонстрував єдність з дружиною, а в цей час таємно зустрічався з Аліною, яка постійно розповідала журналістам як дуже хоче вийти заміж, мати сім'ю і дітей. В одному інтерв'ю Кабаєву запитали чи може вона увести чоловіка з чужої сім'ї:

— Коли є вже проблеми в сім'ї і чоловік дивиться на іншу жінку, спілкується з другою жінкою, а не з дружиною, значить уже проблема відбулася. Тому вже нічого хорошого в сім'ї не може бути.

Аліна Кабаєва розповідала в інтерв'ю, що в неї є хлопець. Очі в Аліни горіли від щастя. Ясно було що мова йде про путіна та його гроші. Тому що найбільше в житті Кабаєва обожнює гроші. Аліна світилася від того, що має стосунки, як вона думає, з

найбагатшою людиною планети.

Аліна казала:

-Гроші – це важливо. Без грошей ти ніхто. Ти не можеш забезпечити собі те життя, яке хочеш. Жити у своє задоволення. Я хочу добре жити. До хорошого швидко звикаєш. Люблю хороші машини, люблю купувати дорогі речі.

Ніхто не сприймає Кабаєву як політичну впливову персону. Лише як піар-інструмент. Журналісти повідомили, що Кабаєва народила дітей путіну, коли диктатору було під 70 років. Ніхто з влади не заперечував такої інформації. Більшість чоловічого населення росії взагалі не доживає до такого віку, а їх президент ще й здатен дітей робити в такому віці. Рейтинг путіна відразу пішов угору. Потяг до розкоші через злиденне дитинство, зламана батьками й тренером психіка, її дуже обмежений розум дали змогу путіну використати Аліну на повну. Кабаєва створює диктатору **імідж, що він ще міцний чоловік, бо має в коханках таку красуню.**

Злі язики кажуть, що Кабаєва народжує згідно з графіком, розробленим вченими. Та й говорять не стільки про роди Кабаєвої, а про неї як сертифіковану наложницю з інкубатором. З медичним центром особливого призначення. У своєму **інкубаторі виробляє чергову порцію стоволових клітин для омолодження путіна.** У березні 2015 року швейцарський таблоїд "Ное Цюрихер Цайтунг" опублікував статтю, в якій розповідалося, що президент Путін таємно зняв два номери у приватній VIP-клініці Святої Анни, де Аліна нібито народила двох доньок-близнюків. Преса особливо зазначила, що спростування з боку Кабаєвої не було. Акушерка з Швейцарії, яка не лише приймала роди, а й займалася штучним заплідненням і забагато знала, після родів, згідно з життєвими правилами путіна, як порядна людина й небажаний свідок, швиденько померла. Також у пари, за неофіційними даними, є двоє синів-близнюків, їх Аліна народила 2019 року у Кулаківському пологовому будинку у Москві, хоч публічно й офіційно цього не визнає.

Та більшість журналістів стверджує, що Кабаєва в ці роки народила лише 2 синів, з якими її бачили в публічних місцях. У 2015 році – Івана, а у 2019 – Володимира.

Діти Аліни Кабаєвої — найбільш засекречені діти росії. Дітей немає в базах даних. Для них роблять документи прикриття як для шпигунів. Малюки ростуть з відчуттям, що вони якісь особливі. Діти літають окремими літаками, їздять у броньованих авто чи на бронепοїзді. Живуть в розкішних палацах. Не ходять до дитячих садків і шкіл. З ними займаються гувернери. Все їх життя проходить під державною охороною. Не спілкуються з чужими дітьми. Хіба що з дітьми подруг матері. Нечасто бачать свого батька. Все це фінансується коштом російського народу. Лозунг "Все краще — дітям" путін втілює в життя, та лише щодо своїх дітей, але не зізнається й обіцяє всім росіянам:

-Батьки повинні бути впевнені в тому, що держава надає їм необхідну підтримку.

Щодо дітей бідняків – то путін відправляє їх на бійню в Україну!

Під час **залицянь** до Аліни Кабаєвої путін використовував прийоми, якими оволодів, коли став співробітником спецслужби й кримінальником. Опинитися на шляху у путіна

для багатьох означає підписати собі смертний вирок, а як пощастить, то лише отримати зламане власне життя. Спочатку **дивною смертю** загинув відомий співак **Мурат Насирова**, з яким в Аліні був бурхливий роман. На своєму концерті співак оголосив, що збирається одружитися з Аліною. Та Аліна не поспішала. Насиров був забезпечений, але у Москві було повно чоловіків, багатших за співака. Через кілька днів його вбили й викинули з квартири у висотці. Нещасний випадок! Інший коханець Давид Іоселіані мав поліційні погони й був з Аліною понад 2 років. Не приховував, що одружений і має дітей. Подарував Аліні авто. Коли дізнався, що на коханку поклав око путін, то поліціант швиденько відмовився від Аліни, Проміняв Аліну на кар'єру й гроші. Та це не врятувало його від кримінальної справи й необхідності ховатися від правосуддя.

А у 17 років Аліна казала, що після завершення спортивної кар'єри хотіла б підкорити Голлівуд. Гімнастка мріяла про кохання з блискучим красенем-кінозіркою, а не про огидного лисуватого діда, кримінальника і маніяка. Іронія долі!

путін і Кабаєва познайомилися у 2001 році на святкуванні отримання російськими гімнастками всіх золотих медалей на чемпіонаті світу в Іспанії. Аліна весь вечір розмовляла з президентом про художню гімнастику.

Коли познайомила з путіним, то почала **мріяла стати першою леді**:

-На Новий рік я загадала бажання, але воно не здійснилося. Я чекаю коли здійсниться.

2000 року на Олімпійських іграх в Австралії очікували, що Кабаєва виграє золото в багатоборстві, але Аліна не втримала обруч і за підсумком здобула лише бронзову медаль. Тоді від сорому не знала як повертатися в росію. Коли зв'язалася з путіним, то в міжнародній пресі кілька разів повідомлялося, що президент таємно одружився з нею, але ні він, ні вона жодного разу ці чутки не прокоментували. Майже відразу закрили видання "Московський комсомолец", яке написало, що одружений президент путін замовляє банкет на Трійцю з нагоди шлюбу з новою дружиною Аліною Кабаєвою. Передруковували новини навіть в американських ЗМІ. Кабаєва відмовилася коментувати цю новину. Її пресекретар вимагала від газети надрукувати спростування. Через кілька днів на Сардинії путін під час пресконференції у відповідь на запитання про публікацію в "Московському кореспонденті" сказав, що в цій історії:

-Немає жодного слова правди.

Аліна намагалася легалізувати відносини з путіним. Зробила навіть спробу обвінчатися з диктатором у монастирі на острові Валаам у таємній резиденції путіна неподалік Петербургу. Та путін не оприлюднив вінчання. З 2011 року Аліна почала носити на пальці весільну обручку. Та першою леді росії так і не стала. Не знає чи врятують її від **сорому** мільярди, золото, дорожчості, маса елітної нерухомості? Хоча чого соромитися? Хто не знає через що довелося пройти Кабаєвій, щоб досягти такого, то їй дико заздрить! Публічно Аліна Кабаєва говорила лише, що вона щаслива, її оточує кохання і поруч є людина, яку вона дуже кохає.

Кабаєва - власності найбільшої елітної квартири росії. Пентхаузу в Сочі площею

2600 квадратних метрів з видом на море. Має квартиру в Петербурзі напроти "Ермітажу". Як і колишня дружина путіна Людмила, Аліна, колекціонер респектабельної нерухомості, теж **живе коштом грошей, вкрадених у росіян**. Все що може Кабаєва у своєму становищі – якомога більше **нахапати** всіляких багатств. Того, чого й хотіла всю свою молодість. Хапайте доки не дали по руках! Аліна Кабаєва входить до списку найбагатших жінок росії. Добре, що злодії не можуть забирати свої багатства з собою на той світ. А то в росії нічого б не залишилося.

У росії про Аліну Кабаєву кажуть:

-Пташка в золотій клітці.

Дехто називає Аліну живцем похованою. А ще — Шахерезадою, натякаючи, що вона наложниця диктатора. Найдорожча яхта путіна теж має таку східну назву. Яхта й Аліна – найдорожчі іграшки путіна?

Особисте життя Аліни сховане від журналістів. В слуги до Аліни беруть лише євнухів. Узурпатор **тримає її в ізоляції та під охороною** то в палаці посеред лісів, то в путінській резиденції на Валдаї, то в Геленджіку чи ще десь.

Коли почалося повномасштабне вторгнення в Україну путін переховував Аліну з її дітьми в дуже відокремленому і безпечному шале у **Швейцарії** під охороною своїх головорізів. 4-поверховий розкішний будинок знаходиться на березі озера Лугано. Все було прекрасно у Кабаєвої і її дітей, коли в Україні тисячами гинули мирні жителі. Щастя продовжувалося доки жителі цієї країни не почали вимагати, щоб таємну дружину путіна депортували з країни й відправили до нього в бункер в росію. Мовляв, Єва Браун знаходилася зі своїм коханцем Адольфом Гітлером у його бункері й скоїла самогубство разом з ним 1945 року. Активісти в Швейцарії ініціювали збір підписів під відповідною петицією:

*Шановна Швейцарська Конфедераціє, чому ви надаєте можливість перебування в країні учасникам путінського режиму? Будь ласка, **з'єднайте Аліну "Єву Браун" Кабаєву з її "фюрером" Володимиром путіним**.*

Аліні довелося тікати. Не врятували й швейцарські паспорти, які має Кабаєва та її діти. Проти Кабаєвої ввели санкції Євросоюз та Америка.

Випробувань у життя Аліни вистачало. У 3 роки дівчинку віддали в художню гімнастику. Мати, баскетболістка, пекла торти та тістечка для продажу на базарі. Батько-футболіст отримав травму й у спорті став нікому не потрібним. Батько не звертав увагу на дружину, яка його любила й переслідувала, коли пішов з дому. Потім їй набридло таке життя. Забрала доньку й гайнула в Москву. Мама Кабаєвої працювала домробітницею в головного тренера збірної росії з художньої гімнастики Ірини Вінер. Мати хотіла, щоб її дочка жила так, як тренер. Та Аліна мріяла жити, ще краще, ніж Вінер. Дитиною Аліна почала заробляти гроші й тягти своїх батьків.

В столиці Аліна добивалася великих спортивних здобутків під керівництвом Ірини Вінер. Тренера з важким характером, яка вирішувала як жити гімнастці і що їсти. У 16 років Аліна Кабаєва побила всі світові рекорди і зібрала все золото гімнастики. Одна з найтитолованіших гімнасток в історії художньої гімнастики,

володарка 2 олімпійських медалей, 14 медалей чемпіонатів світу та 21 медалі чемпіонатів Європи. Вважається, що Аліна Кабаєва здійснила революцію в художній гімнастиці. Виконала нові прийоми та елементи.

2001 року з нею трапився перший допінговий скандал на Іграх доброї волі. Гімнастка завоювала золоту медаль у змаганнях з м'ячем, булавою та скакалкою, а також срібло в індивідуальному багатоборстві та з обручем. Але була викрита в допінгу й позбавлена медалі.

Аліну ніколи не мала власного життя. Все життя за неї хтось все вирішував і говорив, що потрібно робити. **Жінку рятує її гнучкість**. Гнучка не лише тілом, а й характером. Розум заміняє хитрість. Майже повністю безвольна. Звикла підкорятися жорстким наставникам. Спочатку матері, потім тренеру, злій феї, більше схожій на дресувальника й сутенера, яка каже:

-Якби я їй сказала "Спробуй з 10-го поверху", вона б зробила це без сумнівів, бо була б впевнена в моїй правоті і своєму успіху.

Тренер дуже грубо спілкується з гімнастками. Кожним словом намагається принизити й розтоптати вихованок, які ще діти чи лише схожі на дітей.

Дві найголовніші жінки в житті Аліни – мати й тренер – заради власної вигоди роздавали в дитині все юне, вільне, чисте. Зробили дівчину рабинею. У розвинених країнах обоє наставниць могли нести кримінальну відповідальність за знущання з малолітньої, прикритим начебто турботою і вихованням.

Був час, коли Аліна провалилася у світське життя, почала зловживати спиртним. Згодом Аліна без проблем з радістю продала себе найбільшому злочинцю й брехуну росії. Щоб бути на вищому п'єдесталі, як її тренували й виховували все життя:

-За людину, яка подарувала мені впевненість у завтрашньому дні. За Володимира Володимировича путіна.

У радянській комедії "Іван Васильович міняє професію" запитували:

-Хвилиночку! Чийм коштом цей банкет? Хто оплачуватиме?

Як і завжди, — народ росії, якого обікрали заради чергової забаганки путіна!

Гнучку жінку, яка вся світиться зсередини, з чарівною посмішкою й очима, що сяють, путін **перетворив на злобну тітку**-начальницю. Від брехні й необхідності прикидатися усмішка стала кривою, рот перекосило. На обличчі почали з'являтися злість, ненависть, презирство, страх.

Нині в Аліна вже не каже:

— Я хотіла б бути першою леді.

Перспективи диктатора туманні. З 14 російських імператорів 5 загинули насильницькою смертю. З іншими теж все не так однозначно. Дивні хвороби. Нещасні випадки. Майже про всіх керівників Радянського Союзу, яких не відправили у відставку, ходять чутки, що їх отруїли близькі люди з оточення, яким набридло терпіти маніакальні дурниці вождів або чекати, коли ті прикінчать їх чи звільнять для них своє місце. Коли офіційно гине третина, а неофіційно більше ніж половина, то можна вважати найнебезпечнішими професіями роботу керівником росії чи їх близькими

людьми.

Нині найкращий спосіб поведінки й для колишньої дружини путіна Людмили Шкебньової, як і для Аліни Кабаєвої – триматися якомога далі від токсичного диктатора, що дістав весь світ. В обох жінок спрацьовує інстинкт самозахисту. Прекрасно розуміють небезпеки. Тривогу викликають авантюри бункерного діда. Можна втратити все, що отримала в подарунок. В історії росії дружини, коханки, діти царів нерідко погано закінчували. Багатьох теж убили. Та й Кабаєву можуть прибрати, бо занадто багато знає. Тож, як і в путіна та його першої дружини, головною емоцією Аліни став страх. Приховування дітей, їх виховання в оточенні охорони й ізоляції.

Дійсно, відносини Володимира путіна з Аліною Кабаєвою нагадують стосунки Гітлера з Євою Браун. Гітлер ніколи ніде публічно не з'являвся з Євою як з близькою йому людиною. Про відносини Гітлера з Євою знало лише найближче оточення фюрера. Так і путін приховує свої стосунки з Аліною Кабаєвою ще й двох своїх синів від неї. Гітлер не міг залишити в живих Єву Браун, щоб вона нікому не розповіла деталі їх відносин. Кабаєва може розповісти про путіна не менше. путін залишить Кабаєву живою?

У путіна ніякої симпатії ні до кого. Навіть до рідних і близьких. Всі його дратують і напружують. **Публічно відмовляється від рідних доньок.** Недоторканність приватного життя дочок Путіна ретельно охороняється.

Під час першого президентського строку путін ще не робив таємниці з того, що має доньок. Створював образ традиційної прогресивної сучасної своєї сім'ї:

-Ми вдома зазвичай Новий рік зустрічаємо. Діти зараз підросли. Вони хочуть зустрічати з друзями. Ми не перешкоджаємо.

За перші 14 років роботи керівником росії під час різних пресконференцій путін разів десять говорив про доньок. Щоправда, коротко. Боявся сказати зайве на телевізійні камери. На запитання журналістів про сім'ю часто не відповідав. Просив ЗМІ дати його сім'ї спокій з причин безпеки дітей. Росіяни дізнавалися, що дочки плавають з ним річкою, займаються музикою й дивляться в Інтернеті все, що хочуть.

Життя з батьком – домашнім тираном і великим брехуном та лицеміром – **дуже вдарило по психіці доньок.** Як не шукали журналісти, але так і не знайшли жодної світлини чи відео з щасливими обличчями дружина путіна Людмила чи його доньок Марії й Катерини. Діти в таких сім'ях, аж, ніяк не можуть бути нормальними. Та й діти ж чули, що у батька є коханки й коханці, їхню маму тато не любить. На екрані телевізора говорить про традиційні сімейні цінності, а сам потону в розпусті й брехні. Тому нічого дивуватися, що Марія довгий час жила у цивільному шлюбі з нідерландцем, якого татусь пристроював у великі російські компанії, де зять нічого не робив, а лише отримував мільйонні зарплати. До початку російсько-української війни Марія з коханцем проживала у Нідерландах. З початком бойових дій на Донбасі росіяни збили нідерландський пасажирський літак. Загибло понад 200 голландців. Марія втекла з Нідерландів у росію. Молодша донька путіна Катерина Тихонова з розмахом виходила заміж за Кирила Шамалова, сина друга татуса, і одночасно мала відносини з

коханцем відомим артистом балету Зеленським. Через три роки в шлюбі з Кирилом Шамаловим народила доньку від Ігоря Зеленського та ще й по батькові записала у свідоцтві про народження – Ігорівна. Коли після початку повномасштабного вторгнення Зеленського погнали з Мюнхенського театру балету, то путін вирішив для нього збудувати театр у Севастополі.

У 2017 році путін так відповідав відомому американському режисеру Оліверу Стоуну, коли той запитав чи на ці вихідні диктатор чекає гостей:

-Зараз там мої діти. Дві мої дочки. Після нашої з вами зустрічі ми домовилися з ними пообідати. Ну, вони не займаються політикою. Вони не займаються великим бізнесом. Вони займаються наукою, освітою.

-Ви сперечаєтеся?

-Не сперечаємося. Швидше, дискутуємо.

-Ви щаслива людина. Чудові діти.

-Я ними пишаюся.

Та з часом параноя перемогла і путін перестав публічно згадувати про дочок і почав відмовлятися хоч щось про них розповісти:

-Говорити про те де там мої доньки працюють і чим займаються, я ніколи цього не робив і не збираюся цього робити зараз. З дуже багатьох міркувань. В тому числі й з міркувань безпеки.

Періодично журналісти намагалися щось та випитати у путіна про доньок:

-Усі знають їх зовнішність. Це такий секрет Полішинеля. У мене таке запитання. А скажіть, будь ласка, коли ви визнаєте що вони ваші діти і коли вони стануть публічними, відкритими для суспільства як діти інших світових лідерів?

-Ви зараз сказали про питання, пов'язані з бізнесом. Ви згадали одну жінку. Згадали другу. Ви ж не все розповіли напевне. Ви не згадали якийсь бізнес, долі, об'єм бізнесу. Ви нічого не сказали, ви просто позначили факт.

Потім щось перемкнуло в голові диктатора і відтоді питання про дочок почали приводити путіна до сказу. Привчив доньок приховувати чиї вони діти. Через параною тата доньки знаходяться у постійному страху й тривожності. Навіщо публічно відмовлятися від власних доньок, коли всьому світу й так про них майже все відомо? Доньки бачать, що своїх дітей не цурається жоден світовий лідер. Президенти інших країн охоче викладають світлинами з дітьми в Інтернет. Впертість заради впертості. Коли журналісти запитують його про доньок, то у відповідь починає нести якісь дурниці.

Своїх доньок на камери путін назвав:

-Ці жінки

Коли так відноситься до власних дітей, то думаєте краще ставиться до інших людей?

Не зізнається, що це його доньки. Ретельно їх приховує. Про них досі мало що відомо. Катя і Маша навчалися в коледжах під вигаданими іменами, їхні професії та місце проживання невідомі. Таку засекреченість своїх доньок путін весь час пояснює вимогами задля безпеки своїх дітей. Та путін боїться не терористів, а журналістів.

Доньки дуже недалекі і можуть ляпнути щось зайве. Зашкодити казковому образу їхнього татуся. Та й **обоє доньок стали такими ж корупціонерами та злодіями, як і путін**. Через різні схеми грабують і обкрадають росію.

Старша донька путіна **Марія Воронцова**. Кандидат медичних наук, спеціаліст у галузі ендокринології. Усім, хто опиняється поруч з дочками путіна, починає неймовірно щастити в житті. Науковий керівник дипломної роботи студентки Воронцової став президентом Російської академії медичних наук, а його син – суддею в міжнародному суді з прав людини. Марія **займається псевдонауковими дослідженнями**. Дисертація присвячена темі лікування карликів у дитинстві. Хотіла збільшити ріст батька, щоб він не мучив себе каблуками й не сміялися над його копитами?

Про старшу доньку багато було галасу, коли московський **банкiр наказав своїй охороні відлупцювати її чоловіка зятя путіна** голландця Йорріта Йоостоме Фаассена. Це була найбільша дурниця в життя банкіра. Банкір зробив прекрасну кар'єру. Став власником 6 російських банків. Та якось ввечері в неділю мерседес банкіра з машиною супроводу не пропустив скромний БМВ. Банкір дав команду розібратися з нахабою. Мікроавтобус охорони заблокував дорогу БМВ і чотири бугаї з бітами побили водія та порозбивали на БМВ скло та дзеркала. Побитий виявився зятем путіна. Банкіра затримали через якусь годину. Керував затриманням начальник московської поліції, який завдяки цьому випадку через рік став міністром внутрішніх справ росії. А на банкіра полилася злива кримінальних справ. Слідчі почали копати де тільки могли. Спочатку банкіра засудили на 3 роки, невдовзі на 4,5, потім на 7,5, а тоді ще додали й вийшло 8,5. З відбуванням строку в колонії загального режиму. Виплили факти шахрайства, махінації й крадіжок та відмивання грошей. Банкір побив майже всі рекорди з утримання в слідчому ізоляторі, де був 5 років, і весь час його тягали до слідчих та на суди. Журналісти дали банкіру прізвисько Повік підслідний. Щоб у банкіра не було шансів під час наступного перебування в колонії за гарну поведінку отримати дострокове звільнення, адміністрація ізолятора ще й накидала йому в особисту справу 29 стягнень за порушення внутрішнього порядку. Сам банкір не тільки нічого не порушував, а й взагалі не знав про ці стягнення. Банківську імперію засудженого знищили й розтягли. Коли вийшов з колонії, то у нього були лише борги згідно з рішеннями різних судів. Розуміючи, що спокійно жити в росії йому не дадуть, виїхав за кордон.

Під таким захистом, як донька путіна, повинен знаходитися кожен громадянин росії!

У Марії і Йорріта є син. Факт народження онука Путіна підтвердив 2014 року його давній друг, музикант Сергій Ролдугін.

У червні 2017 року Путін в інтерв'ю Оліверу Стоуну підтвердив, що він має онуків. Під час "Прямої лінії" 15 червня 2017 року Володимир Путін сказав, що у нього нещодавно народився **другий онук**. Мова йшла про сина другої доньки путіна – **Катерини Тихонові**.

Катерина отримала диплом Московського державного університету як **спеціаліст**

по Японії. На заняття до університету не ходила. Однокурсники згадують офіційну легенду:

— Не бачили її ні разу. Наші викладачі розповідали, що іноді займалися з нею на вихідні. В основному вдома, але іноді із-за практичних занять зустрічалися з нею на вихідні й в університеті.

Раніше Тихонова була найбільш відома своїми успіхами як танцівниця рок-н-ролу. Тоді її ніхто не сприймав серйозно. Золота молодь! Дуріє від того, що все має, й здійснюються будь-які її бажання! 2013 року у Швейцарії Катерина Тихонова та її партнер займають 5-те місце на чемпіонаті світу по акробатичному рок-н-ролу. Путін подарував доньці центр акробатичного рок-н-ролу "Жаворонки". Такого центру немає в жодній країні світу. Землю для будівництва центру забрали в дитячого табору. В таборі "Іскра" оздоровлювалися соціально незахищені діти. Директор табору Галина Потапчик намагалася протестувати проти відбирання землі й знищення дитячого табору заради дочки диктатора:

-У свій час ми писали путіну через сайт "Демократор" і особисто путіну, в Генеральну прокуратуру. Мені було сказано: "Ти - лист, ми - 500 тисяч готівкою. Твій табір нам набрид, і ми тебе посадимо!"... Невдовзі мене звільнили з виплатою 3-місячної зарплати. Я знала істинну ціль і свою безпорадність перед корумпованою системою.

Катерина ще й співає. Спочатку не всі зрозуміли навіщо спеціаліст по Японії Катерина Тихонова захистила дисертацію й стала кандидатом фізико-математичних наук. Лише для того, щоб через 2 роки стати керівником проекту по створенню технологічної долини Московського державного університету. Вартість проекту 150 мільярдів рублів. До проекту був залучений великий російський бізнес. Роснафта, Росатом та інші. То Катерина не така вже вона й проста! Це відразу додало ваги її положенню серед впливових і найбагатших жінок росії. Відтоді стали відмічати схожість її обличчя на лисицю. Хижачка свого не упустить!

Нині про неї говорять, що вона разом зі старшою сестрою шукає спосіб як зробити свого батька безсмертним. Розгадати секрети вічного життя Катерині та Марії допомагають грошима найбагатші люди росії. Чим путін стає старішим, тим більший у нього страх смерті. Тож продовження життя путіну стало однією з головних задач сучасної росії. Розв'язання цієї найважливішої задачі довірили найбільш довіреним людям, дочкам диктатора. Доньки працюють не ради науки, про що говорять, коли отримують гроші з державного бюджету чи від олігархів. Дочки ламають голови й горять на роботі заради продовження влади свого батька-тирана. Чи вдасться донькам диктатора обдурити природу і продовжити життя путіну так само легко, як їх татусь обдурює російський народ і вкорочує йому віку через загибель від безпросвітного життя й на колоніальних війнах? Чи доньки зможуть спинити час для свого батька, як їх тато зупинив час для цілої країни?

"Ці жінки", як називає доньок путін, з розумом підійшли до безумної ідеї. Коли точніше, до звичайної афери. Викачують гроші з багатих людей і державного бюджету.

Хто з багатіїв росії наважиться відмовити донькам диктатора, коли ті попросять у них грошей на продовження життя всесильного диктатора? Дайте грошей на винахід безсмертя для путіна, Може серед олігархів і є дурні, але самогубців там вже не лишилося.

Сестрички-лисички показали кігті й міцну хватку. Вміють гребти собі народні гроші лопатою не гірше за татуся. Створили відточену машину для власного збагачення через високу світлу благородну ідею. Займаються питаннями вічного життя. Скасовують старість для путіна. **Марія Воронцова**, лікар-ендокринолог, керує проектами по генетиці, омолодженню людських клітин і бореться зі старінням ДНК. Має мільярдні бюджети, лабораторії й медичні центри. Її вага в російській медицині величезна. Марія – співвласник компанії, яка збудувала найбільший онкологічний центр в Ленінградській області. Будівництво обійшлося до 40 мільярдів рублів. Керує державною програмою з генетики об'ємом 129 мільярдів. **Марія Воронцова уособлює генетику росії. Фактично керує генетикою цілої країни.** Поки що Марія Володимирівна лишається лише вченим-початківцем з великими грошима. Та з неї вже ліплять великого вченого:

-У дитинстві я мріяла стати лікарем. Наука прибилася трохи пізніше.

Дійсно, таких грошей як в науці лікарю не заробити.

Та хай навіть хтось з цієї закритої наукової касти з політичних міркувань чи через заздрощі й ляпне, що це афера, то це нічого не дасть, бо легко знайдеться авторитетніший вчений, який тільки буде радий, що такі дослідження проводяться і переконуватиме, що людство таки розв'яже питання вічного життя людей.

Наука – найскладніше заняття людства. Це вам не політика, де скористався моментом, набрехав скільки міг і вже рулюєш державою, хоч нічого не розумієш в тому, що робиш. Кухарка може управляти державою. Колись з цієї фрази сміялися, але гляньте довкола. Скільки на планеті президентів рівня кухарки! Та у 2023 році колишній кухар путіна ледь не став керівником росії аби його військовий заколот увінчався успіхом. У науці такий фокус повернути важко. На відміну від політики з її засиллям популістів самозванцю в науці, який нічого не розуміється в тому, що робить, важко вижити серед вчених.

Не буду далеко ходити. Розповім історію з досвіду власної родини. Ще перед війною після закінчення політехнічного інституту моему зятю з його гарною пам'яттю й набором наукових слів і термінів вдалося справити враження на доброго знайомого відомого керівника наукового колективу. Вчений займається альтернативною енергетикою в одній з азійських країн. Вчений довіряв думці знайомого і запросив зятя для роботи у своїй науковій установі. Коли зять прилетів в далеку країну, то під час перших хвилин їхньої розмови вченому все відразу стало зрозуміло. З ввічливості й вихованості вчений протримав якийсь час зятя у своїй науковій установі, а тоді вигадав якусь історію і відправив назад в Україну. Знайомий вченого, який рекомендував йому зятя, теж розібрався з ким має справу, і запросив зятя пиляти бетон у свою будівельну компанію та виконувати іншу примітивну роботу. Нині зять працює прибиральником на

будівництві. Знайшов своє покликання в житті. Я 33 роки заради квартири працював двірником у виші в Києві й мене теж все влаштовувало. **Нині мій зять науковець ходить з мітлюю по будівельному майданчику**, насолоджується життям і розповідає домашнім яку важку й відповідальну роботу виконує та як йому важко. Життя розставить все на свої місця.

Хто може сказати спеціалісту-науковцю що він робить щось не те? Тільки кращий спеціаліст. Всі інші заперечення не приймаються! Але таких спеціалістів ще не знайшлося, бо професіонали розуміють, що таке дійсно можливе. І питання вічного життя вже давно можна було вирішити, але всі, хто керує світом, бояться наслідків. Що робити з людьми, які житимуть вічно? Як розв'язувати проблему перенаселення? Світ відразу зміниться. Доведеться включити голову, а не плисти за течією часу й заспокоювати землян правильними гарними словами. Так, як нині, примітивно управляти планетою й дурити землян не вдасться. Щось подібне відбувається з нафтою і газом, на яких тримаються цілі країни та й чи не вся планета. Коли замість них запровадять альтернативну енергетику, то які будуть наслідки? Смертельні для планети?

Дійсно, дуже схоже, що **доньки використовують в науці путінський досвід обману в політиці**. Як і путін, начебто, присвятили себе благородній справі: змінити долю людини на краще. Своїми науковими дослідженнями намагаються здійснити давню мрію людства. Винайти еліксир безсмертя. Усунути негативні наслідки старіння. І лише за результатами можна буде судити чи це все по-справжньому, чи лише примітивна афера, як діяльність путіна на посту президента.

Адже все, що обіцяв путін, можна було легко виконати. Лівою ногою лежачи на дивані й бавлячись з коханками чи коханцями, а все обурення злодіїв і корупціонерів від перебудови держави хай би отримували двійники чи підлеглі. Потрібно було лише змінити державну систему з кримінальної на ту, яка існує в багатьох розвинених країнах. Коли вже так кортить красти, то копіюйте досвід не європейських, а хоч арабських чи азійських країн, де мирно вживається корупція й добробут народу. Всі обіцянки путіна дуже скромні й дуже занижені. Їх легко виконати в нормальній цивілізованій державі. А з такими величезними ресурсами і багатствами країни — то взагалі дрібниці. Коли в самих немає мозку, то купіть потрібних менеджерів чи все необхідне в інших країнах. Так робив диктатор Сталін під час індустріалізації держави. Тому на початку правління путіна навіть освічені люди вірили в те, що президент без проблем виконає обіцяне.

Тільки коли путін свідомо почав все робити всупереч своїм обіцянкам і говорити про якісь висмоктані з пальця труднощі, то стало зрозуміло, що путін прийшов чи його поставили лише для того, щоб зі своєю бандою колишніх співробітників спецслужби й кримінальників свідомо гробив росію і її народ. Про місію путіна як президента однією з перших сказала дисидентка Валерія Новодворська:

— Немає жодної гарної речі, яку б путін зробив, та й помилок у нього немає — суцільні злочини, свідомі.

З цим не поспориш! Та й додати особливо нічого.

Катерина Тихонова управляє величезними грошовими сумами й має стати магнатом від медицини. Її фонд займається генетикою. Серйозно ідуть розмови, що Тихонова може стати ректором Московського державного університету – головного вишу росії.

Тихонову охороняють як чиновника найвищого рангу. За нею закріплений ад'ютант і кілька десятків державних охоронців. Згідно з російським законодавством державна охорона надається лише тим членам сім'ї президента, які проживають разом з ним чи супроводжують його в поїздках. Та путіну плювати на закон. Коли Катерина 50 разів літала в Німеччину до свого коханця артиста балету Зеленського, то її супроводжувало 12 охоронців. Артист балету Зеленський такий же хам і тиран, як і путін. Це головна родзинка в коханці, яка так подобається Катерині. Нагадує тата!

Катерина Тихонова непогано заробляє на війні. Під час повномасштабного вторгнення в Україну її компанія "Іннопрактика" купила частину акцій ТОВ "Геоскан", найбільшого в росії виробника безпілотників. Відразу "Геоскан" почав отримувати величезні прибутки.

Дочок диктатора направляє друг путіна Михайло Ковальчук. Керує державними програмами по генетиці. Вміє зацікавити балачками про ледве не головне завдання людства добитися впливу на людські гени й загальмовувати старіння. Зумів зацікавити диктатора своїми псевдонауковими вигадками про продовження життя. Ковальчук отримує з бюджету на свої фантазії величезні кошти. Розробляє захист від біологічної зброї, яку, начебто, може використати Захід, щоб знищити росіян. З такої вигадки вчені сміються, бо неможливо створити біологічну зброю, що знищуватиме лише росіян. Але коли на таку аферу виділяються величезні гроші – то краще промовчати.

путін вірить своєму другу-пройдисвіту й повторює його вигадки на всю країну:

-Ви знаєте, що біологічний матеріал збирається по всій країні. Причому, по різних етносам. По людях, які проживають в різних точках російської федерації.

Цікаво ознайомитися з думками Марії в Інтернеті після початку російсько-української війни. У чаті випускників вишу Марія повідомляє, що грає на скрипці. Стресу позбавляється, коли б'є боксерську грушу. Любить авто і на автодромі навіть розбила чужий автомобіль Порш об бетон. Політичні погляди у Марії такі, як і у батька. Світ для неї простий, чорно-білий, повністю зрозумілий. Радить не читати західну пресу. росію, мовляв, обдурили – не взяли ні в Євросоюз, ні в НАТО:

А про НАТО взагалі хрюкнули у відповідь і все.

Так і її батько любить говорити:

-Даремно ви хрюкаєте.

Захищає татуса:

Яка наївність. Дитяче белькотіння. Звалювати всю вину і відповідальність на одного – це те ж саме, що повірити в одного, як царя. Ті ж яйця – вид збоку.

ЦРУ керує російськими ЗМІ й опозицією... У світі царює русофобія. Ми зараз не німці в 30-ті роки. Більше схожі на тих, кого вони виганяли тоді...

З Україною і поганим Заходом теж все для Марії зрозуміло й у неї погляди дуже нагадують ті, що й у батька:

Роздерибаннять. Введуть війська, типу миротворців чи підтримка, і там їх залишаєш після закінчення конфлікту. І оффсе. По-тихому цап-царап.

Це словечко любить і путін:

-А потім ми у них цап-царап.

Нікому на Заході не потрібна наша країна, що процвітає. Завжди робилося все можливе, щоб цього не допустити. І надалі буде робитися.

Китайці вимагають пояснень від США, чому спонсоровані ними лабораторії з'явилися на території України.

Не обходить Марія й питання медицини:

В науці було втрачене ціле покоління мізків у науці й медицині.

Чи її татусь не приклав до цього руку? А нині все по-іншому?

Перед повномасштабним вторгненням в Україну Марія Воронцова брала участь у багатьох міжнародних заходах. До 2019 року одночасно працювала в Московському державному університеті, де заробляла 110 тисяч рублів на місяць та 35 тисяч в Російській асоціації ендокринологів і 48 тисяч в Національному центрі ендокринології. Разом приблизно 200 тисяч рублів (3,2 тисячі доларів) — величезна сума для звичайного російського лікаря, але не для доньки мільярдера. Все змінилося, коли ввійшла до керівництва фірми АТ "Номеко", де їй за підсумками 2020 року як дивіденди виплатили 232 мільйони рублів (3,2 мільйона доларів). **За рік її дохід виріс більше, ніж у 100 разів.** У цій фірмі Марія ще й отримує зарплату 700 тисяч рублів. Компанія з 5 людей створена лише для того, щоб виплачувати дивіденди й зарплату дочці путіна, які з кожним роком лише зростають.

Останнім часом Марія частіше почала з'являтися на телебаченні й в Інтернеті. В інтерв'ю Марія розповіла, що любить читати Пушкіна, Достоевського, антиутопії.

Навіщо Марії стільки грошей:

-Мене надихає все, що красиве. Картини. Музеї. Театр. Музика - важлива частина мого життя.

В інтерв'ю Марія пояснює:

-Для нашого суспільства **головною цінністю є людське життя.**

Тому вже більше мільйона вбитих і поранених на російсько-українській війні?

У січні 2025 року, певне, щоб догодити путіну чи заради кар'єри один дивак, точніше чиновник з Якутії Спиридон Борбуєв, виклав у соціальних мережах сенсаційний пост про **подвиг дочки путіна**. За його словами Марія Воронцова побувала на фронті в Україні. Начебто, поблизу фронту дочка путіна організувала пересувний госпіталь, де відразу лікували 10 тисяч російських окупантів. Госпіталь опинився в оточенні українських військових. На госпіталь скинули касетні бомби. Далі ще цікавіше. Казкар Андерсен відпочиває! Малесенького росту худесенька Марія Воронцова під обстрілом почала витягати на своїх крихких плечах здоровенних поранених. Марія встигла допомогти чотирьом пораненим, доки поруч з нею не

вибухнула міна. Шоковані читачі поста Спиридона запитують, як же донька путіна з купою охорони опинилася під вогнем? Байкар відповідає: бо Марія – лікар! Почуття обов'язку покликала патріотку на фронт! Її батько може нею гордитися!

Журналісти відразу з'ясували, що історія про порятунок дочкою диктатора пораних російських окупантів – цілкова вигадка. Ми живемо в часи, коли стеження за людьми на планеті досягло свого піка. Записуються всі телефонні розмови. Зі супутників простежується рух на кожному сантиметрі планети. Повсюди камери спостереження. Та ще у середині 70-х років минулого століття начальник районного відділення радянської таємної поліції за чаркою самогонки по секрету шокував моїх батьків і мене, коли розповідав, що з космічних супутників можна розгледіти якого номіналу монета лежить на землі. Тож нині, через 50 років після тієї розмови, коли це дійсно буде потрібно для державної безпеки чи не стоятиме питання оплати вартості, то без проблем встановлять що робила будь-яка людина в будь-який момент у минулому. Сховати щось у нашому світі вже не можливо. Серйозні люди знайдуть все! Записи в Інтернеті нікуди ніколи не зникнуть! А під час війни в Україні фронт в Україні під пильною увагою розвідок всього світу й ті прекрасно бачать, що там відбувається.

Марія займається науковими розробками, які дадуть її батькові довше просидіти на троні. Очолила великий генетичний проєкт, фінансований Роснафтою.

В особистому житті двох доньок путіна так й же **безлад**, як і у диктатора – подружні зради, розлучення, коханці, позашлюбні діти. Доньки наслухалися розмов татуся про сімейні цінності.

Путін зациквився на стані власного здоров'я і продовженні свого довголіття. Диктатор переконаний що найбільше проблем його царюванню можуть завдати лише проблеми з власним здоров'ям.

У путіна є ще й **таємна донька Єлизавета Кривоногих**, яка більш відома як блогер під псевдонімом Луїза Розова. Єлизавета писала:

Навіщо люди ходять на мітинги? Я розумію, що право голосу – це нормально, але мені здається, що людина може зробити життя краще на своєму місці, у своїй області.

Ще під час роботи в мерії путін мав роман з простою прибиральницею Світланою Кривоногих. Перед телекамерами в Москві новий президент ходив під руку з дружиною, а в цей час мав коханку в Петербурзі, з якою нажив доньку. путін відібрав величезні активи у народу й передав їх коханці. Зробив однією з найбагатших жінок країни. путін влаштував Світлану в банк росія й надав нерухомості більше ніж на 1 мільярд рублів. Стосунки путіна з матір'ю Єлизавети нібито закінчилися, коли у нього почався роман з Аліною Кабаєвою. Світлана ніколи не коментувала заяви про те, що її дочка народилася від кремлівського диктатора. Єлизавета теж не підтверджувала ці чутки. Хоча її по батькові Володимирівна.

Коли дівчину почали цькувати за злочини її батька в Україні, то вона заблокувала свій блог. Після навчання позашлюбна донька путіна залишилася жити в Парижі. Працює в галереї, де виставляють картини художників, які проти війни в Україні.

Керівники студії стверджують, що Єлизавета теж засуджує війну в Україні.

-Яке запитання ви б задали президенту путіну?

Дівчина подумала й сказала з образою й претензією:

-Чому?

Клеймо дочки путіна – це назавжди.

Параноя путіна особливо помітна в його особистому житті. Ховає свою другу сім'ю. Ховає своїх дочок. У багатьох правителів росії були позашлюбні діти. Царі й імператори не могли публічно розлучитися й одружитися та визнати позашлюбних дітей. Оскільки путін розлучився з першою дружиною, то міг би публічно оголосити про створення другої сім'ї й визнання дітей.

У путіна купа родичів і всіх їх диктатор зробив казково багатими. Точніше, написав на них гроші й майно, яке вкрав. Родичів стільки, що росіяни вже заплуталися в родинних зв'язках президента.

Гітлер казав, що одружений з Великою Німеччиною й не хотів будувати особисте життя. Кобзон знав як догодити кремлівському диктатору і сказав, що путін одружений із Росією! путіну подобається така думка. Особливо на старості. Мовляв, усе моє життя належить росії. Коли путін почне дбати про свою дружину, а не про коханок і коханців? путін робить зі своєю дружиною росією, що хоче. **Лупить свою дружину росію.** Б'є – значить любить! Вишенька на торті. Трагедія всього російського суспільства.

путін на форумі не міг згадати слово "подіум" і обмовився:

-Нас загнали на панель.

Перетворив кохану росію на повію. За винагороду ділиться дружиною з друзями. путін відчуває себе сутенером своєї дружини росії? Великим розумом російський диктатор не засліплює. Для нього, що панель, що подіум...

Я все чекаю, коли путін почне матюкається на телекамери. Диктатор любить дивні вульгарні фрази, яких не почуєш від інших президентів:

-Подобається, не подобається, терпи, моя красуне.

І таке було озвучено путіним не десь у кулуарах, і не в колі своїх, а перед телекамерами на міжнародному дипломатичному саміті. Дуже схоже на **мову садиста**. Фраза насильника. Чимало росіян у захваті. **Влада привчила росіян до насильства.** Влада створила такі умови, в які потрапляє людина й стає садистом.

путін і його влада вчить росіян бути садистами. Як і путін, усі садисти мають уяву дитини, без відповідальності, любові, знань. У садистів є можливість проявити себе на колоніальних війнах росії, коли зустрінуть цивільне населення. Таке відбувається в Україні. Чимало росіян зневажають демократію й свободу. Не приймають громадянські права і свободи. Не дотримуються особистих кордонів. Для них все це стало нормою. Багато росіян схильні до насильства. Ненавидять жінок. У росії в зґвалтуванні завжди винна жертва, а не насильник? Російське суспільство хворе.

Україна не стала терпіти садиста й дала путіну по морді. **Українці єдині, хто може покарати путіна за все зло, яке він творить.**

10. Мовчання ягнят

путін вважає найбільшим своїм **ворогом** народ росії – Якщо жінка святкує срібне весілля з божевільним **садистом**, то виникають питання і до неї самої – Російський народ не хоче **демократії**? – Чимало росіян на місці путіна зробили б ще більше **зла** – Живий **Бог** для людей з низьким інтелектом – Половина чоловіків у росії помирає до 65 років — Найщасливіший **пенсіонер** росії – Нехай ми погано живемо, але нас усі **бояться** — Народ живе з путіним, як **кролики й удав** – Російські чоловіки хочуть **розбагатіти на вбивствах** українців – Втрати на війні проти України давно перевалили за мільйон російських військовослужбовців — Хочеш стати фанатом путіна, то напийся! – Чи не виберуть після путіна **ще гіршого** президента? – **Протестують** мовчки на колінах — Коли всі незгодні **виїдуть** з країни, то де гарантії, що росія зі зброєю в руках не прийде в Європу чи США до їхніх дітей і онуків? — путіна необхідно віддати **під суд** – Моє **бажання** на день народження — Хто **стоїть** за путіним? — Росіянам самим доведеться **розбиратися** з владою – Без збройного **повстання** не врятувати росію

Доля росії путіна не хвилює. Діє за принципом: після мене хоч потоп. **Найбільшим своїм ворогом путін вважає народ росії**. Боїться, що народ позбавить його влади й доведеться відповідати за все, що накоїв. Народ царю не потрібен. Потрібна країна з її багатствами. путіну і його банді – всі багатства росії, а росіянам – патріотизм і батьківщина. З погляду путіна справедливий поділ! Росіяни живуть у трагічному кошмарі. Навкруги брехня і безвихідь. Найбільше вражає: чому росіяни все це терплять? Чому голосують за путіна? За свою смерть. Мене лякає не стільки путін, а звиклий до рабства **народ, який сліпо йде за психопатом**. Загадка російської душі? А може ніяка й не загадка.

Якщо жінка жила 25 років із божевільним садистом й святкує з ним срібне весілля, то виникають питання і до неї самої. Що не так з росією? З російським народом? Нація рабів? Мазохістів? Ідіотів? Не всяка дружина терпить побої чоловіка! А росіяни терплять все. Брехню. Злидні. Безправ'я. Багато людей на планеті за звичкою живуть з чоловіками чи дружинами, яких не люблять. Часто з деструктивними партнерами. І дуже бояться щось змінити у своєму житті. Краще вже бовтатися у звичному болоті. Смердючий бруд такий рідний! Запитайте жінку з трьома дітьми, яка живе в одній квартирі з придурком, який її щодня б'є:

-А чого ви не розлучаєтеся?

Жертва звикла до свого насильника:

— Просто треба ще трошки потерпіти, і все налагодиться.

путін – калька з багатьох російських сімей. Все один в один. Дасть 10 рублів, забере 100. Не вбив. Пожити дає. Може, навіть любить по-своєму. Нерідко жертва й насильник мають ще і якісь почуття один одного. Дуже схожі на збочення чи на божевілья.

У світі складається враження, що російський **народ не хоче демократії**. Росіянам це

непотрібно? І проблема росії не в путіні? путін – це відображення народу? Дзеркало? путін хороший спеціаліст і просто робить те, що хочуть люди на проклятій землі?

Невдовзі після обрання президентом путін повернув росії радянський гімн з оновленим текстом, а армії — червоний прапор, який був при комуністах. Коли опозиціонер Борис Немцов прийшов до путіна й почав вимагати, щоб гімном росії не був гімн Радянського Союзу, то путін йому сказав:

-Який народ, такі й пісні.

Багато росіян запитує:

-Якщо не путін, то хто?

Та для росії будь-який безхатко на посаді президента буде меншим злом, ніж путін.

Все це безумство вже звично, повсякденно, нормально. А люди звикають швидко. Пізно прокидатися? Люди настільки **звикли** до путіна за довгі роки, що їм страшно уявити когось іншого на його місці. Їм здається, що цей хоч і поганий, але **свій**, а інший буде чужим і вони для нього будуть чужими. Висновок, який роблять люди: якщо свій над нами так знущується, то що ж з нами зробить чужий!? Особливо їх лякають ті, хто за американців і англосаксів — ці вже зовсім-зовсім чужі.

Багато росіян такі самі диктатори та тирані у своїх сім'ях, як і путін. Так само в родинях ведуть нескінченні війни. Помилка людей в тому, що вони вважають путіна своїм. Адже хлопець непоганий, а інший може гірше буде. Нехай вже поганий, але свій. Щось із розряду "чому вона не написала заяву на свого насильника; якщо не написала, значить сподобалося". Росіянам здається, що живуть з майже рідним путіним. Отак звикли до нього. І вони наділяють своїми почуттями путіна. Значна частина народу вважає, що і вони для президента свої, рідні. Насправді путіну всі чужі, крім, може бути, найближчих приятелів, від яких він залежить.

Ще більше за путіна мене вражає російський народ. Виживає в країні, вбитій та розкраденій психопатом і його бандою. Більшість мовчить і терпить, не дає шансів на нормальне життя ні собі, ні розсудливим людям. У росіян свободу забрали з їх майже мовчазної згоди.

-А **що ми** можемо зробити?

Ви не праві, панове раби. Ви не бачите, що відбувається? Чи не хочете бачити? Навіщо очі тому, хто не хоче бачити?

Все повторюється в історії росії. Заняття по історії росіянами не вивчені! Як і століттями раніше, нині **обікрадена й пограбована царем юрба стоїть перед ним на колінах і просить милостиню.** Фанатична любов до царів у росіян в крові?

У багатьох росіян немає почуття власної гідності. Та ще й з комплексом неповноцінності. Не можуть взяти відповідальність за своє гідне життя, за майбутнє дітей. Втратили віру в себе. Надіються на кого завгодно, але не на себе. Чекають і вірять у доброго "царя-батьку".

Росіяни, чого з вашої мовчазної згоди маніяк вбиває сусідній народ? Ви нам, українцям, співчуваєте? Члени родини будь-якого маніяка страждають і не завжди

лишаються живими. Після повномасштабного вторгнення росії в Україну майже всі росіяни вже мають знайомих, а то й близьких людей, які загинули чи постраждали на війні. Біля вбивці можна бути лише заручником або помічником.

Більшість завжди права? На більшість завжди намагаються впливати ті, хто при владі. Щоб легше було керувати. Часто більшість до пуття й не розуміє, кого підтримує. І думка такої більшості помилкова. Прикро, що росія в цьому на першому місці.

Для багатьох росіян путін як живий бог. За тисячолітньою традицією частина російського народу обожнює керівника держави. І за цією ж традицією керівник росії зневажає та нищить свій народ і країну. Усе, як завжди. Протягом століть. Нічого не змінюється. Так було при Сталіні. Як їх переконати, що путін злочинець? Медицина безсила. У суспільства дуже коротка пам'ять. Тільки час поставить усе на свої місця.

Опозиціонер Борис Немцов казав:

-Гітлера всі ненавидять. Теж саме буде з путіним.

Чимала частина німців любила Гітлера, коли той спирався на пропаганду й репресивний апарат. Коли Гітлер програв у війні й Німеччина розвалилася, то всі німці почала ненавидіти Гітлера й робили його козлом відпущення та єдиним винуватцем всього, що творили фашисти. Я переконаний, що в росії ще знайдуться й такі, хто плакатиме, коли помре путін. Як спочатку обожнювали й плакали на похоронах Сталіна, а потім плювалися й проклинали диктатора після розвінчання культу його особи. За голову берешся й відчуваєш себе лікарем у психіатричній клініці, коли чуєш по російському телебаченню чи читаєш у соціальних мережах, що путін найкращий президент. Підняв росію з колін. Давайце помрімо за нього.

Це жах, наскільки **росіяни під гіпнозом пропаганди**. Людям подобається диктатура. У росії й досі купа сталіністів. Чимало росіян захоплено кричить про любов до путіна. Як їжачки, які кололися, але їли кактус. Диктатор трохи підмазав народ і до самої смерті лишатиметься ідолом? Хоч як над народом знущається, буде, все одно хорошим. Адже так добре говорить, обіцяє, жартує, заграє з потрібними людьми, просто диво, а не президент.

В росії багато людей з низьким інтелектом. Їм важко зрозуміти, що влада їх постійно має. Живуть погано, по-жебрацьки, але свято вірять у правдивість телевізійної пропаганди. Влада путіна створила складні умови життя. Людина постійно знаходиться на межі виживання. Відсутність реалізації, здійснення мрій і бажань. У росіян накопичується негатив. У багатьох ще й гнів. І тут майстерна **пропаганда услужливо підкидає росіянам кого потрібно ненавидіти**. Про путіна не може бути й мови. Цар старається для народу. Більшість легко приймають цю модель. Ненависть до інших країн не вимагає розумових та емоційних зусиль. Та багатьом росіянам і ніде взяти цих зусиль. Усі сили вже витрачено на виживання росії.

Кажуть, без проблем можна знайти фанатів путіна серед пенсіонерів. Дехто з пенсіонерів вважає, що в комуністичному Радянському Союзі люди дуже добре жили. Потім жажливий керівник країни Михайло Горбачов все зруйнував. Президент росії Борис Єльцин продовжив руйнувати. І тільки святий путін всіх врятував. Таке

пенсіонери ллють у вуха дітям та ще й онукам:

— Через роки ми згадуватимемо час правління путіна як найбільш стабільний і прогресивний час життя суспільства і країни в цілому.

Стабільних злиднів та воєн?

Не дуже зрозуміло за що пенсіонерам любити путіна. За низькі пенсії? За злидні? Путін і його банда захопили владу, витрачають на себе величезні гроші, а пенсіонерам платять копійки. Певне, путін думає:

— А навіщо вам, росіяни, гідна пенсія, якщо гідного життя все одно не буде.

Пенсіонери вважають, що це нормально. Так і має бути. Простіше жити в солодкій брехні, ніж прийняти гірку правду. Це дитяча поведінка. Так і не вирости? І на пенсії залишаються дітьми? Чому в такій багатій ресурсами країні злидненні пенсії. Основна причина підтримки — раптом буде гірше, на безриб'ї й рак риба.

На словах путін дуже любить пенсіонерів:

— Я був оточений любов'ю батьків. Вони мене любили і я це знав, я це відчував. Тому я думаю, що для старшого покоління ми насамперед зобов'язані зробити те, що держава зробити може.

Обібрати до нитки й відправити на кладовище?

путін підняв до 65 років громадянам росії вік для виходу на пенсію. Диктатор сам не хоче йти на пенсію й іншим не дає змоги дожити до заслуженого відпочинку. **Половина чоловіків у росії помирають раніше 65 років.** А якщо росіяни наслідяться дожити до пенсійного віку, то путінська влада потурбується, щоб пенсіонери залишок життя прожили в злиднях у найбагатшій країні світу. Може ще й голодом моритимуть! А чи можна в росії ще раз підняти пенсійний вік? На прохання народу, звісно. Як тільки депутатам Державної Думи натякнути, що цього хоче путін, то відразу знайдуться бажаючі вийти з подібною ініціативою!

Чому путін не покаже приклад як потрібно йти на заслужений відпочинок? Диктатор якось заїкнувся, що отримує пенсію. путін - **найщасливіший пенсіонер росії.** Всі свої пенсійні проблеми дідусь вирішує клацанням пальців. У нього така пенсія, що й робити не треба. І так має накрадених грошей найбільше серед росіян. Чому не відмовиться від пенсії? Або від зарплати? Навіщо йому зарплата, він вкрав стільки, що можна сміливо знести пів росії й заново відбудувати. Чому не переведе свої пенсії чи зарплати в дитячі будинки малюкам, яких через таке щасливе життя та війну зробив сиротами? У Києві один із колишніх мерів - злодій поставив собі зарплату 1 гривню і багатьом киянам це дуже сподобалося. Особливо коли давав кілограм гречки, щоб за нього знову проголосували на виборах мера. До речі, моя родичка була в складі виборчої комісії на дільниці під час виборів того мера. Підраховувала бюлетені. Не бачила жодного бюлетеня, в якому б проголосували за мера-гречкосія. Хитрі кияни гречку брали, але за щедрого злодія не голосували. Та мер виявився ще хитрішим за хитрунів. Потім несподівано виявилось, що їх дільниця майже повністю проголосувала за мера з зарплатою 1 гривня.

Нещодавно я привітав свого двоюрідного брата-пенсіонера з 70-літтям. Брат

проживає в окупованому росією Севастополі. Як справи? Як життя при путіні?

-Все добре. Працюю на трьох роботах електриком. Оце взяв відгул, щоб відсвяткувати.

Ну, що тут сказати. Звісно, щоб не псувати родинне, свято на словах я порадив за брата. Розпитав. Працює в лікарні та двох державних установах. Будинки старі. З високими стелями. Щодня потрібно стояти на драбині та міняти лампи, ремонтувати освітлення. Працює добу через троє. Тож вдома не живе. Спить на роботах. Вдома буває, коли на якійсь з трьох робіт бере відпустку. Отака щаслива старість на пенсії в окупованому путіним Криму.

За чверть століття путін опустив народ на дно Маріанської западини в Тихому океані. І така бідність в найбагатшій ресурсами державі світу.

Не потрібно всіх пенсіонерів записувати до "**путінських бабусь**". Багато прозріли, зокрема, після початку війни росії проти України. Багатьох бабусь путін просто зачарував. Не дуже зрозуміло чим. А якщо бабусі закохані в діда, то що не говоріть, вони вам не повірять. Любов зла, полюбиш і козла. Бабусь можна лише перемкнути на інших кумирів. Наприклад, показати хороший телевізійний серіал. І вже й не згадають про кремлівського діда. **Долю країни повинні вирішувати молоді**. Прикро, коли молоді й сильні думають так, як "путінські бабусі" та нагадують ідіотів:

-Навіщо ви ображаєте нашого президента путіна?

Та путін своєю поведінкою сам себе постійно ображає.

Чимало пенсіонерів ніколи не бачили іншого життя. Бабусям і дідусям здається, що у них величезна пенсія. Дякують путіну. Діти війни, молодь СРСР, яка працює задарма, страшно голодна перебудова... І тут тобі 250, а у когось і 370 доларів пенсії. Чисті поліклініки. Безплатні ліки й проїзд у громадському транспорті. Санаторії. Деякі пенсіонери ще й щомісяця отримують у крамниці продуктів аж на 13 доларів. Та це ж рай!

Хто пожаліє диктатора? **У росії вистачає таких, що моляться на путіна**. 25 років отупіння й залякування народу не минули марно. Щирі й гарячі шанувальники диктатора. У росії вистачає маргіналів, кримінальників, які вважають путіна своїм. Пенсіонерів, які все життя бояться користуватися власним мозком, теж вдосталь. І це вже достатньо великий загін фанатів путіна! Виходить пристойна частина виборців.

Люблять люди з негідників робити кумирів. Багатьох переконати неможливо. Телевізор зробив свою справу Люблять його й навіть захоплюються. Шанувальники різні. Романтичні. Наївні. Просто дурні. Є й зовсім погані: не вважають брехню, вбивства і прагнення до влади чимось ганебним.

Прикро, але з початком війни прихильників путіна додалося. Влада і вміла пропаганда зуміла хитрими способами розбудити в народі найгірші якості, підняти з душ весь негатив. Хвалять путіна й пояснюють:

-Президент нас захистив. Аби не він, то на нас би напали. А яка країна дісталася путіну. А нині у нас справжній рай. Росія – світоч світу. путіну потрібно вже пам'ятники

ставити.

Владі вдалося заразити частину населення **манією величі**. путін зумів втовкти в голови багатьох росіян: **хай ми погано живемо, але зате нас усі бояться**. Переконати багатьох людей, що вони, росіяни, живуть найкраще на світі. І в них лише одна проблема – Україна.

Переконати прихильників — марна справа. На фронті під час дискусії про поганого путіна вас просто вдарять прикладом межі очі. Як тільки починаєте щось говорити про його брехню, відразу:

-Це все фейки. путін – кращий президент.

-Дядя Вова – це сила! Хороша людина.

Якщо для людей і злочинець – хороша людина, то таких росіян можна лише пожаліти.

-путін любить всі народи росії й України.

І через цю любов убив сотні тисяч людей під час воєн у Чечні та Україні?

-У президента відмінне почуття гумору.

путіну весело. Веселиться як може! Чверть століття **смішить росію**. Хоч би країна не померла зі сміху. А ще не померла від постійних війн, злодійства та злиднів. Життя простого народу в росії – то суцільний анекдот від путіна. Анекдоти смішні, коли у слухачів усе добре в житті. Цікаво чи дуже весело мільйонам росіян, які проживають за межею бідності? Чим скінчиться таке веселе життя, яке путін влаштував для свого народу? Хоча аби змінив місце роботи й став гумористом естради, то було б більше користі для росії, а й світу.

Суспільство дозріло до путіна? **Людей не привчили думати**. Влада думає за них. А тим, хто думає, затикають роти.

-Всі кричать, ой, як погано, ой, як погано! А в будь-яке російське село заїдь, то побачите там нові іномарки. Інтернет найшвидший у світі. Хочеш відкрити дрібний бізнес? Та легко. Хоч і через хабарі, але все ж таки ти й сам потім живеш добре. Звичайним росіянам президент, в основному, подобається. Розширив території, не розвалив країну. Війна була до нас і буде без нас.

Авто вже перестають бути розкішшю. Це засіб пересування. Часом, люди мають машини в кредит і недоїдають та недосипають, бо треба працювати, щоб виплатити те авто. Та нині по селах ще й збільшується кількість авто, які видають за тих, хто загинув на війні в Україні. Є на чому рідним їздити на кладовище. Ото досягнення і перевага російського села? Не з тим Інтернетом ви дружите, коли не розумієте куди котиться росія? Спробуйте зайнятися бізнесом у росії! Вас відразу попросять поділитися. Побачите хто більш матиме прибутку з вашого бізнесу. Контролери з перевіряльниками чи ви? Президент подобається тим, кому він щось дав. Корупціонерам, злодіям, бандитам. Як може подобатися президент, який у вас відбирає можливість жити та не тужити коштом найбільших у світі ресурсів? Території путін розширив? Та росія не може дати ладу тим територіям, що має! Навіщо ще хоче захопати? Утримувати захоплені землі буде за вашим коштом. Вам недодаватимуть і те,

що мали. Ви думаєте війна завжди буде хтозна-де й у ваш дім ніщо не прилетить?

Чому маси населення росії потрапляють під владу психопата путіна? Який загальний портрет росіян? У росіян якийсь особливий спосіб життя, що впливає на їх психологію?

-Німці танцювали під дудку Гітлера, радянські люди – під дудку Сталіна. Люди однакові завжди й в усьому. Шукають втіху в мріях про світове панування.

Ой, не всі! Далеко не всі!

-Який цар, такі і його піддані. Росіяни заслужили путіна. Не треба дзеркало лаяти. путін і народ однакові. Більшість має таке ж мислення як у путіна.

Та ні! Аби для маніяків було так все легко та просто, то нас би з вами вже не було. Та й нікого не було. Один радіоактивний попіл замість планети. Люди дуже різні. І в цьому їх сила. Звісно, є натуральні козли. Але є й такі чудові люди, якими багатьом ніколи не стати. А більшість – досить середні. І так повсюди. І в багатоповерхівці, і в селі, і в будь-якій країні. Є козли, особливо, коли при владі, навчені технологами, як затикати рота чи переграти чудових людей. Середнячки мовчать. З переляку згодні на все. Це вже було в історії тисячу разів. **Російський народ лежить на печі і поки що їсть калачі.** Добре, що не сухарі доїдає.

Росіяни не виняток і не генетика. Зробіть психопата на 10 років керівником будь-якої країни. Дайте маніяку ще й міцну репресивну машину. Швидше за все, батіг і металеві тиски зроблять з людей таку "народну масу", як нині в росії.

Народу захотілося сильної руки. Налякані до жаху люди бояться за себе та сім'ю. За собою сили не відчують. Зі страху отримати розправу від держави приєднуюся до диктатора. Звичайні люди хочуть, щоб їх дали спокій. Щоб все вирішилося як би саме собою.

росія – країна страху. Росіяни у своїх генах несуть страх перед владою. Страх перероджується в байдужість. Нормальні люди бояться, бо не звиклі до насильства. Їм страшно говорити правду. Події пов'язані з війною проти України, проявили весь рівень тупості значної частини російського народу. Я не припускав, що кількість дурнів виявиться такою величезною. Скільки терплячого народу в росії, який усе прощає царю!

Багато мовчки пішли вмирати за фюрера на бійню війни проти України. На кладовища росії вже привезли з війни проти України чимало молоді, яка народилася і померла при путіні. На старих кладовищах вже немає де ховати. По всій росії з'явилися нові цвинтарі. Свіжі могили довгими рядами до горизонту. І копають і копають нові могили. Щодня в росію привозять до 1,5 тисячі військовослужбовців, що загинули в Україні.

путін зробив так, що багато росіян опинилися в ситуації: заробити гроші можна лише, коли підеш на війну. Батьки та рідні контрактників мовчать, не протестують. Багато й не проти відправити на війну чоловіків чи дітей. Одні хочуть грошей, інші бояться силовиків. Впевнені, що горе не прийде в їхню хату. **Щоб заробити грошей росіяни підписують контракти і йдуть на війну гарматним м'ясом.** Від дурості й

безгрошів'я російські чоловіки натовпами пруть за гроші вбивати людей в Україні. путін хизувався, що вже **300 тисяч** чоловіків підписали контракт зі збройними силами росії й поїхали воювати в Україну. І, мовляв, ця цифра лише збільшується. Нині **щодоби диктатор купує життя від 1 до 2 тисяч чоловіків і відправляє їх на вірну смерть в Україну**. Багато чоловіків не хоче, щоб війна в Україні закінчувалася, бо для них це майбутній заробіток. Поспішають добровільно потрапити в окопи.

Охочі підписати контракт на війну переконані, що їм пощастить залишитися живими. Надивилися рекламних роликів по телебаченню і наслухалися казок про щасливчиків, які воювали в Україні й повернулися додому живими та здоровими, з купою грошей і трофеїв. Пропагандисти перетворили війну проти України на шоу з нескінченними вигаданими перемогами. Запевняють, що за вбивства людей в Україні платять великі гроші, які легко заробити:

-Слава Богу зараз у контрактників приголомшливі можливості. Ті гроші, які люди зароблять там, багато людей в регіонах не зароблять ніколи.

Аби простаки знали, **що твориться на фронті**, то не всі побігли за легкими грошима на війну проти України! Хай побалакають з тими, хто отримав каліцтво на війні чи дивом зміг потрапити у відпустку додому. Хай знайдуть матеріали в Інтернеті. Хай розпитають у ветеранів про м'ясні штурми, полки калік, побиття, ями, загороджувальні загони, побори, тортури й страти полонених!

На фронті вбивають українців, зокрема, мирних жителів, але й своїх солдатів росіяни, аж, ніскільки не шкодують. Командири знущаються з підлеглих. Нап'ються самогону, купленого у місцевих жителів і творять беззаконня. Якщо солдатики поскаржаться, їх тут же відправлять на м'ясні штурми, з яких живим ніхто не повертається. Хіба що запхнуть у спеціальні пакети та повернуть рідним. П'яному офіцеру нічого не варто застрелити солдата. Вбивця напише, що його жертва загинула в бою або пропала безвісти. Це вже на розсуд того, хто застрелив. Війна все спіше. Матері не дочекаються синів, дружини чоловіків, ну, а дітки свого тата. Порядні офіцери в армії начебто є, але де вони нікому невідомо. А **солдатами командують, лише відморожені на всю голову командири**. І ніхто не може навести порядок. Суцільне гноблення і знищення контрактників.

Сяка-така 2-тижнева підготовка контрактників, які потім гинуть у перші дні на війні. Середнє життя на фронті деяких штурмовиків 3 тижні. Хто йде на штурм, не мають достатньо патронів, гранат, їжі, води. А навіщо? Все одно ж загинуть! Дуже схоже на винищення чоловічого населення росії під приводом ідіотської війни, яка за 3 копійки не потрібна простим людям.

У кращому випадку контрактників забезпечують списаною екіпіровкою. Трапляється, взагалі, відправляють на фронт майже без ніякої екіпіровки! Контракникам доводиться за власні гроші купувати бронежилет, пластини, каски, взуття, бо з тим, що видають, воювати неможливо. Вірна смерть!

Контракникам не встигають нарахувати зарплату. Лише одноразові виплати. Контрактники не встигають отримувати бойові виплати. Коли "пощастить", то гроші за

загибель контрактника отримують його рідні. Для нарахування виплат потрібен труп. А де його взяти, коли в бою плавляться бойові машини, а їх екіпажі згорають в попіл? Не завжди є можливість збирати вбитих на полі бою. **За загибель** контрактника путін дає такі гроші, які їх бідні батьки чи матері ніколи в житті не отримували. Нині в росії багато людей почали багатше жити, бо отримали гроші за смерть рідних на фронті.

Влада називає значно занижені й розраховані на дурнів офіційні дані про втрати на фронті. Начебто, лише кілька десятків тисяч загиблих. Чимало західних й українських експертів доводять, що **втрати особового складу російської армії під час бойових дій проти України давно вже переважили за мільйон** вбитих, поранених і тих, хто пропав безвісти. Щоб втримати окуповані території України путіну доведеться втратити ще не менше мільйона військовослужбовців.

Диктатор збирається ще багато життів кинути у вогонь війни та забрати з собою до пекла. У спецслужбі путіна добре навчили використовувати людей як витратний матеріал. Хто пожаліє російських людей, які воюють і гинуть за тварин у Кремлі?

Відома російська дисидентка Валерія Новодворська казала, звертаючись до росіян:

-Ви хоч знаєте хто такий путін? Це монстр. Це сталініст. Породження темряви. Що йому потрібно? Потрібно, щоб ніхто нормально не жив. Йому Імперія потрібна. Імперія зла. Тому що Доброї Імперії не буває. І заради жахливих амбіцій цього спадкоємця Гітлера і Сталіна ви хочете померти в розквіті літ?

Вдумливі люди давно все зрозуміли. Російські опозиціонери стверджують, що, коли не брати до уваги корупціонерів та інших державних паразитів, то не знають жодної успішної людини серед тих, хто підтримує путіна. В основному, лише невдахи та дурні за царя. Викинь мобільний телефон і відключи Інтернет! Це все винаходи ненависного росіянам Заходу! Шуруй в окопи й там роби "свої російські винаходи"! Шлях росії — це шлях Північної Кореї! Згоден. Є й таке. Але не все так просто.

Я слухав успішних росіян, які топлять за путіна. Спочатку дивувався. Відчувається, що не прикидаються. Ну, не прикидаються! Аж ніяк! Вірять диктатору. Довіряють президенту. Не розуміють чому його потрібно гнати в три шиї з влади. Успіх не означає наявність мозку. Дуже часто успіх приходить до людей, що спеціалізуються на чомусь одному. Мій найбільший наставник по життю, університетський професор, казав, що настав час спеціалістів, які повинні дуже вузько, але глибоко знати свій предмет. Цього з головою вистачить для успіху й багатства. Все інше знати не потрібно. І не витрачай даремно часу, щоб розширити ерудицію, кругозір, знання світу, емпатію. Успішні й багаті люди дуже хороші у своїй сфері, але в іншому, часто, живуть простими тезами й цілком вірять примітивній убогій пропаганді телевізора. Деякі росіяни просто не хочуть думати інакше, ніж влада. Це зашкодить їх успіху.

Дивує **російська інтелігенція, яка підтримує путіна**. Майстри культури. Користь. Підлабузництво. Страх втратити тепле місце. Подача з панського столу. Результат: чверть століття при владі маніяк. І це все в росії, де таке вже було не раз. Нині в нормальній західній країні таке неможливо: диктатора виметуть моментально!

Чимало прихильників путіна серед пияків. Диво якесь! **Випив – і ти вже за**

диктатора! Ура — патріот! Напитися і забути де знаходяться, куди рухаєшся, яким буде кінець. То для багатьох росіян найбільше задоволення. У запоях ховаються від російської дійсності, як страус ховає голову в пісок.

Деякі росіяни розуміють, що на місці путіна робили б ще більшу гидоту. Лають президента за м'якість.

Гітлер програв у війні та вбив себе. Тільки після цього німці отримали можливість вийти з-під впливу маніяка. Хоча, як на мене, то російський народ безнадійно обдурений. Мені здається, якщо посадити в президентське крісло якусь просту людину з народу, яка хоче змін, то можна знову отримати лицеміра, що стане красти й нищити росію. **Коли зникне путін, то немає ніякої гарантії, що в московії не виберуть собі такого ж душителя свободи.** Можливо, молодшого, розумнішого, освіченішого, ефективнішого. Чимало росіян згодні поміняти путіна лише на Сталіна. Дехто з росіян пропонує, коли зникне путін, то замість нього обрати диктатора Білорусії Олександра Лукашенка.

Чи є в росії чесні люди? Мільйони! Зубожілі, не крадуть і не грабують, тому бідні. Багато чесних та порядних людей залякані та принижені, доведені до рабського існування цією владою. Розуміють скільки лиха прийшло разом з путіним в їх будинки. І чекають на ще гірше.

На словах путін дуже переживає за середній клас в росії. який на ділі диктатор нищить як може, щоб підприємці й службовці не відбирали прибутки у його олігархів:

— Мене дуже турбує матеріальне розшарування суспільства. Причому у нас різниця між малозабезпеченими верствами та тими, хто може похвалитися, що у них накопичені мільйони та мільярди, неприпустима велика. Вихід — у розвитку середнього класу. Середній клас обов'язково стане основою процвітання нашого суспільства загалом.

У 2011 році представники середнього класу **вийшли на Болотну площу в Москві, щоб протестувати** проти масових фальсифікацій під час виборів до Державної Думи російської федерації, за результатами яких парламентську більшість отримала путінська партія "Єдина росія". Тоді путін назвав протестувальників "бандерлогами". Так називався вигаданий мавпячий народ із "Книги джунглів" англійського письменника Редьярда Кіплінга.

Розсудливі люди є скрізь. Часто розсудливі в меншості, але вони є завжди. Інакше як би колишня нацистська Німеччина стала сьогоднішнім лідером демократичної Європи? Хоча місцеві науковці стверджують, що в росії не більше 15 відсотків людей, які здатні критично мислити. Брешуть? А Ви спробуйте покритикувати фюрера, перебуваючи в росії. І відразу зрозумієте, що критиків, дійсно, небагато, бо в росії це шкідливо для здоров'я.

Росіяни бояться критично думати. Відразу з'являється великий шанс, отримати тюремний строк. А для початку як розминку — по спині поліційною дубинкою, коли вийдете на протести. Якщо людина починає замислюватися над тим, що їй кажуть, або не дай Боже ставить питання, то за це її карають. **По-різному.** Якщо людина не розуміє,

то карають боляче. І більшість, вже давно привчена до того, що це норма. Інакше станеш ворогом. Тільки вороги думають по-іншому. Не вірять, що каже влада. А для покарання ворогів народу, не потрібні ні закони, ні суд. Можна нізащо посадити. Катувати до смерті, а у висновку про смерть вказати, що причиною став тромб.

Тромб головного мозку росії!

Робити висновки можуть тільки здатні мислити й дружити з логікою. Основна частина населення розучилася це робити. Люди живуть за принципом: день пройшов і слава Богу. По суті, загнані в лещата злиднів, відсутності правосуддя, розуміння страшної правди, коли кругом всі брешуть, росіяни стали подібні до флюгера. Вимагати від таких розуміння, все одно, що звертатися до розуму психічно хворих. Неосвічених людей теж вистачає. Не можуть самостійно мислити. Що телевизор говорить, то й правда. Так простіше жити. Любов до путіна заснована на невмінні мислити критично. Обдуреним набагато безпечніше рвати на собі сорочку й кричати, що президент зробив росію великою, а росіян усі бояться.

путін розповідає народу анекдоти, натякаючи, щоб заткнувся, бо ніяких політичних прав у росії люди не мають:

-Приходить бабуся у юридичну консультацію. Запитує в адвоката: "Маю я право?". "Маєш, бабуся". Вона: "Ні. Я хочу запитати чи маю я право...". "Та маєш". "Можу я..." "Ні. Не можеш".

путін казав, що це його улюблений анекдот.

-Який президент молодець. І з таким гумором.

Розумним, чесним і порядним людям в росії важко протистояти божевіллю, яке охопило і владу, і багатьох росіян. Справжнім патріотам росії нелегко роз'яснювати зомбованим пропагандою людям, що діється насправді. А як виховувати дітей, коли у школі вчителів змушують говорити учням шалену брехню?

Багатьом росіянам гидко жити за правління таких нелюдів, як путін. Росіянам соромно, що росія через президента-маніяка буквально падає в очах інших народів:

-Я поважаю свою батьківщину, але не поважаю правителя.

У багатьох ледве не депресія після початку війни росії проти України. Жаліють українців, які зазнають такого стресу, страху, розпачу. І все це заради здійснення ідіотських нездійснених мрій однієї ненормальної людини в Кремлі. Коли через багато років дітям у школі розповідатимуть про це безумство, то учні запитають як таке допустили. Буде соромно перед власними нащадками. Перед усім світом соромно.

Багато учнів у росії розумніші за вчителів. Є школярі, яких ще не відучили думати й говорити правду. Діти отримують інформацію не лише від учителів чи російських пропагандистів, а й з Інтернету. Деякі **учні мають власну думку** про війну росії проти України:

-Все, що говорять про війну по телебаченню, то брехня.

-Не треба запрошувати учасників війни до школи. Ми не хочемо їх бачити.

Не лише вчителі доносять на учнів. На початку війни й учні доносили на вчителів, які при них засуджували війну. **Вчителі** — це безправні раби, які отримують копійки і

не мають можливості знайти іншу роботу. У вчителів немає грошей, щоб виїхати з росії.

У вчителів немає можливості перекваліфікуватися. Як правило, у них літні батьки і маленькі діти, що робить їх ще більш залежними від влади. Вони перебувають під постійним страхом звільнення у разі непокори. Лише в Москві зарплати вчителів пристойні. Цілком можуть і на іншу роботу піти. Та коли зарплати вистачає, то вже все якось і влаштовує.

Народ бажає путіну коли не суду, то щасливої дороги й швидкої зустрічі з його колегою Гітлером. На свята, коли можна загадувати бажання, дехто з росіян **просить Вищі сили, щоб путін помер**. У новорічну ніч за святковим столом російський народ змушений слухати привітання диктатора і його обов'язкове повідомлення про те, що торік стало жити набагато краще. Притомні люди розуміють, що путін має на увазі лише себе та свою банду, а не обікрадених ними росіян. Ох, думають, було б набагато краще аби замість привітання президента й традиційного показу по телебаченню радянського фільму "Іронія долі" їм демонстрували урочисті похорони диктатора. Скільки людей у росії мріє побачити путіна в домовині! Бажають аби путін повторив кінець своїх колег-диктаторів з Румунії (розстріляли), Іраку (повісили), Лівії (вбили під час самосуду).

Сьогодні у мене день народження. Коли задуватиму свічки на святковому торті, то загадаю бажання. Як і всі українці, дуже хочу закінчення війни й щоб ми всі жили ще краще, як до повномасштабного вторгнення. Протягом усього життя на день народження я про себе говорив свої бажання і просив Господа, щоб він їх здійснив. Я вдячний Всевишньому за все, що зробив для мене. Але мене дивувало, що у мене здійснювалися ще й мої істинні, часом, приховані бажання, в яких інколи й сам собі не зізнавався. Все як у кінофільмі "Сталкер" Андрія Тарковського, в якому герої навіть злякалися заходити в кімнату, де здійснюються й приховані бажання, а не лише ті, про які просять. Я промовчу про своє приховане бажання, яке стосується антигероя цієї моєї книги. Бо таке бажати не по-людськи. Нічого хорошого путіну я не бажаю. І не лише я один.

А якби народи росії погодилися такий скарб, як путін, подарувати будь-якій країні світу, то знайшлись би охочі?

-Даруємо! Забирайте!

Якби якась країна й погодилась, то повернула б диктатора того ж дня?

Після смерті путіна росія стане першою і єдиною країною у світі, якій керівники інших країн висловлюватимуть не співчуття, а привітання.

Росіяни протестують мовчки, стоячи на колінах. Щось скажеш проти влади – потягнуть у тюрму за **екстремізм**. Тихенько пошепчуться який поганий путін і в нірку. путін забрав у росіян права й свободи. Фальсифікацією виборів позбавив людей права міняти владу. Через залякування й арешти – права виходити на мітинги й озвучувати претензії до влади.

Диктатор іноді говорить:

-Нас кинули.

Звісно, кремлівський старець має на увазі те, що політики інших країн не зробили так, як він хотів. Але дехто з росіян не дуже дослухається, та коли чує, що кинули, то згадує хто з його знайомих назавжди виїхав з країни.

Еміграція стала однією з форм протесту проти путінського режиму. Розсудливі росіяни тікають за кордон. Чим людина молодша, тим легше прижитися в Америці чи Європі. Складно, важко, але за кордоном кращі перспективи. Хоча коли всі незгодні виїдуть з країни, то де гарантії, що росія зі зброєю в руках не прийде в Європу чи США до їх дітей і онуків?

Дуже багато в росії червоних прапорців, червоних ліній. Вся країна в дорожніх знаках, які називають "цеглина". За проїзд на "цеглину" виписують не лише штрафи, а й відправляють у тюрму, а то й убивають. Офіційно в росії рабства немає. Замість наглядачів хитрі закони з силовиками та судами, які перетворюють росіян на рабів.

Для путіна основне, щоб люди не ставили незручних запитань. Та люди іноді запитують. Навіть у прямому ефірі на телебаченні:

-Що робити з обороною російської федерації? Украли мільярди. Ви знаєте?

-Ні. Не знаю. Як вас звати?

-Марія.

-Сідайте, Маша.

-Дякую, Вова.

Як головний злодій в росії може відповісти на таке запитання? путін, як головнокомандувач росії, вимушений включив дурника. Нічого не знаю. Моя хата скраю. Я вчора з Марсу прилетів і вперше чую, що у війську крадуть? Хто після такого серйозно сприйматиме базікання путіна про якусь боротьбу з корупцією в країні?

Путінська влада згодна, щоб населення займалося чим завгодно, лише не політикою. Мовляв, політика – брудна справа; путіну видніше, хай він усе й вирішує. Якщо люди почнуть ставити запитання, або ще й думати, то відразу суспільство стане незадоволеним. А це головна загроза для путіна. Бо тоді стануть можливими протести, з яких можуть прорости бунти, повстання. Так і до революції недалеко, як в Україні. Тільки навряд чи росіяни танцюватимуть та співатимуть на Майдані, як в Україні? Хоч і в мирній Україні пісні й танці на Майдані закінчилися зіткненнями з силовиками, а тодішній український президент Янукович ледве втік у росію. А куди тікати путіну?

Грабувати росіян і знищувати росію – це законно. Чинити спротив грабунку чи корупції – то злочин, екстремізм, тероризм і т.д. Колишній президент росії Дмитро Медведєв оголошує гідними смерті росіян, які не згодні з режимом путіна. Влада відкрито готує суспільство до нових репресій та позасудових розправ, не тільки за кордоном, але й, неминуче, всередині країни. Можливо, більш масових. Адже якщо ворогів путінського режиму можна вбивати в Берліні, то хто ж відмовить путінським вбивцям у цьому в Москві? путін всю країну перетворює на тюремну зону.

Гірше правителя, ніж путін, не було за всю історію росії. Як тільки росії в черговий раз пощастило! Скільки злочинів на одній людині! Як земля таких носить? Старому

маніяку й на думку не спадає, що його такого божевільного ніколи не хотіли й нині не хочуть. Тим паче Україна.

путін і його банда **взяли все найгірше від соціалізму й капіталізму. Вийшла путінська росія**. Скільки можна викривати всю цю людоджерську систему і владу

Багато людей не розуміє в чому кайф всієї гидоти, яку створив путін. Результат у всіх людей один: яма і труна. Гнити всі будемо, хоч ви у вагон з грошима лягайте. Цікаво, хоч один зміг забрати з собою на той світ свої гроші, будинки, машини, авторитет, владу? І там скористатися всім цим? Для чого тоді набивати валізи сумки, мішки, вагони грошима? Вбити все своє життя. Нахапати стільки грошей. Не зрозуміти сенс життя. Померти проклятими всіма мільярдером. Чого ви добилися?

Гаазький суд плаче за путіним. Коли вже кремлівського маніяка повезуть до суддів? Диктатор боїться кари за злочини, які скоїв проти росії й багатьох країн. Чи врятує те, що тиран підправив Конституцію росії про власну недоторканність? Єдиний спосіб уникнути покарання – до смерті залишатися президентом росії. Все просто. Хтось, як Немцов, поставив своє життя на кін, щоб щось зробити, аби врятувати країну. А путін **всю країну на кін поставив, щоб врятувати свою шкуру**. А як же росія?

Утримання влади за будь-яку ціну — то мета путіна і його наближених. **путін дорвався до влади й не хоче йти на пенсію**. А хто хоче добровільно віддавати владу? Для нашої планети це нормально. путін і його команда переконані, що утримання влади — це головне. Відчуває безкарність і тому готовий на нові злочини, не думаючи про наслідки. Так увійшов в роль, що закони не для нього, а для народу. Він з дитинства відчуває безкарність. Ті, хто знав путіна дитиною, розповідають, як він убив каченят і не отримав покарання. Виріс і став вбивати вже не каченят, а людей, та ще й красти по – чорному.

Світ має зупини путіна. Припинити заробляти на путіні. Всім очевидні страждання в Україні, заподіяні війсьним злочинцем путіним. Але небезпеки, які чекають на світ попереду, набагато серйозніші, ніж більшість думає. **Світле майбутнє, про яке торочить путін, — це світло від вибуху атомної бомби?** Схоже, росіяни з путіним до цього і йдуть. Коли народ зрозуміє, то щоб не було пізно.

Під суд путіна та його банду! Міжнародний суд вже й виписав **ордер на арешт** путіна. Диктатора звинувачують у викраденні дітей. Кремль пробував працювати з дорослим населенням України, щоб зробити їх своїми помічниками та вірними слугами. Зробити з українців росіян не вийшло. Та ще й забагато мороки. Під час повномасштабного вторгнення російська влада взялася за українських дітей. І сподівається на успіх. На дитячу свідомість набагато легше накласти рабський менталітет з постійним страхом і приниженням перед владою.

В росії має відбутися депутінізація. путін **не виконує своїх головних обов'язків**, заради яких його обрали керівником країни. Основні завдання президента країни – дбати про свій народ, покращувати рівень життя. путін дбає лише про себе й свою банду та її помічників.

росія без путіна! Але путін сам себе в тюрму не посадить.

Я сподіваюся на публічний суд над путіним. Подібні люди повинні сидіти у в'язниці. Просто у нього недоторканність. У кінці свого першого президентського терміну путін ще дуже боявся майбутніх судів за свої злочини. Тоді сам собі поставив діагноз, на який, певне, сподівався посилатися, коли виправдовуватиметься перед суддями й прокурорами:

— Якщо бути президентом понад два терміни — з розуму зійти можна.

Міг ще й довідку взяти в психіатрів. Мовляв, підірвався, на важкій роботі. Голова не витримала навантажень. Збожеволів. Тому непідсудний. А як же працював з такою довідкою? Але путін **не збожеволів**. Все, що робить і говорить — цілком усвідомлено ним. Це — його стиль життя. І путін повністю підсудний.

Майбутнє хитрого й нахабного злочинця путіна сумне й непривабливе. Ще не вечір. Гітлера теж вважали щасливчиком і мало не напівбогом. Та й Гітлер теж так думав... А результат? Катюзі по заслугі! Життя Гітлера закінчилося в бункері. Вже стільки років найулюбленіше місце путіна теж бункер. Що це за таке щасливе життя? Маючи величезну владу й гроші, путін боїться власної тіні. Навіть перебуваючи на 200-метровій глибині у своєму бункері.

Доля царя Миколи Другого Кривавого теж світить путіну.

Деякі росіяни, особливо за кордоном, не приховують своїх побажань щодо диктатора:

— Це **організоване злочинне угруповання на чолі з путіним, має стояти біля стінки.** Без суду та слідства. За всі злочини проти країни та народу. З конфіскацією майна, зрозуміло.

Хто б його пожалів?

Путін **не може вийти з гри.** Живим. Навіть коли йому Захід дасть гарантії недоторканності, то в росії путіна вб'ють свої за те, що дуже багато знає. росія - кримінальна країна. Кримінальники небезпечних свідків не залишають живими.

Але як злочинців усунути від керма й передати суду?

Дідусь, вам час на пенсію. А ще краще у в'язницю чи на кладовище. путін дуже боїться померти. А Диявол візьме такого красунчика до себе? Може й для Диявола путін - то вже занадто?

Я не знайомий з притомними розповідями про тих, **хто стоїть за путіним.** Хто вище за путіна? Хто ляльковики? Ніхто про таке не хоче говорити. Чомусь всі намагаються представити ситуацію так, що не дуже далекий дід Вова путін — найголовніший і все це замутив сам. Сидить на самому верху. Це так? За путіним немає сил, які сильніші і потужніші? Коли ми дізнаємося всю правду? Ніколи? Таке враження, що всіх диктаторів на світі підбирають і ставлять на чолі країн одні й ті самі люди за одним і тим же принципом. Щоб був приємним під час безпосереднього спілкування, але в житті дурнуватим, жадібним і злим, як скажена собака. А, головне, гробив свою країну, не давав їй розвиватися, робив залежним від світових держав.

Один популярний російський ведучий всі свої сотні телепередач про кримінал закінчує однаковою фразою:

-Але це вже зовсім інша історія.

У притомних росіян є нездійсненна мрія: хочуть, щоб росією керували чесні й порядні люди, які широко люблять свій народ. Російський народ чекає коли країна звільниться від злодіїв. Люди втомилися від голодного життя. Коли вже в росії буде така влада, щоб дала людям такі зарплати й пенсії, аби народ хоч поїв те, що хоче?

-Чи довго ще чекати поки зникне путін?

—Коли чекати, то довго.

Революція потрібна в Росії! Владу потрібно міняти! Як підняти людей на боротьбу з путінським режимом? Як збурити народні маси росії? Покидьок зі спецслужби разом з бандитами захопив владу в найбільшій країні світу та вперше в історії росії збудував мафіозну державу.

путін намагається кожного росіянина, тією чи іншою мірою, зробити своїм співником, подільником. Пов'язати одним ланцюгом, замазати кров'ю. Зло тріумфує, коли добро не діє. Команда путіна згідно з підручниками таємної поліції перекрила всі шляхи для боротьби. Відсутній лідер, який би зумів створити політичну силу, згуртувати народ й очолити боротьбу. Війна з Україною не вплинула на спротив режиму. Чимало загинуло, але народ мовчить. Тиша. Значна частина народу бачить і розуміє, що відбувається. Лежить на дивані.

Росіянам доведеться боротися з режимом. Інакше вічно житимуть так погано. Досить уже народу годувати мафію путіна! Кримінальники й співробітники спецслужб, нові дворяни росії, нічого не дадуть народу. Злочинці не поважають тих, хто їх терпить. Народ і не проти змінити країну, але аби це за них зробив хтось інший. Коли росіянам начхати хто ними керує і що творить, то невже комусь у світі є діло що робиться в росії? Ніхто не покращуватиме життя народу, якщо сам народ не бореться і нічого сам не хоче робити, щоб стати вільним! Ніхто інший за росіян цього не зробить. Не можливо стати вільним за іншого. Покласти кінець божевільному правлінню путіна може лише народ росії. Або вирве владу з чіпких лап диктатора та його банди, або й надалі росіяни житимуть у гнобленні, безправ'ї, стражданнях.

Світ не відмовиться від російських шахраїв, які за безцінь продають їм ресурси найбільшої країни світу. Не всі наважаться відмовитися від такої дійної корови. Бізнес Європи й Америки зацікавлений у співпраці з росією, бо таких легких грошей більше ніде не заробити. Аби світ дійсно хотів прибрати путіна від влади, то невже б не прибрав?

росія – бочка з порохом. Багато національностей. Скільки не співають про дружбу народів, у багатьох національностей в Росії зуб один на одного. Багатьом регіонам хочеться незалежності. Народи думають, що коли відділяться від росії, то не бідуватимуть, бо мають ресурси. Звісно, дехто з еліти цих народів не дочекається, коли можна буде красти й не ділитися з Москвою. Та розпад на незалежні держави піде лише на користь російській федерації. Російська нація пригнічує інші. Рано чи пізно будуть революції, бунти. Литиметься кров. І це не закінчиться ніколи. Хто дав право захоплювати чужі народи та їхню землю? Доведеться за все розплачуватись. Все ще

попереду. Може не варто затягувати?

Вся влада в руках бандитів. І що тепер робити простому народові? Скількох путін убив і довів до могили! І скількох ще відправить на той світ? Як позбутися психопата, який керує Росією? Як виграти у війні незаконної влади проти власного народу?

Росіяни, вам доведеться самим рятувати росію й розбиратися зі своїм президентом та його бандою. Чим швидше – тим краще. І скільки можна на нього дивитися? **Мільйони людей в росії підкоряються невеличкій купці** на чолі якої стоїть одна людина. Це як у німецьких концтаборах за часів Другої світової війни два солдати з рушницями прикладами заганяли в газові камери сотні в'язнів. Залишається лише дивуватися терпінню російському народу. Невже не можна нічого зробити?

Один психопат доведе росію до ручки й поховеє країну. путіна не обирали на чесних виборах. Спадкоємцем влади в росії путіна призначив не народ, а переляканий смертельно хворий президент зі своєю сімейкою та його друзі — олігархи. **Все це виявилось можливим тільки тому, що народ росії не сказав свого слова на вулицях** та в інших формах активного протесту. Чи російський народ не підймальний? Слабо? Коли злу не чинити спротив, то зло лише збільшуватиметься. Підтримуючи цю систему, росіяни опосередковано сприяють тому, що ресурси країни йдуть на особисте збагачення вузької групи олігархів. Люди підтримують тих, хто перетворив їх країну на джерело особистого прибутку, позбавив її перспектив і можливостей для гідного майбутнього.

Без зміни влади говорити про майбутнє росії, яке відповідає інтересам її народу, неможливо. Купка корупціонерів сама собі передає владу над народами росії, наче над рабами. Потрібно позбутися цих бандитів заради себе та вільного майбутнього дітей. Тільки заміна однієї особи на іншу нічого не дасть. Міняти всю систему. **Поки в росії існує століттями персональна влада навколо однієї людини цей безлад ніколи не закінчиться.** В цьому і полягає парадокс: на трон саджають чергову помилку, яка залежно від своїх божевільних ідей робить з народом все, що забажає. Невдовзі стає самодержцем і тираном.

Деякі українці теж хочуть, щоб хтось за них розібрався з путіним. Ні! Всім доведеться захищати Україну. Україні потрібна допомога від кожного громадянина. Є серед українців і такі, що чекають приходу путіна. Даремно! Диктатор не рахується зі своїм народом. Кидає росіян в м'ясорубку. Кладе на плечі росіян тягар війни з Україною, а в майбутньому, можливо, і з Європою та світом. То з українцями путін, точно, не церемонитиметься. Усіх українців в окупації, кого тільки можна, відправлятимуть на фронт! А хто не може воювати, хай допомагає російським окупантам.

"Якщо уряд порушує права людей, то повстання — їхнє священне право й обов'язок" — так проголосила Велика Французька революція.

Рятувати росію неможливо без народних протестів, як в Україні на Майданах. Тільки в росії на відміну від України під час бунту доведеться брати до рук зброю проти чинної влади. Як і більше ніж 100 років тому, в росії говорять про збройне повстання.

Поки російська опозиція не візьме до рук зброю, ситуація не зміниться. Але тут **народу без армії не обійтися**. І видно, це єдиний шлях. Коли вже збунтується військо? Чому мобілізовані після того, як отримали зброю не йдуть з цією зброєю проти путіна та його банди? Мирно диктатор і його покидьки не підуть з влади. Робитимуть будь-що, аби лишитися. **Багато було пролито крові, щоб запхнути путіна в Кремль. Ще більше доведеться пролити крові, щоб його вигнати звідти**. Банда диктатора готова залити всю країну кров'ю, захищаючи накрадене.

Найкращий спосіб позбутися путіна - **щоб росіяни підтримали збройну боротьбу українців проти диктатора**. Росіяни мають перенести свій гнів за своє злиденне життя з українців на путіна, який розікрав багатства росії й довів країну до ручки.

У ці хвилини вбивця з Кремля продовжує знищувати росію та Україну й лякати світ. Вбиває українців і росіян. Прямо зараз на фронті в Україні вирішується доля світу.

Немає сумніву, що Правда переможе. А такі, як путін, зникнуть, мов темрява перед світанком. Інакше й бути не може.

Свободу Росії! Ні війні! Геть диктатора Володимира путіна!

20 серпня 2025 року

ЗМІСТ

1. Життя як спеціальна операція

путін народився в глухому селі **на Уралі**, а не в Ленінграді - Даремно тоді забороняли **аборти** — Справжня мати путіна жила в **Грузії**, а з офіційною жив у Ленінграді —Рокове **прощання** без поцілунків і обіймів 10-річного путіна з матір'ю, яка відмовилася від нього - Журналіста **Артема Боровика** підірвали в літаку, яким летів за матеріалами про дитинство путіна в Грузії — Вітчими **були** путіна однаково, один палицею, інший - паском — Нині путін **задирає спідницю росії** та зав'язує на голові. У кого навчився? — Нерідний батько вилами **виколов око** нерідній матері путіна й одружився з нею, щоб не сісти в тюрму — Школярем путін стояв **на обліку в кімнаті міліції** й його хотіли відправити в інтернат— Маленький ангел став великим чортом? Бо сам цього дуже хотів, щоб жорстко **помститися світу!** - **Чотири сім'ї** маленького Володимира - **Соромився** нерідних батьків - Дисертація-**плагіат** путіна - **З'їзд злодіїв** вирішує захопити владу в росії - Тренер по дзюдо Льоня-Спортсмен вводить юного путіна в чарівний світ **криміналу**, допомагає шантажем за спортивною квотою отримати диплом юриста й агітує на роботу в **КДБ**, щоб мати свою людину в органах - В університеті путін писав **доноси**, а після вишу в КДБ читав чужі доноси — путін брав участь у **грабежах** євреїв-емігрантів? - путін їздив п'яним за кермом, **збив** автомобілем людину - путін не був кадровим **розвідником**, у

Дрездені був у відрядженні — Для прикриття був на посаді **завідувача клубу - Двірники** Медведев і путін керують росією - У Дрездені путін погорів на **спекуляції** і його тихенько відправили назад у Союз - **Образ** лицаря-розвідника допоміг путіну стати президентом росії - путін бреше, що вивозив **списки** німецьких секретних агентів на своєму голові животи

2. Поцілований Дияволом

путін мріяв про авто "**Волга**", а Диявол подарував йому не лише ріку Волгу, а всю росію - Диявол допоміг путіну здійснити всі **мрії** - Мер Собчак зробив путіна одним з **господарів Петербургу** - путін став **посередником** між бандитами і владою — Допоміг вкрати **100 мільйонів** доларів на афері з продовольством для голодного Петербургу - Колумбійські наркоторговці відправили путіну **тонну кокаїну** - путін став співвласником фірми з **відмивання грошей** наркомафії - За злочини на посаді віце-мера путін мав сісти у **в'язницю** років на 15, але кримінальну справу припинили, бо став президентом росії. - путін **врятував від тюрми** Собчака, щоб той не потяг його за собою. Як тільки став президентом, то **вбив** Собчака - путін **компрометує** Генерального прокурора, який копає під тодішнього президента Бориса Єльцина - Єльцин отримує **гарантії** недоторканності всього, що вкрав, і за це призначає путіна своїм наступником — Щоб народ проголосував на президентських виборах за путіна як за Спасителя Вітчизни, ФСБ **підриває житлові будинки** в росії, а путін починає Другу чеченську війну — **Фальсифікації** на президентських виборах

3. Ганьба російської нації на троні

Доморощені **провидці** про путіна — За 25 років правління путін **не вирішив** жодної головної проблеми росії — Купа **невдач і помилок** диктатора - Влада путіна **тримається** на силовиках, корупції, клептократії - Зміна пропагандистських **образів** путіна: рятівник росії, свій хлопець, супермен, батько нації, святий - Придворний режисер путіна Ігор Шадхан **вчив диктатора** як керувати росією - путін попереджує Захід, що його, як і **щура**, небезпечно заганяти в глухий кут - Лякає світ **атомною зброєю** - Щоб показати, що він головний, путін **запізнюється** на зустрічі - **Двійники** путіна - Збирається правити росією **вічно** — Хоче відновити імперію й увійти в історію як **завойовник** нових земель - Україна стане казковим Іваном Царевичем і **переможе** путіна-Коцю

4. Пахан всієї русі

Дитиною я слухав **передбачення**, що кримінал захопить владу в росії - "Є така професія - батьківщину **розкрадати!**" — **Робін Гуд** навпаки - У путіна завжди на першому місці були **гроші** - **Грабує і знищує** росію, а нині ще й Україну - **Маєток**

путіна за 1 мільярд доларів та життя диктатора в розкоші — Кремлівський злодій в законі **Вова Пітерський** - путін як **ключова фігура** злочинного світу росії — путін надзвичайно успішний, як кримінальник, але повне **непорозуміння**, як президент росії — Повернення росії в **Середньовіччя** - **Банда** путіна — росія перетворилася на організоване злочинне **угрупування** в законі - Золота **жила** кремлівського злодія - **Жодної чесноі** людини у путінській владі — росія — найкращий **партнер** військово-промислового комплексу Заходу

5. Найбільший злочин монстра

Путін хоче стати **Гітлером** - Ядерна суміш кримінальника й чекіста - путін встановлює **фашизм** у росії — Пастух **лякає** вівці вовками, але їсть вівці сам — Україна через два Майдани таки **вислизнула** з корупційних обіймів путіна — Вторгнення росії в Україну як **початок** Третьої світової війни?

6. Їх убила облісіла Кремлівська Міль

Кличка Путіна "Моль" — Президент США Байден оголошує путіна **вбивцею** - Аналіз біографії путіна як **класичний портрет** вбивці. Масового! - Катастрофа підводного човна "Курськ" як символічний **початок** владарювання путіна - Всі військові **злочини** путіна - **Вбиває** опозиціонерів. А заодно і Президента Польщі з урядовцями? Патріарха? Акторів? - Урочисті **зустрічі** путіним підлеглих, засуджених за вбивства й шпигунство

7. Бреше, як дихає

путіну подобається **розвідка**, бо в ній все побудовано на обмані й маніпуляції — **Обіцяє** переобіцяти обіцяне — Поборов бідність — Кожному росіянину по **квартирі й зарплату** в 2 тисячі євро — Не піде на **третій** президентський строк — **Воювати** з Україною не буде - **Крим** український - Російських **військових** в Україні немає - Бойових дій в Україні **не починав** - **Пенсійний вік** не підвищуватиме - Цивільних в Україні **не вбиватиме** - **Хабарі** не бере - Найбільш **православний** президент - **Обдури**в усіх президентів США - Нічого корисного для роіян не робить, зате **жартує**

8. Боягуз, параноїк і психопат.

путін **не здатен** швидко реагувати на виклики й приймати вірні рішення - **Боягуз**— На **фронт** ні ногою — Без **параної** не вижити у вовчій зграї - **Пересаджав** усіх соратників Дмитра Медведєва - Безпрецедентні **заходи безпеки** путіна - Нікому **не довіряє** - путін не дурень, але й **розумом не вражає** Дуже емоційний, легко ображається, грубий, любить лякати всіх - **Жартує** так, що краще б не жартував -

путіна накачують **ботоксом** - Зовнішність путіна така, як і на древніх фресках із зображенням **Антихриста**

9. Сімейки злодія

Путін **не поважає** жінок — **Комплекс** неповноцінності — Нецілований кохався **сам з собою** - Перша дружина Людмила вийшла заміж за путіна через розчарування в чоловіках і страх залишитися старою дівою, а путін одружився з нею, бо в ті часи **лише одружених** випускали за кордон - Таємний **щоденник** Людмили, яка ні дня не працювала після заміжжя — Людмила зізналася, що путін сімейний садист і **знущався** над нею, вагітною, а свекруху ненавиділа — Кремль **знищує** книги, де є хоч крихта правди про путіна - Перший **розлучений** правитель росії — Як і Людмила, таємна дружина путіна Аліна теж живе коштом вкраденого чоловіком у росіян, а ще **в страху**, бо майбутнє диктатора туманне — Сини Аліни-найбільш засекречені **діти** росії — Доньки путіна шукають еліксир **безсмертя** для татуса й гребуть гроші лопатою. Такі ж корупціонери, як і путін — Вигадані фронтові **подвиги** старшої доньки путіна - Третя таємна донька путіна **засуджує** війну росії проти України

10. Мовчання ягнят

путін вважає найбільшим своїм **ворогом** народ росії - Якщо жінка святкує срібне весілля з божевільним **садистом**, то виникають питання і до неї самої - Російський народ не хоче **демократії**? - Чимало росіян на місці путіна зробили б ще більше **зла** - Живий **Бог** для людей з низьким інтелектом - Найщасливіший **пенсіонер** росії - Нехай ми погано живемо, але нас усі **бояться** — Народ живе з путіним, як **кролики й удав** - Російські чоловіки хочуть **розбагатіти на вбивствах** українців - Хочеш стати фанатом путіна, то напийся! - Чи не виберуть після путіна **ще гіршого** президента? - **Протестують** мовчки на колінах — Коли всі незгодні **виїдуть** з країни, то де гарантії, що росія зі зброєю в руках не прийде в Європу чи США до їхніх дітей і онуків? — путіна необхідно віддати **під суд** - Моє **бажання** на день народження — Хто **стоїть** за путіним? — Росіянам самим доведеться **розбиратися** з владою - Без збройного **повстання** не врятувати росію